

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse¹

(Implementering af affaldsdirektivets minimumskrav til eksisterende udvidede producentansvarsordninger, indførsel af udvidet producentansvar for emballage og modernisering af indsamling og behandling af elektronikaffald)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 681 af 2. juli 2019, foretages følgende ændringer:

1. Før § 9 indsættes som ny overskrift:
»Pant- og rabatordninger«
2. Før § 9 h indsættes som ny overskrift:
»Udvidet producentansvar«
3. Før § 9 i indsættes som ny overskrift:
»Udvidet producentansvar for elektrisk og elektronisk udstyr«
4. § 9 j, stk. 5-7, ophæves.
5. § 9 k, stk. 1 og 2, ophæves.
Stk. 3 bliver herefter stk. 1.
6. I § 9 k, stk. 3, der bliver til stk. 1, slettes: »efter den 31. december 2015«.
7. I § 9 n, stk. 3, indsættes efter »tilbagetaget affald«: »og pligt til at gøre oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige,« og som 2. pkt. indsættes: »Miljøministeren fastsætter regler om, hvordan og i hvilken form oplysningerne skal gives eller gøres offentligt tilgængelige.«
8. I § 9 n, stk. 4, ændres »og § 9 æ« til: », § 9 æ og § 9 å, stk. 2 og 3«.
9. § 9 n, stk. 6, ophæves.
10. Efter § 9 o indsættes:
»Udvidet producentansvar for emballage og emballageaffald

§ 9 p. Producenter og importører af emballerede produkter skal forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning foranstalte tilbagetagning samt særskilt håndtering af

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, EU-Tidende 2008, nr. L 312, side 3, som ændret senest Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/851 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald, EU-Tidende 2018, nr. L 150, side 109, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/852 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald, EU-tidende nr. L 150, s. 141.

emballage, som er markedsført som del af et emballeret produkt efter den 31. december 2024, og affald heraf, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om, hvem der er omfattet af producentansvarsforpligtelserne i stk. 1. Miljøministeren kan herunder fastsætte regler om, at producenter og importører omfattet af stk. 1, undtages fra visse forpligtelser efter loven og regler udstedt i medfør af loven, hvis mængden af emballage, som den pågældende producent eller importør har markedsført og affald heraf, ikke overstiger en fastsat årlig bagatelgrænse.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med tilbagetagning, affaldshåndtering og oplysningsforpligtigelser i forbindelse med emballageaffald. Endvidere fastsætter miljøministeren regler om procedurer for tilbagebetaling til producenterne og importørerne, når emballerede produkter overføres for at blive markedsført uden for Danmark.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter regler om opgørelse af mængden af emballage, der markedsføres af producenter eller importører som del af et emballeret produkt, herunder om beregning af markedsandelen af emballage, jf. stk. 1, på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret, jf. § 9 æ, stk. 1.

Stk. 5. Miljøministeren fastsætter regler om tildelingsordning for emballageaffald fra husholdninger omfattet af stk. 1, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører, det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde, tidsfrister for afhentning m.v.

Stk. 6. For emballerede produkter, som sælges til brug for erhvervsdrivende, kan miljøministeren fastsætte regler om, at producenter og importører kan aftale med den erhvervsdrivende, at denne overtager forpligtelserne til håndtering af emballageaffaldet efter stk. 1. Forudsætningen for producenters og importørers frigørelse fra håndteringsforpligtelserne er, at aftalen med den erhvervsdrivende registreres i producentregisteret, jf. § 9 æ.

Stk. 7. Miljøministeren fastsætter regler om, at distributører, forhandlere m.v. ikke må aftage og forhandle emballerede produkter fra producenter og importører, hvis disse eller deres repræsentanter har tilsidesat registreringspligten efter regler fastsat i medfør af § 9 æ, stk. 1.

Stk. 8. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at sikre mærkning af emballage. Miljøministeren kan endvidere fastsætte regler om, at producenter og importører skal stille oplysninger til rådighed for behandlingsvirksomheder til brug for genbrug og affaldsbehandling af emballage.

Stk. 9. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af emballerede produkter om særskilt tilbagetagning af emballageaffald, aktuelle tilbagetagnings- og indsamlingsordninger og om bekæmpelse af henkastning af emballageaffald. Endvidere fastsætter miljøministeren regler om pligt for producenter og importører til at oplyse brugere af emballerede produkter om betydningen af den påførte mærkning af emballagen.

Stk. 10. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde og kategorier af emballage, der er markedsført som del af et emballeret produkt, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort som affald, om den eksporterede mængde emballageaffald, samt oplysninger om, hvorvidt forpligtelsen efter stk. 1, er overdraget til en kollektiv ordning, jf. 9 z, stk. 1. Ministeren fastsætter endvidere regler om producenters og importørers pligt til at gøre oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige.

Stk. 11. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for tilsynet med overholdelse af forpligtelserne efter stk. 1, og efter regler fastsat i medfør af stk. 2, 6 og stk. 8-10, samt § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Stk. 12. Miljøministeren fastsætter regler om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter stk. 8-11 skal gives eller gøres offentligt tilgængelige.«

11. Før § 9 q indsættes som ny overskrift:

»*Udvidet producentansvar for person- og varebiler*«

12. I § 9 s, *stk. 1, 2. pkt.*, efter »Danmark« udgår »og« og efter »tilbagetaget« indsættes: »og gøre oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige«.

13. § 9 s, *stk. 3*, affattes således:

»Miljøministeren fastsætter regler om, hvordan og i hvilken form oplysninger efter stk. 1 og 2, skal afgives eller gøres offentlig tilgængelige.«

14. Før § 9 u indsættes som ny overskrift:

»*Udvidet producentansvar for batterier og akkumulatorer*«

15. I § 9 x indsættes som *stk. 5-8*:

»*Stk. 5.* Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde, type og kemisk sammensætning af batterier og akkumulatorer, der er markedsført, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort, den eksporterede mængde tilbagetaget affald og oplysninger om, hvorvidt forpligtelsen efter § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og stk. 2, er overdraget til andre.

Stk. 6. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af reglerne i stk. 2, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, og § 9 w, stk. 1, og regler udstedt i medfør af regler udstedt i medfør af § 9 u, stk. 8, § 9 v, stk. 6, § 9 w, stk. 5.

Stk. 7. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at gøre oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige.

Stk. 8. Miljøministeren fastsætter regler om, hvordan og i hvilken form oplysninger efter stk. 5-7, skal afgives eller gøres offentligt tilgængelige.«

16. § 9 y ophæves og i stedet indsættes efter § 9 x:

»*Fælles bestemmelser for udvidede producentansvarsordninger*

§ 9 y. Producenter og importører, som er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som ønsker at markedsføre elektrisk og elektronisk udstyr, emballerede produkter, person- og varebiler, bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer eller bilbatterier og -akkumulatorer i Danmark, kan i stedet for at etablere sig her i landet udnævne en repræsentant, der er etableret i Danmark. Udnævnelsen af en repræsentant skal ske ved skriftlig fuldmagt.

Stk. 2. Repræsentanten, jf. stk. 1, indtræder i producentens eller importørens forpligtelser og rettigheder efter loven eller regler udstedt i medfør af loven for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr, emballage, person- og varebiler, bærbare batterier og akkumulatore, industribatterier og -akkumulatore eller bilbatterier og -akkumulatore og affald herfra.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om producentens, importørens og repræsentantens afgivelse af oplysninger om og bevis for fuldmagtsforholdet.«

- 17.** I § 9 z, *stk. 1*, indsættes efter »§ 9 j, stk. 1,«: »§ 9 p, stk. 1,«.
- 18.** I § 9 z, *stk. 2*, ændres »oplysningsforpligtelserne efter« til: »forpligtelserne efter regler udstedt i medfør af« og efter »§ 9 n, stk. 1-4,« indsættes: »§ 9 p, stk. 8-11,« og »§ 9 y, stk. 1 og 2« ændres til: »§ 9 x, stk. 5-8«.
- 19.** I § 9 z, *stk. 3, nr. 1*, ændres »kollektiv ordning, og« til: »kollektiv ordning, «.
- 20.** I § 9 z, *stk. 3*, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:
»2) kriterier for graduering af finansielle bidrag til de kollektive ordninger fra producenter og importører, og«
Nr. 2 bliver herefter nr. 3.
- 21.** I § 9 z, *stk. 4*, ændres »For så vidt angår kollektive ordninger for elektrisk og elektronisk udstyr, kan miljø- og fødevarerministeren fastsætte regler om« til: »Miljøministeren kan fastsætte regler om,«.
- 22.** I § 9 z, *stk. 4, nr. 1 og 2*, ændres »jf. § 9 k, stk. 1,« til: »jf. § 9 å, stk. 3,«.
- 23.** I § 9 z indsættes som *stk. 5 og 6*:
»*Stk. 5.* Miljøministeren fastsætter regler for kollektive ordningers pligt til at gøre oplysninger om ejerskab, medlemmer af ordningen, økonomiske bidrag til ordningen fra producenter og importører, samt udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører offentligt tilgængelige.
Miljøministeren fastsætter regler om, hvordan oplysninger gøres offentligt tilgængelige.
Stk. 6. Miljøministeren fastsætter regler om, at de kollektive ordninger forpligtes til at føre passende egenkontrol af forpligtelserne fastsat i medfør af stk. 3, nr. 2, og kvalitetssikring af forpligtelserne i henhold til stk. 1 og kravene i forordning (EF) nr. 1013/2006. «
Stk. 5 bliver herefter stk. 7.
- 24.** I § 9 æ, *stk. 1*, indsættes efter »repræsentanter af elektrisk og elektronisk udstyr, «: »af emballerede produkter,«.
- 25.** I § 9 æ, *stk. 4*, udgår », for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr og affald herfra,«.
- 26.** I § 9 ø, *stk. 1, nr. 1*, ændres »§ 9 j, stk. 4« til: »§ 9 j, stk. 3, og § 9 p, stk. 5,«.
- 27.** I § 9 ø, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter »§ 9 l, stk. 1,«: »§ 9 p, stk. 1,« og efter »herunder give en producent og importør af elektrisk og elektronisk udstyr,« indsættes »af emballerede produkter,«.
- 28.** I § 9 ø, *stk. 1, nr. 3*, ændres »jf. § 9 k, stk. 1,« til: »jf. § 9 å, stk. 3,«.
- 29.** I § 9 ø, *stk. 1, nr. 5*, ændres »jf. § 9 z, stk. 5, nr. 1,« til: »jf. § 9 z, stk. 7, nr. 1,«.

- 30.** I § 9 ø, stk. 1, nr. 6, indsættes efter »kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr,«: »hvilket produkt og materiale, der henhører under kategorier af emballage,«.
- 31.** I § 9 ø, stk. 1, nr. 7, indsættes efter »§ 9 n, stk. 2-4, «: »§ 9 p, stk. 8-11« og », og § 9 y, stk. 1-3,« ændres til » og § 9 x, stk. 5-8,«.
- 32.** I § 9 ø, stk. 1, nr. 9, ændres »efter § 9 å« til: »efter § 9 å, stk. 1«.
- 33.** I § 9 å indsættes efter »§ 9 l, stk. 1«: »§ 9 p, stk. 1«.
- 34.** I § 9 å indsættes som *stk. 2 og 3*:
- »*Stk. 2.* Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører forpligtes til at føre egenkontrol med finansieringen og kvalitetssikring med forpligtelserne i henhold til § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 n, stk. 1-4, § 9 p, stk. 1 og stk. 8-11, § 9 q, stk. 1 og stk. 3-4, § 9 r, stk. 2, § 9 s, stk. 1 og 2, § 9 u, stk. 1 og 2, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, § 9 x, stk. 1-2 og stk. 5-6, § 9 æ, stk. 1, og kravene i forordning (EF) nr. 1013/2006.
- Stk. 3.* For elektrisk og elektronisk udstyr, emballage, person og varebiler, bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer, bilbatterier og -akkumulatorer, der er markedsført i Danmark, fastsætter miljøministeren regler om, at producenter eller importører over for ministeren eller den, som ministeren bemyndiger hertil, skal godtgøre, at der er stillet passende sikkerhed for de fremtidige håndteringsudgifter. Miljøministeren fastsætter herunder regler om, hvem der kan disponere over sikkerhedsstillelsen, samt under hvilke omstændigheder disponeringen kan ske.«
- 35.** I § 44 indsættes som *stk. 7*:
- »*Stk. 7.* Miljøministeren kan endvidere fastsætte regler om, at virksomheder, der indsamler og håndterer affald af elektrisk og elektronisk udstyr, for egen regning skal være certificerede efter de europæiske CENELEC standarder for håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr.«
- 36.** I § 45, stk. 6 indsættes efter »producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr,«: »producenter og importører af emballerede produkter,«.
- 37.** I § 45 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:
- »*Stk. 7.* Virksomheder, der indsamler og håndterer affald fra elektrisk og elektronisk udstyr, er uanset stk. 3, berettigede til at indsamle og håndtere affald fra elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44. «
- Stk. 7 bliver herefter stk. 8.«
- 38.** I § 45, stk. 7, som bliver stk. 8, indsættes efter »i henhold til stk. 6«: »og en indsamlingsordning etableret i henhold til stk. 7«.
- 39.** I § 110, stk. 3, ændres »§ 45, stk. 2, 4, 5 og 7« til: »§ 45, stk. 2, 4, 5 og 8«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2020.

§ 3

Stk. 1. § 9 y, stk. 1 og 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 16, finder anvendelse for person- og varebiler, bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer eller bilbatterier og -akkumulatorer fra den 5. januar 2023 og for emballage fra den 31. december 2024.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
 - 2.1. Affaldsdirektivets nye minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger
 - 2.2. Emballagedirektivets krav om producentansvar for emballage
 - 2.3. Modernisering af indsamling og behandling af elektronikaffald
3. Hovedpunkter i lovforslaget
 - 3.1 Implementering af affaldsdirektivets minimumskrav i eksisterende udvidede producentansvarsordninger
 - 3.1.1 Gældende ret
 - 3.1.1.1 Udvidet producentansvar for batterier; affaldsdirektivet, batteridirektivet og miljøbeskyttelsesloven
 - 3.1.1.2 Udvidet producentansvar for elektronik; affaldsdirektivet, WEEE-direktivet og miljøbeskyttelsesloven
 - 3.1.1.3 Udvidet producentansvar for biler; affaldsdirektivet, ELV-direktivet og miljøbeskyttelsesloven
 - 3.1.1.4 Fælles bestemmelser for de udvidede producentansvarsordninger på batterier, elektronik og biler
 - 3.1.1.5 2018-affaldsdirektivet – indførelse af nye minimumskrav for udvidede producentansvarsordninger
 - 3.1.1.5.1 Bemyndiget repræsentant
 - 3.1.1.5.2 Sikkerhedsstillelse
 - 3.1.1.5.3 Egenkontrol
 - 3.1.1.5.4 Oplysningspligt og gennemsigtighed i de kollektive ordninger
 - 3.1.1.5.5 Graduering af bidrag
 - 3.1.2 Ministeriets overvejelser og foreslået ordning
 - 3.1.2.1 Bemyndiget repræsentant
 - 3.1.2.2 Sikkerhedsstillelse
 - 3.1.2.3 Egenkontrol
 - 3.1.2.4 Oplysningspligt og gennemsigtighed i de kollektive ordninger
 - 3.1.2.5 Graduering af bidrag
 - 3.2 Indførelse af udvidet producentansvar for emballage
 - 3.2.1 Gældende ret
 - 3.2.1.1 Miljøbeskyttelsesloven og emballagedirektivet
 - 3.2.1.2 2018-affaldsdirektivets minimumskrav og 2018-emballagedirektivet
 - 3.2.1.2.1 Fastsættelse af roller og ansvarsfordeling
 - 3.2.1.2.2 Information og incitament til affaldsindehaverne
 - 3.2.1.2.3 Drift af producentansvarsordninger og kollektive ordninger
 - 3.2.1.2.4 Omkostninger i producentansvaret
 - 3.2.1.2.5 Håndhævelse og tilsyn
 - 3.2.2 anbefalinger fra ministeriets følgegruppe
 - 3.2.3 Ministeriets overvejelser og foreslået ordning
 - 3.2.3.1 Organisering af producentansvaret
 - 3.2.3.2 Emballageproducenten og bagatelgrænse
 - 3.2.3.3 Producenters forpligtigelser herunder registrerings og oplysningspligt

1. *Indledning*

Lovforslaget indeholder forslag til ændring af miljøbeskyttelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 681 af 2. juli 2019. Lovforslaget har tre overordnede formål.

Det første formål er at bemyndige ministeren til at fastsætte supplerende krav om øget gennemsigtighed, samt økonomisk sikkerhed og egenkontrol i de eksisterende udvidede producentansvarsordninger for elektronik, batterier og akkumulatorer (under ét betegnet batterier, da akkumulatorer blot er genopladelige batterier, jf. batteridirektivet) samt biler.

Det andet formål med lovforslaget er at tage første skridt til at indføre et nyt udvidet producentansvar for emballage i Danmark samt at bemyndige ministeren til at fastsætte de detaljerede regler for dette nye udvidede producentansvar i overensstemmelse med de EU-fastsatte minimumskrav for udvidede producentansvarsordninger.

Lovforslagets to første delformål tilsigter således at gennemføre artikel 8 og 8a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/851 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald (2018-affaldsdirektivet), som fastsætter minimumskrav for udvidede producentansvarsordninger, samt artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/852 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald (2018-emballagedirektivet) som indfører producentansvar for emballage.

2018-affaldsdirektivet er optaget som bilag til lovforslaget og skal være implementeret senest den 5. juli 2020, men lovhjemlerne skal udmøntes på bekendtgørelsesniveau senest den 5. januar 2023, jf. den senere implementeringsfrist i artikel 8 a for de eksisterende udvidede producentansvarsordninger.

2018-emballagedirektivet er ligeledes optaget som bilag til lovforslaget. Det fremgår af direktivets artikel 7, stk. 2, at medlemsstaterne sikrer, at der senest den 31. december 2024 oprettes ordninger for udvidet producentansvar for al emballage i overensstemmelse med artikel 8 og 8 a i direktiv 2008/98/EF (affaldsdirektivet). Den generelle implementeringsfrist for 2018-emballagedirektivet er den 5. juli 2020, hvorfor der inden for denne frist skal være vedtaget de nødvendige bemyndigelseshjemler.

Det tredje og sidste formål med lovforslaget er at modernisere det udvidede producentansvar for elektrisk og elektronisk udstyr. Moderniseringen består i, at affaldsaktører får mulighed for at indsamle elektronikaffald fra husholdninger til forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse udenom den etablerede producentansvarsordning, som bl.a. omfatter en kommunal indsamling af elektronikaffaldet fra husholdningerne. Elektronikaffald kan i dag kun indsamles lovligt via det udvidede producentansvar. I forbindelse med moderniseringen bemyndiges ministeren til at fastsætte nærmere regler om certificering af affaldsaktører, der er involveret i indsamling og behandling af elektronikaffald.

Dette sidste formål tilsigter at gennemføre et initiativ i *Aftale om udmøntning af pulje til Strategi for cirkulær økonomi* (V, K, LA, DF, RV), som udmønter anbefalinger fra Partnerskabet for indsamling af elektronikaffald (2016) samt Advisory Board for Cirkulær Økonomi (2017).

2. *Lovforslagets baggrund*

Lovforslagets tre delelementer implementerer, som nævnt i indledningen, ændringer i affaldsdirektivet, emballagedirektivet og aftalen om strategi for cirkulær økonomi. Forslaget etablerer hovedsagligt bemyndigelseshjemler, som af hensyn til direktivernes implementeringsfrister skal være etableret senest d. 5. juli 2020.

For implementering af minimumsbestemmelserne i affaldsdirektivet for de eksisterende udvidede producentansvarsordninger skal bestemmelserne detaljeres og udmøntes i de respektive bekendtgørelser for producentansvar på hhv. elektronik (bek. nr. 148 af 8. februar 2018), batterier (bek. nr. 1453 af 7. december 2015) og udtjente biler (bek. nr. 1312 af 19. december 2012). Fristen for udmøntning på bekendtgørelsesniveau for de tre ordninger er d. 5. januar 2023.

Tilsvarende skal lovforslagets bemyndigelsesbestemmelser for indførelse af udvidet producentansvar på emballage udmøntes og detaljeres i emballagebekendtgørelsen (bek. nr. 1455 af 7. december 2015 om visse krav til emballager). Fristen for denne udmøntning er 31. december 2024, men det tilstræbes, at bekendtgørelsen udstedes senest samtidig med de tre øvrige bekendtgørelser for at give producenter og affaldsaktører mulighed for at omstille sig til det nye producentansvar.

I lovforslagets emballagedel fastsættes primært bemyndigeshjemler. Hermed følger ministeriet systematikken i de øvrige producentansvarsordninger. I disse ordninger er der også hovedsagligt bemyndigelsesbestemmelser i loven og de detaljerede regler i tilhørende bekendtgørelser. Baggrunden for denne systematik er, at udvidede producentansvarsordninger kræver detaljerede regler om mange forskellige aspekter - lige fra design af produkter til konkret affaldshåndtering - som egner sig bedre til at blive fastlagt på bekendtgørelsesniveau. Fra de eksisterende producentansvarsordninger er erfaringen, at der nemt kan opstå behov for mindre regeljusteringer, hvilket er enklere at tilrette i en bekendtgørelse end ved en lovændring.

Det forslås med lovforslaget, at det udvidede producentansvar for emballage følger de organisatoriske rammer, som også gælder for producentansvarsordningerne for batterier og elektronik, samt den til enhver tid gældende organisering af affaldssektoren. Ligeledes skal producentansvaret sammentænkes med nationale strategier for cirkulær økonomi og nationale affaldsplaner. Formålet hermed er at sikre en strømlinet affaldssektor med en klar rolle- og ansvarsfordeling.

2.1 Affaldsdirektivets nye minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger

2018-affaldsdirektivet har til formål at forbedre og styrke affaldshåndteringen i EU i en mere cirkulær retning ved at omstille til en mere bæredygtig materialeforvaltning med fokus på produkters samlede livscyklus og derved mindske EU's afhængighed af importerede ressourcer. Ordninger for udvidet producentansvar er et væsentligt element i en effektiv affaldshåndtering, men der er stor forskel på, hvordan ordningerne fungerer på tværs af medlemsstaterne.

Med ændringen af affaldsdirektivet i 2018 er der derfor som noget nyt fastlagt en række minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger. Dette gælder både de eksisterende ordninger og nye ordninger, som indføres i medlemsstaterne i fremtiden, dog er private ordninger ikke underlagt minimumskravene medmindre medlemsstaten vælger dette.

Udvidet producentansvar betyder, at producenterne af bestemte produkter skal tage ansvaret for deres produkter, når disse bliver til affald. Det kan enten ske ved, at de har det finansielle ansvar for affaldshåndteringen, eller ved at de både har det finansielle og det organisatoriske ansvar. Sigtet med at overlade ansvaret for affaldshåndteringen til producenterne er at skabe et incitament til udvikling af mere miljøvenlige produkter. Dette kan f.eks. være ved at sørge for, at produkterne indeholder genanvendte materialer, er teknisk holdbare og lette at reparere, eller at de, når de er blevet til affald, er egnede til forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse i overensstemmelse med affaldshierarkiet. På den måde er udvidet producentansvar et vigtigt element i den cirkulære økonomi og tankegang. Et udvidet

producentansvar kan løftes kollektivt, hvilket betyder, at en uafhængig organisation påtager sig en række af producentansvarsforpligtelserne på vegne af flere producenter i fællesskab.

Reglerne for udvidede producentansvarsordninger er i dag som helhed fastsat i miljøbeskyttelsesloven med tilhørende individuelle bekendtgørelser for hvert produktområde, der er omfattet af udvidet producentansvar. Reglerne er en implementering af tre EU-direktiver for produktområderne; elektronik (direktiv 2012/19/EU), batterier (direktiv 2006/66/EF) og biler (direktiv 2000/53/EF).

Formålet med 2018-affaldsdirektivets minimumskrav er at forbedre administrationen og gennemsigtigheden af ordninger for udvidet producentansvar. De generelle minimumskrav skal bidrage til at nedbringe omkostningerne og forbedre resultaterne ved affaldshåndteringen, samt sikre lige konkurrencevilkår, herunder for store og små producenter. Minimumskravene skal desuden give producenterne incitament til at tage bedre hensyn til genanvendelighed, genbrugelighed og reparabilitet ved at indføre graduerede bidrag, når producenterne løfter deres udvidede producentansvar kollektivt igennem en kollektiv ordning.

Det er på den baggrund nødvendigt at tilrette reglerne for de eksisterende udvidede producentansvarsordninger i Danmark for elektronik, batterier og biler, som er reguleret i miljøbeskyttelsesloven, så alle ordningerne opfylder de nye minimumskrav i 2018-affaldsdirektivet. Dette gælder krav om gennemsigtighed i kollektive ordningers økonomi, egenkontrol af økonomisk forvaltning og indberettede data, oplysninger om affaldshåndteringsmål, sikkerhedsstillelse og krav om, at medlemsstaterne indfører mulighed for, at udenlandske producenter kan udnævne en bemyndiget repræsentant til at varetage producentansvarsforpligtelser i en EU-medlemsstat. Med lovforslaget bemyndiges ministeren til at fastsætte regler til opfyldelse af 2018-affaldsdirektivets nye krav i de tilhørende bekendtgørelser. Der henvises til afsnit 3.1.

2.2 Emballagedirektivets krav om producentansvar for emballage

Mængden og typen af den emballage, der anvendes, afhænger i almindelighed af de valg, som producenter, og ikke forbrugerne, træffer. Derfor er det hensigtsmæssigt, at det er producenterne, der bærer det fulde ansvar for emballagen. Effektive ordninger for udvidet producentansvar for emballage og emballageaffald kan have en positiv påvirkning af miljøet, fordi udvidet producentansvar giver økonomisk incitament til at mindske mængden af emballage, øge mængderne af genbrugsemballage, øge genanvendelsen af emballageaffald og mindske forekomsten af farlige stoffer i emballage.

2018-emballagedirektivet medfører derfor, at der skal være indført obligatorisk udvidet producentansvar for emballage i alle EU-lande senest 31. december 2024 i overensstemmelse med 2018-affaldsdirektivets minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger, jf. afsnit 2.1. I Danmark er der på nuværende tidspunkt kun udvidet producentansvar for visse drikkevareemballager (pant- og retursystemet). Det reviderede emballedirektiv medfører således, at der skal indføres udvidet producentansvar for al emballage og emballageaffald i Danmark. Derved pålægges producenter det fulde ansvar for håndtering af emballage og emballageaffald, samt de økonomiske omkostninger herved.

2018-emballagedirektivet fastlægger betydeligt højere genanvendelsesmål for emballageaffald i forhold til de gældende genanvendelsesmål, som fremgår af bekendtgørelse nr. 1455 af 7. december 2015 om visse krav til emballager. I de seneste nationale fremskrivninger for området forventes det, at Danmark uden yderligere initiativer kan opfylde de nye genanvendelsesmål for 2025, dog med undtagelse af målet for plastikemballageaffald. De skærpede genanvendelsesmål i 2030 forventes ikke at kunne opfyldes for plastikemballageaffald og det samlede emballageaffald. Formålet med at indføre udvidet producentansvar for emballage er derfor at fastholde og forbedre det nuværende høje niveau af genanvendelse og miljøbeskyttelse med et skærpet fokus på at øge genanvendelsen af plastikemballage. Udvidet producentansvar forventes at

fremme den cirkulære økonomi gennem mere forebyggelse af emballageaffald og gennem fremme af genbrug og genanvendelse samt andre former for nyttiggørelse af emballageaffald.

Med lovforslaget foreslås en række bemyndigelser til miljøministeren, som gør det muligt at gennemføre udvidet producentansvar for emballage og emballageaffald senest d. 31. december 2024 i overensstemmelse med 2018-affaldsdirektivets minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger. Der henvises til afsnit 3.2.

2.3 Modernisering af indsamling og behandling af elektronikaffald

Modernisering af producentansvaret for elektrisk og elektronisk udstyr gennemfører initiativ 11 i *Aftale om udmøntning af pulje til Strategi for cirkulær økonomi*. Initiativet er i strategien beskrevet ved at det giver *'certificerede virksomheder mulighed for at indsamle elektronikaffald fra husholdninger til genbrug og genanvendelse, så det bliver enklere at vælge lovlig affaldshåndtering og enklere at føre tilsyn med lovlig indsamling. Desuden skal der indføres en mere skånsom indsamlingen af elektronikaffald, så genbrugspotentialet bevares.'*

Elektronikaffald indeholder et genbrugspotentiale og en række værdifulde metaller og materialer, som ikke udnyttes i dag. Det skyldes blandt andet, at genbrugsværdien går tabt, fordi den nuværende affaldsindsamling har fokus på genanvendelse og derfor ikke er skånsom nok til at bevare genbrugspotentialet. Yderligere er affaldshåndteringen i dag ikke indrettet til at udskille alle værdifulde metaller og materialer i en kvalitet, der gør det muligt at genanvende dem mest optimalt.

Der er desuden en lav risikovillighed til investeringer i den nødvendige teknologiudvikling i den nuværende markedsstruktur, hvor de kollektive ordninger udbyder behandling af elektronikaffaldet i et begrænset antal udbud, der typisk er 1-2 årige. Affaldsbehandlernes usikre situation som følge heraf hæmmer således investeringer i ny teknologi til smartere affaldsbehandling.

På denne baggrund fremsættes et forslag til modernisering af reglerne om indsamling og behandling af elektronikaffald, således at der i højere grad skabes incitament i markedet til at investere i ny teknologi for at kunne udnytte genbrugs- og genanvendelsespotentialerne i elektronikaffaldet.

3. Hovedpunkter i lovforslaget

3.1 Implementering af 2018-affaldsdirektivets minimumskrav i eksisterende udvidede producentansvarsordninger

3.1.1. Gældende ret

Siden midten af 00-erne har Danmark haft udvidet producentansvar for tre produktområder; elektronik, batterier og biler. Ved det udvidede producentansvar får producenter og importører ansvaret for at håndtere deres produkter, når disse bliver til affald. De tre ordninger har både lighedspunkter og forskelligheder i regulering, i miljøudfordringer og i praktisk udførsel. Hvor elektronik og batterier har mange lighedspunkter, adskiller biler sig blandt andet ved, at der udover det udvidede producentansvar også er etableret en national godtgørelsesordning, hvor slutbrugeren får udbetalt en skrotningsgodtgørelse, når den udtjente bil afleveres til skrotning hos en registreret autoophugger.

Det er ens for alle de eksisterende udvidede producentansvarsområder, at der er tale om produkttyper, hvor det er nødvendigt, at disse gennemgår særlig behandling, når produkterne bliver til affald, så det undgås, at forurenende stoffer spredes til genanvendt materiale eller til miljøet.

I praksis løftes det udvidede producentansvar i Danmark kollektivt af producenterne via såkaldte kollektive ordninger (se nærmere herom i afsnit 3.1.1.4). Producentansvaret for elektronik og batterier er implementeret på en sådan måde, at borgeren kan anvende de kommunale indsamlingsordninger til at aflevere disse affaldstyper. Producenterne afhenter via de kollektive ordninger affaldet hos kommunerne og sørger for den efterfølgende affaldshåndtering efter de gældende regler.

På bilområdet medfører det udvidede producentansvar, at slutbrugerne kan aflevere deres udtjente bil gratis i umiddelbar nærhed enten hos godkendte ophuggere eller på modtagepladser, som er oprettet af kollektive ordninger.

3.1.1.1 Udvidet producentansvar for batterier; affaldsdirektivet, batteridirektivet og miljøbeskyttelsesloven

Artikel 8 i direktiv 2008/98/EF om affald (i det følgende omtalt som det tidligere affaldsdirektiv) og batteridirektivets (Europaparlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006) producentansvarsbestemmelser er implementeret i henholdsvis §§ 9 u-9 y i miljøbeskyttelsesloven, i bekendtgørelse nr. 1453 af 7. december 2015 om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører (batteribekendtgørelsen) samt i bekendtgørelse nr. 870 af 8. juli 2015 om import og salg samt eksport af batterier og akkumulatører. Det udvidede producentansvar for batterier blev oprindeligt implementeret i miljøbeskyttelsesloven ved lov nr. 509 af 17. juni 2008.

Producentansvaret indebærer, at producenter og importører er forpligtede til at etablere tilbagetagningsordninger og til særskilt at håndtere udtjente batterier. Producenter og importører skal finansiere samtlige omkostninger ved indsamling og særskilt håndtering af de udtjente bærbare, industri- og bilbatterier.

For så vidt angår de bærbare batterier er den udvidede producentansvarsordning gennemført ved, at producenter og importører af bærbare batterier siden 1. januar 2009 har finansieret kommunernes indsamling af udtjente bærbare batterier. Kommunerne er forpligtet til at etablere særskilt indsamling af bærbare batterier i borgernes nærhed, jf. gældende miljøbeskyttelseslovs § 9 u, stk. 2, samt batteribekendtgørelsens § 18, hvoraf det af stk. 1 fremgår, at "Kommunalbestyrelsen skal sikre, at der er etableret let tilgængelige indsamlingsordninger for udtjente bærbare batterier og akkumulatører i borgernes nærhed under hensyn til befolkningstætheden".

For så vidt angår industribatterier er den udvidede producentansvarsordning gennemført ved, at producenter og importører har pligt til at tilbagetage og særskilt håndtere et udtjent industribatteri fra slutbrugeren, når de markedsfører et nyt, uanset hvilken kemisk sammensætning batteriet har. Distributører kan også tilbagetage udtjente industribatterier fra slutbrugere, men er i sådanne tilfælde forpligtet til at videregive disse til producenten eller efter anvisning af kommunalbestyrelsen til håndtering efter reglerne i affaldsbekendtgørelsen. Endelig kan slutbrugeren, efter aftale med producenten, selv stå for finansiering og affaldshåndtering af det udtjente industribatteri.

For så vidt angår bilbatterier og -akkumulatører er den udvidede producentansvarsordning gennemført ved, at producenter og importører skal organisere og finansiere tilbagetagning, behandling, nyttiggørelse og bortskaffelse af bilbatterier og -akkumulatører. Producenten kan enten løfte dette individuelt eller ved deltagelse i en kollektiv ordning, idet det skal sikres, at slutbrugeren kan komme af med sit udtjente bilbatteri eller -akkumulator i dennes nærhed. Kommunalbestyrelser kan etablere indsamlingsordninger for udtjente bilbatterier og -akkumulatører, men er forpligtet til at videregive de udtjente batterier og -akkumulatører til producenten eller en indsamlingsordning etableret af denne.

I praksis varetages indsamling og den videre håndtering af udtjente bilbatterier og -akkumulatører af en kollektiv ordning.

3.1.1.2 Udvidet producentansvar for elektronik; affaldsdirektivet, WEEE-direktivet og miljøbeskyttelsesloven

Artikel 8 om udvidet producentansvar i det tidligere affaldsdirektiv og producentansvarsbestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE-direktivet) er implementeret i henholdsvis §§ 9 i-9 o i miljøbeskyttelsesloven og i bekendtgørelse nr. 148 af 8. februar 2018 om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr (betegnes samlet som elektronikaffald). Producentansvaret blev oprindeligt implementeret i miljøbeskyttelsesloven ved lov nr. 508 af 7. juni 2006.

WEEE-direktivet er udformet efter et princip om, at producenter og importører skal organisere og finansiere tilbagetagning, behandling, nyttiggørelse og bortskaffelse af elektronikaffald. Producenten og importøren er som udgangspunkt alene forpligtet til at foretage affaldshåndtering af egne produkter, men denne forpligtelse kan også opfyldes gennem håndtering af samme mængde af tilsvarende produkter, der er markedsført her i landet af andre producenter eller importører eller gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

Efter de gældende regler kan private husholdninger enten aflevere elektronikaffald til de kommunale indsamlingsordninger, til tilbagetagningsordninger som oprettes af producenterne eller til de modtagepladser, der er oprettet af de kollektive ordninger. Den kommunale indsamling finansieres via affaldsgebyret, hvorfor producenterne først betaler for affaldshåndteringen fra det tidspunkt, hvor elektronikaffaldet hentes af producenterne hos de kommunale indsamlingsordninger. De øvrige indsamlingsordninger finansieres af producenterne.

For elektronikaffald fra erhverv har producenter og importører pligt til at tilbagetage og særskilt håndtere affaldet fra slutbrugeren. Dette kan ske ved direkte afhentning hos slutbrugeren, ved at slutbrugeren kan aflevere elektronikaffaldet på en modtageplads etableret af producenten eller ved at elektronikaffaldet afleveres via et distributørled. Endelig kan slutbrugeren efter aftale med producenten selv stå for finansiering og affaldshåndtering af elektronikaffaldet.

Der er i dag krav om sikkerhedsstillelse for producenter og importører under den udvidede producentansvarsordning for elektrisk og elektronisk udstyr, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 k, stk. 1-2, og elektronikaffaldsbekendtgørelsens § 42. Med sikkerhedsstillelsen skal producenter og importører mindst én gang årligt sikre at der er finansiering af håndtering af elektronikaffaldet.

Der er i dag mulighed for at udnævne en bemyndiget repræsentant under den udvidede producentansvarsordning for elektrisk og elektronisk udstyr, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9j, stk. 4 og stk. 5.

I den udvidede producentansvarsordning for elektronikaffald eksisterer allerede en egenkontrolmekanisme i form af revisorerklæringer/ledelseserklæringer på den mængde af markedsført elektrisk og elektronisk udstyr, som indberettes til det nationale producentregister, jf. elektronikaffaldsbekendtgørelsen. For omsætning over 1 mio. kr. kræves der en uafhængig revisorerklæring, for omsætning under 1 mio. kr. kræves der en ledelseserklæring. Disse revisorerklæringer omfatter dog ikke de data om indsamling og behandling af affald, som ligeledes skal indberettes til det nationale producentregister og det nationale affaldsdatasystem

3.1.1.3 Udvidet producentansvar for biler; affaldsdirektivet, ELV-direktivet og miljøbeskyttelsesloven

Artikel 8 om udvidet producentansvar i det tidligere affaldsdirektiv og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer (ELV-direktivet) er implementeret i henholdsvis §§ 9 q-9 s i miljøbeskyttelsesloven og i bekendtgørelse nr. 1312 af 19. december 2012 om håndtering af affald i form af motordrevne køretøjer og affaldsfraktioner herfra. Producentansvaret blev oprindeligt implementeret ved lov nr. 385 af 6. juni 2002 om ændring af lov om miljøbidrag og godtgørelse i

forbindelse med ophugning og skrotning af biler og senere ændret ved lov nr. 385 af 25. maj 2005 om ændring af miljøbeskyttelsesloven med ikrafttrædelse pr. 1. januar 2007 i den form, som fortsat er gældende i dag.

Direktivet om udrangerede køretøjer pålægger ansvaret for håndteringen af udtjente køretøjer og affald heraf, samt afholdelse af udgifterne herved, på producenter og importører. Siden 2007 har direktivet været implementeret med bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven, der afspejlede det udvidede producentansvar på køretøjer, der forpligter producenter og importører til at tage en andel udtjente køretøjer retur, beregnet ud fra antal producerede eller erhvervsmæssigt importerede person- og varebiler og herefter foranstalte særskilt håndtering af de tilbagetagne køretøjer. Forpligtelsen påhviler alle producenter og importører. Implementeringen omfatter også muligheden for, at producenterne og importørerne indgår i kollektive ordninger.

Det udvidede producentansvar varetages i dag af en kollektive ordning, der er oprettet af de danske bilimportører (DBI). Den kollektive ordning indgår privatretlige aftaler med godkendte affaldsbehandlere, der herefter bliver forpligtede til at modtage de udtjente køretøjer på vegne af den kollektive ordning.

Det udvidede producentansvar for person- og varebiler er suppleret af den nationale skrotningsgodtgørelsesordning (der følger af *lov om miljøbidrag og godtgørelse i forbindelse med ophugning og skrotning af biler* og den tilhørende *bekendtgørelse om opkrævning af miljøbidrag samt udbetaling af godtgørelse i forbindelse med ophugning og skrotning af biler*). Skrotningsgodtgørelsen finansieres gennem bilejernes betaling af et miljøbidrag i forbindelse med betaling af den lovpligtige ansvarsforsikring.

Skrotningsgodtgørelsesordningen skaber et økonomisk incitament for bilejeren til at indlevere den udtjente bil til en godkendt ophugger, da dette udløser en godtgørelse til bilejeren, hvis denne er berettiget til godtgørelse som den sidst registrerede ejer. En stor del af disse udtjente person- og varebiler har endvidere ofte en positiv markedsværdi (dvs. salgsværdien af genbrugelige reservedele og genanvendelige materialer overstiger udgifterne til affaldshåndteringen) og bliver således også af denne grund indleveret direkte til skrotning hos godkendte ophuggere udenom det udvidede producentansvar.

Det udvidede producentansvar for biler består derfor i praksis primært i, at bilejeren har en ret til gratis at kunne aflevere en udtjent bil til en godkendt ophugger, der indgår i en aftale med en kollektiv ordning. Derudover har producenter og importører pligt til at lade sig registrere i producentregistret og afgive oplysninger hertil samt til at afgive diverse oplysninger til borgere/bilejere. Endeligt medfører det udvidede producentansvar krav til producenterne og importørerne om at etablere modtagepladser for udtjente biler, der af den ene eller den anden grund ikke bliver indleveret direkte til en godkendt ophugger.

3.1.1.4 Fælles bestemmelser for de udvidede producentansvarsordninger på batterier, elektronik og biler

Udover de specifikke bestemmelser for de forskellige udvidede producentansvarsordninger rettet mod producenter og importører, er der i miljøbeskyttelseslovens §§ 9 z-9 å en række bestemmelser, der er fælles for de eksisterende producentansvarsordninger. Disse bestemmelser vedrører kollektive ordninger, den producentregisteransvarlige organisation og producentregistret.

Producenter og importørers mulighed for at indgå i en kollektiv ordning er således hjemlet i miljøbeskyttelsesloven, der også regulerer de kollektive ordningers organisering og virke i forhold til, hvilke forpligtelser de kollektive ordninger kan overtage på vegne af producenterne og importørerne.

De kollektive ordninger i Danmark er private, kommercielle virksomheder eller foreninger, som er oprettet af producenter og importører på det pågældende produktområde, og som mod vederlag tilbyder den enkelte

producent og importør at udføre nogle af de administrative og praktiske opgaver forbundet med det udvidede producentansvar. Det er dog stadig producenterne og importørerne, der har det overordnede ansvar. De kollektive ordninger opererer på et marked med indbyrdes konkurrence. Ordningerne er organiseret forskelligt, og det er ikke offentligt kendt, hvilke økonomiske bidrag der betales af producenterne eller importørerne i de enkelte kollektive ordninger, eller hvordan de kollektive ordninger udvælger de affaldsoperatører, som står for affaldsbehandlingen af den mængde affald, som den kollektive ordning får tildelt i den årlige tildelingsordning, jf. nedenfor.

For elektronikaffald og bærbare batterier er der etableret en såkaldt tildelingsordning, hvor afhentning af affald fra de ca. 400 kommunale indsamlingssteder hvert år fordeles på de kollektive ordninger baseret på deres respektive medlemmers markedsandel. De kollektive ordninger udbyder den praktiske løsning af afhentning og affaldsbehandling til godkendte affaldsbehandlere typisk på kontrakter af 1-2 års varighed.

I Danmark er der 5 kollektive ordninger for elektrisk og elektronisk udstyr, hvoraf den ene udgør 70 % af markedet med resten fordelt på de 4 øvrige. For batteriordningen opererer 6 kollektive ordninger og for bilordningen er der 1 kollektiv ordning.

Den producentregisteransvarlige organisation (Dansk Producentansvarssystem) er en privat, selvejende og non-profit organisation, som er oprettet i medfør af miljøbeskyttelsesloven og udpeget af ministeren til at administrere reglerne om udvidet producentansvar for produktgrupperne elektrisk og elektronisk udstyr, batterier og udtjente biler.

Organisationen har til opgave at varetage driften af de nationale producentregistre, at registrere og behandle data fra omfattede producenter og importører, at registrere kommunale indsamlingssteder, at beregne og tildele tilbagetagning af elektronikaffald og udtjente batterier, at udarbejde statistik til monitorering af miljømålsætninger og at tjene som oplysningssted for producenter og importører. Hvad angår udvidet producentansvar for elektrisk og elektronisk udstyr, batterier og biler har den producentregisteransvarlige organisation desuden hjemmel til at træffe afgørelse om, hvorvidt en producent eller importør er omfattet af udvidet producentansvar. Organisationens drift finansieres af gebyrindbetalinger fra producenter og importører.

Producenter og kollektive ordninger, der handler på vegne af producenterne, skal opfylde såkaldte affaldshåndteringsmål, som er de kvantitative mål, der er relevante for de enkelte ordninger, og som er fastlagte i de respektive direktiver for elektronik, batterier og biler, jf. hhv. direktiv 2012/19/EU, direktiv 2006/66/EF og direktiv 2000/53/EF.

Der er i den eksisterende producentansvarslovgivning ikke krav til den økonomiske forvaltning og egenkontrol hos producenter, importører, kollektive ordninger (udover revisorerklæringer for markedsførte mængder under elektronikaffaldsordningen) og/eller den producentregisteransvarlige organisation. Virksomheder skal dog ifølge de almindelige regler for regnskabsførelse holde styr på deres varelager og følge de procedurer, som disse regler anviser.

Der er i den gældende producentansvarslovgivning ikke regler om graduering af de bidrag, som producenterne indbetaler til de kollektive ordninger.

3.1.1.5 2018-affaldsdirektivet – indførelse af nye minimumskrav for udvidede producentansvarsordninger

3.1.1.5.1 Bemyndiget repræsentant

2018-affaldsdirektivet stiller krav om, at hvis en udenlandsk producent eller importør vil indføre sit produkt på det danske marked, skal den pågældende producent eller importør have mulighed for at udnævne en bemyndiget repræsentant, der er etableret i Danmark, med henblik på at opfylde producentens forpligtelser under den udvidede producentansvarsordning, jf. direktivets artikel 8 a, stk. 5.

Generelt er intentionen bag bestemmelserne om bemyndiget repræsentant en øget harmonisering af de nationale producentregistre, samt udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne til brug for tilsyn og håndhævelse af reglerne. Desuden er det hensigten at lette de administrative byrder forbundet med det udvidede producentansvar, samt mindske eksisterende hindringer for det indre markeds funktion ved hjælp af forenkledte registrerings- og rapporteringsprocedurer. Muligheden for at udnævne en bemyndiget repræsentant er derfor en fordel for de virksomheder, der markedsfører i mange forskellige medlemsstater, idet disse virksomheder ikke behøver at etablere sig fysisk i hver medlemsstat. Det er især fordelagtigt for de virksomheder, der sælger direkte til købere via grænseoverskridende e-handel. Dernæst gøres det nemmere for myndighederne at håndhæve det udvidede producentansvar overfor udenlandske virksomheder, når der er udnævnt en dansk bemyndiget repræsentant, der indtræder i den udenlandske virksomheds forpligtelser som producent.

Medlemsstaterne skal derfor tillade, at producenter, som ikke er etableret på deres område, men i en anden medlemsstat, kan udnævne en bemyndiget repræsentant som ansvarlig for opfyldelsen af de forpligtelser, der påhviler den pågældende producent efter både affaldsdirektivets minimumskrav og de særlige direktiver på hvert produktområde.

Minimumskravet indebærer, at muligheden for bemyndiget repræsentant skal implementeres i den udvidede producentansvarsordning for batterier og biler, samt være en del af det nye udvidede producentansvar for emballage.

3.1.1.5.2 Sikkerhedsstillelse

2018-affaldsdirektivet stiller endvidere krav om, at medlemsstaterne skal sikre, at producenterne råder over de nødvendige finansielle midler til at opfylde forpligtelserne i udvidede producentansvarsordninger, jf. direktivets artikel 8 a, stk. 3, litra c.

Minimumskravet indebærer, at der skal implementeres krav om sikkerhedsstillelse i den udvidede producentansvarsordning for batterier og biler, samt være en del af det nye udvidede producentansvar for emballage.

3.1.1.5.3 Egenkontrol

2018-affaldsdirektivet stiller endvidere krav om, at producenter, importører og organisationer, der varetager producentansvar på vegne af producenterne (kollektive ordninger), skal indføre en passende mekanisme for egenkontrol, hvilket, hvor det er relevant, støttes af regelmæssige uafhængige revisioner for at vurdere den økonomiske forvaltning samt kvaliteten af de indsamlede og rapporterede data, jf. direktivets artikel 8 a, stk. 3, litra d. For de kollektive ordninger gælder desuden, at der skal føres egenkontrol med de graduerede bidrag, som de kollektive ordninger modtager fra de tilmeldte producenter og importører, jf. afsnit nedenfor om de nye regler om graduerede bidrag.

Minimumskravet om egenkontrol i 2018-affaldsdirektivet skal indføres i de tre eksisterende ordninger for udvidet producentansvar og i kommende ordninger, herunder det udvidede producentansvar for emballage.

3.1.1.5.4 Oplysningspligt og gennemsigtighed i de kollektive ordninger

2018-affaldsdirektivet stiller endvidere krav om, at medlemsstaterne skal sikre, at både producenter, importører og de kollektive ordninger skal gøre oplysninger om egen opfyldelse af affaldshåndteringsmålene (de kvantitative mål, der er relevante for de enkelte ordninger og fastlagte i de respektive direktiver for elektronik, batterier og biler, jf. afsnit 3.1.1.4) offentlig tilgængelige, jf. direktivets artikel 8 a, stk.3, litra e, første led.

Derudover skal de kollektive ordninger ifølge direktivets artikel 8 a, stk. 3, litra e (i - iii), gøre oplysninger offentlig tilgængelige om ejerskab, medlemskab, om de økonomiske bidrag betalt af producenterne per solgt enhed eller per ton markedsført produkt og om udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører.

Hensigten er generelt at forbedre administrationen og gennemsigtigheden af ordninger for udvidet producentansvar og mindske risikoen for interessekonflikter mellem producenter/importører, de kollektive ordninger, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter og importører, og de affaldsoperatører, som de kollektive ordninger indgår aftaler med om den konkrete affaldshåndtering.

Minimumskravene om oplysningspligt og gennemsigtighed i 2018-affaldsdirektivet skal indføres i de tre eksisterende ordninger for udvidet producentansvar og i kommende ordninger, herunder det nye udvidede producentansvar for emballage.

3.1.1.5.5 Graduering af bidrag

For at øge incitamentet for producenterne til at tage større hensyn til reparerbarhed, genbrugelighed og genanvendelighed samt tilstedeværelsen af farlige stoffer ved udformningen af deres produkter, stiller 2018-affaldsdirektivet krav om, at medlemsstaterne skal sikre, at de finansielle bidrag, som producenter og importører betaler til de kollektive ordninger for at opfylde deres forpligtelser, så vidt muligt er graduerede. Gradueringen skal ske efter individuelle produkter eller grupper af lignende produkter og efter nærmere fastsatte kriterier, jf. direktivets artikel 8 a, stk. 4, litra b. Det fremgår desuden af 2018-affaldsdirektivets præambel 27, at Kommissionen forventes at vedtage retningslinjer for denne graduering af bidrag for at bistå de enkelte medlemsstater med gennemførelsen af direktivet og lette det indre markeds funktionsdygtighed. Dette kan understøttes af vedtagelse af harmoniserede kriterier igennem gennemførelsesretsakter. Minimumskravet om graduerede bidrag i 2018-affaldsdirektivet skal indføres i de tre eksisterende ordninger for udvidet producentansvar og i kommende ordninger, herunder det nye udvidede producentansvar for emballage.

3.1.2 Ministeriets overvejelser og foreslået ordning

Miljøbeskyttelseslovens nuværende bestemmelser om de eksisterende udvidede producentansvarsordninger giver ikke mulighed for i fuldt omfang at implementere minimumskravene for udvidet producentansvar som foreskrevet i 2018-affaldsdirektivet. Derfor foreslås en række nye bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven for de enkelte ordninger, hvor disse vurderes ikke at være fuldstændigt dækkende i forhold til minimumskravene, samt en række nye bestemmelser for samtlige eksisterende udvidede producentansvarsordninger, herunder for de kollektive ordninger, der agerer på vegne af producenterne.

3.1.2.1 Bemyndiget repræsentant

Muligheden for at udnævne en bemyndiget repræsentant i Danmark foreslås indført på producentansvarsordningerne for hhv. batterier og biler. Samtidig foreslås det, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for ordningen om bemyndiget repræsentant, herunder for afgivelse af fuldmagt mellem den udenlandske producent og den danske repræsentant. Den bemyndigede repræsentant bliver herefter ansvarlig for opfyldelsen af de forpligtelser, der påhviler den pågældende producent efter både 2018-affaldsdirektivets minimumskrav og de særlige direktiver på hvert produktområde.

Ordningen med bemyndiget repræsentant for elektrisk og elektronisk udstyr administreres i dag af en producentregisteransvarlig organisation (DPA-System). Det forventes tilsvarende, at den producentregisteransvarlige organisation vil kunne administrere bemyndigelsesordningen for så vidt angår batteriområdet og bilområdet.

3.1.2.2 Sikkerhedsstillelse

Derudover foreslås det, at producenter og importører af batterier og biler fremover skal stille individuel sikkerhed på lige fod med producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr, der allerede i dag stiller en sådan sikkerhed for håndteringen af elektronikaffald. Bestemmelsen skal sikre overensstemmelse med det nye minimumskrav i 2018-affaldsdirektivet, hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at producenter og importører råder over de nødvendige finansielle midler til at opfylde deres forpligtelser og som en sikkerhed for fremtidige håndteringsomkostninger. I den udvidede producentansvarsordning for elektrisk og elektronisk udstyr kan producenterne og importørerne undlade at stille sikkerhed ved i stedet at deltage i en kollektiv ordning, der stiller sikkerheden på vegne af dens medlemmer. Denne undtagelse foreslås også gældende for producenter og importører af batterier og biler. Det foreslås derfor, at der indsættes bemyndigelsesbestemmelser for både batteri- og bilordningen, der giver ministeren beføjelse til at fastsætte regler om sikkerhedsstillelse på disse ordninger.

Sikkerhedsstillelsen vil blive anvendt i de situationer, hvor den enkelte producent eller importør ophører med at eksistere eller ikke løfter ansvaret for håndteringen af den tildelte mængde affald. Sikkerheden skal stilles af producenten eller dennes kollektive ordning, jf. ovenfor.

Sikkerhedsstillelsesordningen for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr administreres i dag af en producentregisteransvarlig organisation (DPA-System). Det forventes tilsvarende, at den producentregisteransvarlige organisation vil kunne administrere sikkerhedsstillelsesordningen for så vidt angår batteriområdet og bilområdet.

Det foreslås derfor at udvide miljøministerens beføjelse til at henlægge kompetencen med at administrere ordningen med bemyndiget repræsentant og sikkerhedsstillelsesordningen til den producentregisteransvarlige organisation.

Reglerne omkring bemyndiget repræsentant og sikkerhedsstillelse detaljeres nærmere i de respektive bekendtgørelser for batteri- og bilproducentansvarsordningerne.

3.1.2.3 Egenkontrol

Det foreslås, at der i miljøbeskyttelsesloven indsættes en bemyndigelsesbestemmelse til, at miljøministeren fastsætter regler, der forpligter både producenter, importører og de kollektive ordninger til at føre egenkontrol med den økonomiske forvaltning. Det drejer sig om egenkontrol med omkostningerne ved særskilt indsamling, transport og behandling af affald af de produkter, der er omfattet af det udvidede producentansvar, omkostninger ved informationsindsats og dataindsamling, samt for de kollektive ordninger endvidere egenkontrol med den graduerede betaling efter individuelle produkter eller grupper af lignende produkter, jf. afsnit nedenfor.

Herudover foreslås det, at der indsættes en bestemmelse, der bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler, der forpligter både producenter, importører og kollektive ordninger til at føre egenkontrol med kvaliteten af data om mængden af markedsførte produkter, samt data om indsamling og behandling af affald af disse produkter. Egenkontrollen kan omfatte angivelse af affaldsmaterialestrømme og andre relevante data til brug for dokumentation for efterlevelse af affaldshåndteringsmålene.

Bemyndigelsesbestemmelserne vedrørende egenkontrol udmøntes og detaljeres nærmere i de respektive bekendtgørelser, herunder hvilken form/former for egenkontrolmekanisme, som vil kunne opfylde formålet med de nye minimumskrav i affaldsdirektivet.

3.1.2.4 Oplysningspligt

For at opfylde minimumskravene i 2018- affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, litra e, om oplysning og offentliggørelse af opfyldelse af affaldshåndteringsmål, samt for de kollektive ordningers vedkommende

oplysninger om deres organisations virke, foreslås det, at der indsættes en bemyndigelsesbestemmelse til miljøministeren til at fastsætte regler herom. Bemyndigelsesbestemmelsen udmøntes og detaljeres nærmere i de respektive bekendtgørelser, herunder hvordan oplysningerne skal leveres og gøres offentligt tilgængelige.

3.1.2.5 Graduering af bidrag

Det foreslås endeligt, at der med lovforslaget indføres en bemyndigelsesbestemmelse til, at miljøministeren kan fastsætte/fastsætter kriterier for de kollektive ordningers graduering af de opkrævede bidrag fra producenterne. Disse kriterier detaljes nærmere på bekendtgørelsesniveau på baggrund af forventede retningslinjer for dette fra EU-Kommissionen i foråret 2020 (se også de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 20).

3.2 Indførelse af udvidet producentansvar på emballage

3.2.1 Gældende ret

3.2.1.1 Miljøbeskyttelsesloven og emballagedirektivet

Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke i dag regler om eller hjemmel til at gennemføre regler om udvidet producentansvar for emballage og emballageaffald, som foreskrevet i 2018-emballagedirektivet. Der har heller ikke tidligere været regler i emballagedirektivet, der har forpligtet medlemsstaterne til at oprette et udvidet producentansvar for emballage.

Pant- og retursystemet, som er beskrevet i miljøbeskyttelseslovens § 9-9 g, har i sin nuværende form eksisteret siden 2002. Systemet er begrænset til kun at omfatte visse drikkevareemballager.

Det følger af de gældende regler om ansvarsfordeling i forhold til indsamling af genanvendeligt affald, at kommunerne varetager indsamling af emballageaffald fra husholdningerne, samt at indsamling og håndtering af genanvendeligt erhvervsemballageaffald finder sted ved, at virksomheder selv kan vælge en registreret og godkendt affaldsbehandler til at håndtere virksomhedens erhvervsemballageaffald. Den kommunale indsamling af emballageaffald er i dag finansieret via affaldsgebyret.

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 3, at når en kommunal indsamlingsordning er etableret, må indsamlingen af det affald, der er omfattet af ordningen, kun finde sted ved kommunalbestyrelsens foranstaltning eller bemyndigelse.

3.2.1.2 2018-affaldsdirektivets minimumskrav og 2018-emballagedirektivet

2018-emballagedirektivets artikel 7, stk. 2, medfører, at der skal være indført obligatorisk udvidet producentansvar for emballage i alle EU-lande senest 31. december 2024 i overensstemmelse med 2018-affaldsdirektivets artikel 8 og artikel 8 a om minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger. Samtidig fastsætter 2018-emballagedirektivets artikel 6, stk. 1, målsætninger for genanvendelse af emballageaffald, herunder materialespecifikke genanvendelsesmål for plastik, papir, pap, metal mv.

I 2018-emballagedirektivet skelnes der ikke mellem emballageaffald fra private husholdninger (husholdningsemballageaffald) og emballageaffald fra andre brugere, dvs. handel, industri, institutioner og andre kilder (erhvervsemballageaffald). Det indebærer, at der skal etableres ordninger for udvidet producentansvar for emballage og emballageaffald for såvel husholdningsemballageaffald som erhvervsemballageaffald. Emballagedirektivet finder endvidere anvendelse for al emballage, dvs. salgsemballage, primæremballage, transportemballage m.v.. Som eksemplificering af emballagedirektivets anvendelsesområde indeholder emballagedirektivets bilag 1 eksempler på, hvad der kan defineres som emballage.

De overordnede rammer for udvidet producentansvar for emballage fastsættes i 2018-affaldsdirektivets artikel 8 og artikel 8 a, samt definitionen i artikel 3, nr. 21, hvor ”ordning for udvidet producentansvar” defineres som et sæt af foranstaltninger truffet af medlemsstaterne for at sikre, at producenter og importører af produkter bærer det finansielle ansvar eller det finansielle og organisatoriske ansvar for håndteringen af affaldsfasen i et produkts livscyklus. Producenten defineres i art. 8, stk. 1 som; ”enhver fysisk eller juridisk person, der erhvervsmæssigt udvikler, fremstiller, forarbejder, behandler, sælger eller importerer produkter (produktets producent)”.

Med 2018-affaldsdirektivets definition af producentansvarsordninger vurderes det, at pant- og retursystemet vil være en udvidet producentansvarsordning for visse drikkevareemballager. Pant- og retursystemet skal således også overholde 2018-affaldsdirektivets minimumskrav til ordninger for udvidet producentansvar. Eftersom pant- og retursystemet er etableret inden den 4. juli 2018, skal affaldsdirektivets minimumskrav være gældende fra 5. januar 2023, jf. artikel 8 a, stk. 7. Det er vurderingen, at de gældende regler for pant- og retursystemet allerede i dag sikrer, at minimumskravene efterleves, hvorfor der ikke er behov for regelændringer i den henseende.

For alle andre former for emballage skal der etableres et udvidet producentansvarssystem i overensstemmelse med 2018-affaldsdirektivet artikel 8. Artikel 8 fastsætter de overordnede rammer for producentansvarssystemer, herunder medlemsstaternes pligt og ret til at indføre udvidet producentansvar for produkter, samt forpligtelser til at træffe foranstaltninger, der kan fremme produkter med en mindsket miljøpåvirkning, eksempelvis ved at produkterne er holdbare, reparerbare og lettere at genbruge og genanvende. Derudover skal et udvidet producentansvar for emballage overholde minimumskravene i 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a. Disse gennemgås i korte træk nedenfor.

3.2.1.2.1 Fastsættelse af roller og ansvarsfordeling

Det fremgår af 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 1, at medlemsstaterne skal sikre, at roller og ansvarsområder er nøje fastslagt for de forskellige aktører under en udvidet producentansvarsordning, og at der skal ske en ligebehandling af producenter uanset deres oprindelse eller størrelse, og uden at der lægges en uforholdsmæssig stor regelbyrde på de små producenter. Yderligere skal medlemsstaterne i overensstemmelse med affaldshierarkiet fastlægge kvantitative og eventuelle kvalitative mål for affaldshåndteringen af det givne produkt. For emballage er disse kvantitative mål fastsat i 2018-emballagedirektivet. Endelig fordrer bestemmelsen, at medlemsstaterne sikrer, at der etableres et rapporteringssystem til at indsamle data om markedsførte produkter, som er omfattet af det udvidede producentansvar, samt data om indsamlet og behandlet affald af disse produkter.

3.2.1.2.2 Information og incitamenter til affaldsindehaverne

Af 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 2, fremgår det, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at affaldsindehavere bl.a. oplyses om tiltag til affaldsforebyggelse, genbrug og forberedelse af genbrug, tilbagetagnings- og indsamlingssystemer samt om bekæmpelse af henkastet affald. Derudover skal affaldsindehavere have incitament til at aflevere deres affald i eksisterende særskilte indsamlingssystemer. Nødvendige foranstaltninger kan f.eks. være at pålægge producenterne opgaven med at informere borgerne om eksisterende indsamlingssystemer eller kræve, at der etableres pant- og retursystemer.

3.2.1.2.3 Drift af producentansvarsordninger og kollektive ordninger

2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, fastsætter krav til driften af det udvidede producentansvar, hvad enten det varetages af producenten selv eller af en kollektiv ordning på vegne af producenten. Der stilles således krav om, at producenten/den kollektive ordning skal dække et klart defineret geografisk, produktmæssigt og materialemæssigt område, idet det skal sikres, at også mindre rentable områder dækkes ind. Desuden skal producenten/den kollektive ordning sikre, at slutbrugeren/affaldsindehaveren har passende adgang til indsamlingsordninger. Yderligere skal producenten/den kollektive ordning råde over

tilstrækkelige organisatoriske og/eller finansielle midler til at kunne opfylde sine forpligtelser. Se også afsnit 3.1.1.5.2 om sikkerhedsstillelse. Endelig skal producenten/den kollektive ordning føre egenkontrol med både den økonomiske forvaltning og kvaliteten af de indsamlede og rapporterede data om markedsførte produktmængder og behandlede affaldsmængder. Se afsnit 3.1.1.5.3 for yderligere information om minimumskravet om egenkontrol.

Den sidste del af 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk.3, omhandler oplysningsforpligtelser for både producenter, importører og de kollektive ordninger, som skal gøre oplysninger om, i hvilken grad de opfylder de fastsatte målsætninger for indsamling og behandling af deres specifikke produkter, offentligt tilgængelige. Ud over oplysning om målopfyldelsen, der gælder for både producenter, importører og kollektive ordninger, pålægges de kollektive ordninger at gøre oplysninger offentligt tilgængelige om deres:

- i. ejerskab og medlemskab
- ii. de økonomiske bidrag, der betales af producenterne per solgt enhed eller per ton markedsført produkt, og
- iii. udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører

Denne oplysningspligt har til formål at gøre markedet for kollektive ordninger mere gennemsigtigt for producenterne. Forpligtelserne om offentlig tilgængelighed berører ikke sikring af fortroligheden af forretningsmæssige følsomme oplysninger. Se i øvrigt afsnit 3.1.1.5.4 for yderligere information om dette minimumskrav.

3.2.1.2.4 Omkostninger i producentansvaret

2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, omhandler omkostningerne for producenter og importører, som er omfattet af producentansvar. Bestemmelsen forpligter producenterne til at dække omkostninger til særskilt indsamling af affald og efterfølgende transport og behandling heraf, omkostninger til oplysning af affaldsindehavere samt omkostninger til indsamling og rapportering af data. Producenterne kan desuden pålægges at dække de nødvendige omkostninger til at sikre, at fastsatte affaldsmål opfyldes, idet der tages hensyn til indtægter fra genbrug, salg af sekundære råstoffer og uindløst pant. Det følger af minimumskravet, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at begrænse omkostningerne, til de der er nødvendige for at levere omkostningseffektive affaldshåndteringstjenester. EU Kommissionen forventes i starten af 2020 at offentliggøre en vejledning om hvordan 'nødvendige omkostninger offentliggøres. Udmøntningen af lovforslaget på bekendtgørelsesniveau forventes at følge denne vejledning.

2018-affaldsdirektivet giver dog mulighed for, hvor det af hensyn til behovet for at sikre en passende affaldshåndtering og den økonomiske bæredygtighed af ordningen, at afvige fra hovedprincippet om, at producenterne dækker alle ovenstående omkostninger. I de tilfælde hvor der afviges fra hovedprincippet, skal producenterne dog afholde mindst 80 pct. af de nødvendige omkostninger. For at benytte sig af denne mulighed, er det en forudsætning, at de resterende op til 20 pct. af omkostningerne afholdes af de oprindelige affaldsproducenter eller distributører.

Yderligere fremgår det af dette minimumskrav, at kollektive ordninger så vidt det er muligt, skal graduere deres bidrag efter individuelle produktgrupper eller grupper af lignende produkter. For mere information om graduering af bidrag se afsnit 3.1.1.5.5.

3.2.1.2.5 Håndhævelse og tilsyn

Det følger af artikel 8 a, stk. 5, at medlemsstaterne skal indføre en passende overvågnings- og håndhævelsesramme med henblik på at sikre, at producenter og importører opfylder deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar.

Hvor der er flere kollektive ordninger, er medlemsstaterne forpligtet til at udpege mindst ét uafhængigt organ eller en myndighed, der skal føre tilsyn med opfyldelse af forpligtigelserne vedrørende det udvidede producentansvar.

Endelig er der i 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 5, krav om, at medlemsstaterne skal give tilladelse til, at bemyndigede repræsentanter etablerer sig i det pågældende land, og at medlemsstaterne med henblik på overvågning og verificering kan stille krav om, at en bemyndiget repræsentant på deres område har forpligtigelser i form af registrerings-, oplysnings og/eller rapporteringsforpligtigelser. Se i øvrigt afsnit 3.1.1.5.1 for yderligere information om dette minimumskrav.

2018-affaldsdirektivet og 2018-embalagedirektivet fastlægger således de overordnede rammer for det udvidede producentansvar for emballage og emballageaffald, som det skal sikres, at de foreslåede bemyndigelsesregler giver mulighed for at efterleve i den danske implementering.

3.2.2 anbefalinger fra ministeriets følgegruppe

Der har i forbindelse med implementeringen været nedsat en ekstern følgegruppe bestående af danske brancheorganisationer og affaldsforeninger mv. I følgegruppen er Dansk Erhverv, Danmarks Naturfredningsforening, Emballageindustrien, Dansk Industri, Landbrug & Fødevarer, Det Økologiske Råd, WWF, Kommunernes Landsforening, Affalds- og Ressourceindustrien, De Samvirkende Købmænd, Plastindustrien, DPA-system, Bryggeriforeningen, Mærkevareleverandørerne, Dansk Affaldsforening, Genvindingsindustrien, Vask- Kosmetik og Hygiejneindustrien og Aluminium Danmark repræsenteret. Følgegruppen har og vil løbende bidrage og rådgive ministeriet i forbindelse med implementeringen af det udvidede producentansvar for emballage og emballageaffald.

Følgegruppen har indtil videre tilkendegivet, at den grønne dagsorden bør være styrende i implementeringen. Hovedformålet med udvidet producentansvar er at udvikle produkterne i en mere miljøvenlig retning og at sikre mest mulig genanvendelse af det emballage, der bliver til affald. Det udvidede producentansvar skal styrke den cirkulære økonomi med fokus på øget genbrug, reduktion i materialeforbrug, høj kvalitet i genanvendelsen og up-cykling. Der peges på, at den udvidede producentansvarsordning bør understøtte værdikædesamarbejde og stimulere design af emballager og et marked for udvikling af genanvendelsesteknologier og sekundære ressourcer. I værdikædesamarbejdet skal der drages nytte af alle involverede aktørers viden om emballagedesign, affaldshåndtering, genanvendelsesteknologier og markedet for afsætning af genanvendte materialer.

Følgegruppen har desuden lagt vægt på, at producentansvarsordningen skal være enkel for forbrugerne at benyttes og forstå, og at der skal sikres omkostningseffektivitet i alle led af producentansvaret fra affaldshåndteringen til administration og kontrol.

Følgegruppen peger desuden på, at der skal være lige adgang og vilkår for producenter, og at der skal være klar rollefordeling og tydelige snitflader mellem de involverede aktørers – kommuner, producenter, myndighed – forpligtelser på både det operationelle og finansielle plan.

For at undgå free-riders (producenter, der ikke registrerer sig og løfter deres del af producentansvaret) er der grundlæggende et behov for gennemsigtighed, tilsyn og kontrol med, at producenter deltager i det udvidede producentansvar. Det gælder både danske producenter, importører og distancesælgere (producenter, der sælger via e-handel). I den forbindelse peger følgegruppen på, at Danmark i så høj grad som mulig skal implementere producentansvaret ens med øvrige EU-lande.

Følgegruppen har tilkendegivet, at der vil være en række fordele ved at organisere det udvidede producentansvar på en sådan måde, at kommunerne fortsat har ansvar for indsamling af husholdningsaffaldet. Dette begrundes med, at der skal være tæt sammenhæng med den øvrige organisering af indsamlingen af husholdningsaffaldet. Det vurderes uhensigtsmæssigt og mindre omkostningseffektivt at

skulle etablere parallelle indsamlingssystemer for emballageaffald set i forhold til den kommunale indsamling af øvrigt husholdningsaffald (madaffald, restaffald mv.).

Dele af følgegruppen har tilkendegivet, at idet producenterne er forpligtet til at finansiere indsamlingen, bør de også have indflydelse på hele systemet, herunder hvordan emballageaffaldet sorteres og indsamles ved borgerne. I den sammenhæng lægger dele af følgegruppen vægt på, at kommunernes viden om indsamling lokalt bringes i spil, mens dele af følgegruppen lægger vægt på, at der stilles krav om, at indsamlingen skal følge ensartede kriterier for sortering og indsamling, som bør fastsættes i dialog med de producenter, der er omfattet af producentansvaret.

Der er divergerende holdninger i følgegruppen ift. om, og i givet fald hvor i værdikæden, producenterne skal have det operationelle ansvar for affaldshåndteringen efter indsamlingen.

Følgegruppen peger desuden på, at såfremt kommunerne har ansvar for indsamling af husholdningsemballageaffaldet, vil der være behov for meget klare regler og snitflade-beskrivelser i forhold til, hvornår og hvordan emballageaffaldet overdrages til producenterne til videre affaldshåndtering.

Det er ministeriets hensigt, at følgegruppen inddrages tæt i det videre arbejde med at konkretisere dette i forbindelse med den nærmere udmøntning af hjemlerne på bekendtgørelsesniveau.

3.2.3 Ministeriets overvejelser og foreslået ordning

Lovens nuværende bestemmelser giver ikke mulighed for at implementere udvidet producentansvar for al emballage. Derfor foreslås en række nye bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven, som gør dette muligt. Der foreslås specifikke bestemmelser for udvidet producentansvar for emballage i en ny § 9 p, samt at emballage omfattes af de gældende og de foreslåede nye fælles bestemmelser for udvidede producentansvarsordninger i §§ 9 y-å, jf. afsnit 3.1.1.4, afsnit 3.1.1.5 og afsnit 3.1.2.

Bemyndigelsesbestemmelserne udmøntes og detaljeres nærmere i emballagebekendtgørelsen frem mod 31. december 2024. Heri vil de nærmere definitioner af producent, emballage, snitflader mellem producenter og importører og aktører, der agerer på vegne af disse, krav til indsamlingsordninger og affaldshåndtering, samarbejde mellem aktører og fordeling af omkostninger blive fastlagt. Dette vil ske på baggrund af nærmere analyser af de mest hensigtsmæssige løsninger og sammenhænge til de eksisterende ordninger, herunder pant- og retursystemet. Yderligere vil bemyndigelsesbestemmelserne om bemyndiget repræsentant, sikkerhedsstillelse, egenkontrol, oplysningspligt og gennemsigtighed i de kollektive ordninger og graduering af bidrag blive udmøntet og detaljeret i bekendtgørelsen om emballage. Dette forventes at følge den øvrige implementering af disse minimumskrav i de eksisterende udvidede producentansvarsordninger, jf. afsnit 3.1.2.

Det er målet, at den reviderede emballagebekendtgørelse udstedes allerede primo 2023, således at berørte aktører får god tid til at omstille og forberede sig, inden reglerne træder i kraft pr. 31. december 2024.

3.2.3.1 Organisering af producentansvaret

Det grundlæggende formål med udvidede producentansvarsordninger er, at producenterne for egen regning varetager tilbagetagning og håndtering af den mængde affald, som svarer til producentens markedsførte mængde af det pågældende produkt.

Det er hensigten ved fastsættelsen af regler om producentansvar for emballage og emballageaffald at tage udgangspunkt i den til enhver tid gældende organisering af affaldssektoren, jf. politisk aftale om organisering af affaldssektoren (2007), Strategi for Cirkulær Økonomi (2018), den kommende nationale affaldsplan, samt organiseringen af de øvrige udvidede producentansvarsordninger. Dette med henblik på at sikre en

strømlinet affaldssektor med klar rolle- og ansvarsfordeling, som dermed også er enkel at forstå og benytte for affaldsindehavere, samt at føre kontrol og tilsyn med for tilsynsmyndighederne.

For at gøre det muligt for producenterne at tage deres egne produkter retur fra husholdninger, når disse er blevet affald, foreslås det, at der indføres en mulighed for, at producenter og importører af emballerede produkter kan etablere egne tilbagetagningsordninger. Dette er på lige fod med producenter og importører under de eksisterende udvidede producentansvarsområder, jf. miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 6, samt i overensstemmelse med det grundlæggende princip i udvidede producentansvarsordninger. En producent kan tage affald retur svarende til den type og mængde af affald, som den pågældende producent har markedsført. Den nærmere udmøntning af producenternes egne indsamlingsordninger skal fastlægges på bekendtgørelsesniveau, således at der undgås ineffektive løsninger i indsamlingsleddet, hvor emballage f.eks. indsamles af flere forskellige aktører ved husholdningerne. Der skal således tages hensyn til den på enhver tid gældende organisering med henblik på at sikre en strømlinet affaldssektor.

Idet det følger af 2018-embalagedirektivet, at det udvidede producentansvar for emballage skal gælde både for husholdnings- og erhvervsemballageaffald foreslås det, at der indføres en generel bemyndigelse til, at miljøministeren kan forpligte producenter og importører til at tilbagetage og håndtere alt emballageaffald, uanset om det stammer fra husholdninger eller erhverv. Dette vil medføre, at virksomheder i modsætning til den gældende organisering af affaldssektoren ikke selv kan vælge, hvorledes virksomhedens erhvervsemballageaffald skal håndteres. Det foreslås derfor samtidig, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importørers affaldshåndteringsforpligtelse for erhvervsemballageaffald kan overdrages til en erhvervsdrivende virksomhed, såfremt virksomheden selv ønsker at være ansvarlig for håndteringen af sit emballageaffald. Virksomheder får en rettighed, men ikke en pligt til at aflevere erhvervsemballageaffald uden omkostninger til producenter og importører, men virksomhederne kan således vælge selv at overtage forpligtelsen for håndtering af virksomhedens eget erhvervsemballageaffald. Virksomheder skal dog indgå aftale med producenter og importører om, at de selv varetager ansvaret. Udmøntningen af bemyndigelsen skal tage udgangspunkt i den til enhver tid gældende organisering af affaldssektoren.

Det forventes i øvrigt, at der på bekendtgørelsesniveau vil blive fastsat krav til de kommunale indsamlingsordninger, jf. § 44 og § 45, stk. 2 i miljøbeskyttelsesloven, herunder eksempelvis i hvilke fraktioner affaldet indsamles, samt krav om at anvende fælles sorteringsvejledninger. Det er hensigten, at disse også skal gælde for emballageaffald underlagt producentansvar.

Det bemærkes i øvrigt, at lovforslaget ikke ændrer ved den eksisterende organisering af pant- og retursystemet. Reglerne om pant- og retursystemet fordrer en obligatorisk tilmelding til Dansk Retursystem A/S, hvilket betyder, at producenter af de drikkevareemballager, der er omfattet af pantbekendtgørelsens anvendelsesområde, allerede opfylder deres producentansvarsforpligtelser for de pågældende emballagetyper. Dette indebærer dog også, at disse producenter ikke har og ikke får mulighed for at lade deres forpligtelser være båret af andre end Dansk Retursystem A/S.

3.2.3.2 Emballageproducenten og bagatelgrænse

Det foreslås, at producenten, som skal omfattes af udvidet producentansvar for emballage, defineres ved udmøntning af de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser om udvidet producentansvar for emballage på bekendtgørelsesniveau.

Det er hensigten at lægge pligten til det udvidede producentansvar på den virksomhed i leverandørkæden, som har størst indflydelse på design af emballagen, samt incitament til at reducere mængden af emballage og emballageaffald. Da det ofte er varemærkeindehaveren, der designer produktets emballage, taler dette generelt for, at det er varemærkeindehaveren (påfylderen), der pålægges det udvidede producentansvar. I

langt størstedelen af andre medlemsstater er det også denne aktør i leverandørkæden, som pålægges det udvidede producentansvar. Dette er ligeledes tilfældet i pant- og retursystemet.

Den stigende e-handel på tværs af landegrænser betyder, at en væsentlig andel af den samlede mængde emballage og emballageaffald stammer fra udenlandske e-handelsvirksomheder. For at undgå potentielle markedsforstyrrelser, herunder især forstyrrelse af konkurrencen, er det nødvendigt også at pålægge udenlandske e-handlere (såkaldte distancesælgere) et udvidet producentansvar for emballage og emballageaffald i Danmark. Distancesælgere vil derved være underlagt de samme krav som danske varemærkeindehavere/påfyldere.

Det er derfor hensigten, at følgende aktører (herfra betegnet som producent og importør) bliver pålagt det udvidede producentansvar i Danmark:

- Varemærkeindehavere, som enten både producerer, emballerer og markedsfører eller blot emballerer og markedsfører deres emballerede produkt i Danmark, (oftest påfyldere)
- Importører (virksomheder, etableret i Danmark, der importerer emballerede produkter fra EU og øvrigt udland til Danmark)
- Distancesælgere (enhver fysisk person eller juridisk organisation, der er etableret uden for Danmark, og som anvender fjernsalg til at sælge emballerede produkter direkte til forbrugeren)

Det foreslås, at der ved indførelse af udvidet producentansvar for emballage og emballageaffald gives mulighed for at indføre en bagatelgrænse for opfyldelse af producentansvaret i den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 6 under lovforslagets § 1, nr. 10, idet det findes hensigtsmæssigt – og i overensstemmelse med 2018-affaldsdirektivet – at producenter og importører, der markedsfører meget små mængder emballage, ikke bliver underlagt uforholdsmæssigt store administrative og økonomiske byrder. Det følger af 2018-affaldsdirektivet, at producenters og importørers økonomiske og administrative forpligtelser ikke må medføre en uforholdsmæssig stor regelbyrde for producenter, der markedsfører små mængder af et produkt.

Det foreslås, at miljøministeren i lighed med de øvrige udvidede producentansvarsordninger kan uddelegere kompetencen til at træffe afgørelse om, hvorvidt en given virksomhed er omfattet af producentansvaret for emballage og emballageaffald, til en producentregisteransvarlig organisation, jf. lovforslagets §1 nr. 30. For de eksisterende producentansvarsordninger er denne kompetence uddelegeret til den producentregisteransvarlige organisation, DPA-System.

3.2.3.3 Producenters forpligtelser herunder registrerings- og oplysningspligt

Det foreslås, at miljøministeren i lighed med de øvrige eksisterende ordninger fastsætter regler om, at producenter og importører har pligt til at lade sig registrere hos den producentregisteransvarlige organisation. Registreringen kan bl.a. omfatte oplysninger om virksomheden, samt oplysninger om typer af emballage og materialevalg, samt om at opfyldelse af producentansvaret vil ske ved deltagelse i en kollektiv ordning eller individuelt via egen tilbagetagningsordning, jf. 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a stk. 1, litra c, samt 8 a, stk.3, litra d - e.

Det er hensigten, at producenten skal dokumentere, at de fastsatte krav er opfyldt. Det vil blandt andet omfatte dokumentation for en eventuel egen tilbagetagningsordning er etableret, og at der er stillet sikkerhed for de forventede omkostninger ved den fremtidige affaldshåndtering af de markedsførte emballager, jf. 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 1, litra c.

Endvidere er det hensigten, at producenten eller importøren bliver forpligtet til at afgive oplysninger om mængder af markedsført emballage, oplysninger om emballageaffald, der er tilbagetaget af producenterne, samt oplysninger om hvorledes emballageaffaldet er blevet behandlet m.v. Registrerings- og

oplysningspligten er et centralt element i udvidede producentansvarsordninger, da det skal sikre, at alle aktører, der deltager i gennemførelsen af ordningerne for udvidet producentansvar, rapporterer pålidelige data.

De nærmere bestemmelser om registrerings- og oplysningspligt vil blive fastlagt i emballagebekendtgørelsen, herunder hvem, der er ansvarlig for at registrere oplysningerne.

3.2.3.4 Oprettelse af kollektive ordninger

Det foreslås, at der producenter og importører i lighed med de øvrige udvidede producentansvarsordninger kan oprette kollektive ordninger til varetagelse af opgaver i relation til det udvidede producentansvar for emballage og emballageaffald.

De kollektive ordninger vil på vegne af producenter og importører kunne varetage dele af de administrative og praktiske opgaver, der følger af producentansvaret for husholdnings- og erhvervsemballageaffald. Det vil blandt andet indebære, at de kollektive ordninger, mod betaling, kan tilbyde at organisere affaldshåndteringen af emballageaffald, indsamle og indberette dertilhørende data, samt formidle de nødvendige oplysninger videre til myndigheder og den producentregisteransvarlige organisation.

De kollektive ordninger skal sikre opfyldelse af genanvendelsesmålene i 2018-embalagedirektivets artikel 6 stk. 1, f)-i), samt overholde minimumskravene om gennemsigtighed ift. bl.a. ejerskab, medlemskab og valg af underleverandører, jf. afsnit 3.1.1.5.4. Derudover vil de kollektive ordninger være underlagt de samme krav som producenterne vedrørende passende geografisk, produktmæssigt og materialemæssigt dækning.

3.2.3.5 En producentregisteransvarlig organisation

Det foreslås, at miljøministeren i lighed med de eksisterende producentansvarsordninger bemyndiges til at kunne udpege en producentregisteransvarlig organisation til at varetage administrationen af producentregistret. Med lovforslagets §1 nr. 24-nr. 32 foreslås, at den producentregisteransvarlige organisation kan pålægges opgaver som bl.a. omfatter registrering af producenter, importører og bemyndigede repræsentanter, registrering af markedsførte og indsamlede emballagemængder, administration af sikkerhedsstillelse og tildelingsordning, udarbejdelse af statistikker, information til borgere og behandlingsvirksomheder m.v. Den producentregisteransvarlige organisation forudsættes oprettet som en non-profit organisation og forudsættes egnet til at efterleve de af ministeriet udformede krav til kvalitetssikring m.v.

3.2.3.6 Regler om sikkerhedsstillelse, bemyndiget repræsentant, egenkontrol, oplysningspligt, gennemsigtighed i de kollektive ordninger og graduerede bidrag.

Producenter og importører, der er omfattet af det udvidede producentansvaret for emballage, skal på samme vis som producenter og importører, der er omfattede af de eksisterende udvidede producentansvarsordninger, omfattes af krav om sikkerhedsstillelse, etablering af bemyndiget repræsentant, indførelse af egenkontrol, oplysningspligt og gennemsigtighed i de kollektive ordninger, samt graduering af bidrag, der opfylder minimumskravene i 2018 affaldsdirektivet. Disse krav er nærmere beskrevet i afsnit 3.1.1.5.1 – afsnit 3.1.1.5.5.

Det foreslås derfor, at der for den udvidede producentansvarsordning for emballage indsættes mulighed i miljøbeskyttelsesloven for at udnævne en bemyndiget repræsentant i Danmark, bemyndigelse til at stille kravet om sikkerhedsstillelse, bemyndigelse til at forpligte både producenter, importører og de kollektive ordninger til at føre egenkontrol med den økonomiske forvaltning samt med kvaliteten af data om mængden af markedsførte produkter og data om indsamling og behandling af affald af disse produkter, bemyndigelse til at fastsætte regler om oplysning og offentliggørelse af opfyldelse af affaldshåndteringsmål samt for de kollektive ordningers vedkommende oplysninger om deres organisations virke, og endeligt bemyndigelse til

at fastsætte/fastsetter kriterier for de kollektive ordningers graduering af de opkrævede bidrag fra producenterne. For nærmere beskrivelse om den foreslåede ordning henvises til afsnit 3.1.2.

Bemyndigelsesbestemmelserne udmøntes og detaljeres nærmere i emballagebekendtgørelsen.

Det forventes endvidere, at den producentregisteransvarlige organisation vil kunne administrere sikkerhedsstillelsesordningen og ordningen med bemyndiget repræsentant.

3.2.3.7 Tilsyn og håndhævelse

Tilsyn og håndhævelse af reglerne er afgørende for at opnå velfungerende udvidede producentansvarsordninger. I overensstemmelse med 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 5, skal der derfor indføres en passende overvågnings- og håndhævelsesramme med henblik på at sikre, at producenter og importører opfylder deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar for emballage og emballageaffald.

En af udfordringerne ved de eksisterende ordninger for udvidet producentansvar er free-riding. Free-riding opstår, når en producent eller importør ikke registrerer sig og løfter sin del af producentansvaret og således undgår at betale for omkostningerne forbundet med producentansvaret.

Årsagerne til free-riding kan være mange, men en af årsagerne kan bl.a. findes i et manglende eller mangelfuldt tilsyn eller håndhævelse. Derfor er det afgørende, at tilsynet og håndhævelsen med organiseringen af det udvidede producentansvar for emballage og emballageaffald bliver et fokusområde i forbindelse med den konkrete udmøntning af bemyndigelseshjemlerne.

Med lovforslaget bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at producenter, importører og bemyndigede repræsentanter skal meddele myndighederne og/eller den producentregisteransvarlige organisation oplysninger til brug ved administration og kontrol med ordninger for udvidet producentansvar for emballage og emballageaffald.

Det er hensigten, at tilsynet med reglerne i § 9 p, helt eller delvist skal føres af en statslig myndighed. Hjemlen hertil findes i § 67 i miljøbeskyttelsesloven, samt i den særlige påbudsbestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 å, som det foreslås at udvide til også at gælde for den udvidede producentansvarsordning for emballage. Tilsynsmyndigheden skal således føre tilsyn med, at producenter, importører og kollektive ordninger efterlever de fastsatte regler og bringer eventuelle ulovlige forhold til ophør.

Det er hensigten at fastsætte straf i emballagebekendtgørelsen med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 3, for manglende overholdelse af regler fastsat i medfør af de foreslåede nye bestemmelser for at sikre, at involverede aktører opfylder deres forpligtelser. Eksempelvis er det hensigten, at det skal være strafbart for producenter, importører og bemyndigede repræsentanter ikke at leve op til deres forpligtelser efter regler fastsat i medfør af § 9 p. Det vil eksempelvis være strafbart, hvis producenter, importører og bemyndigede repræsentanter ikke overholder pligten til at lade sig registrere, føre regnskab eller undlader at give oplysninger i forbindelse med tilsynsmyndighedens kontrol m.v.

3.3 Modernisering af indsamling og behandling af elektronikaffald

3.3.1 Gældende ret; WEEE-direktivet og miljøbeskyttelsesloven

WEEE-direktivet tilsiger, at medlemsstaterne skal sikre særskilt indsamling af elektronikaffald (WEEE) og opstiller mål for indsamling og genanvendelse af elektronikaffald. WEEE-direktivet er udformet efter et

princip om, at producenter og importører skal organisere og finansiere tilbagetagning, behandling, nyttiggørelse og bortskaffelse af elektronikaffald.

Producentansvaret for elektronikaffald er implementeret og reguleret i miljøbeskyttelseslovens §§ 9 i-o, i den generelle bestemmelse for producentansvar i §§ 9 h og 9 i bekendtgørelse om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr (bekendtgørelse nr. 148 af 8. februar 2018).

Det fremgår blandt andet heraf, at producenter og importører for egen regning skal foranstalte tilbagetagning samt særskilt håndtering af elektronikaffald, som er markedsført af producenten eller importøren, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 44 og 45, som regulerer den kommunale indsamlingsordning fra husholdninger.

I dag er det de kollektive ordninger (se beskrivelse i afsnit 3.1.1.4), som på vegne af producenterne sikrer, at elektronikaffaldet fra husholdninger tilbagetages og håndteres særskilt. Ved den nationale implementering af WEEE-direktivet i 2005 blev det fastholdt, at husholdninger fortsat skulle kunne aflevere elektronikaffald til kommunerne, fordi det blev anset for hensigtsmæssigt at bevare den eksisterende og velfungerende infrastruktur på området. Det blev derfor i loven præciseret, at det er muligt at bevare kommunale indsamlingsordninger, således at opgave og kompetencen til indsamling ikke alene ligger hos producenter og importører.

Det fremgår desuden af miljøbeskyttelsesloven, at når en kommunal indsamlingsordning er etableret, må indsamlingen af det affald, der er omfattet af ordningen, kun finde sted ved kommunalbestyrelsens foranstaltning eller bemyndigelse. Producenter og importører vil dog, uden at der skal indhentes kommunal tilladelse hertil, kunne etablere egne tilbagetagningsordninger. Det betyder konkret, at borgere i dag har to muligheder for at aflevere deres elektronikaffald: Enten i den kommunale indsamlingsordning eller til en producents tilbagetagningsordning.

Det vurderes, at der i gældende ret ikke er hjemmel til at fastsætte regler om, at borgeren kan anvende øvrige indsamlingsordninger end disse. Der er således ikke hjemmel i gældende ret til, at private indsamlingsvirksomheder og behandlingsvirksomheder for elektronikaffald kan indsamle elektronikaffald direkte fra private husholdninger eller at borgeren kan aflevere sit elektronikaffald hos sådanne virksomheder.

3.3.2 Anbefalinger fra Partnerskab for indsamling af elektronikaffald og Advisory Board for Cirkulær Økonomi

Partnerskab for indsamling af elektronikaffald har i perioden 2014-16 gennemført en række projekter, som har afdækket skyggestrømme af elektronikaffald, hvor elektronikaffald ikke bliver indsamlet og registreret via producentansvarssystemet eller registreres i affaldsdatasystemet via anden lovlig indsamling. Projekterne har blandt andet omfattet kortlægning af generel ophobning af brugt elektronik hos borgerne, tyveri fra genbrugspladser samt ulovlig eksport. Der er stor usikkerhed om disse mængder, men de antages som minimum at udgøre 20-25.000 tons om året. Et vigtigt resultat af disse kortlægninger er også, at udfordringen med elektronikaffald ikke er, at det fejlsorteres under den kommunale indsamlingsordning, men at det finder andre veje end det officielle indsamlingssystem, eftersom dele af elektronikaffaldet har positiv værdi som råvare til nye produkter.

På den baggrund har partnerskabet i 2016 anbefalet, at indsamlingen og behandlingen af elektronikaffald i Danmark moderniseres, således at private indsamlingsvirksomheder og behandlingsvirksomheder får mulighed for at indsamle elektronikaffald fra husholdninger til forberedelse med henblik på genbrug og

genanvendelse udenom producentansvaret og den kommunale indsamlingsordning. Dette dog på betingelse af, at disse private virksomheder er certificerede efter fælles EU-standarder for elektronikaffald.

Efterfølgende blev Advisory Board for cirkulær økonomi nedsat i 2016, og kom i sommeren 2017 med en række konkrete anbefalinger til at styrke omstillingen til en mere cirkulær økonomi frem mod 2030. For elektronikområdet anbefalede Advisory Board: *”At certificerede virksomheder får mulighed for at indsamle elektronikaffald fra husholdninger til genbrug og genanvendelse. Desuden skal indsamlingen optimeres, så genbrugspotentialet bevares, og der skal indføres en certificeringsordning for genbrug af elektronikaffald.”*

På baggrund af anbefalingerne fra Partnerskab for indsamling af elektronikaffald og fra Advisory Board for Cirkulær Økonomi har Miljøstyrelsen gennemført en økonomisk konsekvensanalyse af en fremtidig modernisering af indsamlingen af elektronikaffald i Danmark. Analysen viser, at det må forventes at ændre markant på de værdimæssige strømme i det udvidede producentansvar for elektronikaffald. Samlet set forventes en modernisering at medføre positive erhvervsøkonomiske konsekvenser på ca. 246 mio. kr. som følge af øget genbrug og genanvendelse af elektronikaffald. Se under erhvervsøkonomiske konsekvenser, jf. afsnit 5.3.

3.3.2 Ministeriets overvejelser og foreslået ordning

Det er Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at anbefalingerne fra Partnerskab for indsamling af elektronikaffald og Advisory Board for Cirkulær Økonomi bør følges.

Det er ministeriet vurdering, at forslaget om, at aktører, som forestår indsamling og håndtering af elektronikaffald, skal kunne hente affaldet direkte fra husholdninger for at sende det til videre genbrug og genanvendelse, alternativt at borgeren selv skal kunne aflevere affaldet til de pågældende aktører, vil medføre en mere skånsom indsamling, så elektronikaffaldet kan forberedes med henblik på genbrug eller blive bedre genanvendt.

Da forberedelse med henblik på genbrug ligger højere i affaldshierarkiet, vil forslaget være mere i tråd med den cirkulære økonomis tankegang og principperne i affaldsdirektivets affaldshierarki. En mere skånsom indsamling vil endvidere medføre, at værdifulde komponenter og materialer ikke bliver ødelagte i indsamlingen og derfor i øget omfang vil kunne genanvendes i nye produkter. Udsigten til at kunne få adgang til det værdifulde elektronikaffald udenom producentansvarsordningen, vil desuden give aktørerne større incitament til at investere i ny teknologi, som kan øge genbrug og genanvendelse med høj kvalitet.

Med lovforslaget foreslås det derfor, at mulighederne for at indsamle elektronikaffald fra private husholdninger udvides. Det foreslås således, som en undtagelse fra det gældende forbud mod at etablere andre indsamlingsordninger end de kommunale indsamlingsordninger, at virksomheder, der indsamler og håndterer affald fra elektrisk og elektronisk udstyr, skal være berettigede til at indsamle og håndtere affald fra elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44.

Samtidigt foreslås det, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler for borgere, grundejeres og virksomheders mulighed for at benytte en sådan ny indsamlingsordning ved at udvide den eksisterende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 7.

For at sikre et højt beskyttelsesniveau i et moderniseret indsamlingsmarked, foreslås yderligere, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at virksomheder i hele affaldshåndteringskæden for elektronikaffald skal overholde de gældende fælleseuropæiske -standarder for indsamling og behandling af elektronikaffald (CENELEC, EN 50625-serie). Ligeledes foreslås det at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om certificering i forhold til disse standarder af de aktører, der måtte ønske at benytte sig af den nye indsamlingsmulighed.

Dette vil gælde for både nationale aktører (primært indsamlere og forbehandlere) samt udenlandske aktører, som danske aktører vælger at afsætte deres affald til under hensyntagen til forordning nr. 1013/2006(EF) af 14. juni 2006 om overførsel af affald. Det er således hensigten, at alle led i affaldskæden skal være certificerede efter CENELEC-standarderne for at sikre, at elektronikaffaldet undergår en affaldshåndtering, der følger de gældende regler herfor.

Det er hensigten, at der fremover vil være flere forskellige ordninger: De eksisterende løsninger, hvor kollektive ordninger indsamler på vegne af producenter via de kommunale indsamlingsordninger, producenters egne tilbagetagningsordninger, og den foreslåede nye ordning, hvor andre indsamlingsvirksomheder indsamler elektronikaffald direkte fra borgerne.

Den største forandring ved den foreslåede modernisering af indsamlingen og behandlingen af elektronikaffald vurderes at være, at værdifuldt elektronikaffald kan håndteres af andre aktører end de aktører, som producenterne eller de kollektive ordninger har engageret til at varetage håndteringen under den udvidede producentansvarsordning. Det ikke-værdifulde elektronikaffald forventes derimod fortsat at ville blive håndteret under producentansvarsordningen, som aftager elektronikaffaldet fra den kommunale indsamling. Producenters betaling til de kollektive ordninger vil blive justeret efter mængden af det kommunalt indsamlede elektronikaffald.

Det vurderes derudover, at der er hjemmel i den gældende § 44 stk. 1, til at fastsætte nærmere regler om at certificere affaldsaktører, der håndterer elektronikaffald, efter de fælleseuropæiske CENELEC standarder for elektronikaffald.

Det er hensigten, at detaljerede regler om indsamlings- og affaldshåndteringsvirksomhederne, herunder regler om certificering og tilsyn, og om slutbrugerens afleveringsmulighed fastsættes i elektronikaffaldsbekendtgørelsen.

I øvrigt bemærkes, at der i de gældende regler er hjemmel til at fastsætte regler om tilsyn og håndhævelse med de certificerede indsamlings- og affaldshåndteringsvirksomheder i miljøbeskyttelseslovens §§ 67 og 73, samtidig med, at der kan fastsættes strafbestemmelser efter den gældende § 110, stk. 3.

4. Økonomiske og implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige

4.1 Økonomiske konsekvenser

Lovforslaget er primært en bemyndigelseslov som indfører generelle hjemler i miljøbeskyttelsesloven til øget gennemsigtighed af eksisterende producentansvarsordninger, etablering af udvidet producentansvar for emballage og modernisering af det udvidede producentansvar for elektronik. Lovforslaget har derfor ikke i sig selv direkte driftsomkostninger. Den efterfølgende udmøntning i bekendtgørelser forventes at medføre øgede driftsomkostninger for ministeriet primært til kommunikations- og håndhævelsesforpligtigelser ifm. alle tre delelementer af lovforslaget.

De offentlige omkostninger vil afhænge af den nærmere organisering af det udvidede producentansvar for emballage, herunder hvilken rolle offentlige myndigheder vil få. For at være i overensstemmelse med den gældende organisering af affaldssektoren forventes det udvidede producentansvar for emballage at tage afsæt i den organisering, som anvendes for de eksisterende udvidede producentansvarsordninger for elektronik og batterier. Her forestår kommunerne indsamling af husholdningsaffaldet, mens den videre håndtering varetages af producenterne. I forhold til den nuværende organisering forventes der derfor kun at blive tale om mindre organisatoriske ændringer ift. indsamlingen, hvorimod det i forbindelse med udmøntningen skal

afklares hvorvidt og hvornår i den videre affaldsbehandlingsproces, at affaldet overdrages til producenternes videre håndtering.

I dag finansieres affaldsindsamling og den videre affaldshåndtering over affaldsgebyret, som opkræves hos borgerne. Der er på nuværende tidspunkt ikke taget stilling til, hvordan dette fremover skal finansieres jf. afsnit 5.2. Endelig vil ændringerne i forbindelse med modernisering af udvidet producentansvar for elektronik i mindre grad kunne bidrage til ændring i de økonomiske og administrative konsekvenser, men det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at opgøre dette, da det vil afhænge af den konkrete implementering. De offentlige administrative og økonomiske konsekvenser vil blive detaljeret i forbindelse med udmøntning af hjemlerne i de respektive bekendtgørelser.

Ministeriet har vurderet lovforslaget ift. Digitaliseringsstyrelsens vejledning om digitaliseringsklar lovgivning. Lovforslaget omfatter primært bemyndigelsesbestemmelser på alle tre delelementer i lovforslaget, som senere skal udmøntes på bekendtgørelsesniveau. Fsva. indførelse af minimumskrav for eksisterende udvidede producentansvarsordninger og modernisering af ordningen for elektronik, hvor der er tale om bemyndigelsesbestemmelser, vurderes lovforslaget at kunne rumme vejledningens syv principper for digitaliseringsklar lovgivning. Vurderingen er baseret på, at ordningerne allerede i dag har etableret digitale systemer til registrering af virksomheder og indrapportering af data. Ved udmøntning af bemyndigelsesbestemmelserne på bekendtgørelsesniveau vil ministeriet gennemføre en mere detaljeret vurdering af de nye bestemmelser for at sikre, at de overholder de syv principper om digitaliseringsklar lovgivning.

Fsva. etablering af et nyt udvidet producentansvar for emballage har ministeriet taget udgangspunkt i de eksisterende bestemmelser for de øvrige eksisterende udvidede producentansvarsordninger. Det er derfor ministeriets vurdering, at de bemyndigeshjemler som foreslås, ligeledes vil efterleve de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning. Der vil ligeledes ved udmøntning på bekendtgørelsesniveau blive foretaget en grundigere vurdering og taget behørigt hensyn til principperne.

4.2 Implementeringsmæssige konsekvenser

Det samlede lovforslag vil medføre implementeringsomkostninger i forbindelse med udarbejdelse og fremsættelse af lovforslag, samt efterfølgende ændring af relevante bekendtgørelser for eksisterende ordninger og udarbejdelse af revideret emballagebekendtgørelse. Implementeringsomkostningerne vil primært berøre Miljø- og Fødevarerministeriet og Miljøstyrelsen, men det vurderes, at andre ministerier også kan blive berørt, eksempelvis, Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet og Skatteministeriet.

De samlede implementeringsmæssige konsekvenser for stat og kommuner kan ikke opgøres på nuværende tidspunkt. Indførelse af minimumskrav for de eksisterende producentansvarsordninger kan medføre administrative og økonomiske konsekvenser i forbindelse med udarbejdelse og implementering af graduerede gebyrer hos de kollektive ordninger, afhængigt af arbejdets omfang. Der afventes på nuværende tidspunkt en færdiggørelse af EU-retningslinjer for dette, før omfanget kan fastlægges.

Lovforslaget har ikke implementeringsmæssige konsekvenser for regionerne

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5.1 Implementering af affaldsdirektivets nye minimumskrav i eksisterende udvidede producentansvarsordninger

Lovforslagets bemyndigelsesbestemmelser har ikke i sig selv direkte erhvervsøkonomiske konsekvenser. Udmøntningen af lovforslagets bemyndigelsesbestemmelser vedrørende de eksisterende udvidede producentansvarsordninger forventes kun at have begrænsede administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, idet de danske producentansvarsregler for batterier, biler og elektronik, allerede i dag

opfylder en del af kravene. Der kan dog blive tale om mindre omkostningsforøgelser i forbindelse med de kollektive ordningers egenkontrol samt producenterens egenkontrol og sikkerhedsstillelse. I forhold til den graduerede betaling vil der være tale om en omfordeling af omkostninger imellem producenterne, hvorfor der samlet set ikke forventes øgede omkostninger i denne forbindelse. De administrative og økonomiske konsekvenser vil blive nærmere specificeret i forbindelse med udmøntning af bemyndigelserne i de respektive bekendtgørelser. På dette tidspunkt forventes vejledning fra EU om graduerede bidrag også at være færdiggjort, således at denne kan bidrage til vurderingen af de eventuelle administrative og økonomiske konsekvenser heraf.

Specifikt for batterier og biler forventes muligheden for at udnævne en bemyndiget repræsentant at lette de administrative byrder for producenterne og importørerne, idet producenterne og importørerne i stedet for at etablere virksomhed i hver enkelt medlemsstat kan udnævne en repræsentant. Producenter og importører, som er etablerede i en anden medlemsstat, men markedsfører batterier eller biler i Danmark, kan således overlade ansvaret for at varetage deres forpligtelser til en bemyndiget repræsentant. Der er aftalefrihed omkring honoreringen mv. af repræsentanten, og det må antages, at producenter og importører fravælger denne mulighed, hvis den bliver for omkostningstung, eller hvis det bliver for administrativt krævende at have en repræsentant som mellemlid. Der forventes en mindre engangsudgift i forbindelse med udvidelse af det eksisterende datasystem hos DPA-System, som er den systemansvarlige for producentregistret, således at der kan registreres yderligere bemyndiget repræsentanter på batteri- og bilordningerne. Omkostningerne hertil finansieres af producenterne via gebyrbetalingen til DPA-System.

Det forventes, at producenterne og importørerne vil overvælge de øgede omkostninger på forbrugerne.

I forhold til principperne for agil erhvervsrettet regulering, som fremgår af vejledning fra Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR) har ministeriet vurderet, at indførelse af bemyndigelsesbestemmelser for de nye minimumskrav ikke umiddelbart ændrer på de udvidede producentansvarsordninger ift. de fem principper (princippet om mulighed for udvikling af nye forretningsmodeller (princip 1), princippet om mere enkel og formålsbestemt regulering (princip 2) princippet om teknologineutralitet (princip 3), princippet om helhedstænkning (princip 4) samt princippet om brugervenlig digitalisering (princip 5). Det er ministeriets vurdering, at dette heller ikke vil være tilfældet, når bemyndigelsesbestemmelserne gennemføres ved udmøntning på bekendtgørelsesniveau. Dette vil dog blive vurderet nærmere, når bekendtgørelserne for de enkelte ordninger revideres.

5.2 Indførelse af udvidet producentansvar for emballage

Som bemyndigelseslov har lovforslaget ikke i sig selv direkte erhvervsøkonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Udmøntningen af lovforslaget ved udstedelse af en bekendtgørelse vil have væsentlige erhvervsøkonomiske konsekvenser for producenter og importører af emballerede produkter, eftersom der er tale om en helt ny ordning. Jf. direktivkravet skal producenterne som udgangspunkt afholde alle omkostninger til den samlede affaldshåndtering, informationsforpligtelser, dataindsamling og tilsyn.

Omkostningerne til håndtering af emballageaffald skønnes i dag at udgøre ca. 1,5 mia. kr. pr. år. En andel af disse omkostninger afholdes i dag af borgerne via affaldsgebyret, samt virksomheders egen håndtering af deres emballageaffald. Det skønnes, at der vil ske en væsentlig omfordeling af de samlede omkostninger, eftersom at disse fremadrettet som hovedregel vil skulle afholdes af producenterne.

Håndteringsomkostningerne forventes med betydelig usikkerhed at udgøre samme størrelsesorden som i dag. Hertil kommer endnu ikke estimerede administrative omkostninger for producenterne. Ifølge direktivet kan dele af opgaven og dermed også finansieringen uddelegeres til andre aktører som f. eks. kommunerne, hvis det vurderes nødvendigt for at sikre en økonomisk bæredygtig ordning. Producenterne skal dog afholde minimum 80 pct. af de samlede omkostninger. Stillingtagen til den økonomiske bæredygtighed vil ske i forbindelse med den konkrete udmøntning.

Denne del af lovforslagets er ligeledes blevet vurderet ift. de fem principper for agil erhvervsrettet regulering. Udformningen af bemyndigelsesbestemmelserne tager udgangspunkt i de bemyndigelsesbestemmelser, der allerede eksisterer i dag for de eksisterende udvidede producentansvarsordninger. Idet der med denne del af lovforslaget skal vedtages bemyndigelsesbestemmelser for en helt ny udvidet producentansvarsordning, ligger det implicit i lovforslaget, at der vil blive etableret nye forretningsområder indenfor håndtering af emballageaffald og administration af ordningen. Indenfor de overordnede rammer af den gældende organisering af affaldssektoren lægger lovforslaget ikke restriktioner for anvendelse af nye forretningsmodeller (princip 1), ligesom producentansvaret skal opfylde kvalitative og kvantitative målsætninger fremfor krav om at anvende en specifik proces eller teknologi til at nå disse målsætninger. Bemyndigelsesbestemmelserne er derfor også i overensstemmelse med principperne om enkle og formålsbestemte krav, samt teknologineutralitet (princip 2 og 3). Endelig vil principperne om helhedstænkning og brugervenlig digitalisering (princip 4 og 5) blive indtænkt i udmøntning på bekendtgørelsesniveau, idet ministeriet vurderer, at bemyndigelsesbestemmelserne i deres foreslåede udformning vil kunne rumme dette.

5.3 Modernisering af indsamling og behandling af elektronikaffald

Som bemyndigelseslov har lovforslaget ikke i sig selv direkte erhvervsøkonomiske konsekvenser. Den senere udmøntning i en revideret bekendtgørelse vil give flere aktører adgang til markedet for indsamling og affaldsbehandling af elektronikaffald fra husholdninger. Det forventes, at dette vil ændre markant på de værdimæssige strømme i og udenfor den udvidede producentansvarsordning. Samlet set forventes en modernisering at medføre positive erhvervsøkonomiske konsekvenser på ca. 246 mio. kr. som følge af øget genbrug og genanvendelse af elektronikaffald. Der vil dog ske en omfordeling af byrder/goder, hvor nye genbrugs- og genanvendelsesvirksomheder forventes at overtage omkring halvdelen af det eksisterende marked. Aktører, som i dag agerer ulovligt udenfor producentansvarssystemet, kan forventes at få en reduktion i deres omsætning. Det forventes også at være tilfældet for eksisterende producenter og distributører, som ikke ønsker at bidrage til øget genbrug og genanvendelse udover, hvad de gør i dag. De vil hermed ikke få andel i det merværdipotential, der ligger i at genbruge og genanvende med høj kvalitet fremfor at genanvende med lav kvalitet og nyttiggøre.

Lovforslaget forhindrer ikke, at producenterne fortsat kan etablere deres egne tilbagetagningsordninger og ad den vej have adgang til at reducere deres omkostninger og få adgang til det værdifulde elektronikaffald.

Den største forandring ved en modernisering af indsamlingen og behandlingen af elektronikaffald vurderes således at være, at værdifuldt affald vil blive håndteret af aktører i markedet, som ser en forretningsmulighed i dette, hvorimod det resterende ikke-værdifulde fortsat skal håndteres af den udvidede producentansvarsordning. Der ændres med lovforslaget ikke ved organisering eller finansiering af den eksisterende udvidede producentansvarsordning for så vidt angår den del af elektronikaffaldet, der indsamles via den kommunale indsamlingsordning. Producenters betaling til de kollektive ordninger vil blive justeret efter mængden af det kommunalt indsamlede elektronikaffald. Det vil derfor forventeligt blive billigere for producenterne, såfremt den kommunale mængde mindskes.

Denne del af lovforslaget, som omfatter en justering af et allerede eksisterende producentansvar, er ligeledes vurderet i forhold til agil erhvervsrettet regulering. Ministeriet har vurderet, at indførelse af bemyndigelsesbestemmelser til modernisering af det udvidede producentansvar for elektronik vil være i overensstemmelse med de fem principper om agilitet. Det vurderes, at moderniseringen vil åbne op for nye aktører og forretningsmodeller for håndtering af elektronikaffald og hermed være i overensstemmelse med princippet om mulighed for udvikling af nye forretningsmodeller (princip 1). Kravet om certificering ift. CENELECs standarder for indsamling og behandling af elektronikaffald vurderes at være en forudsætning for at sikre, at affaldshåndteringen overholder de miljømæssige krav, der er regelsat i EU's direktiv om elektronik (2012/19/EU). Der er således tale om et klart formål med reguleringen, samt enkelhed eftersom,

at det bliver tydeligt, hvad der skal til for at overholde direktivkravene, hvilket er i overensstemmelse med princip 2. Endelig er det ministeriets vurdering at princippet om teknologineutralitet (princip 3), princippet om helhedstækning (princip 4) samt princippet om brugervenlig digitalisering (princip 5) vil blive efterlevet, idet det allerede eksisterende producentansvar lever op til disse principper. Ministeriet vil gennemføre en konkret vurdering af dette, når bemyndigelsesbestemmelserne gennemføres ved udmøntning på bekendtgørelsesniveau.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vil ikke medføre administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

7.1 Implementering af de nye minimumskrav i eksisterende udvidede producentansvarsordninger

Gennemførelsen af de nye minimumskrav for de eksisterende producentansvarsordninger forventes at styrke administrationen af udvidede producentansvarsordninger. Bestemmelserne vil medføre større gennemsigtighed og hermed forventelig øget datakvalitet og kontrol af målopfyldelse. Herudover vurderes denne del af lovforslaget, jf. minimumskravet om graduerede bidrag at have en mindre miljømæssig effekt i form af forebyggelse af affaldsdannelse og fremme af udviklingen, fremstillingen og markedsføringen af produkter, der er lette at genanvende.

7.2 Indførelse af udvidet producentansvar for emballage

Indførelse af udvidet producentansvar på emballage forventes at medføre en miljømæssig forbedring af design, produktion og anvendelse af emballage samt håndtering af emballageaffald. Således forventes det udvidede producentansvar at bidrage til den cirkulære økonomi med højere grad af genbrug, design af emballager til genbrug og genanvendelse, markant højere genanvendelse af plastikemballageaffald og dermed positive konsekvenser for miljøet.

7.3 Modernisering af indsamling og behandling af elektronikaffald

Det forventes, at modernisering af producentansvaret for elektronikaffald vil medføre, at en øget mængde af elektronikaffald vil blive genbrugt, fra i dag ca. 200 tons om året til knap 6.000 tons om året. Samtidig forventes mængden af ulovligt håndteret elektronikaffald til genbrug, genanvendelse og nyttiggørelse at falde med knap 40 % fra 14.000 ton til 8.500 ton om året. Yderligere forventes kravet om certificering af affaldsbehandlerne at medføre, at en øget mængde elektronikaffald vil blive forberedt med henblik på genbrug, samt medføre et kvalitetsløft i genanvendelse af elektronikaffaldet. Certificeringen vil ligeledes medføre bedre dokumentation for regelefterlevelse, idet dette bliver verificeret af en uafhængig tredjepart.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/851 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald (affaldsdirektivet) samt dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/852 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald (emballageaffaldsdirektivet).

Der er tale om en direktivnær implementering. Lovforslaget indeholder ikke yderligere EU-retlige aspekter. Den detaljerede gennemførelse af direktivernes bestemmelser vil ske ved udstedelse af bekendtgørelser.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 7. november til den 13. december været sendt i høring hos følgende organisationer mv.: 3F, 92-gruppen Forum for bæredygtig udvikling, Advokatsamfundet, Affald- og Ressourceindustrien (ARI), affaldPlus, Akademirådet, Aluminium Danmark, APPLiA Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsrådssekretariat, Arla Foods, Autoriserede Kølefirmaers Brancheforening, AVV, Batteriforeningen (Foreningen af danske producenter og importører af tør batterier), Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder, Branchefællesskab for IT, tele, elektronik og kommunikationsvirksomheder (ITEK), Branchen ForbrugerElektronik, Bryggeriforeningen, Carlsberg Breweries, Centralorganisationen af industriansatte i Danmark (CO - Industri), Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), CONCITO, Coop Danmark A/S, Dagrofa, DAKOFA, Danmarks Aktive Forbrugere, Danmarks Fotohandlerforening (DFF), Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Restauranter og Cafeer, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Dagligvareleverandør Forening, Dansk Detail, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Erhvervsfremme, Dansk Indkøbs- og Logistikforum (DILF), Dansk Industri, Dansk Køleforening, Dansk Maskinhandlerforening (DM), Dansk Metal, Dansk Miljøteknologi, Dansk Producentansvars System, Dansk Retursystem, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DTL), Danske Advokater, Danske Regioner, Danske Revisorer – FSR, Danske Ølentusiaster, De danske Bilimportører, De Samvirkende Købmænd i Danmark, Det Miljøøkonomiske råd, Det Økologiske Råd, Elektronikpanelet, Elretur, Emballageindustrien, ERP-recycling, European Recycling Platform (ERP), Fagligt Fælles Forbund 3F, Forbrugerrådet, Forening for Distance og Internethandel (FDIH), Foreningen af Fabrikanter og Importører af Elektriske Belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af miljø, plan og naturmedarbejdere i det offentlige (Envina), Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Transport Danmark (ITD), Foreningen til Indsamling af Blyakkumulatorer i Danmark (Returbat), Fortum, Forum for Bæredygtig udvikling, Frie Danske Lastbilvognmænd (FDL), Genvindingsindustrien, Green Network, Greenpeace Danmark, H.J. Hansen A/S, Hansen&Co. A/S, HK-Kommunal Miljøudvalg, Horesta, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark, International Transport Danmark (ITD), ISOBRO, ITB, IT-Branchen, KARA/NOVEREN, KL (kommunernes landsforening), Kølebranchens Miljøordning, Landbrug & Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lidl Danmark A/S, LWF Lyskildebranchens WEEE-forening, Marius Petersen A/S, Metalforeningen, Miljømærkning Danmark, NOAH, Nærbutikkernes Landsforening, Oliebranchens Fællesrepræsentation, Plastic Change, Plastindustrien i Danmark, Recipo, Re-Design, Rene-europe, Returbat, Rigsrevisionen, Salling Group, Statens og Kommunernes Indkøbsservice, Stena Recycling, SWS - Special Waste System A/S, Teknikentreprenøren (TE) Dansk VVS, TEKNIQ Installatørernes organisation, Uniscrap, Varmepumpefabrikantforeningen, Vestforbrænding, VVS og El-tekniske leverandørers brancheforening (VELTEK), WWF Verdensnaturfonden, Økologisk Landsforening, Aage Vestergaard Larsen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej anfør "Ingen")	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej anfør "Ingen")
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen direkte økonomiske konsekvenser. <i>(Der er tale om rammelovgivning)</i>	Ingen direkte økonomiske konsekvenser. <i>(Der er tale om rammelovgivning)</i>
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	i.r.	Selve lovforslaget forventes at have en merudgift svarende til 1,2 ÅV pr. år i perioden 2020-22, samt 0,8 mio. kr. til indførelse af udvidet producentansvar

		for emballage. Denne merudgift er dækket af MVFM's budget
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen direkte økonomiske konsekvenser. <i>(Der er tale om rammeloavgivning)</i>	Ingen direkte økonomiske konsekvenser. <i>(Der er tale om rammeloavgivning)</i>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen direkte administrative konsekvenser. <i>(Der er tale om rammeloavgivning)</i>	Ingen direkte administrative konsekvenser. <i>(Der er tale om rammeloavgivning)</i>
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen direkte administrative konsekvenser. <i>(Der er tale om rammeloavgivning)</i> Udmøntningen af lovforslaget vil heller ikke medføre administrative konsekvenser for borgerne.	Ingen direkte administrative konsekvenser. <i>(Der er tale om rammeloavgivning)</i>
Miljømæssige konsekvenser	Ingen direkte miljømæssige konsekvenser. <i>(Der er tale om rammeloavgivning)</i> Det forventes, at udmøntningen af lovforslaget vil styrke forebyggelse af affald og fremme genbrug og genanvendelse af elektronikaffald samt udviklingen af emballagetyper, der er lettere at genbruge og/eller genanvende. Endvidere vil gennemførelsen af affaldsdirektivets minimumskrav medføre en styrkelse af håndteringen af produkter, herunder farlige stoffer og komponenter i affaldet.	Ingen direkte miljømæssige konsekvenser. <i>(Der er tale om rammeloavgivning)</i>
Forholdet til EU-retten	Formålet med lovforslaget er at implementere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/851 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald (affaldsdirektivet) samt dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/852 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald (emballageaffaldsdirektivet).	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-	JA	NEJ X

regulering (sæt X)		
--------------------	--	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at der før § 9 i miljøbeskyttelsesloven indsættes overskriften ”Pant- og rabatordninger”.

For overblikkets skyld foreslås det, at der indsættes overskrifter i miljøbeskyttelseslovens §§ 9 – 9 å, der opdeler de mange paragraffer under de forskellige udvidede producentansvarsordninger og generelle bestemmelser. Denne første overskrift angår pant- og rabatordninger og dækker over §§ 9 – 9 g. Forslaget skal ses i sammenhæng med de foreslåede ændringer i nr. 2, 3, 10, 11, 14 og 16.

Til nr. 2

Det foreslås, at der før § 9 h i miljøbeskyttelsesloven indsættes overskriften ”Udvidet producentansvar”.

For overblikkets skyld foreslås det, at der indsættes overskrifter i miljøbeskyttelseslovens §§ 9 – 9 å, der opdeler de mange paragraffer under de forskellige udvidede producentansvarsordninger og generelle bestemmelser. Overskriften angår alene § 9 h, der er en overordnet hjemmel til at fastsætte regler om tilbagetagningsordninger/udvidede producentansvarsordninger. Forslaget skal ses i sammenhæng med de foreslåede ændringer i nr. 1, 3, 10, 11, 14 og 16.

Til nr. 3

Det foreslås, at der før § 9 i miljøbeskyttelsesloven indsættes overskriften ”Udvidet producentansvar for elektrisk og elektronisk udstyr”.

For overblikkets skyld foreslås det, at der indsættes overskrifter i miljøbeskyttelseslovens §§ 9 – 9 å, der opdeler de mange paragraffer under de forskellige udvidede producentansvarsordninger og generelle bestemmelser. Overskriften angår §§ 9 i – 9 o. Forslaget skal ses i sammenhæng med de foreslåede ændringer i nr. 1, 2, 10, 11, 14 og 16.

Til nr. 4

Miljøbeskyttelseslovens § 9 j, stk. 5-7, indeholder regler om, at producenter og importører, som er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som ønsker at markedsføre elektrisk og elektronisk udstyr i Danmark, i stedet for at etablere sig her i landet kan udnævne en repræsentant, der er etableret i Danmark. Repræsentanten indtræder herefter i producentens eller importørens forpligtelser og rettigheder efter loven eller regler udstedt i medfør af loven, for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr. Reglerne bemyndiger ministeren til at fastsætte nærmere regler for forholdet mellem producenten og den bemyndigede repræsentant.

Det foreslås, at bestemmelserne ophæves. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om at fastsætte regler om bemyndiget repræsentant i en ny § 9 y, som foreslås at gælde for samtlige udvidede producentansvarsordninger. Forslaget skal således ses i sammenhæng med den under nr. 16 foreslåede § 9 y.

Til nr. 5

Miljøbeskyttelseslovens § 9, k, stk. 1 og 2, indeholder regler, der bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om, at producenter og importører over for ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, skal godtgøre, at der er stillet passende sikkerhed for de fremtidige håndteringsudgifter for elektrisk og elektronisk udstyr, der er markedsført til brug for husholdninger efter den 31. december 2005. Bestemmelserne bemyndiger endvidere ministeren til at fastsætte regler om, hvem der kan disponere over sikkerhedsstillelsen, samt under hvilke omstændigheder disponeringen kan ske.

Det foreslås, at bestemmelserne ophæves, da regler om sikkerhedsstillelse foreslås fastsat i et nyt § 9 å, stk. 3, som foreslås at gælde for samtlige udvidede producentansvarsordninger.

Forslaget skal således ses i sammenhæng med det under nr. 34 foreslåede § 9 å, stk. 3.

Til nr. 6

Det følger af bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 9 k, stk. 3, at ministeren kan fastsætte bestemmelser om, at producenter og importører kan aftale med køberen af elektrisk og elektronisk udstyr, der sælges til brug for erhvervsdrivende efter den 31. december 2005, at køberen overtager forpligtelsen efter § 9 j til at tilbagetage og særskilt håndtere udstyret, når det bliver til affald.

Det foreslås, at datoen "den 31. december 2005" slettes, da datoen er historisk og derfor uden betydning i dag.

Til nr. 7

Den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 n, stk. 3, giver ministeren beføjelse til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde og kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, der er markedsført, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort som affald, om den eksporterede mængde tilbagetaget affald, samt om, at forpligtelsen, jf. § 9 z, stk. 1, er overdraget til andre.

Bemyndigelsen vedrører fastsættelse af regler i den gældende elektronikaffaldsbekendtgørelse (jf. bekendtgørelse nr. 148 af 8. februar 2018 om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr) om producenternes pligt til årlig indberetning af markedsførte og tilbagetagne mængder elektronikaffald til Dansk Producentansvarssystem og om Dansk Producentansvarssystems indberetning til Miljøstyrelsen. De indberettede data skal danne grundlag for indberetninger til EU-Kommissionen i henhold til WEEE-direktivets artikel 12 (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE)), jf. elektronikaffaldsbekendtgørelsens kapitel 5 om den årlige indberetningspligt til producentregisteret.

Det fremgår af 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, litra e, første led, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver producent af produkter eller organisation, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter af produkter, gør oplysninger om opfyldelse af målene for affaldshåndtering omhandlet i stk. 1, litra b, offentligt tilgængelige.

Med henblik på at bemyndige ministeren til at gennemføre 2018-affaldsdirektivets nye minimumskrav i artikel 8 a, stk. 3, litra e, første led, i dansk ret foreslås det, at det i § 9 n, stk. 3, tilføjes, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om, at producenter og importører har pligt til at gøre oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige. Forpligtelsen er ny i forhold til de regler om producenters og importørers oplysningspligt, der gælder i WEEE-direktivet og i national ret. Forpligtelsen går således

videre end den gældende forpligtelse til at indberette affaldshåndteringsmål efter den gældende bestemmelse i elektronikaffaldsbekendtgørelsens § 15 til den producentansvarlige organisation.

Efter elektronikaffaldsbekendtgørelsens § 15, skal producenter og importører hvert år senest den 31. marts indberette de mængder affald af elektrisk og elektronisk udstyr, som producenten eller importøren har tilbagetaget og behandlet efter bekendtgørelsens § 40. Ifølge bestemmelsen i § 40 skal producenten, importøren eller den kollektive ordning på vegne af producenten eller importøren sikre, at der ved håndtering af det indsamlede elektronikaffald sker genanvendelse, forberedelse med henblik på genbrug eller nyttiggørelse i overensstemmelse med de minimumsmål, der fremgår af bekendtgørelsens bilag 11 (affaldshåndteringsmålene).

Affaldshåndteringsmålene, der skal gøres tilgængelige af producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr i medfør af den foreslåede tilføjelse til miljøbeskyttelseslovens § 9 n, stk. 3, vil således som minimum skulle udgøre de affaldshåndteringsmål, der er relevante for ordningen og som er fastlagte i affaldsdirektivet og i WEEE-direktivet og gennemført i elektronikaffaldsbekendtgørelsen, samt andre kvantitative og/eller kvalitative mål, der anses som relevante for ordningen for udvidet producentansvar, jf. ordlyden i artikel 8 a, stk. 1, litra b.

Det er hensigten at fastsætte nærmere regler i elektronikaffaldsbekendtgørelsen om pligten for producenter og importører til at gøre oplysninger om den enkelte producents eller importørs opfyldelse af de affaldshåndteringsmål, der fremgår af elektronikaffaldsbekendtgørelsen, offentlig tilgængelige.

Det foreslås samtidigt, at der i § 9 n, stk. 3, 2. pkt., indsættes en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter bestemmelsens 1. pkt. skal gives eller gøres offentlig tilgængelige.

Det fremgår ikke af 2018-affaldsdirektivet, hvordan begrebet offentlig tilgængelig skal forstås eller opfyldes.

Ud fra en sproglig forståelse og i overensstemmelse med den juridiske forståelse af begrebet i anden lovgivning, herunder miljøoplysningsdirektivet, miljøoplysningsloven og offentlighedsloven, er det således vurderingen, at begrebet må forstås således, at alle skal have adgang til de pågældende oplysninger og at adgangen skal sikres uden uoverstigelige hindringer, således at man som informationssøgende ikke skal anmode om oplysningerne.

Det vurderes på denne baggrund, at oplysningsforpligtelserne kan opfyldes ved at gøre oplysningerne tilgængelige via internettet, f.eks. på producenternes, importørernes eller de kollektive ordningers hjemmeside, og det er hensigten at fastsætte nærmere regler herom i elektronikaffaldsbekendtgørelsen.

Til nr. 8

Efter lovens § 9 n, stk. 4, kan ministeren fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af reglerne i § 9 j, § 9 l, stk. 1, samt regler fastsat i medfør af § 9 k, § 9 l, stk. 3 og 4, § 9 n og § 9 æ.

Det foreslås, at der foretages en konsekvensrettelse af miljøbeskyttelseslovens § 9 n, stk. 4, i overensstemmelse med det foreslåede i lovforslagets § 1, nr. 34, hvorved det foreslås, at ministeren i de foreslåede § 9 å, stk. 2 og 3, bemyndiges til at fastsætte regler om egenkontrol og sikkerhedsstillelse. Forslaget indebærer således, at bestemmelsen i § 9, n. stk. 4, også kan anvendes i forhold til kontrol med overholdelsen af regler udstedt i medfør af disse nye bestemmelser.

Til nr. 9

Det følger af lovens § 9 n, stk. 6, at køberne af elektrisk og elektronisk udstyr kun må gøres særskilt bekendt med omkostningerne ved tilbagetagning samt særskilt håndtering i forbindelse med salg af nyt elektrisk eller

elektronisk udstyr til private husholdninger, hvis oplysningerne angår omkostningerne ved håndteringen af affald fra produkter til private husholdninger, der er markedsført senest den 31. december 2005. Sådanne oplysninger kan kun gives i perioden indtil den 13. februar 2011, for store husholdningsapparater dog indtil den 13. februar 2013.

Den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 n, stk. 6, blev oprindeligt indsat i loven som § 9 o, stk. 7, ved implementeringen af det første WEEE-direktivs artikel 8, stk. 2, 3. afsnit.

Bestemmelsen var begrundet med, at daværende og kommende producenter og importører ikke havde indflydelse på, hvor vanskeligt og dyrt det ville være at affaldshåndtere udstyr, som var markedsført inden WEEE-direktivets ikrafttræden i 2005 (historisk affald). Det blev derfor foreslået, at producenter i en afgrænset periode – indtil det historiske affald formodentligt ville være indsamlet og affaldsbehandlet – måtte oplyse om omkostningerne til affaldshåndtering. Denne periode udløb i 2011, dog først i 2013 for store husholdningsapparater.

Det foreslås, at miljøbeskyttelseslovens § 9 n, stk. 6, ophæves, idet perioden, i hvilken de omhandlede oplysninger må afgives, er historisk, og da forbuddet, der ligger indirekte i bestemmelsen ordlyd, imod at oplyse køberen af produktet om omkostningerne ved affaldshåndteringen i øvrigt vurderes at stride imod det reviderede WEEE-direktivs artikel 14, stk. 1. Efter artikel 14, stk. 1, kan medlemsstaterne kræve, at producenterne ved salg af nye produkter gør køberne bekendt med omkostningerne til indsamling, behandling og miljørigtig bortskaffelse. De angivne omkostninger må ikke overstige det bedste skøn over de faktiske omkostninger.

Artikel 14, stk. 1, blev indsat ved revisionen af WEEE-direktivet i 2012. Den mulighed, som artiklen giver medlemsstaterne for at kræve oplysningerne, er ikke en pligt men en mulighed.

Ministeriet vurderer, at det vil stride imod WEEE-direktivet at opretholde et (historisk) forbud mod at afgive oplysninger om omkostningerne til affaldshåndtering til forbrugerne.

Efter en ophævelse af miljøbeskyttelseslovens § 9 n, stk. 6, vil det således være tilladt for producenter og importører at oplyse køberen af produktet om omkostningerne ved affaldshåndteringen. Det er dog op til den enkelte producent eller importør at afgøre, hvorvidt køberen af produktet skal oplyses om omkostningerne.

Til nr. 10

De under nr. 10 foreslåede ændringer indebærer, at der efter miljøbeskyttelseslovens § 9 o indsættes en ny overskrift til en ny § 9 p "Udvidet producentansvar for emballage og emballageaffald" og forslag til en *ny § 9 p*, der indeholder forslag om en ny udvidet producentansvarsordning for emballage.

Det følger af den foreslåede *stk. 1*, at producenter og importører af emballerede produkter forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel for egen regning skal foranstalte tilbagetagning samt særskilt håndtering af emballage, som er markedsført som del af et emballeret produkt efter den 31. december 2024, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2.

Forslaget indebærer, at producenter og importører af emballerede produkter pålægges et udvidet producentansvar, herunder en handlepligt, samt en forpligtelse til at afholde de forbundne omkostninger i forhold til håndtering af emballageaffald.

I overensstemmelse med affaldsdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar skal medlemsstaterne fastsætte regler, der sikrer, at producenter forpligtes til for egen regning at varetage håndtering af emballage, når denne er blevet til affald.

Det er hensigten, at de nærmere regler om indsamlingen af emballageaffaldet skal være i overensstemmelse med den organisering af affaldssektoren, der vil være gældende på tidspunktet for ikrafttrædelsen af reglerne om det udvidede producentansvar for emballage.

Uagtet organiseringen, skal de nye regler om udvidet producentansvar for emballage og emballageaffald, der bliver fastsat i emballagebekendtgørelsen, jf. bemærkningerne til det foreslåede stk. 3, sikre, at de omkostninger, der er relateret til indsamlingen af husholdningsemballage og til håndteringen af emballageaffald, dækkes af producenter og importører af emballerede produkter eller en kollektiv ordning på deres vegne.

Forslaget indebærer tilsvarende for erhvervsemballageaffald, at producenter og importører forpligtes til at tilbagetage og håndtere emballageaffaldet, samt til at finansiere tilbagetagning og håndtering, og det er hensigten, at organiseringen heraf skal følge de til enhver tid gældende regler for indsamling af genanvendeligt erhvervsaffald.

Som udgangspunkt omfatter forpligtelsen efter den foreslåede stk. 1, et ansvar for emballageaffald, som den pågældende producent selv har markedsført, men pligten kan eventuelt også opfyldes gennem hel eller delvis tilbagetagning af tilsvarende emballageaffald fra andre producenter eller importører under en tildelingsordning, jf. bemærkninger til lovforslagets § 1, stk. 10 (den foreslåede § 9 p, stk. 5).

Det afgørende for opfyldelsen af et udvidet producentansvar er, at det er producentens eller importørens ansvar at foranstalte tilbagetagning, hvilket vil sige, at producenten eller importøren, i det omfang denne ikke selv ønsker at påtage sig den fysiske tilbagetagning, har initiativforpligtelsen til iværksættelse af en ordning, hvorved det pågældende affald tages tilbage. Dette indebærer, at producentansvaret kan opfyldes gennem en kollektiv ordning, jf. bemærkningerne til den foreslåede udvidelse af anvendelsesområdet for den gældende regel om kollektive ordninger i § 9 z, stk. 1, i lovforslagets § 1, nr. 17.

Det fremgår af emballagedirektivets artikel 3, jf. bilag 1, at der ved "emballage" skal forstås; salgsemballage, primæremballage, transportemballage m.v. anvendt ifm. husholdninger, erhverv og institutioner. Det forventes, at emballagedirektivets definition af emballage følges i emballagebekendtgørelsen, og at den eventuel eksemplificeres i forbindelse med bekendtgørelsesreglernes ikrafttræden.

Bestemmelsen i stk. 1, gennemfører 2018-embalagedirektivets artikel 7, stk. 2, hvorefter der senest den 31. december 2024 oprettes ordninger for udvidet producentansvar for al emballage i overensstemmelse med artikel 8 og 8 a i 2018-affaldsdirektivet.

Det følger af den foreslåede *stk. 2, 1. pkt.*, at miljøministeren fastsætter regler om, hvem der er omfattet af producentansvarsforpligtelserne i stk. 1.

Det skal ifølge affaldsdirektivet sikres ved, at der ved fastlæggelsen af et udvidet producentansvar træffes foranstaltninger til at sikre, at enhver fysisk eller juridisk person, der erhvervsmæssigt udvikler, fremstiller, forarbejder, behandler, sælger eller importerer produkter (produktets producent) har et udvidet producentansvar, jf. direktivets artikel 8, stk. 1.

Med afsæt i erfaringer fra øvrige EU-medlemsstaters organisering af udvidet producentansvar for emballage og emballageaffald og disse landes definition af producent, med opmærksomhed rettet mod den stigende e-handel, samt ønsket om at producentansvaret placeres hos den part, der har størst indflydelse på miljørigtig design af emballage, er det vurderet hensigtsmæssigt, at der fastlægges en definition af, hvad der skal forstås ved "producenter og importører" i den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, idet definitionen således ikke følger producentdefinitionerne i de øvrige udvidede producentansvar, hvor det er produktets producent (fremstiller) eller importøren af selve produktet, der er det centrale i producentbegrebet.

Det foreslås, at definitionen af, hvem der er producent og dermed omfattes af det udvidede producentansvar for emballage, fastlægges i emballagebekendtgørelsen. Det forventes, at definitionen af producenten vil omfatte følgende:

1. Varemærkeindehavere, som enten både producerer, emballerer og markedsfører eller blot emballerer og markedsfører emballerede produkter (oftest påfyldere).
2. Importører (virksomheder, etableret i Danmark, der importerer emballerede produkter fra EU og øvrigt udland til Danmark),
3. Distancesælgere (enhver fysisk person eller juridisk organisation, der er etableret uden for Danmark, og som anvender fjernsalg til at sælge emballerede produkter direkte til forbrugeren),

En sådan definition indebærer, at *emballagefremstillere*, samt *distributører og salgsvirksomheder* som udgangspunkt ikke er omfattet af det udvidede producentansvar, medmindre de samtidigt agerer som producent i henhold til den ovenfor forventende definition. Det er således ikke muligt at undvige producentansvarsforpligtelserne, blot fordi en aktør varetager flere forskelligartede opgaver i salgskæden.

Producentdefinitionen vil blive fastlagt på bekendtgørelsesniveau, hvor det er væsentligt, at den ansvarlige part er den part, som markedsfører emballagen som en del af et emballeret produkt, hvad enten der er tale om primær emballage, salgsemballage eller transportemballage, på det danske marked. På bekendtgørelsesniveau vil det også blive defineret, hvilken myndighed eller organisation, der har kompetence til at træffe afgørelse om, hvorvidt en given producent er omfattet af producentansvaret for emballage og emballageaffald, jf. bemærkningerne til dette lovforslags § 1, nr. 30.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 2, 2. pkt.*, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at producenter og importører under nærmere fastsatte betingelser undtages fra visse forpligtelser efter loven og regler udstedt i medfør af loven, herunder bl.a. hvis mængden af emballage, som den pågældende producent eller importør har markedsført og affald heraf, ikke overstiger en fastsat årlig bagatelgrænse.

I overensstemmelse med 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 1, litra d, åbnes hermed mulighed for at fastsætte regler om en bagatelgrænse for opfyldelse af visse forpligtelser under det udvidede producentansvar for emballage og emballageaffald.

En bagatelgrænse skal ikke ses som en mulighed for at kunne undlade at lade sig registrere som producent, men som en administrativ og økonomisk lettelse.

Det afgørende er i den henseende, at hver producent bærer et administrativt og økonomisk ansvar, der er proportionelt med den markedsførte mængde emballage. I praksis vil bagatelgrænsen således kunne indebære, at producenter undlader at betale gebyr til en kollektiv ordning, hvis mængden af emballage og emballageaffald ikke overstiger en fastsat årlig bagatelgrænse.

Det forventes, at der i medfør af den foreslåede bestemmelse fastsættes nærmere regler om bagatelgrænsen og rækkevidden af undtagelsen fra producentansvarsforpligtelserne, herunder, at producenter og importører, der er omfattet af bagatelgrænsen, fortsat vil være pålagt at føre regnskab med og indberette markedsførte emballager som dokumentation for at være omfattet af bagatelgrænsen.

Bestemmelsen bemyndiger ministeren til at fastsætte regler, der kan sikre ligebehandling af producenter og importører, uden at der lægges en uforholdsmæssig stor regelbyrde på små og mellemstore virksomheder, der markedsfører produkter i små mængder, og vil således give hjemmel til at gennemføre 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 1, litra d.

EU-Kommissionen er ved at udarbejde en vejledning om, hvordan reglerne om ligebehandling skal tolkes. Det forventes, at denne også vil give vejledning om, hvilke muligheder og begrænsninger der er for at fastsætte bagatelgrænser. Det forventes, at Kommissionens vejledning vil blive offentliggjort i foråret 2020. Vejledningen vil danne grundlag for de nærmere bestemmelser på bekendtgørelsesniveau.

Udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler der dispenserer fra visse forpligtelser under ordningen for udvidet producentansvar for emballage (bagatelgrænse) kan muligvis give anledning til spørgsmål om statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, TEUF, idet reglerne alene kommer nogle virksomheder til gode. I den forbindelse bemærkes, at der ifølge EU-Domstolens faste praksis ikke eksisterer en nedre grænseværdi, hvorunder det kan antages, at samhandelen mellem medlemsstater ikke vil blive påvirket. Den omstændighed, at støtten er forholdsvis ubetydelig, eller at de støttemodtagende virksomheder er af beskeden størrelse, udelukker således ikke på forhånd, at samhandelen mellem medlemsstaterne kan være påvirket. Dog skal det tilføjes, at EU-Kommissionen forventes at udgive en vejledning om ligebehandling af virksomheder ift. producentansvarsreglerne, hvoraf det fremgår, at der ikke må lægges uproportionelle byrder på små og mellemstore virksomheder. Indførelse af en bagatelgrænse for udvidet producentansvar på emballage vil lægge sig op ad denne vejledning, som forventes at blive offentliggjort i foråret 2020, jf. desuden bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 10 (§ 9 p, stk. 6). Det er således hensigten at udforme reglerne om bagatelgrænse i emballagebekendtgørelsen, således at de ikke indebærer statsstøtte.

Det følger af den foreslåede *stk. 3*, at miljøministeren fastsætter regler om afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med tilbagetagning, affaldshåndtering og oplysningsforpligtelser i forbindelse

med emballageaffald. Endvidere fastsætter miljøministeren regler om procedurer for tilbagebetaling til producenterne og importørerne, når emballerede produkter overføres for at blive markedsført uden for Danmark.

Den foreslåede bestemmelse skal bl.a. sikre, at der kan fastsættes nærmere regler om, at producenter og importører af emballerede produkter dækker omkostninger til indsamling, transport, affaldsbehandling, oplysning og indberetning af data m.v. Bestemmelsen omfatter ligeledes hjemmel til, at der fastsættes procedure og beregning for tilbagebetaling af de finansielle bidrag, som producenterne og importørerne betaler for at opfylde deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, til producenterne og importørerne ved markedsføring af deres emballerede produkter udenfor Danmark. Hensynet bag denne bemyndigelse er at undgå, at producenter og importører registrerer samme emballerede produkt som markedsført i to EU-medlemsstater og således pådrager sig udvidet producentansvar i begge medlemsstater.

Med forslaget skabes den fornødne hjemmel til at udvikle en ordning, hvorefter producenter og importører kan reducere den årlige mængde af markedsført emballage. Producenter og importører vil med forslaget således kun være ansvarlige for den miljømæssige håndtering m.v. af den mængde emballageaffald, som reelt bliver til affald i Danmark. Det er endvidere hensigten i bekendtgørelsesform at fastsætte nærmere regler for, i hvilke tilfælde, der kan ske regulering af de markedsførte mængder, krav til dokumentation m.v. Det er hensigten, at ordningen skal være enkel at administrere for producenter og importører, for den private organisation og for myndighederne. Det skal også sikres, at det er administrativt enkelt at føre tilsyn, herunder ved at producenterne og importørerne skal dokumentere, hvilket senere omsætningsled, der har eksporteret den mængde af emballage (der eksporteres i sammenhæng med et produkt), som producenterne og importørerne ønsker at reducere de markedsførte mængder med.

Bestemmelsen indeholder hjemmel til at gennemføre 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra a, hvoraf det fremgår, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de finansielle bidrag, som producenten af produktet betaler for at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, dækker følgende omkostninger for de produkter, som producenten markedsfører i den pågældende medlemsstat:

- Omkostningerne ved særskilt indsamling af affald og efterfølgende transport og behandling heraf, herunder behandling, der er nødvendig for at opfylde EU-målene for affaldshåndtering, samt de omkostninger, der er nødvendige for at opfylde de andre mål og målsætninger, der er omhandlet i stk. 1, litra b i affaldsdirektivets artikel 8 a, idet der tages hensyn til indtægterne fra genbrug, fra salg af sekundære råstoffer fra dennes produkter og fra u-indløst pant.
- Omkostninger ved levering af relevante oplysninger til affaldsindehavere i overensstemmelse med affaldsdirektivets artikels 8 a, stk. 2.
- Omkostninger ved indsamling og rapportering af data i overensstemmelse med affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 1, litra c.

Det er et således et grundlæggende direktivkrav, at organiseringen af udvidede producentansvarsordninger for emballage og emballageaffald sikrer, at producenter og importører bærer hele ansvaret for deres produkter, herunder hele det økonomiske ansvar. I 2018-affaldsdirektivet artikel 8 a, stk. 4, åbnes dog mulighed for, at der afviges fra kravet om, at producenterne og importørerne dækker alle omkostninger, af hensyn til behovet for at sikre en passende affaldshåndtering og den økonomiske bæredygtighed af ordningen for udvidet producentansvar for emballage og emballageaffald. Dog skal producenterne afholde mindst 80 pct. af de nødvendige omkostninger. For at benytte sig af denne mulighed, er det en forudsætning, at de resterende op til 20 pct. af omkostningerne afholdes af de oprindelige affaldsproducenter eller affaldsdistributører.

EU-Kommissionen er ved at udarbejde en vejledning om hvordan reglerne om dækning af de nødvendige omkostninger skal fortolkes herunder afvigelsen fra kravet om omkostningsdækning. Det forventes at Kommissionens vejledning vil blive offentliggjort i foråret 2020.

Stillingtagen til fordeling af omkostninger vil ske i forbindelse med den konkrete udmøntning i emballagebekendtgørelsen af den foreslåede bestemmelse i stk. 3. Det vil således først være i bekendtgørelsen, at regler om fordelingen af det økonomiske ansvar vil blive fastsat under iagttagelse af formålet og hensigten bag 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4.

Det følger af den foreslåede *stk. 4*, at miljøministeren fastsætter regler om opgørelse af mængden af emballage, der markedsføres af producenter eller importører som del af et emballeret produkt, herunder om beregning af markedsandelen af emballage, jf. *stk. 1*, på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret, jf. § 9 æ, *stk. 1*.

Bestemmelsen giver hjemmel til at fastsætte regler om opgørelsesmetoder for emballagemængder og supplerer den foreslåede bestemmelser om tildelingsordning, jf. nedenfor om den foreslåede *stk. 5*.

I emballagebekendtgørelsen vil der forventeligt blive fastsat regler om, at markedsandelen kan anses for at være producentens eller importørens andel af den samlede mængde markedsført emballage i et bestemt år, og regler om beregning af markedsandelen, herunder om hvilke år de markedsførte mængder skal opgøres på baggrund af. Der kan endvidere fastsættes regler om, hvorledes fordeling af markedsandel skal ske i forhold til den etablerede tildelingsordning, herunder den situation hvor en producent eller importør kommer ind på markedet eller går ud af markedet i løbet af et år.

Markedsandelen skal således bruges ved beregning af den mængde, som producenten, importøren eller den kollektive ordning er forpligtet til at tage tilbage i en tildelingsordning, jf. i øvrigt bemærkningerne til den foreslåede *stk. 5*. Det vil i den henseende være overladt til den private organisation, der modtager indberetninger af de markedsførte mængder, jf. den foreslåede tilføjelse til § 9 æ, *stk. 1* i lovforslagets § 1, nr. 24, at foretage de konkrete beregninger.

Det følger af den foreslåede *stk. 5*, at miljøministeren fastsætter regler om tildelingsordning for emballageaffald fra husholdninger omfattet af *stk. 1*, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører, det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde, tidsfrister for afhentning m.v.

Der gives med bestemmelsen bemyndigelse til at fastsætte regler om en tildelingsordning for emballageaffald. Med en tildelingsordning skal det sikres, at der sker en udligning af tilbagetagningen mellem producenter og importører, således at de hver især tildeles en andel af de indsamlede mængder emballageaffald, som de i forhold til deres markedsandel har pligt til at tilbagetage. Hvis producenten eller importøren er med i en kollektiv ordning, jf. den foreslåede mulighed herfor i lovforslagets § 1, nr. 17, vil tildelingen ske til denne.

Med bestemmelsen sikres således hjemmel til at gennemføre 2018-affaldsdirektivet artikel 8 a, *stk. 3*, litra a, hvorefter medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver producent af emballerede produkter eller organisation, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af disse producenter har et klart defineret geografisk, produktmæssigt og materialemæssigt dækningsområde uden, at dette begrænses til de dækningsområder, hvor indsamlingen og håndteringen af affald er mest rentabel.

Det er et grundlæggende direktivkrav, jf. 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, *stk. 3*, litra a, at der sker afhentning af emballageaffald i hele landet, dvs. at den geografiske fordeling skal sikre, at producentansvaret for emballage og emballageaffald også omfatter landets yderområder, øer m.v.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 5*, omhandler udelukkende emballageaffald fra husholdninger, idet emballageaffald fra husholdninger i dag i den gældende affaldsorganisering indsamles via den kommunale ordning, hvorfra producenterne og importørerne skal afhente affaldet. Der er derfor behov for at sikre, at producenter og importører eller disses kollektive ordninger koordinerer og organiserer afhentningen af det emballageaffald, der indsamles i alle landets kommuner.

Tildelingsordningen forventes at skulle administreres af en producentregisteransvarlig organisation lig den, der i dag administrerer tildelingsordninger for så vidt angår det udvidede producentansvar for elektrisk og elektronisk udstyr, for batterier og akkumulatorer og for biler. Det foreslås derfor konkret i lovforslagets § 1, nr. 26, at kompetencen til at administrere tildelingsordningen overdrages til den producentansvarlige organisation. Ordningen er nærmere beskrevet i afsnit 3.1.1.4.

Det følger af den foreslåede *stk. 6*, at for emballerede produkter, som sælges til brug for erhvervsdrivende, kan miljøministeren fastsætte regler om, at producenter og importører kan aftale med den erhvervsdrivende, at denne overtager forpligtelserne til håndtering af emballageaffaldet efter *stk. 1*. Forudsætningen for

producenters og importørers frigørelse fra håndteringsforpligtelserne er, at aftalen med den erhvervsdrivende registreres i producentregisteret, jf. § 9 æ.

Den foreslåede bestemmelse skal give hjemmel til at fastsætte regler i emballagebekendtgørelsen, hvorefter producenter eller importører, der sælger emballerede produkter til brug for virksomheder, kan indgå en aftale med virksomheden om, at denne overtager ansvaret for at sørge for, at emballagen bliver affaldshåndteret efter gældende affaldshåndteringsregler for emballageaffald, når emballagen er blevet til affald. Virksomheder vil fortsat have ret til at aflevere emballageaffaldet uden omkostninger til producenter og importører. Formålet med bemyndigelsen er at fastsætte regler der kan give virksomheder mulighed for selv at sørge for affaldshåndteringen af deres emballageaffald. -Udmøntningen af bemyndigelsen på bekendtgørelsesniveau skal tage udgangspunkt i den til enhver tid gældende organisering af affaldssektoren.

Det er hensigten med bestemmelsen, at det er producenten eller importøren, der registrerer aftalen med virksomheden i producentregisteret i forbindelse med producentens eller importørens årlige indberetning af mængder til producentregisteret. Det følger af bestemmelsens andet punktum, at hvis en aftale om overtagelse af producentansvarsforpligtelserne ikke registreres, påhviler forpligtelsen fortsat producenten eller importøren. Der fastsættes nærmere regler for aftaleforholdet og registreringen heraf i emballagebekendtgørelsen.

Bestemmelsen skal sikre hjemmel til at opfylde minimumskravet i 2018-affaldsdirektivet om, at roller og ansvarsområder er nøje fastlagte, jf. 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 1, litra a.

Det følger af den foreslåede *stk. 7*, at miljøministeren fastsætter regler om, at distributører, forhandlere m.v. ikke må aftage og forhandle emballage og emballageaffald fra producenter og importører, hvis disse eller deres repræsentanter har tilsidesat registreringspligten efter regler fastsat i medfør af § 9 æ, stk. 1.

For at sikre en høj registreringsprocent foreslås der indført en hjemmel til at fastsætte regler om, at distributører og forhandlere ikke må aftage og forhandle emballerede produkter fra producenter og importører, der har tilsidesat deres registreringspligt. Forhandlere og distributører vil have adgang til at tjekke på forholdsvis kort tid, om den producent eller importør, hvis emballerede produkter forhandleren eller distributøren aftager og forhandler, er registreret i producentansvarsregisteret.

Ved udmøntningen af bemyndigelsen i den foreslåede § 9 p, stk. 7, er det hensigten, at reglerne i emballagebekendtgørelsen kun vil omfatte emballerede produkter, som distributøren eller forhandleren indgår aftale om, efter at registreringspligten efter de i medfør af § 9 æ, stk. 1, fastsatte regler, træder i kraft. Der vil i den forbindelse blive fastsat overgangsordning, idet ansvaret kun omfatter emballerede produkter, der er markedsført fra den 31. december 2024, for at undgå, at forhandlere og distributører afskæres fra at sælge det udstyr, som de har indkøbt, inden registreringspligten trådte i kraft.

Ved distributør forstås mellemlandere, som hverken producerer eller importerer emballerede produkter, og som ikke sælger de emballerede produkter direkte videre til forbrugeren.

Det følger af den foreslåede § 9 p, *stk. 8*, at miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til mærkning af emballage. Miljøministeren kan endvidere fastsætte regler om, at producenter og importører skal stille oplysninger til rådighed over for behandlingsvirksomheder til brug for genbrug og affaldsbehandling af emballage.

Regler fastsat i medfør af den foreslåede bemyndigelse i 1. pkt. til at fastsætte kan tjene flere formål.

Det forventes, at bemyndigelsen udnyttes til at fastsætte regler om pligt til at påføre mærkning, der kan tjene som oplysning til affaldsindehaveren om korrekt håndtering af emballageaffald, herunder at henkastning af affald i naturen skal undgås, samt information om at emballagen kan genanvendes og derfor skal afleveres i den relevante indsamlingsordning for den pågældende emballage. Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i *stk. 9, 2. pkt.*, jf. nedenfor.

Derudover kan mærkningen tjene som et instrument til at sikre gennemsigtighed og transparens i ordningen

f.eks. ved, fastsættelse af regler om, at mærkning kun kan påføres emballerede produkter, hvor den pågældende producent og importør er korrekt registreret i producentregistret og har påtaget sig sit udvidede producentansvar. Dette vil gøre det enklere for f.eks. distributører og forhandlere at konstatere regelefterlevelse.

Det foreslåede 2. pkt. bemyndiger ministeren til at fastsætte regler, der pålægger producenter og importører af emballerede produkter at stille oplysninger om genbrug og affaldsbehandling af netop den type emballage, som indgår i producentens eller importørens produkt, til rådighed overfor affaldsbehandlingsvirksomheder. Formålet med hjemmelsbestemmelsen er at sikre, at emballageaffald håndteres korrekt, i overensstemmelse med affaldshierarkiet og de gældende affaldsmål på området.

Det er hensigten at fastsætte nærmere regler om producentens eller importørens mærkningspligt og oplysningspligt i emballagebekendtgørelsen.

Det følger af den foreslåede § 9 p, stk. 9, at miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af emballerede produkter om særskilt tilbagetagning af emballageaffald, aktuelle tilbagetagnings- og indsamlingsordninger og om bekæmpelse af henkastning af emballageaffald. Endvidere fastsætter ministeren regler om pligt for producenter og importører til at oplyse brugere af emballerede produkter om betydningen af den påførte mærkning af emballagen.

Bestemmelsen indeholder hjemmel til at gennemføre 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 2, hvorefter medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldsindehavere, der omfattes af ordninger for udvidet producentansvar, som er etableret i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, oplyses om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, centre for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug, tilbagetagnings- og indsamlingssystemer og om bekæmpelse af henkastning af affald.

Det er hensigten at fastsætte nærmere regler i emballagebekendtgørelsen om producenterne og importørernes oplysningspligt overfor brugere af emballerede produkter om produktets afskaffelse og om konsekvensen ved at skaffe sig af med produktet på anden uhensigtsmæssig vis, f.eks. ved at henkaste produktet i naturen. Det forventes at reglerne udformes således, at oplysningspligten kan opfyldes i f.eks. informationsmateriale, brugsanvisninger eller direkte på salgssteder.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med regler om mærkningspligt i det foreslåede stk. 8, 1. pkt.

Det følger af den foreslåede § 9 p, stk. 10, at miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde og kategorier af emballage, der er markedsført som del af et emballeret produkt, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort som affald, om den eksporterede mængde emballageaffald, samt oplysninger om, hvorvidt forpligtelsen efter stk. 1, er overdraget til en kollektiv ordning, jf. 9 z, stk. 1. Ministeren fastsætter endvidere regler om producenters og importørers pligt til at gøre oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige.

Det er hensigten i medfør af det foreståede stk. 10, 1. pkt., at fastsætte regler i emballagebekendtgørelsen om pligt til at indberette oplysninger, der skal danne grundlag for indberetninger til EU-Kommissionen i henhold til emballagedirektivet.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede tilføjelser til de gældende regler i § 9 æ om producenterne og importørernes pligt til at registrere sig i producentregistret og om videregivelse af disse oplysninger fra producentregistret til de nationale myndigheder, samt til § 9 ø om den producentregisteransvarlige private organisations kompetence til at indhente oplysninger fra producenterne og importørerne om markedsførte og indsamlede mængder. Hjemlen tænkes udmøntet således, at producenterne indberetter til producentregistret, hvorefter producentregistret videregiver oplysningerne til Miljøstyrelsen. Forpligtelsen til at indberette de markedsførte og indsamlede mængder til producentregistret kan overtages af en kollektiv ordning, jf. 9 z, stk. 1, (se også den foreslåede udvidelse af § 9 z, stk. 1, til også at omfatte producenter og importører under den udvidede producentansvarsordning for emballage i lovforslaget § 1, nr. 17).

Med henblik på at bemyndige ministeren til at gennemføre 2018-affaldsdirektivets nye minimumskrav i artikel 8 a, stk. 3, litra e, første led, i dansk ret foreslås det endvidere i det foreslåede stk. 10, 2. pkt., at

ministeren kan fastsætte nærmere regler om, at producenter og importører har pligt til at gøre oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige.

Det fremgår af 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, litra e, første led, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver producent eller importør af produkter eller organisation, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af disse, gør oplysninger om opfyldelse af målene for affaldshåndtering omhandlet i stk. 1, litra b, offentligt tilgængelige.

Det er hensigten, at der i emballagebekendtgørelsen indføres en nærmere detaljeret pligt for producenter og importører til at gøre oplysninger om den enkelte producents eller importørs opfyldelse af affaldshåndteringsmålene offentlig tilgængelige.

Affaldshåndteringsmålene for emballage, der skal gøres tilgængelige af producenter og importører vil således som minimum skulle udgøre de affaldsmål, der fremgår af 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 1, litra b, nærmere betegnet affaldshåndteringsmål, der som minimum sigter mod at nå de kvantitative mål, der er relevante for ordningen for udvidet producentansvar for emballage. De kvantitative mål er både de mål, der er fastlagt i henholdsvis affaldsdirektivet og emballagedirektivet, samt øvrige kvantitative og/eller kvalitative mål, der anses som relevante for ordningen for udvidet producentansvar for emballage og emballageaffald, jf. ordlyden i artikel 8 a, stk. 1, litra b.

Det følger af den foreslåede § 9 p, stk. 11, at miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede producentansvarsordninger til brug for tilsynet med overholdelse af forpligtelserne efter stk. 1, og efter regler fastsat i medfør af stk. 2, 6 og stk. 8-10, samt § 9 æ og § 9 å, stk. 3.

Bestemmelsen bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers oplysningspligt til myndigheder, den producentregisteransvarlige organisation m.fl. til brug for tilsyn og kontrol med opfyldelse af deres producentansvarsforpligtelser efter lovens regler, samt regler herom fastsat med hjemmel i loven. Der kan således f.eks. fastsættes regler om, at producenterne og importørerne skal oplyse, hvilke ordninger de har etableret, herunder hvor affaldsindehaverne (husstande, erhverv og institutioner m.v.) kan aflevere deres affald, og hvordan dette oplyses for dem, hvor og hvorledes det tilbagetagne affald håndteres og genanvendes, hvorledes det er sikret at fastsatte mål for genanvendelse opnås, og hvorledes ordningen er finansieret m.v. Der kan endvidere fastsættes krav om, at oplysningerne skal dokumenteres.

Bestemmelsen indfører hjemmel til at gennemføre 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 5, hvorefter medlemsstaterne indfører en passende overvågnings- og håndhævelsesramme med henblik på at sikre, at producenter af produkter og organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne, opfylder deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, herunder i forbindelse med fjernsalg, at de finansielle midler anvendes korrekt, og at alle de aktører, der deltager i gennemførelsen af ordningerne for udvidet producentansvar, rapporterer pålidelige data.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede udvidelse af anvendelsesområdet for den gældende påbudsbestemmelse i § 9 å, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, hvorefter ministeren kan meddele påbud med henblik på opfyldelse af forpligtelserne til at tilbagetage og særskilt affaldshåndtere.

Det følger af den foreslåede § 9 p, stk. 12, at miljøministeren fastsætter regler om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter stk. 8-11, skal gives eller gøres offentligt tilgængelige.

Formålet med oplysningsforpligtelserne er at understøtte formålet med det udvidede producentansvar. Der er tale om en række forskellige oplysningsforpligtelser, og der vil i medfør af den foreslåede bestemmelse blive fastsat forskellige krav til, hvordan oplysningerne skal gives afhængig af, hvilken type oplysning, der er tale om, og hvem der skal oplyses overfor. Reglerne vil blive fastsat i emballagebekendtgørelsen.

Med bestemmelsen er det hensigten at indføre krav i emballagebekendtgørelsen om, at producenter og importører indgiver oplysninger elektronisk, hvis der er tale om oplysninger til offentlige myndigheder eller den producentregisteransvarlige organisation.

Det er endvidere hensigten at indføre krav i bekendtgørelsen om at gøre oplysninger tilgængelige på en hjemmeside eller i en brugsanvisning eller i informationsmateriale, såfremt oplysningerne er rettet imod borgere eller virksomheder.

Med forslaget bemyndiges ministeren til at fastsætte regler til opfyldelse af affaldsdirektivets krav om at gøre en række oplysninger offentligt tilgængelige, jf. artikel 8a, stk. 3, litra e, samt efterleve kravene til digitaliseringsklar lovgivning, der skal understøtte en lettere hverdag for borgere og virksomheder og sikre en mere effektiv offentlig sektor, som håndterer data på en tryk og sikker måde.

Det fremgår ikke af 2018-affaldsdirektivets, hvordan begrebet offentlig tilgængelig skal forstås eller opfyldes. Men ud fra en sproglig forståelse og i overensstemmelse med den juridiske forståelse af begrebet i anden lovgivning, herunder miljøoplysningsdirektivet, miljøoplysningsloven og offentlighedsloven, må begrebet forstås således, at alle skal have adgang til de pågældende oplysninger og at adgangen skal sikres uden uoverstigelige hindringer, således at man som informationsøgende ikke skal anmode om oplysningerne.

Det vurderes på denne baggrund, at oplysningsforpligtelserne kan opfyldes ved at gøre oplysningerne tilgængelige via internettet, f.eks. på producenternes, importørernes eller de kollektive ordningers hjemmeside. Det er hensigten at fastsætte nærmere regler herom i emballagebekendtgørelsen.

Til nr. 11

Det foreslås, at der før § 9 q i miljøbeskyttelsesloven indsættes følgende overskrift; ”Udvidet producentansvar for person- og varebiler”.

For overblikkets skyld foreslås det, at der indsættes overskrifter i miljøbeskyttelseslovens §§ 9 – 9 a, der opdeler de mange paragraffer under de forskellige udvidede producentansvarsordninger og generelle bestemmelser. Overskriften angår §§ 9 q- 9 s og den udvidede producentansvarsordning for biler. Forslaget skal ses i sammenhæng med de foreslåede ændringer i nr. 1, 2, 3, 10, 14 og 16.

Til nr. 12

Den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 s, stk. 1, 1. pkt., giver ministeren beføjelse til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængden af person- og varebiler, der er produceret eller indført til anvendelse i Danmark. Ministeren kan desuden efter bestemmelsens 2. pkt., fastsætte regler om, at producenter og importører skal afgive oplysninger om antallet af person- og varebiler, der erhvervsmæssigt er indført i Danmark og om mængden af person- og varebiler, der er tilbagetaget, uanset om forpligtelsen er overdraget til en kollektiv ordning.

Bemyndigelsen vedrører fastsættelse af regler i den gældende bilskrotbekendtgørelse (bekendtgørelse nr. 1312 af 19. december 2012 om håndtering af affald i form af motordrevne køretøjer og affaldsfraktioner herfra) om producenternes pligt til årlig indberetning til Dansk Producentansvarssystem og om Dansk Producentansvarssystems indberetning til Miljøstyrelsen. De indberettede data skal danne grundlag for indberetninger til EU-Kommissionen i henhold til ELV-direktivet (Europaparlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer) jf. bilskrotbekendtgørelsens § 33 om den årlige indberetningspligt til producentregisteret. For så vidt angår bilordningen, gælder indberetningspligten i § 33 i dag alene markedsførte mængder, da den største del af udtjente person- og varebiler håndteres af registrerede ophuggere udenom det udvidede producentansvar.

Med henblik på at gennemføre 2018-affaldsdirektivets nye minimumskrav i artikel 8 a, stk. 3, litra e, første led, i dansk ret foreslås det, at det i § 9 s, stk. 1, 2. pkt. tilføjes, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om, at producenter og importører har pligt til at gøre oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige. Forpligtelsen er ny i forhold til de regler om producenters og importørers oplysningspligt, der gælder i ELV-direktivet og i national ret.

Det fremgår af 2018- affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, litra e, første led, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver producent af produkter eller organisation, der

gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter af produkter, gør oplysninger om opfyldelse af målene for affaldshåndtering omhandlet i stk. 1, litra b, offentligt tilgængelige. Forpligtelsen går således videre end den gældende forpligtelse til at indberette affaldshåndteringsmål efter bilskrotbekendtgørelsen til den producentregisteransvarlige organisation.

Affaldsmålene, der skal gøres tilgængelige af producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr i medfør af den foreslåede tilføjelse til miljøbeskyttelseslovens § 9 s, stk. 1, skal således som minimum udgøre de affaldsmål, der fremgår af affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 1, litra b, nærmere betegnet affaldshåndteringsmål, der som minimum sigter mod at nå de kvantitative mål, der er relevante for ordningen for udvidet producentansvar som fastlagt i affaldsdirektivet og i ELV-direktivet og implementeret i bilskrotbekendtgørelsen, samt fastsætte andre kvantitative og/eller kvalitative mål, der anses som relevante for ordningen for udvidet producentansvar, jf. ordlyden i artikel 8 a, stk. 1, litra b.

Det er således hensigten at udnytte den foreslåede bemyndigelse til i bilskrotbekendtgørelsen at fastsætte nærmere regler om pligt for producenter og importører til at gøre oplysninger om den enkelte producent eller importørs opfyldelse af de affaldshåndteringsmål, der i dag fremgår af både affaldsdirektivet og bilskrotbekendtgørelsen, offentlig tilgængelige.

De registrerede ophuggere er forpligtet af den gældende bilskrotbekendtgørelses § 12 til at indberette indsamlede mængder person- og varebiler samt opfyldelse af affaldshåndteringsmål efter bekendtgørelsens § 11. Det er ikke hensigten at forpligte de registrerede ophuggere til at offentliggøre affaldshåndteringsmålene med den foreslåede bestemmelse i § 9 s, stk.1, 2.pkt.

Det fremgår ikke af 2018-affaldsdirektivet, hvordan begrebet offentlig tilgængelig skal forstås eller opfyldes. Men ud fra en sproglig forståelse og i overensstemmelse med den juridiske forståelse af begrebet i anden lovgivning, herunder miljøoplysningsdirektivet, miljøoplysningsloven og offentlighedsloven, må begrebet forstås således, at alle skal have adgang til de pågældende oplysninger og at adgangen skal sikres uden uoverstigelige hindringer, således at man som informationssøgende ikke skal anmode om oplysningerne. Det vurderes på denne baggrund, at oplysningsforpligtelserne kan opfyldes ved at gøre oplysningerne tilgængelige via internettet, f.eks. på producenternes, importørernes eller de kollektive ordningers hjemmeside. Det er hensigten at fastsætte nærmere regler herom i bilskrotbekendtgørelsen.

Til nr. 13

Det foreslås, at den gældende § 9 s, stk. 3 omformuleres, således at der indsættes en beføjelse til ministeren til at fastsætte regler om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter § 9 s, stk. 1 og 2, skal gives eller gøres offentlig tilgængelige. Forslaget skal ses i sammenhæng med de i lovforslagets § 1, nr. 12, foreslåede ændringer af 9 s, stk. 1.

Det fremgår ikke af 2018- affaldsdirektivet, hvordan begrebet offentlig tilgængelig skal forstås eller opfyldes. Men ud fra en sproglig forståelse og i overensstemmelse med den juridiske forståelse af begrebet i anden lovgivning, herunder miljøoplysningsdirektivet, miljøoplysningsloven og offentlighedsloven, må begrebet forstås således, at alle skal have adgang til de pågældende oplysninger og at adgangen skal sikres uden uoverstigelige hindringer, således at man som informationssøgende ikke skal anmode om oplysningerne. Det vurderes på denne baggrund, at oplysningsforpligtelserne kan opfyldes ved at gøre oplysningerne tilgængelige via internettet, f.eks. på producenternes, importørernes eller de kollektive ordningers hjemmeside. Der fastsættes nærmere regler herom i bilskrotbekendtgørelsen.

Til nr. 14

Det foreslås, at der før § 9 u i miljøbeskyttelsesloven indsættes følgende overskrift; ”Udvidet producentansvar for batterier og akkumulatorer”.

For overblikkets skyld foreslås det, at der indsættes overskrifter i miljøbeskyttelseslovens §§ 9 – 9 å, der opdeler de mange paragraffer under de forskellige udvidede producentansvarsordninger og generelle

bestemmelser. Overskriften angår §§ 9 u – 9 og angår den udvidede producentansvarsordning for batterier og akkumulatører. Forslaget skal ses i sammenhæng med de foreslåede ændringer i nr. 1, 2, 3, 10, 11, og 16.

Til nr. 15

Det foreslås, at de gældende bestemmelser i § 9 y indsættes under § 9 x som nye *stykker 5-6* i forlængelse af de allerede gældende stk. 1-4 i § 9 x, som følge af det foreslåede under lovforslagets § 1, nr. 16, hvorefter § 9 y ophæves. Baggrunden herfor er alene en omstrukturering af bestemmelserne med det formål at frigive en bestemmelse til nye fælles regler for de udvidede producentansvarsordninger i § 9 y som følge af implementeringen af de nye minimumskrav til eksisterende udvidede producentansvarsordninger.

Med henblik på at gennemføre 2018-affaldsdirektivets nye minimumskrav i artikel 8 a, stk. 3, litra e, første led, i dansk ret foreslås det endvidere, at der i § 9 x tilføjes et *nyt stykke 7*, hvorefter ministeren kan fastsætte nærmere regler om, at producenter og importører har pligt til at gøre oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige. Forpligtelsen er ny i forhold til de regler om producenters og importørers oplysningspligt, der gælder i Batteridirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører) og som er implementeret i batteribekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1453 af 7. december 2015 om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører).

Det fremgår af 2018- affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, litra. e, første led, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver producent af produkter eller organisation, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter af produkter, gør oplysninger om opfyldelse af målene for affaldshåndtering omhandlet i stk. 1, litra b, offentligt tilgængelige. Forpligtelsen går således videre end den gældende forpligtelse til at indberette affaldshåndteringsmål efter batteribekendtgørelsen til den producentregisteransvarlige organisation.

Efter batteribekendtgørelsens § 43, skal producenter og importører hvert år senest den 31. marts indberette de mængder af udtjente batterier og akkumulatører, som producenten eller importøren har tilbagetaget og sendt til behandling. Ifølge bestemmelsen skal producenten eller importøren indberette genanvendelsesprocenter for de enkelte behandlingsvirksomheder, samt den genanvendte mængde fordelt på de enkelte behandlingsvirksomheder. Indberetningen skal fordeles efter typen af batterier og efter bekendtgørelsens § 41 om genanvendelsesprocenter (affaldshåndteringsmål).

Det er hensigten at fastsætte nærmere regler i batteribekendtgørelsen om pligten for producenter og importører til at gøre oplysninger om den enkelte producents eller importørs opfyldelse af de affaldshåndteringsmål, der fremgår af elektronikaffaldsbekendtgørelsen, offentlig tilgængelige. Affaldsmålene, der skal gøres tilgængelige af producenter og importører af batterier og akkumulatører i medfør af den foreslåede nye bestemmelse til miljøbeskyttelseslovens § 9 y, stk. 3, skal således som minimum udgøre de affaldsmål, der fremgår af artikel 8 a, stk. 1, litra b, nærmere betegnet affaldshåndteringsmål, der som minimum sigter mod at nå de kvantitative mål, der er relevante for ordningen for udvidet producentansvar som fastlagt i affaldsdirektivet og i batteridirektivet, samt fastsætte andre kvantitative og/eller kvalitative mål, der anses som relevante for ordningen for udvidet producentansvar, jf. ordlyden i artikel 8 a, stk. 1, litra b.

Det er således hensigten, at der i batteribekendtgørelse indføres en nærmere detaljeret pligt for producenter og importører til at gøre oplysninger om den enkelte producents eller importørs opfyldelse af de affaldshåndteringsmål, der fremgår af både affaldsdirektivet og batteribekendtgørelsen, offentlig tilgængelige. Der henvises til dette lovforslags § 1, nr. 7, for en uddybning af begrebet ”offentlig tilgængelig”.

Det foreslås endvidere, at der indsættes en beføjelse til ministeren i § 9 x som et nyt *stk. 8*, til at fastsætte regler om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter § 9 x, stk. 5-7, skal gøres offentlig tilgængelige.

Det fremgår ikke af 2018- affaldsdirektivet, hvordan begrebet offentlig tilgængelig skal forstås eller opfyldes. Men ud fra en sproglig forståelse og i overensstemmelse med den juridiske forståelse af begrebet i anden

lovgivning, herunder miljøoplysningsdirektivet, miljøoplysningsloven og offentlighedsloven, må begrebet forstås således, at alle skal have adgang til de pågældende oplysninger og at adgangen skal sikres uden uoverstigelige hindringer, således at man som informationssøgende ikke skal anmode om oplysningerne. Det vurderes på denne baggrund, at oplysningsforpligtelserne kan opfyldes ved at gøre oplysningerne tilgængelige via internettet, f.eks. på producenternes, importørernes eller de kollektive ordningers hjemmeside. Der fastsættes nærmere regler herom i batteribekendtgørelsen.

Til nr. 16

Den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 y bemyndiger miljø- og fødevarerministeren til at fastsætte regler, der forpligter producenter og importører til at give oplysninger om mængde, type og kemisk sammensætning af batterier og akkumulatører, der er markedsført, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort, den eksporterede mængde tilbagetaget affald og oplysninger om, hvorvidt forpligtelsen til tilbagetagning og særskilt håndtering er overdraget til andre. Bestemmelsen bemyndiger endvidere miljø- og fødevarerministeren til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af en række forpligtelser og regler.

Det forslås, at § 9 y ophæves og erstattes af en ny overskrift efterfulgt af en ny § 9 y.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det foreslåede i lovforslagets § 1, nr. 15, hvorved reglerne i den gældende § 9 y flyttes til § 9 x. Omstruktureringen af bestemmelserne har til formål at frigive en bestemmelse til nye fælles regler for de udvidede producentansvarsordninger.

Den foreslåede overskrift; "Fælles bestemmelser for udvidede producentansvarsordninger" angår §§ 9 y – 9 å og angår de fælles bestemmelser for udvidede producentansvarsordninger. Forslaget skal ses i sammenhæng med de foreslåede ændringer i nr. 1, 2, 3, 10, 11, og 14.

Herefter følger det af den foreslåede nye § 9 y, stk. 1, at producenter og importører, som er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som ønsker at markedsføre elektrisk og elektronisk udstyr, emballerede produkter, person- og varebiler, bærbare batterier og akkumulatører, industribatterier og -akkumulatører eller bilbatterier og -akkumulatører i Danmark, i stedet for at etablere sig her i landet, kan udnævne en repræsentant, der er etableret i Danmark.

Bestemmelsen giver producenter og importører, der er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som ønsker at markedsføre elektrisk og elektronisk udstyr, emballerede produkter, person- og varebiler, bærbare batterier og akkumulatører, industribatterier og -akkumulatører eller bilbatterier og -akkumulatører i Danmark, men som ikke har indgået aftale med en importør, mulighed for at udnævne en repræsentant i stedet for at etablere sig her i landet. Repræsentanten skal være etableret i Danmark og vil blive ansvarlig for overholdelse af forpligtelser i henhold til loven eller regler udstedet i medfør af loven for så vidt angår udtjent elektrisk og elektronisk udstyr, emballerede produkter, person- og varebiler, bærbare batterier og akkumulatører, industribatterier og -akkumulatører eller bilbatterier og -akkumulatører, herunder regler om registrerings-, oplysnings- og rapporteringskrav. Udnævnelsen af en repræsentant skal ske ved skriftlig fuldmagt.

Bestemmelsen gennemfører affaldsdirektivet artikel 8 a, stk. 5, afsnit 3 og 4, hvorefter medlemsstaterne skal indføre mulighed for, at en producent af produkter, der er etableret i en anden medlemsstat, men markedsfører produkter på førstnævntes område, udpeger en juridisk eller fysisk person, der er etableret på dens område, som bemyndiget repræsentant med henblik på opfyldelsen af producentens forpligtelser under ordninger for udvidet producentansvar på dens område. Med henblik på overvågning og verificering af overholdelsen af forpligtelserne for producenten af produktet under ordninger for udvidet producentansvar kan medlemsstaterne fastlægge de krav, såsom registrerings-, oplysnings- og rapporteringskrav, der skal opfyldes af en juridisk eller fysisk person, der skal udpeges som bemyndiget repræsentant på deres område.

Det følger endvidere af den foreslåede § 9 y, stk. 2, at repræsentanten indtræder i producentens eller importørens forpligtigelser og rettigheder efter loven eller regler udstedt i medfør af loven, for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr, emballerede produkter, person- og varebiler, bærbare batterier og akkumulatører, industribatterier og -akkumulatører eller bilbatterier og -akkumulatører og affald herfra. Bestemmelsen gennemfører ligeledes affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 5, afsnit 3 og 4, om bemyndiget repræsentant.

Det foreslås, at de nye bestemmelser i § 9 y, stk. 1 og 2, først finder anvendelse for person- og varebiler, batterier og akkumulatører fra den 5. januar 2023 og for emballage og emballageaffald fra den 31. december 2024. Dette er begrundet i de senere gennemførelsesfrister for så vidt angår de eksisterende udvidede producentansvarsordninger for person- og varebiler, batterier og akkumulatører, jf. 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 7, (frist den 5. januar 2023) og for så vidt angår emballage og emballageaffald, jf. 2018-emballagedirektivets artikel 7, stk. 2. (frist den 31. december 2024).

Det følger endeligt af den foreslåede § 9 y, stk. 3, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om producentens, importørens og repræsentantens afgivelse af oplysninger om og bevis for fuldmagtsforholdet. Bestemmelsen giver ministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om repræsentantens, producentens og importørens afgivelse af oplysninger om og bevis for fuldmagtsforholdet. Derved skal det sikres, at der foreligger et egentligt fuldmagtsforhold, og at repræsentanten har påtaget sig samtlige af producentens eller importørens forpligtigelser i medfør af producentansvaret. I overensstemmelse med affaldsdirektivet artikel 8 a, stk. 5, kan repræsentanten være enten en fysisk eller juridisk person, som skal være etableret i Danmark.

Det er frivilligt for producenten eller importøren at overlade sine forpligtelser til en bemyndiget repræsentant fremfor at etablere en egentlig virksomhed i medlemsstaten eller selv varetage det udvidede producentansvar ved direkte fjernsalg til købere i Danmark. Såfremt der er tale om en virksomhed fra en anden EU-medlemsstat, der ikke har etableret én dansk importør, men i stedet adskillige små danske distributører, der således skal registreres og varetage det udvidede producentansvar, vil det være nærliggende at benytte muligheden for at udnævne en bemyndiget repræsentant. Derefter vil de enkelte små distributører ikke længere skulle registreres og opfylde det udvidede producentansvar, idet den bemyndigede repræsentant vil overtage disse forpligtigelser.

Til nr. 17

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 1, kan producentansvarsforpligtelserne opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, som herefter løfter forpligtelsen på vegne af de tilsluttede producenter og importører. En sådan mulighed for opfyldelse af producentansvaret har producenter og importører allerede i dag for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr, person- og varebiler og batterier og akkumulatører i henhold til de nugældende regler.

Det foreslås, at der i den gældende § 9 z, stk. 1, indsættes henvisning til den foreslåede bestemmelse i § 9 p, stk. 1, således at producenter under det udvidede producentansvar for emballage og emballageaffald ligeledes kan organisere sig i kollektive ordninger og opfylde deres forpligtelse til tilbagetagning og særskilt håndtering igennem kollektive ordninger.

Den foreslåede henvisning til producentansvarsforpligtelserne for så vidt angår det udvidede producentansvar for emballage og emballageaffald i § 9 z, stk. 1, medfører, at § 9 z, stk. 3, også vil være gældende for kollektive ordninger for emballage og emballageaffald fra den 30. december 2024. Det følger af den gældende bestemmelse i § 9 z, stk. 3, at miljøministeren fastsætter regler for de kollektive ordninger, herunder regler om, at alle producenter og importører skal have lige adgang til at deltage i en kollektiv ordning og om de kollektive ordningers organisering.

Det er hensigten, at der med hjemmel i § 9 z, stk. 3, fastsættes mere detaljerede bestemmelser om de kollektive ordningers organisering og virke på bekendtgørelsesniveau for så vidt angår det udvidede producentansvar for emballage og emballageaffald.

Til nr. 18

Miljøministeren kan efter den gældende bestemmelse i § 9 z, stk. 2, kan fastsætte regler om, at oplysningsforpligtelserne som følger af producentansvarsforpligtelsen helt eller delvist kan opfyldes gennem deltagelse i kollektiv ordning, hvis producenter og importører tilslutter sig til en sådan ordning.

Bestemmelsen oplister de forpligtelser under de forskellige udvidede producentansvarsordninger, som kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, og som følger af § 9 n, stk. 1-4 (elektrisk og elektronisk udstyr), § 9 s, stk. 1-2 (person- og varebiler), § 9 x, stk. 1, og § 9 y, stk. 1 og 2, (batterier og akkumulatorer).

De foreslåede ændringer i nr. 7, 12 og 15 indebærer ændringer i forpligtelserne under de gældende udvidede producentansvarsordninger og i lovforslagets nr. 10 foreslås en ny producentansvarsordning for emballage og emballageaffald]. Forpligtelserne vil efter de foreslåede ændringer både vedrøre oplysningsforpligtelser og pligt til at gøre ren række oplysninger om opfyldelse af affaldshåndteringsmål offentligt tilgængelige.

Ved de foreslåede ændringer af § 9, z, stk. 2, bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om, at også producentansvarsforpligtelser, som følger af de foreslåede ændringer af de gældende producentansvarsordninger helt eller delvis skal kunne opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning.

De kollektive ordninger indberetter allerede efter de gældende regler deres behandlede mængder ind til den producentansvarlige organisation efter de respektive bekendtgørelser og de mål for affaldshåndtering, der fremgår heraf, men der er ikke i den eksisterende lovgivning regler om, at disse data skal offentliggøres.

Det er hensigten, at fastsætte regler om, at producenterne og importørerne delvist kan overdrage forpligtelsen til at gøre oplysninger om opfyldelse af affaldshåndteringsmål offentligt tilgængelige til den kollektive ordning, dog således at producenterne fortsat vil skulle henvise på deres hjemmeside til den målopfyldelse, som oplyses af den kollektive ordning.

Forpligtelsen til at gøre oplysninger om affaldshåndteringsmål offentligt tilgængelige fra producenterne under udvidede producentansvar for elektronik og person- og varebiler, jf. § 9 n, stk. 1-4, (elektrisk og elektronisk udstyr) og § 9 s, stk. 1-2 (person- og varebiler), vil følge af den gældende henvisning til det udvidede producentansvar, hvorunder forpligtelsen er foreslået indsat, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7 og 12.

For så vidt angår det udvidet producentansvar for batterier og akkumulatorer, foreslås det at ændre henvisningen til § 9, y, stk. 1 og 2, til en henvisning til de foreslåede § 9 x, stk. 5-8, som en konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 9 y og de nye foreslåede § 9 x, stk. 5-7, jf. bemærkninger til nr. 15,

Det foreslås endvidere, at den gældende bemyndigelse ændres, således at den også kan finde anvendelse på forpligtelser efter den foreslåede nye producentansvarsordning for emballage og emballageaffald. Det foreslås således, at der i § 9 z, stk. 2, indsættes en henvisning til de foreslåede nye bestemmelser i § 9 p, stk. 8-11, (emballage), jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Den kollektive ordning/de kollektive ordninger for emballage og emballageaffald vil således kunne opfylde oplysningsforpligtelser på vegne af producenten. Muligheden herfor eksisterer allerede i de gældende regler for elektrisk og elektronisk udstyr, person- og varebiler og batterier og akkumulatorer.

Det er ikke hensigten, at producenternes oplysningsforpligtelser i alle tilfælde skal kunne opfyldes af gennem deltagelse i en kollektiv ordning. Det kan således fortsat være nødvendigt at få oplysninger direkte fra producenterne i forbindelse med kontrol m.v., uanset at producenten er med i en kollektiv ordning. Regler herom vil blive fastsat med hjemmel i det foreslåede stk. 2, når dette anses for nødvendigt.

Til nr. 19

Det foreslås, at ordet "og" ophæves i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 3, nr. 1, som en konsekvens af forslaget i lovforslagets § 1, nr. 20, hvor der tilføjes en ny bestemmelse i punktopstillingen i stk. 3 (nyt punkt 2 og gældende punkt 2 bliver til nyt punkt 3), hvorfor ordet "og" flytter fra punkt nr. 1 til det nye punkt nr. 2.

Til nr. 20

Det følger af den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 3, at miljøministeren kan fastsætte regler for de kollektive ordninger, herunder om; 1) at alle producenter og importører skal have lige adgang til en kollektiv ordning, og 2) de kollektive ordningers organisering.

Det følger af den foreslåede ændring af § 9 z, stk. 3, at ministeren fastsætter regler om kriterier for graduering af finansielle bidrag til de kollektive ordninger, der opfylder forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar.

Bestemmelsen bemyndiger ministeren til at fastsætte overordnede regler for en reguleret bidragsstruktur for at sikre motivation til genbrugelighed og genanvendelighed. Hensigten bag bestemmelsen er at give et økonomisk incitament til, at producenter designer produkter med reduceret miljøpåvirkning. Med "øko-modulering" af bidragene vil producenter, der fremstiller et produkt, der har en høj miljøpåvirkning, hvad enten det er elektronik, biler, batterier eller emballage, være tvunget til at betale højere bidrag end tilfældet vil være for produkter med lavere miljøpåvirkning.

Europa-Kommissionen forventes at offentliggøre vejledning i marts 2020 om, hvordan EU-medlemslande kan implementere disse graduerede bidrag. Det er hensigten at følge denne vejledning i forbindelse med udmøntningen af hjemlen i bekendtgørelser for at opnå den største grad af harmonisering af de graduerede bidrag på tværs af EU-medlemsstaterne.

De kollektive ordningers opkrævning af bidragene skal, udover at afspejle produktets miljøpåvirkning, rumme dækning af de udgifter af forskellig art, som et givent produkt medfører. Det er eksempelvis udgifter, som den kollektive ordning afholder i forbindelse med håndtering m.v. af produkterne, samt udgifter til myndigheders tilsyn m.v. Det forventes ikke, at EU-Kommissionens vejledning vil anbefale at graduere de bidrag, der alene dækker de administrative omkostninger.

Sammensætningen af bidragene skal afspejle, at de beløb, de pligtige aktører bliver afkrævet, skal modsvares af en konkret modydelse, som kommer de pågældende aktører økonomisk til gavn. Graduering af bidragene skal derfor afspejle de konkrete omkostninger, som den kollektive ordning afholder for at affaldshåndtere det pågældende produkt, ud fra produktets miljømæssige performance. I de forskellige bekendtgørelser om udvidet producentansvar, vil der derfor blive fastsat regler, som afspejler, at de graduerede bidrag har karakter af vederlag for den affaldshåndtering, som producenterne og importørerne ellers skal afholde. Reglerne vil dog alene udgøre de overordnede kriterier for graduering af bidrag, hvorefter det er op til den enkelte kollektive ordning at foretage den egentlige graduering indenfor de angivne kriterier.

Bestemmelsen giver hjemmel til at gennemføre 2018-affaldsdirektivet artikel 8, stk. 2, hvorefter der kan træffes passende foranstaltninger til at fremme et design af produkter eller produktkomponenter, der mindsker miljøpåvirkningen og produktionen af affald under fremstillingen og den efterfølgende anvendelse af produkterne, og for at sikre, at nyttiggørelse og bortskaffelse af produkter, der er blevet til affald, finder sted i overensstemmelse med direktivets artikel 4 og artikel 13. Sådanne foranstaltninger kan medvirke til at fremme udvikling, fremstilling og markedsføring af produkter, der indeholder genanvendte materialer, der er teknisk holdbare og lette at reparere, og som, efter at de er blevet til affald, er egnede til forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse. Foranstaltningerne skal tage højde for produkternes indvirkning i hele deres livscyklus, affaldshierarkiet og, hvor det er relevant, potentialet for at kunne genanvendes flere gange.

Bekendtgørelsesregler om graduerede bidrag skal endvidere udarbejdes i overensstemmelse med 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 1, litra d, om ligebehandling, samt artikel 8 a, stk. 4, litra og c. Efter artikel 8 a, stk. 4, litra b og c, skal der træffes de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de finansielle bidrag, som producenterne betaler for at opfylde deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar ved

kollektiv opfyldelse, så vidt muligt er gradueret efter individuelle produkter eller grupper af lignende produkter. Dette navnligt ved at tage hensyn til deres holdbarhed, reparerbarhed, genbrugelighed og genanvendelighed og tilstedeværelsen af farlige stoffer, dermed baseret på en livscyklustilgang og en overensstemmelse med de krav, der er fastsat i relevant EU-ret, samt, hvor relevant, baseret på harmoniserede kriterier for at sikre et velfungerende indre marked. Derudover skal de finansielle bidrag ikke overstige de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde. Sådanne omkostninger skal fastsættes på en gennemsigtig måde af de berørte aktører.

Til nr. 21

Det følger af den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 4, at miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler - for så vidt angår kollektive ordninger for elektrisk og elektronisk udstyr - om, at den kollektive ordning stiller passende sikkerhed, og at producenter og importører kan undlade at stille sikkerhed ved at deltage i en kollektiv ordning, der repræsenterer en passende sikkerhed.

Det foreslås, at den gældende bestemmelse i § 9 z, stk. 4, ændres således, at den også giver bemyndigelse til at fastsætte lignende regler for ordningerne for udvidet producentansvar for person- og varebiler, batterier og akkumulatorer samtidigt med, at der også foreslås at indføre bemyndigelse til at fastsætte regler om pligt til sikkerhedsstillelse for så vidt angår den nye udvidede producentansvarsordning for emballage.

Derfor foreslås det at fjerne ”for så vidt angår kollektive ordninger for elektrisk og elektronisk udstyr”, således at bestemmelsen i § 9 z, stk. 4, gælder for alle de udvidede producentansvarsordninger, hvor de kollektive ordninger i medfør af § 9 z, stk. 1, kan opfylde forpligtelser for producenterne.

Det er hensigten at indføre mere detaljerede regler om muligheden for at deltage i en kollektiv ordning og undlade at stille egen sikkerhed, såfremt den kollektive ordning stiller en passende sikkerhed i bekendtgørelser omhandlende de forskellige produktområder. Dette med undtagelse af elektrisk og elektronisk affald, hvor der allerede findes bestemmelser herom.

Til nr. 22

Det foreslås, at den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, stk. 4, nr. 1 og 2, ændres og udvides med henvisning til den nye fællesbestemmelse i § 9 a, stk. 3, om krav om sikkerhedsstillelse gældende for alle de udvidede producentansvarsordninger, jf. lovforslagets § 1, nr. 34.

Det følger heraf, at ministeren fastsætter regler om, at den kollektive ordning stiller en passende sikkerhed på vegne af producenter og importører, der deltager i den kollektive ordning, og at producenter og importører kan undlade at stille sikkerhed ved i stedet at deltage i en kollektiv ordning, der repræsenterer en passende sikkerhed.

Ved vurderingen af, hvilken størrelse en sikkerhedsstillelse skal have, må der tages udgangspunkt i de kendte eller forventede omkostninger til affaldsbehandling af det pågældende affald. Sikkerhedsstillelsen skal løbende justeres. Sikkerhedsstillelsen bør til enhver tid svare til de fremtidige omkostninger ved affaldsbehandling af det produkt, som producenten eller importøren har markedsført, men som endnu ikke er blevet til affald på det tidspunkt, hvor producenten eller importøren forlader markedet. Sikkerheden kan derved udbetales til de aktører, der kommer til at håndtere dette affald.

Bestemmelsen skal give hjemmel til, at der kan træffes de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at også de kollektive ordninger råder over de nødvendige finansielle midler til at opfylde deres forpligtelser og indfører således hjemmel til at gennemføre 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, litra c. Efter denne artikel skal der træffes de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver producent af produkter eller organisation, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter af produkter, råder over de nødvendige finansielle eller finansielle og organisatoriske midler til at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar.

Sikkerhedsstillelsen kan f.eks. have form af bankgaranti, forsikring eller indsættelse af midler på spærret konto.

Til nr. 23

Det foreslås, at den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 z, udvides med nye bestemmelser gældende for de kollektive ordninger, der opererer og i fremtiden vil operere indenfor alle de udvidede producentansvarsområder, hvor de kollektive ordninger overtager producenterne og importørernes forpligtelser efter bestemmelsens stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 5, vil bemyndige ministeren til at fastsætte regler om de kollektive ordningers pligt at gøre oplysninger om ejerskab, medlemmer af ordningen, økonomiske bidrag til ordningen fra producenter og importører, samt udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører offentligt tilgængelige.

Det følger allerede af den eksisterende selskabsretlige lovgivning, at en virksomhed skal gøre oplysninger om kapitalejere i kapitalselskaber og fuldt ansvarlige deltagere i personselskaber offentligt tilgængelige i CVR-registret, men der findes ikke tilsvarende regler, hvis den kollektive ordning er organiseret som en forening. Med den foreslåede bestemmelse forpligtes de kollektive virksomheder, der er organiseret som foreninger til at offentliggøre oplysninger om ejerskab/medlemskab.

Den foreslåede bestemmelse skal desuden give ministeren bemyndigelse til at forpligte de kollektive ordninger til at oplyse de vejledende priser/bidrag for producenter og importører, der indgår i den kollektive ordning for at skabe gennemsigtighed i markedet og således sikre, at de bidrag, som producenterne og importørerne betaler ikke overstiger de nødvendige omkostninger til affaldshåndtering.

Ministeriet har vurderet, om oplysninger om økonomiske bidrag til de kollektive ordninger kunne undtages fra oplysningspligten efter artikel 8 a, stk. 8, i 2018-affaldsdirektivet og herunder miljøoplysningslovens regler om undtagelse fra aktindsigt, da det vurderes, at der er tale om miljøoplysninger. Der skal efter retspraksis og ombudsmandspraksis være tale om oplysninger med væsentlig økonomisk betydning, før oplysningerne kan undtages. Rene prisoplysninger er efter gældende retspraksis og ombudsmandspraksis ikke omfattet heraf, hvorfor ministeret vurderer, at de vejledende økonomiske bidrag, som de kollektive ordninger opkræver fra producenter og importører, ikke kan undtages. Dog kan det ikke kræves under bestemmelsen, at de konkrete bidrag, som en navngiven individuel producent eller importør indbetaler til en given kollektiv ordning skal offentliggøres, da der her vil være tale om forretningsmæssige følsomme oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse skal desuden bemyndige ministeren til at forpligte de kollektive ordninger til at oplyse, hvordan den kollektive ordning udvælger en affaldsoperatør til at behandle den mængde affald, som den kollektive ordning har fået tildelt. Hensigten med bestemmelsen er at øge gennemsigtigheden i affaldsbehandlingsmarkedet. Bestemmelsen vil for eksempel kunne opfyldes ved, at de kollektive ordninger offentliggør på deres hjemmeside, hvilke kriterier, som den kollektive ordning opstiller for de udbud af affaldshåndteringsopgaven, som de jævnligt udarbejder, som typisk er på kontrakter af 1-2 års varighed.

Bestemmelsen giver hjemmel til at gennemføre 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, litra e, hvorefter enhver organisation, der gennemfører forpligtelser på vegne af producenter af produkter gør oplysninger om opfyldelse af målene for affaldshåndtering omhandlet i stk. 1, litra b, offentligt tilgængelige og også oplysninger om ejerskab og medlemskab, de økonomiske bidrag, der betales af producenterne per solgt enhed eller per ton markedsført produkt og udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører.

De kollektive ordninger indberetter allerede efter de gældende regler deres behandlede mængder ind til producentregisteret efter de respektive bekendtgørelser og de mål for affaldshåndtering, der fremgår heraf, men der er ikke i den eksisterende lovgivning regler om, at disse tal skal offentliggøres.

Der henvises til bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 7, om begrebet ”at gøre oplysninger offentligt tilgængelige”.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 6, bemyndiger ministeren til at fastsætte regler, der forpligter de kollektive ordninger til at føre egenkontrol med, at de graduerede bidrag, som producenterne og importørerne indbetaler til de kollektive ordninger, jf. den nye foreslåede bestemmelse i § 9 z, stk. 3, nr. 2 (jf. lovforslagets § 1, nr. 20), dækker finansieringen af de indsamlede mængder, som den kollektive ordning skal håndtere efter tildelingsordningen, samt at bidragene er graduerede korrekt i forhold til de reelle omkostninger ved affaldshåndteringen. Desuden skal de kollektive ordninger føre egenkontrol med kvaliteten af data om markedsførte produkter samt data om indsamling og behandling af affald af disse produkter, i givet fald med angivelse af affaldsmaterialestrømme og andre relevante data for affaldshåndteringsmålene.

Bestemmelsen giver hjemmel til at gennemføre 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, litra d, hvorefter enhver organisation, der gennemfører forpligtelser på vegne af producenter af produkter indfører en passende mekanisme for egenkontrol. Denne skal, hvor det er relevant, støttes af uafhængige revisioner for at vurdere dens økonomiske forvaltning, herunder overholdelse af kravene fastlagt i stk. 4, litra a og b, kvaliteten af de indsamlede og rapporterede data i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, og med kravene i transportforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald).

Bemyndigelsesbestemmelserne i § 9 z, stk. 5 og 6, udmøntes og detaljeres nærmere i de respektive bekendtgørelser, herunder hvilken form/former for egenkontrollmekanisme, som vil kunne opfylde formålet med det nye direktivminimumskrav. Se desuden bemærkningerne om egenkontrol generelt under lovforslagets § 1, nr. 34.

Til nr. 24

Den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 æ giver mulighed for at oprette producentregister for de eksisterende producentansvarsordninger, som varetages af den producentregisteransvarlige organisation.

Det foreslås, at der i § 9 æ, stk. 1, efter ”repræsentanter af elektrisk og elektronisk udstyr indsættes; ”af emballerede produkter”.

Med bestemmelsen etableres hjemmel til oprettelse af et producentregister for producenter og importører af emballerede produkter. Bestemmelsen giver hjemmel til at pålægge producenter og importører at tilmelde sig registret og til at videregive oplysninger til dette.

Det er producenters og importørers eget ansvar at vurdere, hvorvidt de er producent af emballerede produkter, og hvorvidt der er foretaget korrekt registrering i producentregistret heraf. Den producentregisteransvarlige organisation vil dog have en vigtig rolle i forhold til at yde tilstrækkelig oplysning og information herom til producenter og importører på det danske marked. Oplysninger i producentregistret skal bl.a. bruges til at administrere tildelingsordningen for så vidt angår emballage og emballageaffald.

De gældende bestemmelser i § 9 æ, stk. 2 og 3, indeholder hjemmel til at pålægge registret at videregive oplysninger til ministeren, Miljøstyrelsen eller anden statslig myndighed samt hjemmel til at fastsætte regler om henvisning på producentregistrets hjemmeside til andre medlemsstaters producentregistre. Disse bestemmelser vil også være gældende for det udvidede producentansvar for emballage og emballageaffald som følge af den foreslåede tilføjelse til stk. 1.

Den gældende bestemmelse i § 9 æ hænger sammen med den gældende bestemmelse i § 9 ø, hvorefter miljøministeren bemyndiges til at henlægge en række administrative beføjelser i forbindelse med det udvidede producentansvar til den producentregisteransvarlige organisation, jf. de specielles bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 26-32.

Til nr. 25

Den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 æ, stk. 4, giver miljø- og fødevarerministeren beføjelse til at fastsætte regler om videregivelse af oplysninger og dokumenter af betydning for producenter, importørers og repræsentanters efterlevelse af deres forpligtelser i henhold til loven og regler udstedt i medfør af loven, for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr og affald herfra, til de relevante myndigheder i andre EU-medlemslande og Europa-Kommissionen samt om formen herfor.

Den gældende bestemmelse i § 9 æ, stk. 4 blev indsat i 2014 for at implementere det nye WEEE-direktiv samtidigt med muligheden for at udnævne en bemyndiget repræsentant for producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr med henblik på at sikre informationsudvekslingen mellem Kommissionen og de relevante myndigheder i medlemsstaterne og samarbejdet med håndhævelse af det udvidet producentansvar på tværs af medlemslandene.

Med dette lovforslag indføres muligheden for bemyndiget repræsentant på alle de øvrige udvidede producentansvarsområder, jf. lovforslagets § 1, nr. 16, hvorfor den gældende bestemmelse i § 9 æ, stk. 4, foreslås udvidet til de øvrige ordninger. Det foreslås således at slette sætningen ” for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr”, så bemyndigelsen ikke alene er forbeholdt denne ordning, men gældende for alle udvidede producentansvarsordninger.

På denne måde gives der hjemmel til at sikre informationsudveksling og samarbejde med håndhævelse på alle udvidede producentansvarsområder, hvilket vurderes at være i overensstemmelse med 2018-affaldsdirektivets artikel 5, stk. 1, hvorefter medlemsstaterne blandt andet skal sikre en passende overvågnings- og håndhævelsesramme.

Til nr. 26

I medfør af den gældende bestemmelse i § 9 ø, har miljø- og fødevarerministeren beføjelse til at henlægge en række administrative opgaver i forbindelse med tilbagetagning m.v. af udtjent elektrisk og elektronisk udstyr, udtjente batterier og akkumulatorer samt udtjente person- og varebiler til en privat organisation. På nuværende tidspunkt er kompetencen til at forestå en del af de administrative opgaver med det udvidet producentansvar for elektrisk og elektronisk udstyr, batterier og akkumulatorer samt person- og varebiler henlagt til den private producentregisteransvarlige organisation, DPA-System.

Det foreslås, at bestemmelsen i den gældende § 9 ø, udvides til at gælde for den nye udvidede producentansvarsordning for emballage, hvorfor der indsættes en henvisning til de foreslåede bestemmelser for emballageordningen i § 9 ø.

Den producentregisteransvarlige organisation forudsættes oprettet som en non-profit organisation og forudsættes egnet til at efterleve de af ministeriet udformede krav til f.eks. kvalitetssikring af data, information og oplysning til producenter og importører m.v. I bekendtgørelse vil det med hjemmel i den gældende § 9 ø, stk. 2, blive fastlagt, under hvilken selskabsretlig form organisationen vil blive etableret. Derudover vil der i bekendtgørelse blive fastsat nærmere regler om rammerne for den producentregisteransvarlige organisation, herunder procedurer for godkendelse af den producentregisteransvarlige organisation m.v.

Den producentregisteransvarlige organisation vil få kompetence til at drive producentregistret, herunder kompetence til at vurdere og træffe afgørelse om, hvilke producenter og importører af emballerede produkter, der er omfattet af udvidet producentansvar. Yderligere kan den producentregisteransvarlige organisation træffe afgørelse om, hvorvidt producenten eller importøren skal registreres som producent eller importør af emballerede produkter, samt træffe afgørelse om, hvorvidt der er tale om husholdnings- eller erhvervsemballage. Jf. desuden nedenfor og under bemærkningerne til nr. 27-32 om de enkelte beføjelser, som det foreslås at tilrette som konsekvens af lovforslaget.

Der kan endvidere til den producentregisteransvarlige organisation henlægges kompetence til at udstede påbud efter § 9 a på områder, hvor organisationen har kompetencen i henhold til § 9 ø, stk. 1, jf. den gældende § 9 ø, stk. 1, nr. 9. Ved overdragelse af kompetencen, afskæres miljøministeren fra at udstede påbud. Ved kompetencehenlæggelsen er der tale om, at offentligt kompetence henlægges til et privat organ.

Det fremgik af lovbemærkningerne til L 305 af 22. maj 2005, der gennemførte det første WEEE-direktiv, at der er tale om at henlægge offentligt opgaver til et privat organ, og at der i almindelighed bør udvises tilbageholdenhed med en sådan henlæggelse. De retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved henlæggelse af opgaver til private blev søgt imødegået ved, at miljøministeren godkender vedtægter og fastsætter retningslinjer for administrationen, og at miljøministeren i henhold til forvaltningslovens § 1, stk. 2, og offentlighedslovens § 1, stk. 3, efter forhandling med justitsministeren fastsætter regler om, at de pågældende love finder anvendelse for den private organisation. Endelig vil organisationens afgørelser kunne påklages til en offentlig myndighed.

Efter den gældende bestemmelse i § 9 ø, stk. 1, nr. 1, kan miljø- og fødevareministeren henlægge kompetencen til en privat organisation, jf. stk. 2, til at administrere tildelingsordninger efter § 9 j, stk. 4, § 9 r, stk. 1, § 9 u, stk. 6, og § 9 w, stk. 3.

Det foreslås at udvide bestemmelsen i § 9 ø, stk. 1, nr. 1, således at miljøministeren også kan henlægge kompetencen til at administrere tildelingsordninger for den nye udvidede producentansvarsordning for emballage til en privat organisation. Det er hensigten at deltajlere kompetencen på bekendtgørelsesniveau.

Den foreslåede bestemmelse giver endvidere hjemmel til at gennemføre 2018- affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 5, 2. afsnit, hvoraf følger, at hvor flere organisationer på en medlemsstats område varetager forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter af produkter, udpeger den pågældende medlemsstat mindst ét organ, som skal være uafhængigt af private interesser, eller en offentlig myndighed til at føre tilsyn med opfyldelsen af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar.

Det foreslås samtidigt, at henvisningen til § 9 j, stk. 4, berigtiges til § 9 j, stk. 3.

Til nr. 27

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, stk. 1, nr. 2, kan miljø- og fødevareministeren henlægge kompetencen til en privat organisation, jf. stk. 2, til at vurdere, om forpligtelsen efter § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, er opfyldt, herunder give en producent eller importør af elektrisk og elektronisk udstyr, af person- og varebiler og af batterier og akkumulatorer, der ikke har tilbagetaget det tildelte affald i form af elektrisk eller elektronisk udstyr, udtjente person- og varebiler eller udtjente batterier eller akkumulatorer, pligt til at afhente affaldet fra en anden producent eller importørs modtageplads eller virksomhed el.lign.

Det foreslås at udvide bestemmelsen, således at miljøministeren efter § 9 ø, stk. 1, nr. 2, kan henlægge kompetencen til at vurdere, hvorvidt producenter og importører af emballerede produkter har opfyldt deres forpligtelse efter jf. § 9 p, stk. 1. Den producentregisteransvarlige organisation kan således varetage opgaven med at meddele en producent, importør eller en kollektiv ordning, at denne er forpligtet til at indsamle emballageaffald. Det vil være i overensstemmelse med, hvad den producentansvarlige organisation allerede gør i dag for så vidt angår de øvrige udvidede producentansvarsområder. De nærmere regler herom vil blive fastsat i emballagebekendtgørelsen.

Til nr. 28

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, stk. 1, nr. 3, kan miljø- og fødevareministeren henlægge kompetencen til en privat organisation, jf. stk. 2, til at vurdere, om der er stillet passende sikkerhed, og disponere over denne, jf. § 9 k, stk. 1, og § 9 z, stk. 4, nr. 1.

Som en konsekvensændring af den foreslåede fællesbestemmelse om forpligtelsen til at stille sikkerhed for den fremtidige affaldshåndtering i § 9 å, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 34, foreslås det at ændre henvisningen i bestemmelsen, således at kompetencen til at vurdere, om der er stillet passende sikkerhed, henlægges til den producentregisteransvarlige organisation på lige fod med den gældende kompetence for så vidt angår sikkerhedsstillelse for producenter af elektrisk og elektronisk udstyr. Denne kompetence blev tillagt organisationen i 2005. De nærmere regler herom vil blive fastsat i batteribekendtgørelsen, bilskrotbekendtgørelsen og emballagebekendtgørelsen.

Til nr. 29

Det foreslås, at miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, stk. 1, nr. 5, hvorefter miljø- og fødevarerministeren kan henlægge kompetencen til en privat organisation, jf. stk. 2, til at vurdere, om den geografiske beliggenhed af en kollektiv ordnings modtagepladser er i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 9 z, stk. 5, nr. 1, konsekvensrettes, således at der i stedet henvises til § 9 z, stk. 7, nr. 1, som følge af de foreslåede nye bestemmelser i lovforslagets § 1, nr. 23.

Til nr. 30

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, stk. 1, nr. 6, kan miljø- og fødevarerministeren henlægge kompetencen til en privat organisation, jf. stk. 2, til at oprette og drive et producentregister, herunder træffe afgørelse om, hvilke producenter, importører og repræsentanter der er omfattet, jf. § 9 æ, hvilket udstyr der henhører under kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, og hvilke typer batterier, der skal registreres som markedsført af den enkelte producent og importør.

Som en konsekvensændring af de foreslåede bestemmelser om muligheden for at udnævne en bemyndiget repræsentant i § 9 y, foreslås det at ændre den eksisterende bestemmelse i § 9 ø, stk. 1, nr. 6, således at ministeren kan henlægge kompetencen til den private organisation til at træffe afgørelse efter den gældende § 9 ø, stk. 1, nr. 6, om hvilke bemyndigede repræsentanter for producenter af batterier og akkumulatorer, person- og varebiler samt emballerede produkter, der er omfattede. Dette er på lige fod med den gældende kompetence for så vidt angår bemyndigede repræsentanter for producenter af elektrisk og elektronisk udstyr, der blev tillagt organisationen i 2014. Den producentregisteransvarlige organisation skal således også på de tilføjede udvidede producentansvarsordninger ved afgørelser foretage en vurdering af, hvorvidt den bemyndigede repræsentant opfylder kravene om at være udnævnt ved gyldig skriftlig fuldmagt, være etableret i Danmark, samt være registreret i producentregistret. De nærmere regler herom vil blive fastsat i batteribekendtgørelsen, bilskrotbekendtgørelsen og emballagebekendtgørelsen.

Til nr. 31

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, stk. 1, nr. 7, kan miljø- og fødevarerministeren henlægge kompetencen til en privat organisation, jf. stk. 2, til at indhente oplysninger efter regler udstedt i medfør af § 9 n, stk. 2-4, § 9 s, stk. 1 og 2, og § 9 y, stk. 1-3.

Som en konsekvensændring af de foreslåede bestemmelser om producenters og importørers forpligtelse i § 9 n, stk. 3, § 9 p, stk. 10, § 9 s, stk. 1, og § 9 x, stk. 7, til at afgive oplysninger om opfyldelse af affaldshåndteringsmål foreslås det at udvide bestemmelsen i § 9 ø, stk. 1, nr. 7, således at ministeren kan henlægge kompetencen til den private organisation til at indhente oplysninger om opfyldelse af affaldshåndteringsmål fra enten producenterne og importørerne selv eller den kollektive ordning, som de pågældende producenter og importører indgår i, jf. lovforslagets § 1, nr. 18. De nærmere regler herom vil blive fastsat i elektronikaffaldsbekendtgørelsen, batteribekendtgørelsen, bilskrotbekendtgørelsen og emballagebekendtgørelsen.

Det foreslås endvidere, at der indsættes en henvisning til de øvrige foreslåede oplysningsforpligtelser, som producenter og importører af emballerede produkter i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 9 p, stk. 8-11, vil blive underlagt. Derved kan ministeren henlægge kompetencen til den private organisation til at indhente oplysninger efter disse regler på lige fod med de øvrige udvidede producentvarsordninger for elektronik,

person- og varebiler og batterier og akkumulatorer. De nærmere regler herom vil blive fastsat i emballagebekendtgørelsen.

Til nr. 32

Det foreslås, at miljøbeskyttelseslovens § 9 ø, stk. 1, nr. 9, hvorefter miljø- og fødevarerministeren kan henlægge kompetencen til at udstede påbud efter § 9 å, til en privat organisation, jf. stk. 2, konsekvensrettes som følge af forslaget om at indsætte nye bestemmelser i § 9 å, som stk. 2 og 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 34, der ikke omhandler påbud.

Ændringen medfører, at der i stedet henvises til § 9 å, stk. 1.

Til nr. 33

Efter den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 å, kan miljø- og fødevarerministeren meddele påbud med henblik på opfyldelse af forpligtelser i henhold til de opremsede bestemmelser, der vedrører tilbagetagnings- og håndteringsforpligtelsen for så vidt angår de udvidede producentansvarsordninger for elektronik, person- og varebiler, samt batterier og akkumulatorer.

Det foreslås, at § 9 å ligeledes skal finde anvendelse for ordningen for udvidet producentansvar for emballage og emballageaffald, hvorfor det foreslås, at indsætte en henvisning til § 9 p, stk. 1, i § 9 å.

Til nr. 34

Det foreslås, at indsætte to nye stykker i § 9 å, som indeholder fællesbestemmelser vedrørende egenkontrol og sikkerhedsstillelse.

Det følger af den foreslåede § 9 å, stk. 2, at ministeren fastsætter regler om, at producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr, emballerede produkter, person- og varebiler, bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer, bilbatterier og -akkumulatorer forpligtes til at føre egenkontrol med finansieringen og kvalitetssikring med forpligtelserne i henhold til 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 n, stk. 1-4, § 9 p, stk. 1 og stk. 8-11, § 9 q, stk. 1 og stk. 3-4, § 9 r, stk. 2, § 9 s, stk. 1 og 2, § 9 u, stk. 1 og 2, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, § 9 x, stk. 1-2 og stk. 5-6, § 9 æ, stk. 1, og kravene i forordning (EF) nr. 1013/2006 (transportforordningen).

Bestemmelsen vil give ministeren bemyndigelse til at gennemføre regler, der sikrer, at producenter og importører opfylder krav til egenkontrol og god økonomisk forvaltning m.v. Der kan efter behov fastsættes regler om beskrivelse af forretningsgange, kvalitetssikring, revisionsinstruks m.v. Reglerne vil ligeledes kunne omfatte krav om, at producentens og importørens ansvarlige revisor giver de kompetente myndigheder oplysninger om administrationen og om konkrete forhold af betydning.

Med den nye bestemmelse i § 9 å, stk. 2, gives der hjemmel til at gennemføre 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk.3, nr. d, der indeholder krav om, at producenter og importører skal indføre en passende mekanisme for egenkontrol, som, hvor det er relevant, støttes af regelmæssige uafhængige revisioner for at vurdere den økonomiske forvaltning samt kvaliteten af de indsamlede og rapporterede data. Producenterne og importørerne skal efter direktivet indføre egenkontrol med finansieringen af forpligtelsen til at tilbagetage og håndtere affald, herunder hvor affaldet udføres af landet og behandles i udlandet, og med finansieringen af opfyldelse af oplysningsforpligtelsen overfor forbrugere og myndigheder. Producenterne og importørerne skal desuden indføre kvalitetssikring i forbindelse med opfyldelse af forpligtelsen til at indberette data til det nationale producentregister.

Der findes allerede bestemmelser i elektronikaffaldsbekendtgørelsen om revisorerklæringer på de markedsførte mængder, men der er ikke krav om egenkontrol med finansieringen af de indsamlede og behandlede mængder eller kvalitetssikringen af data herom. Producenterne og importørerne af elektrisk og elektronisk udstyr har dog i dag ingen omkostninger forbundet med det første led i indsamlingen af

elektronikaffald fra husholdningerne, da omkostningerne hertil afholdes af borgerne over affaldsgebyret. Hjemlen skal derfor udnyttes til at sikre egenkontrol af den resterende del af affaldshåndteringen for elektronikaffald.

Der er i den øvrige eksisterende producentansvarslovgivning ikke krav til egenkontrol med den økonomiske forvaltning, men virksomheder skal ifølge de almindelige regler for regnskabsførelse holde styr på deres varelager og følge de procedurer, som reglerne anviser. Dog vurderes denne almindelige regnskabsførelse ikke at opfylde direktivkravet om egenkontrol.

En passende mekanisme for egenkontrol kan udføres på forskellige måder. Typiske egenkontrollmekanismer kan eksempelvis være intern/ekstern revision, kvalitets-/miljøledelsessystemer eller andre certificerede standardiserede ordninger og grønne regnskaber. Det er hensigten, at der fastsættes nærmere detaljerede regler om egenkontrol i elektronikaffaldsbekendtgørelsen, bilskrotbekendtgørelsen, emballagebekendtgørelsen og batteribekendtgørelsen.

Det følger af den foreslåede § 9 å, stk. 3, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at producenter af elektrisk og elektronisk udstyr, person- og varebiler, emballerede produkter og batterier og akkumulatorer, over for miljøministeren eller den, miljøministeren bemyndiger hertil, skal godtgøre, at der er stillet passende sikkerhed for de fremtidige håndteringsudgifter.

Bestemmelsen indebærer, at producenter og importører i forhold til emballerede produkter, der er markedsført efter den 31. december 2024, samt person- og varebiler og batterier og akkumulatorer, der er markedsført efter den 5. januar 2023, har en pligt til at stille individuel sikkerhed for fremtidige behandlingsomkostninger. Pligten til sikkerhedsstillelse er allerede i dag gældende for så vidt angår den udvidede producentansvarsordning for elektrisk og elektronisk udstyr. Producenter og importører har i den sammenhæng mulighed for at opfylde forpligtelsen gennem deltagelse i en kollektiv ordning. En kollektiv ordning, som overtager producenters og importørers forpligtelser, skal dog ligeledes repræsentere en passende sikkerhed. jf. lovforslagets § 1, nr. 28.

I forhold til at vurdere hvilken størrelse en individuel sikkerhed skal have, skal der tages udgangspunkt i de kendte eller forventede omkostninger til affaldshåndtering af de pågældende produkttyper omfattet af udvidet producentansvar. Sikkerhedsstillelsen skal løbende justeres, således at mængden af markedsførte produkter afspejles i størrelsen af sikkerhedsstillelsen. Sikkerhedsstillelsen bør til enhver tid svare til de fremtidige omkostninger ved affaldsbehandling af det produkt, som producenten eller importøren har markedsført, men som endnu ikke er blevet til affald. Sikkerheden skal ses som producentens eller importørens bidrag til omkostningerne ved oparbejdning af det affald, som denne har markedsført som produkt, men som endnu ikke er blevet til affald på det tidspunkt, hvor producenten eller importøren forlader markedet. Sikkerheden kan derved udbetales til de aktører, der kommer til at håndtere dette affald.

Det forventes, at den producentansvarlige organisation tillægges ansvaret for at godkende den individuelle sikkerhedsstillelse samt ansvaret for at vurdere om en kollektiv ordning repræsenterer en passende sikkerhed. Dette på samme måde som sikkerhedsstillelsesordningen fungerer for så vidt angår den udvidede producentansvarsordning for elektrisk og elektronisk udstyr. Afgørelser truffet af den producentansvarlige organisation eller myndighed forudsættes tillagt klageadgang til en offentlig instans.

Bestemmelsen giver hjemmel til at gennemføre 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 3, litra c. Efter denne artikel skal der træffes de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver producent og importør af produkter eller organisation, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter og importører, råder over de nødvendige finansielle eller finansielle og organisatoriske midler til at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar.

Det følger videre af den foreslåede § 9 å, stk. 3, at miljøministeren kan fastsætte regler om, hvem der kan disponere over sikkerhedsstillelsen, samt under hvilke omstændigheder disponeringen kan ske. Der vil fastsættes nærmere regler herom i bilskrotbekendtgørelsen, batteribekendtgørelsen og emballagebekendtgørelsen.

Sikkerhedsstillelsen kan f.eks. have form af bankgaranti, forsikring eller indsættelse på spærret konto.

Til nr. 35

Den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 44, stk. 1, giver miljø- og fødevarerministeren en overordnet bred beføjelse til at fastsætte regler om klassificering, håndtering, sortering og opbevaring af affald samt mærkning af indsamlingsmateriel og pligt til at anvende mærkning samt pligt til at benytte særlige affaldsmæglere, forhandlere, indsamlings- og oparbejdningsevirsomheder m.v. Reglerne kan endvidere omfatte særlige affaldstyper, affaldsmaterialer og affaldsprodukter.

Det foreslås, at der i et *nyt stk. 7*, gives bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om, at virksomheder, der indsamler og håndterer affald af elektrisk og elektronisk udstyr, for egen regning skal være certificerede efter de europæiske CENELEC standarder for håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

Det er hensigten at fastsætte regler, der vil gælde for både nationale affaldsaktører (primært indsamlere og forbehandlere) samt udenlandske aktører, som danske aktører vælger at afsætte deres varer til. Det er hensigten, at krav om certificering efter de europæiske CENELEC standarder vil give ensartede konkurrencevilkår og et mere ensartet tilsyn.

Det bemærkes, at kravene i CENELEC standarderne følger kravene i WEEE-direktivet og er udarbejdet i henhold til direktivets artikel 8, stk. 5, i tæt samarbejde med EU-Kommissionen og medlemsstaterne. Det følger af WEEE-direktivets artikel 8, stk. 5, at medlemsstaterne kan fastsætte minimumskvalitetsstandarder for behandlingen af indsamlet elektronikaffald med henblik på miljøbeskyttelse, og at EU-Kommissionen senest den 14. februar 2013 anmoder de europæiske standardiseringsorganisationer om at udvikle europæiske standarder for behandlingen af elektronikaffald. CENELEC standarderne dækker hele kæden i affaldshåndteringen fra indsamling, transport og til behandling. Standarderne revideres hvert femte år og går ikke videre end kravene i det til enhver tid gældende WEEE-direktiv.

Det forudsættes, at de virksomheder, som måtte blive omfattede af kravet om certificering efter den nye bestemmelse i § 44, stk. 7, fortsat er godkendte efter de relevante miljøgodkendelsesregler, der måtte være gældende for den enkelte virksomhed, før virksomheden lovligt kan håndtere elektronikaffald. Det er således ikke hensigten med det nye certificeringskrav, at virksomhederne skal undtages fra øvrig gældende miljøgodkendelsespligt.

I øvrigt bemærkes, at der er en generel hjemmel til at fastsætte regler om tilsyn med de certificerede indsamlings- og affaldshåndteringsvirksomheder i miljøbeskyttelseslovens §§ 65, 67 og 73. Det er hensigten at udnytte den eksisterende hjemmel i § 110, stk. 3, til at pålægge bødestraf i forhold til de virksomheder, der indsamler og håndterer affald fra elektrisk og elektronisk udstyr, og som ikke overholder kravet om certificering efter CENELEC-standarderne efter den foreslåede bestemmelse i § 44, stk. 7.

Det er hensigten, at de detaljerede regler om indsamlings- og affaldshåndteringsvirksomhederne, herunder regler om certificering og tilsyn, skal fastsættes i elektronikaffaldsbekendtgørelsen. Det forventes, at regler om, hvem der skal føre tilsyn med, at virksomheder, der indsamler og behandler elektrisk og elektronisk affald er behørigt certificerede og overholder kravene heri og i affaldsbekendtgørelsen for indsamling, transport og særskilt behandling, vil følge de gældende regler for tilsyn med sådanne virksomheder.

Til nr. 36

Den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 3, fastsætter, at når en kommunal indsamlingsordning er etableret, må indsamling af det af ordningen omfattet affald kun finde sted ved kommunalbestyrelsens foranstaltning eller bemyndigelse.

I forbindelse med implementeringen af WEEE-direktivet i 2005 blev der i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 5, den nugældende stk. 6, indført mulighed for, at producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr kan etablere egne tilbagetagningsordninger parallelt med de kommunale indsamlingsordninger. Muligheden er senere udvidet til også at gælde for producenter og importører af batterier og akkumulatorer.

Det foreslås at udvide muligheden i § 45, stk. 6, til at gælde for producenter og importører af emballerede produkter, således at disse også kan vælge at etablere egne tilbagetagningsordninger for at opfylde deres producentansvarsforpligtelse. Dette er i overensstemmelse med hovedprincipperne bag udvidede producentansvarsordninger, hvor producenter og importører tager ansvar for deres produkter, når disse bliver til affald. En producent kan tage affald retur svarende til den type og mængde af affald, som den pågældende producent har markedsført. Den nærmere udmøntning af producenternes egne tilbagetagningsordninger skal fastlægges på bekendtgørelsesniveau, således at der undgås ineffektive løsninger i indsamlingsleddet, hvor emballage f.eks. indsamles af flere forskellige aktører ved husholdningerne.

Til nr. 37

Den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 1, fastsætter som hovedregel, at kommunalbestyrelsen forestår håndteringen af affald, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven. Miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 3, fastsætter endvidere, at når en kommunal indsamlingsordning er etableret, må indsamling af det af ordningen omfattede affald kun finde sted ved kommunalbestyrelsens foranstaltning eller bemyndigelse.

Det foreslås, at der i § 45 indsættes et nyt *stk. 7*, hvorefter virksomheder, der indsamler og håndterer affald fra elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger uanset *stk. 3*, er berettigede til at indsamle og håndtere affald fra elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44. Den foreslåede bestemmelse er en undtagelse til den etablerede kommunale indsamling af elektrisk og elektronisk affald.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i *stk. 7*, at det alene er affald fra elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger, som virksomheder vil være berettiget til at indsamle udenom den kommunale indsamling. "Affald fra elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger" er i WEEE-direktivet og elektronikaffaldsbekendtgørelsen defineret som "affald af elektrisk og elektronisk udstyr, som hidrører fra private husholdninger eller fra handel, industri, institutioner og andre kilder, som på grund af dets art og mængde sidestilles med affald fra private husholdninger samt affald af elektrisk og elektronisk udstyr, der sandsynligvis kan anvendes af både private husholdninger og andre brugere end private husholdninger".

Det er hensigten ved udmøntningen af den foreslåede hjemmel, at der fremover vil være både de eksisterende løsninger, hvor kollektive ordninger indsamler på vegne af producenter via de kommunale indsamlingsordninger, producenters egne tilbagetagningsordninger, og så den nye foreslåede løsning, hvor andre indsamlingsvirksomheder indsamler elektronikaffald direkte fra borgerne.

Til nr. 38

Miljø- og fødevarerministeren kan i medfør af den gældende miljøbeskyttelseslovs § 45, stk. 7, fastsætte regler om borgeres, grundejeres og virksomheders pligt til at benytte en tilbagetagningsordning etableret i henhold til *stk. 6*.

Den foreslåede ændring af *stk. 7*, som bliver *stk. 8*, indsætter "og en indsamlingsordning etableret i henhold til *stk. 7*." Forslaget indebærer, at ministeren kan fastsætte regler om borgeres, grundejeres og virksomheders mulighed for at benytte den nye indsamlingsordning foreslået i lovforslaget § 1, nr. 37.

Hensigten er at fastsætte nærmere detaljerede regler om pligten til at benytte sig af den nye indsamlingsordning for elektronikaffald i elektronikaffaldsbekendtgørelsen. Det er herunder hensigten at fastsætte regler, hvorefter det bliver en supplerende mulighed for den enkelte borger, institution eller virksomhed (der har husholdningslignende elektronikaffald, jf. definitionen af 'elektronisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger i elektronikaffaldsbekendtgørelsen) at opfylde sin afleveringspligt ved at

aflevere elektronikaflald til en virksomhed, der opfylder de nye krav om certificering efter CENELEC-standarderne.

Til nr. 39

Efter lovens § 110, stk. 3, 1. pkt., kan der fastsættes straf af bøde i regler og forskrifter, der udstedes i medfør af §§ 7-10, §§ 12-16, § 17, stk. 3, § 18, § 19, stk. 5, § 19 a, § 27, stk. 3, § 31, stk. 3, § 32 a, stk. 2 og 3, § 35, § 35 a, § 35 b, § 35 c, § 37 b, stk. 2, § 39, stk. 4, § 39 b, stk. 2, § 39 c, § 44, § 45, stk. 2, 4, 5 og 7, § 45 b, § 45 d, § 46 a, stk. 2, § 46 b, § 47, stk. 2, § 48, § 50 a, stk. 3, § 50 c, § 50 d, § 51, § 53, § 53 c, stk. 3, § 55 c, stk. 2, § 56, stk. 3, § 72 a, stk. 3, § 79 d, § 89, stk. 2, og § 89 a.

Det foreslås, at § 45, stk. 2, 4, 5 og 7 ændres til § 45, stk. 2, 4, 5, og 8.

Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse af den foreslåede ændring af § 45 i § 1, nr. 37, hvorved der indsættes et nyt stk. 7 i § 45.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft i den 1. juli 2020, forinden udløbet af gennemførelsesfristen af det reviderede affaldsdirektiv den 5. juli 2020, jf. direktivets artikel 2, stk. 1, g udløbet af det reviderede emballagedirektiv den 5. juli 2020.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, da miljøbeskyttelsesloven ikke gælder for disse lande, jf. lovens § 118.

Til § 3

Det foreslås, at de nye bestemmelser i § 9 y, stk. 1 og 2, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 16, først finder anvendelse for person- og varebiler, batterier og akkumulatører fra den 5. januar 2023 og for emballage og emballageaffald fra den 31. december 2024.

Det følger af den foreslåede nye § 9 y, stk. 1, at producenter og importører, som er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som ønsker at markedsføre elektrisk og elektronisk udstyr, emballerede produkter, person- og varebiler, bærbare batterier og akkumulatører, industribatterier og -akkumulatører eller bilbatterier og -akkumulatører i Danmark, i stedet for at etablere sig her i landet, kan udnævne en repræsentant, der er etableret i Danmark.

Det følger endvidere af den foreslåede § 9 y, stk. 2, at repræsentanten indtræder i producentens eller importørens forpligtigelser og rettigheder efter loven eller regler udstedt i medfør af loven, for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr, emballerede produkter, person- og varebiler, bærbare batterier og akkumulatører, industribatterier og -akkumulatører eller bilbatterier og -akkumulatører og affald herfra.

Forslaget implementerer bestemmelser i 2018-affaldsdirektivet og 2018-emballagedirektivet og er begrundet i de senere gennemførelsesfrister for så vidt angår de eksisterende udvidede producentansvarsordninger for person- og varebiler, batterier og akkumulatører, jf. 2018-affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 7, (frist den 5. januar 2023) og for så vidt angår emballage og emballageaffald, jf. 2018-emballagedirektivets artikel 7, stk. 2, (frist den 31. december 2024). Af 2018-affaldsdirektivets § 8 a, stk. 7, fremgår, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre, at de ordninger for udvidet producentansvar, der er etableret inden den 4. juli 2018, overholder nærværende artikel senest den 5. januar 2023. Af 2018-emballagedirektivets artikel 7, stk. 2, fremgår, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre, at der senest den 31. december 2024 etableres ordning for udvidet producentansvar for emballage og emballageaffald i overensstemmelse med minimumskravene i 2018-affaldsdirektivets artikel 8 og 8 a.

For så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr finder den foreslåede bestemmelses indhold allerede anvendelse i den gældende lov om miljøbeskyttelse, jf. den nugældende bestemmelse i § 9 j, stk. 5-7, der svarer til den foreslåede nye § 9 y, stk. 1 og 2, jf. desuden bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4 og 16.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering	Lovforslaget
	§ 1
	I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse 681 af 2. juli 2019, foretages følgende ændringer:
	1. Før § 9 indsættes som ny overskrift: »Pant- og rabatordninger«
	2. Før § 9 h indsættes som ny overskrift: »Udvidet producentansvar«
	3. Før § 9 i indsættes som ny overskrift: »Udvidet producentansvar for elektronik og elektronisk udstyr«
<p>§ 9 j. ----</p> <p>Stk. 5. Producenter og importører, som er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som ønsker at markedsføre elektrisk eller elektronisk udstyr i Danmark, kan i stedet for at etablere sig her i landet udnævne en repræsentant, der er etableret i Danmark. Udnævnelsen af en repræsentant skal ske ved skriftlig fuldmagt.</p> <p>Stk. 6. Repræsentanten, jf. stk. 5, indtræder i producentens eller importørens forpligtigelser og rettigheder efter loven eller regler udstedt i medfør af loven, for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr og affald herfra.</p> <p>Stk. 7. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om producentens, importørens og repræsentantens afgivelse af oplysninger om og bevis for fuldmagtsforholdet.</p>	<p>4. § 9 j, stk. 5-7 ophæves.</p>
<p>§ 9 k. For udstyr, der er markedsført til brug for husholdninger efter den 31. december 2005, kan miljø- og fødevareministeren fastsætte regler om, at producenter eller importører over for ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, skal godtgøre, at der er stillet passende sikkerhed for de fremtidige håndteringsudgifter.</p>	<p>5. § 9 k, stk. 1 og 2, ophæves. Stk. 3 bliver herefter stk. 1.</p>

<p>Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, hvem der kan disponere over sikkerhedsstillelsen, samt under hvilke omstændigheder disponeringen kan ske.</p> <p>Stk. 3. For udstyr, som sælges til brug for erhvervsdrivende efter den 31. december 2005, kan ministeren fastsætte bestemmelser om, at producenter og importører kan aftale med køberen, at denne overtager forpligtelsen efter § 9 j, for så vidt angår det udstyr, de køber. Forudsætningen for frigørelse fra den i § 9 j nævnte forpligtelse er, at aftalen registreres i det i § 9 æ nævnte producentregister.</p>	<p>6. I § 9 k, stk. 3, der bliver til stk. 1, slettes: »efter den 31. december 2015«.</p>
<p>§ 9 n. -----</p> <p>Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde og kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, der er markedsført, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort som affald, om den eksporterede mængde tilbagetaget affald samt om, at forpligtelsen, jf. § 9 z, stk. 1, er overdraget til andre.</p> <p>Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af reglerne i § 9 j, § 9 l, stk. 1, samt regler fastsat i medfør af § 9 k, § 9 l, stk. 3 og 4, § 9 n og § 9 æ.</p> <p>Stk. 5. Oplysninger i medfør af stk. 1-4 kan forlanges afgivet i en bestemt form.</p> <p>Stk. 6. Køberne må kun gøres særskilt bekendt med omkostningerne ved tilbagetagning samt særskilt håndtering i forbindelse med salg af nyt elektrisk eller elektronisk udstyr til private husholdninger, hvis oplysningerne angår omkostningerne ved håndteringen af affald fra produkter til private husholdninger, der er markedsført senest den 31. december 2005. Sådanne oplysninger kan kun gives i perioden indtil den 13. februar 2011, for store husholdningsapparater dog indtil den 13. februar 2013.</p>	<p>7. I § 9 n, stk. 3, indsættes efter »tilbagetaget affald«: »og pligt til at gøre oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige,« og som 2. pkt. indsættes: »Miljøministeren fastsætter regler om, hvordan og i hvilken form oplysningerne skal gives eller gøres offentligt tilgængelige.«</p> <p>8. I § 9 n, stk. 4, ændres »og § 9 æ« til: », § 9 æ og § 9 å, stk. 2 og 3«.</p> <p>9. § 9 n, stk. 6, ophæves.</p>
	<p>10. Efter § 9 o indsættes: »Udvidet producentansvar for emballage og emballageaffald«</p>
<p>§ 9 p. (Ophævet)</p>	<p>§ 9 p. Producenter og importører af emballerede produkter skal forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel af emballage for egen regning foranstalte tilbagetagning samt særskilt håndtering af emballage, som er markedsført som del af et emballeret produkt efter den 31. december 2024, og affald heraf, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2.</p>

	<p><i>Stk. 2.</i> Miljøministeren fastsætter nærmere regler om, hvem der er omfattet af producentansvarsforpligtelserne i stk. 1. Miljøministeren kan herunder fastsætte regler om, at producenter og importører omfattet af stk. 1, undtages fra visse forpligtelser efter loven og regler udstedt i medfør af loven, hvis mængden af emballage, som den pågældende producent eller importør har markedsført og affald heraf, ikke overstiger en fastsat årlig bagatelgrænse.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Miljøministeren fastsætter regler om afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med tilbagetagning, affaldshåndtering og oplysningsforpligtelser i forbindelse med emballageaffald. Endvidere fastsætter miljøministeren regler om procedurer for tilbagebetaling til producenterne og importørerne, når emballerede produkter overføres for at blive markedsført uden for Danmark.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Miljøministeren fastsætter regler om opgørelse af mængden af emballage, der markedsføres af producenter eller importører som del af et emballeret produkt, herunder om beregning af markedsandelen af emballage, jf. stk. 1, på grundlag af de mængder, der er registreret i producentregisteret, jf. § 9 æ, stk. 1.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Miljøministeren fastsætter regler om tildelingsordning for emballageaffald fra husholdninger omfattet af stk. 1, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører, det produktmæssige og materialemæssige dækningsområde, tidsfrister for afhentning m.v.</p> <p><i>Stk. 6.</i> For emballerede produkter, som sælges til brug for erhvervsdrivende, kan miljøministeren fastsætte regler om, at producenter og importører kan aftale med den erhvervsdrivende, at denne overtager forpligtelserne til håndtering af emballageaffaldet efter stk. 1. Forudsætningen for producenters og importørers frigørelse fra håndteringsforpligtelserne er, at aftalen med den erhvervsdrivende registreres i producentregisteret, jf. § 9 æ.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Miljøministeren fastsætter regler om, at distributører, forhandlere m.v. ikke må aftage og forhandle emballerede produkter fra producenter og importører, hvis disse eller deres repræsentanter har tilsidesat registreringspligten efter regler fastsat i medfør af § 9 æ, stk. 1.</p> <p><i>Stk. 8.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at sikre mærkning af emballage. Miljøministeren kan</p>
--	--

	<p>endvidere fastsætte regler om, at producenter og importører skal stille oplysninger til rådighed over for behandlingsvirksomheder til brug for genbrug og affaldsbehandling af emballage.</p> <p><i>Stk. 9.</i> Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at oplyse brugere af emballerede produkter om særskilt tilbagetagning af emballageaffald, aktuelle tilbagetagnings- og indsamlingsordninger og om bekæmpelse af henkastning af emballageaffald. Endvidere kan der fastsættes regler om pligt for producenter og importører til at oplyse brugere af emballerede produkter om betydningen af den påførte mærkning af emballagen.</p> <p><i>Stk. 10.</i> Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde og kategorier af emballage, der er markedsført som del af et emballeret produkt, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort som affald, om den eksporterede mængde emballageaffald, samt oplysninger om, hvorvidt forpligtelsen efter stk. 1, er overdraget til en kollektiv ordning, jf. § 9 z, stk. 1. Ministeren fastsætter endvidere regler om producenters og importørers pligt til at gøre oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige.</p> <p><i>Stk. 11.</i> Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for tilsynet med overholdelse af forpligtelserne efter stk. 1, efter regler fastsat i medfør af stk. 2, 6 og 8-11, samt § 9 æ og § 9 å, stk. 3.</p> <p><i>Stk. 12.</i> Miljøministeren fastsætter regler om, hvordan og i hvilken form oplysningerne efter stk. 8-11 skal gives eller gøres offentligt tilgængelige.«</p>
	<p>11. Før § 9 q indsættes som ny overskrift: »Udvidet producentansvar for person- og varebiler«</p>
<p>§ 9 s. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængden af person- og varebiler, der er produceret eller indført til anvendelse i Danmark. Ministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører skal afgive oplysninger om antallet af person- og varebiler, der erhvervsmæssigt er indført i Danmark, og om mængden af person- og varebiler, der er tilbagetaget, uanset om forpligtelsen i § 9 q, stk. 1, er overdraget til en kollektiv ordning efter § 9 z, stk. 1.</p>	<p>12. I § 9 s, stk. 1, 2. pkt., efter »Danmark« udgår »og« og efter »tilbagetaget« indsættes: »og gøre oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige«.</p>

<p>Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger og dokumentation om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af reglerne i § 9 q, stk. 1, og regler fastsat i medfør af § 9 q, stk. 3 og 5, og § 9 æ.</p> <p>Stk. 3. Oplysninger i medfør af stk. 1 og 2 kan forlanges afgivet i en bestemt form.</p>	<p>13. § 9 s, stk. 3 affattes således: »Miljøministeren fastsætter regler om, hvordan og i hvilken form oplysninger efter stk. 1 og 2, skal afgives eller gøres offentlig tilgængelige.«</p>
	<p>14. Før § 9 u indsættes som ny overskrift: »Udvidet producentansvar for batterier og akkumulatører«</p>
<p>§ 9 x. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler om producenters, importørers og forhandleres pligt til at oplyse slutbrugere af batterier og akkumulatører om de potentielle virkninger for miljøet og menneskers sundhed af de stoffer, der benyttes i batterier og akkumulatører, hensigtsmæssigheden af ikke at bortskaffe udtjente batterier og akkumulatører sammen med usorteret husholdningsaffald, men at deltage i de særskilte indsamlingsordninger, de indsamlings- og genanvendelsesordninger, som slutbrugerne har til rådighed, og slutbrugernes rolle i forbindelse med genanvendelsen af udtjente batterier og akkumulatører. Endvidere kan ministeren fastsætte regler om producenters, importørers og forhandleres pligt til at oplyse om betydningen af den påførte mærkning i forbindelse med markedsføring af batterier og akkumulatører. Oplysningerne kan forlanges afgivet i en bestemt form.</p> <p>Stk. 2. Producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatører skal afholde offentlige oplysningskampagner. Miljø- og fødevareministeren fastsætter de nærmere regler herom, herunder regler om indhold og omfang.</p> <p>Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler om, at apparater, hvori batterier og akkumulatører er indbyggede eller indeholdte, skal ledsages af en vejledning, der viser, hvordan de kan fjernes på en sikker måde, og om nødvendigt arten af det indbyggede batteri eller den indbyggede akkumulatør. Ministeren fastsætter ligeledes regler om undtagelser fra denne vejledningspligt.</p> <p>Stk. 4. Ved salg af nye bærbare batterier og akkumulatører må slutbrugerne ikke gøres særskilt bekendt med omkostningerne ved indsamling, behandling og genanvendelse af udtjente bærbare batterier og akkumulatører.</p>	<p>15. I § 9 x indsættes som stk. 5-8: »Stk. 5. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde, type og kemisk sammensætning af batterier og akkumulatører, der er markedsført, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort, den eksporterede mængde tilbagetaget affald og oplysninger om, hvorvidt forpligtelsen efter § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og stk. 2, er overdraget til andre.</p> <p>Stk. 6. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af reglerne i stk. 2, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, og § 9 w, stk. 1, og regler udstedt i medfør af regler udstedt i medfør af § 9 u, stk. 8, § 9 v, stk. 6, § 9 w, stk. 5.</p> <p>Stk. 7. Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers pligt til at gøre oplysninger om opfyldelse af mål for affaldshåndtering offentligt tilgængelige.</p> <p>Stk. 8. Miljøministeren fastsætter regler om, hvordan og i hvilken form oplysninger efter stk. 5-7, skal afgives eller gøres offentligt tilgængelige.«</p>
<p>§ 9 y. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængde, type og kemisk</p>	<p>16. § 9 y ophæves og i stedet indsættes efter § 9 x: »Fælles bestemmelser for udvidede producentansvarsordninger«</p>

<p>sammensætning af batterier og akkumulatører, der er markedsført, tilbagetaget, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort, den eksporterede mængde tilbagetaget affald og oplysninger om, hvorvidt forpligtelsen efter § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, er overdraget til andre.</p> <p>Stk. 2. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at tilvejebringe og give oplysninger af enhver art om etablerede tilbagetagningsordninger til brug for kontrollen med overholdelse af reglerne i § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, og regler udstedt i medfør af § 9 u, stk. 7, § 9 v, stk. 5, § 9 w, stk. 4, og § 9 x.</p> <p>Stk. 3. Oplysninger i medfør af stk. 1 og 2 kan forlanges afgivet i en bestemt form.</p>	<p>§ 9 y. Producenter og importører, som er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som ønsker at markedsføre elektrisk og elektronisk udstyr, emballage, person- og varebiler, bærbare batterier og akkumulatører, industribatterier og – akkumulatører eller bilbatterier og – akkumulatører i Danmark, kan i stedet for at etablere sig her i landet udnævne en repræsentant, der er etableret i Danmark. Udnævnelsen af en repræsentant skal ske ved skriftlig fuldmagt.</p> <p>Stk. 2. Repræsentanten, jf. stk. 1, indtræder i producentens eller importørens forpligtelser og rettigheder efter loven eller regler udstedt i medfør af loven for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr, emballage, person- og varebiler, bærbare batterier og akkumulatører, industribatterier og -akkumulatører eller bilbatterier og -akkumulatører og affald herfra.</p> <p>Stk. 3. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om producentens, importørens og repræsentantens afgivelse af oplysninger om og bevis for fuldmagtsforholdet.«</p>
<p>§ 9 z. Forpligtelserne efter § 9 j, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning.</p> <p>Stk. 2. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler, hvorefter oplysningsforpligtelserne efter § 9 n, stk. 1-4, § 9 s, stk. 1 og 2, § 9 x, stk. 1, og § 9 y, stk. 1 og 2, helt eller delvis kan opfyldes gennem deltagelse i en kollektiv ordning, hvis producenter og importører er tilsluttet en sådan ordning.</p> <p>Stk. 3. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler for de kollektive ordninger, herunder om,</p> <p>1) at alle producenter og importører skal have lige adgang til at deltage i en kollektiv ordning, og</p> <p>2) de kollektive ordningers organisering.</p> <p>Stk. 4. For så vidt angår kollektive ordninger for elektrisk og elektronisk udstyr, kan miljø- og fødevarerministeren fastsætte regler om,</p> <p>1) at den kollektive ordning stiller en passende sikkerhed, jf. § 9 k, stk. 1, på vegne af producenter og importører, der deltager i den kollektive ordning og</p> <p>2) at producenter og importører kan undlade at stille sikkerhed, jf. § 9 k, stk. 1, ved i stedet at deltage i en kollektiv ordning, der repræsenterer en passende sikkerhed.</p>	<p>17. I § 9 z, stk. 1, indsættes efter »§ 9 j, stk. 1,«: »§ 9 p, stk. 1,«.</p> <p>18. I § 9 z, stk. 2, ændres »oplysningsforpligtelserne efter« til: »forpligtelserne efter regler udstedt i medfør af« og efter »§ 9 n, stk. 1-4,« indsættes: »§ 9 p, stk. 8-11,« og »§ 9 y, stk. 1 og 2« ændres til: »§ 9 x, stk. 5-8«.</p> <p>19. I § 9 z, stk. 3, nr. 1, ændres »kollektiv ordning, og« til »kollektiv ordning, «.</p> <p>20. I § 9 z, stk. 3, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer: »2) kriterier for graduering af finansielle bidrag til de kollektive ordninger fra producenter og importører, og« Nr. 2 bliver herefter nr. 3.</p> <p>21. I § 9 z, stk. 4, ændres »For så vidt angår kollektive ordninger for elektrisk og elektronisk udstyr, kan miljø- og fødevarerministeren fastsætte regler om« til: »Miljøministeren kan fastsætte regler om,«.</p> <p>22. I § 9 z, stk. 4, nr. 1 og 2, ændres »jf. § 9 k, stk. 1, « til: »§ 9 å, stk. 3«.</p>

<p>Stk. 5. For så vidt angår kollektive ordninger for udtjente biler, kan miljø- og fødevareministeren fastsætte regler om</p> <p>1) etablering af et passende antal modtagepladser i en kollektiv ordning, således at det sikres, at ejeren eller indehaveren af en udtjent person- eller varebil kan aflevere denne til en modtageplads inden for en rimelig geografisk afstand, og</p> <p>2) at en kollektiv ordning skal sikre, at godkendte affaldsbehandlere får adgang til at affaldsbehandle biler på gennemsigtige og ikkediskriminerende vilkår.</p>	<p>23. I § 9 z indsættes som stk. 5 og 6: »Stk. 5. Miljøministeren fastsætter regler for kollektive ordningers pligt til at gøre oplysninger om ejerskab, medlemmer af ordningen, økonomiske bidrag til ordningen fra producenter og importører, samt udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører offentligt tilgængelige. Miljøministeren fastsætter regler om, hvordan oplysninger gøres offentligt tilgængelige. Stk.6. Miljøministeren fastsætter regler om, at de kollektive ordninger forpligtes til at føre passende egenkontrol af forpligtelserne fastsat i medfør af stk. 3, nr. 2, og kvalitetssikring af forpligtelserne i henhold til stk. 1 og kravene i forordning (EF) nr. 1013/2006. « Stk. 5 bliver herefter stk. 7«.</p>
<p>§ 9 æ. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler om oprettelse og drift af registre over producenter, importører og repræsentanter, om, at producenter, importører og repræsentanter af elektrisk og elektronisk udstyr, af person- og varebiler og af batterier og akkumulatorer har pligt til at tilmelde sig registeret, og om deres og myndigheders pligt til at indgive oplysninger hertil.</p> <p>Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om videregivelse af oplysninger fra producentregisteret og om formen herfor.</p> <p>Stk. 3. Ministeren fastsætter regler om henvisning på producentregisterets hjemmeside til andre EU-medlemsstaters producentregistre.</p> <p>Stk. 4. Ministeren fastsætter regler om videregivelse af oplysninger og dokumenter af betydning for producenters, importørers og repræsentanters efterlevelse af deres forpligtelser i henhold til loven og regler udstedt i medfør af loven, for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr og affald herfra, til de relevante myndigheder i andre EU-medlemslande og Europa-Kommissionen samt om formen herfor.</p>	<p>24. I § 9 æ, stk. 1, indsættes efter »repræsentanter af elektrisk og elektronisk udstyr, «: »af emballerede produkter,«.</p> <p>25. I § 9 æ, stk. 4, udgår », for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr og affald herfra, «.</p>
<p>§ 9 ø. Miljø- og fødevareministeren kan til en privat organisation, jf. stk. 2, henlægge kompetencen til at</p> <p>1) administrere tildelingsordninger efter § 9 j, stk. 4, § 9 r, stk. 1, § 9 u, stk. 6, og § 9 w, stk. 3,</p> <p>2) vurdere, om forpligtelsen efter § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, er opfyldt, herunder give en producent eller importør af elektrisk og elektronisk udstyr, af person- og varebiler og af batterier og</p>	<p>26. I § 9 ø, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 9 j, stk. 4« til: »§ 9 j, stk. 3, og § 9 p, stk. 5,«.</p> <p>27. I § 9 ø, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§ 9 l, stk. 1,«: »§ 9 p, stk. 1,« og efter »herunder give en producent og importør af elektrisk og elektronisk udstyr,« indsættes »af emballerede produkter,«.</p>

<p>akkumulatorer, der ikke har tilbagetaget det tildelte affald i form af elektrisk eller elektronisk udstyr, udtjente person- og varebiler, udtjente bærbare batterier eller akkumulatorer eller udtjente bilbatterier eller -akkumulatorer, pligt til at afhente affaldet fra en anden producent eller importørs modtageplads eller virksomhed el.lign.,</p> <p>3) vurdere, om der er stillet passende sikkerhed, og disponere over denne, jf. § 9 k, stk. 1, og § 9 z, stk. 4, nr. 1,</p> <p>4) vurdere, om en kollektiv ordning repræsenterer en passende sikkerhed, jf. § 9 z, stk. 4, nr. 2,</p> <p>5) vurdere, om den geografiske beliggenhed af en kollektiv ordnings modtageplads er i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 9 z, stk. 5, nr. 1,</p> <p>6) oprette og drive et producentregister, herunder træffe afgørelse om, hvilke producenter, importører og repræsentanter der er omfattet, jf. § 9 æ, hvilket udstyr der henhører under kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, og hvilke typer batterier der skal registreres som markedsført af den enkelte producent og importør,</p> <p>7) indhente oplysninger efter regler udstedt i medfør af § 9 n, stk. 2-4, § 9 s, stk. 1 og 2, og § 9 y, stk. 1-3, og</p> <p>8) videregive oplysninger efter regler udstedt i medfør af § 9 æ, stk. 2, til myndigheder, herunder relevante myndigheder i andre EU-medlemslande, og Europa-Kommissionen og</p> <p>9) meddele påbud efter § 9 å.</p> <p>Stk. 2. Miljø- og fødevarerministeren udpeger formanden for bestyrelsen for organisationen. Ministeren udpeger den øvrige bestyrelse efter indstilling fra interesse- og brancheorganisationer på området, som ministeren har udvalgt. Endvidere godkender ministeren vedtægter og retningslinjer for organisationens drift og administration.</p> <p>Stk. 3. Afgørelser truffet af en privat organisation i henhold til stk. 1 kan af den, afgørelsen retter sig imod, påklages til miljø- og fødevarerministeren. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Klagen skal være skriftlig og skal indgives til ministeren. En klage har ikke opsættende virkning, medmindre ministeren bestemmer andet.</p> <p>Stk. 4. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af den private organisations omkostninger ved administration og kontrol, jf. stk. 1.</p>	<p>28. I § 9 ø, stk. 1, nr. 3, ændres »jf. § 9 k, stk. 1,« til: »jf. § 9 å, stk. 3,«.</p> <p>29. I § 9 ø, stk. 1, nr. 5, ændres »jf. § 9 z, stk. 5, nr. 1,« til: »jf. § 9 z, stk. 7, nr.1,«.</p> <p>30. I § 9 ø, stk. 1, nr. 6, indsættes efter »kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, «: »hvilket produkt og materiale, der henhører under kategorier af emballage,«.</p> <p>31. I § 9 ø, stk. 1, nr. 7, indsættes efter »§ 9 n, stk. 2-4, «: »§ 9 p, stk. 11-12« og », og § 9 y, stk. 1-3, « ændres til: » og § 9 x, stk. 5-8 «.</p> <p>32. I § 9 ø, stk. 1, nr. 9, ændres »efter § 9 å« til: »efter § 9 å, stk. 1.«.</p>
--	---

<p>§ 9 å. Miljø- og fødevarerministeren kan meddele påbud med henblik på opfyldelse af forpligtelser i henhold til § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2.</p>	<p>33. I § 9 å indsættes efter »§ 9 l, stk. 1«: »§ 9 p, stk. 1«.</p> <p>34. I § 9 å indsættes som stk. 2 og 3: »Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører forpligtes til at føre egenkontrol med finansieringen og kvalitetssikring med forpligtelserne i henhold til »Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om, at producenter og importører forpligtes til at føre egenkontrol med finansieringen og kvalitetssikring med forpligtelserne i henhold til § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 n, stk. 1-4, § 9 p, stk. 1 og stk. 8-11, § 9 q, stk. 1 og stk. 3-4, § 9 r, stk. 2, § 9 s, stk. 1 og 2, § 9 u, stk. 1 og 2, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, § 9 x, stk. 1-2 og stk. 5-6, § 9 æ, stk. 1, og kravene i forordning (EF) nr. 1013/2006.</p> <p>Stk. 3. For elektrisk og elektronisk udstyr, emballage, person og varebiler, bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer, bilbatterier og -akkumulatorer, der er markedsført i Danmark, fastsætter miljøministeren regler om, at producenter eller importører over for ministeren eller den, som ministeren bemyndiger hertil, skal godtgøre, at der er stillet passende sikkerhed for de fremtidige håndteringsudgifter. Miljøministeren fastsætter herunder regler om, hvem der kan disponere over sikkerhedsstillelsen, samt under hvilke omstændigheder disponeringen kan ske. «</p>
<p>§ 44. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om klassificering, håndtering, sortering og opbevaring af affald samt mærkning af indsamlingsmateriel og pligt til at anvende mærkning samt pligt til at benytte særlige affaldsmæglere, forhandlere, indsamlings- og oparbejdningsvirksomheder m.v. Reglerne kan endvidere omfatte særlige affaldstyper, affaldsmaterialer og affaldsprodukter.</p> <p>Stk. 2. I regler udstedt i medfør af stk. 1 kan det bestemmes, at virksomheder, der sorterer, behandler eller oparbejder nærmere bestemte affaldstyper eller affaldsfraktioner, for egen regning skal etablere miljø- eller kvalitetsstyringssystem certificeret af en akkrediteret virksomhed.</p> <p>Stk. 3. Miljø- og fødevarerministeren kan endvidere fastsætte regler om, at enhver indsamlingsvirksomhed, forhandler eller mægler, som handler eller formidler handler med affald over grænserne, for egen regning skal etablere et miljøstyringssystem certificeret af et akkrediteret certificeringsorgan eller verificeret af en akkrediteret miljøverifikator. Alternativt kan de lade sig inspicere</p>	<p>35. I § 44 indsættes som stk. 7: »Stk. 7. Miljøministeren kan endvidere fastsætte regler om, at virksomheder, der indsamler og håndterer affald af elektrisk og elektronisk udstyr, for egen regning skal være certificerede efter de europæiske CENELEC standarder for håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr.«.</p>

<p>af et akkrediteret inspektionsorgan.</p> <p>Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om</p> <p>1) godkendelse som indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald, herunder hvilke oplysninger en ansøgning om godkendelse skal indeholde samt på hvilke vilkår en godkendelse kan meddeles, og om hvordan ansøgningen skal ske, og</p> <p>2) overdragelse af virksomheders ansvar for håndtering af genanvendeligt erhvervsaffald og indberetning af data til en tilmeldt og godkendt indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald, herunder om overdragelsesaftalens udformning og indhold.</p> <p>Stk. 5. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan endvidere fastsætte regler om, at godkendelse efter stk. 4, nr. 1, kan nægtes og tilbagekaldes, såfremt den pågældende gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed. Afgørelse om tilbagekaldelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære en tilbagekaldelse indbragt for domstolene og om fristen herfor og om, at indbringelse vil have opsættende virkning.</p> <p>Stk. 6. Miljø- og fødevarerministeren kan bestemme, at en virksomhed skal have eneret til at forestå behandlingen af en bestemt affaldsfraktion. En eneret kan gives for en periode på indtil seks år ad gangen.</p>	
<p>§ 45. -----</p> <p>Stk. 6. Stk. 3 finder ikke anvendelse på indsamlingsordninger for genanvendeligt erhvervsaffald. Producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr og producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer er endvidere uanset stk. 3 berettiget til individuelt eller kollektivt at etablere tilbagetagningsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger og for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44.</p> <p>Stk. 7. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om borgeres, grundejeres og virksomheders pligt til at benytte en tilbagetagningsordning etableret i henhold til stk. 6.</p>	<p>36. I § 45, stk. 6 indsættes efter »producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr«: », producenter og importører af emballerede produkter,«.</p> <p>37. I § 45 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke: »Stk. 7. Virksomheder, der indsamler og håndterer affald fra elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger er uanset stk. 3, berettigede til at indsamle og håndtere affald fra elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44.«.</p> <p>Stk. 7 bliver herefter stk. 8.</p> <p>38. I § 45, stk. 7, som bliver stk. 8, indsættes efter »i henhold til stk. 6«: »og en indsamlingsordning etableret i henhold til stk. 7«.</p>
<p>§ 110. ----</p> <p>Stk. 3. I regler og forskrifter, der udstedes i medfør af §§ 7-10, §§ 12-16, § 17, stk. 3, § 18, § 19, stk. 5, § 19 a, § 27, stk. 3, § 31, stk. 3, § 32 a, stk. 2 og 3, § 35, § 35 a, § 35 b, § 35 c, § 37 b, stk. 2, § 39, stk. 4, § 39 b, stk. 2, § 39 c, § 44, § 45, stk. 2, 4, 5 og 7, § 45 b,</p>	<p>39. I § 110, stk. 3, ændres »§ 45, stk. 2, 4, 5 og 7« til »§ 45, stk. 2, 4, 5 og 8«.</p>

<p>§ 45 d, § 46 a, stk. 2, § 46 b, § 47, stk. 2, § 48, § 50 a, stk. 3, § 50 c, § 50 d, § 51, § 53, § 53 c, stk. 3, § 55 c, stk. 2, § 56, stk. 3, § 72 a, stk. 3, § 79 d, § 89, stk. 2, og § 89 a, kan der fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i stk. 2.</p>	
	<p>§ 2 Loven træder i kraft den 1. juli 2020.</p> <p>§ 3 Stk. 1. § 9 y, stk. 1 og 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 15, finder anvendelse for person- og varebiler, bærbare batterier og akkumulatorer, industribatterier og -akkumulatorer eller bilbatterier og -akkumulatorer fra den 5. januar 2023 og for emballage fra den 31. december 2024.</p>

Bilag 2

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/851

af 30. maj 2018

om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Affaldshåndteringen i Unionen bør forbedres og omlægges til bæredygtig materialehåndtering for at beskytte, bevare og forbedre miljøkvaliteten, beskytte menneskers sundhed, sikre en forsigtig, effektiv og rationel udnyttelse af naturressourcerne, fremme den cirkulære økonomis principper, styrke anvendelsen af vedvarende energi, øge energieffektiviteten, mindske Unionens afhængighed af importerede ressourcer, skabe nye økonomiske muligheder og bidrage til at sikre konkurrenceevnen på langt sigt. En ægte cirkulær økonomi kræver, at der træffes yderligere foranstaltninger vedrørende bæredygtig produktion og bæredygtigt forbrug ved at fokusere på produkters samlede livscyklus på en måde, der bevarer ressourcer og lukker kredsløbet. En mere effektiv ressourceanvendelse vil også medføre betydelige nettobesparelser for Unionens virksomheder, offentlige myndigheder og forbrugere og samtidig reducere de samlede årlige drivhusgasemissioner.
- (2) Ved at forbedre effektiviteten af ressourceanvendelsen og sikre, at affald værdsættes som en ressource, kan man bidrage til at reducere Unionens afhængighed af import af råstoffer og lette omstillingen til en mere bæredygtig materialeforvaltning og til en cirkulær økonomisk model. Denne omstilling bør bidrage til de mål for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, der er opstillet i Europa 2020-strategien, og skabe vigtige muligheder for lokale økonomier og interessenter, samtidig med at den bidrager til at øge synergierne mellem den cirkulære økonomi og energi-, klima-, landbrugs-, industri- og forskningspolitikkerne samt er til gavn for miljøet i form af mindskede drivhusgasemissioner samt for økonomien.
- (3) De mål for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af affald, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF ⁽⁴⁾, bør forhøjes, så de bedre afspejler Unionens ambition om at omstille sig til en cirkulær økonomi.
- (4) Det er nødvendigt at sikre sammenhængen mellem direktiv 2008/98/EF og beslægtede EU-retsakter såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF ⁽⁵⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽⁶⁾.
- (5) Mange medlemsstater har endnu ikke fuldt ud udviklet den nødvendige infrastruktur for affaldshåndtering. Det er derfor vigtigt at opstille klare langsigtede politiske målsætninger, der kan fungere som rettesnor for foranstaltninger og investeringer, navnlig ved at forhindre skabelsen af strukturel overkapacitet for behandling af restaffald og fastlåsning af genanvendelige materialer på de lavere niveauer i affaldshierarkiet.

- (6) Kommunalt affald tegner sig for mellem 7 og 10 % af den samlede mængde affald, som produceres i Unionen. Denne affaldsstrøm er dog en af de mest indviklede at håndtere, og den måde, det gøres på, giver generelt et godt fingerpeg om kvaliteten af et lands overordnede affaldshåndteringssystem. De udfordringer, der er forbundet med håndtering af kommunalt affald, beror på dets meget komplekse karakter og blandede sammensætning, det producerede affalds umiddelbare nærhed til borgerne, dets store offentlige synlighed og dets indvirkning på miljøet og menneskers sundhed. Håndteringen af kommunalt affald kræver derfor et meget komplekst system med en effektiv indsamlingsordning, et effektivt sorteringssystem og en forsvarlig sporing af affaldsstrømme, en aktiv inddragelse af borgere og virksomheder, en infrastruktur, som er tilpasset den specifikke affaldssammensætning, og et veludviklet finansieringssystem. Lande, som har udviklet effektive systemer til håndtering af kommunalt affald, klarer sig generelt bedre, når det gælder affaldshåndtering som helhed, herunder opfyldelsen af genanvendelsesmålene.
- (7) Erfaringerne har vist, at affaldshåndteringssystemer, uanset hvordan ansvaret for affaldshåndteringen er fordelt mellem offentlige og private aktører, kan bidrage til at opnå en cirkulær økonomi, og at beslutningen om fordelingen af ansvarsområder ofte afhænger af geografiske og strukturelle forhold. Reglerne fastlagt i dette direktiv tillader såvel affaldshåndteringssystemer, hvor kommunerne har det overordnede ansvar for indsamlingen af kommunalt affald, som systemer, hvor dette arbejde er udliciteret til private operatører, og enhver anden type af ansvarsfordeling mellem offentlige og private aktører. Valget af system og eventuelle beslutninger om ændring af samme er fortsat medlemsstaternes ansvar.
- (8) Plantebaserede stoffer fra landbrugsfødevarerindustrien og fødevarer af ikke-animalsk oprindelse, som ikke længere er bestemt til menneskelig konsum, men bestemt til fodring af dyr, bør for at undgå overlappning af regler udelukkes fra anvendelsesområdet for direktiv 2008/98/EF, hvis de er i fuld overensstemmelse med EU-foderstoflovgivningen. Direktiv 2008/98/EF bør derfor ikke finde anvendelse på disse produkter og stoffer, når de anvendes som foder, og direktivets anvendelsesområde skal derfor præciseres. Med forbehold af andre EU-bestemmelser inden for dyreernæring er animalske biprodukter bestemt til at blive anvendt som fodermidler i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009 ⁽⁷⁾ allerede udelukket fra anvendelsesområdet for direktiv 2008/98/EF i det omfang, at de er omfattet af anden EU-lovgivning.
- (9) Det er nødvendigt at indføre definitioner af ikke-farligt affald, kommunalt affald, bygge- og nedrivningsaffald, madaffald, materialenyttiggørelse, opfyldning og ordning for udvidet producentansvar i direktiv 2008/98/EF, således at anvendelsesområdet for disse begreber bliver præciseret.
- (10) For at sikre, at målene for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse er baseret på pålidelige og sammenlignelige data, og muliggøre en mere effektiv overvågning af fremskridtene med at nå disse mål, bør definitionen af kommunalt affald i direktiv 2008/98/EF være i overensstemmelse med den definition, som anvendes til statistiske formål af Eurostat og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), og som i flere år har dannet grundlag for medlemsstaternes rapportering af data. Kommunalt affald er defineret som affald fra husholdninger og affald fra andre kilder såsom detailhandel, forvaltning, uddannelses-, sundheds-, indkvarterings- og restaurationssektoren samt andre tjenester og aktiviteter, der med hensyn til type og sammensætning er sammenligneligt med affald fra husholdninger. Kommunalt affald omfatter derfor bl.a. have-park-affald, såsom blade, græs og beskæringsrester, og affald fra renhold af gader og markedspladser, såsom indholdet af affaldsbeholdere og opfej med undtagelse af materialer såsom sand, sten, slam og støv. Medlemsstaterne skal sikre, at affald fra større handels- og industrivirksomheder, der ikke ligner affald fra husholdninger, ikke anses for kommunalt affald. Affald fra produktion, landbrug, skovbrug, fiskeri, byggeri og nedrivning,

septiktanke, spildevandsledninger og spildevandsbehandling og udrangerede køretøjer er udelukket fra anvendelsesområdet for kommunalt affald. Kommunalt affald skal forstås som affald af de typer, der er opført i kapitel 15 01 og kapitel 20, med undtagelse af kode 20 02 02, 20 03 04 og 20 03 06, i affaldslisten opstillet ved Kommissionens afgørelse 2014/955/EU ⁽⁸⁾ i den version, der er gældende den 4. juli 2018. Affald henhørende under andre kapitler i den nævnte liste betragtes ikke som kommunalt affald undtagen i tilfælde, hvor kommunalt affald behandles og tildeles koder henhørende under kapitel 19 på nævnte liste. Medlemsstaterne må anvende de tilsvarende kategorier i affaldslisten til statistiske formål. Definitionen af kommunalt affald i dette direktiv indføres med henblik på at fastlægge anvendelsesområdet for målene for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse og reglerne for, hvordan de beregnes. Den er neutral med hensyn til, om den operatør, der håndterer affaldet, har offentlig eller privat status, og omfatter derfor affald fra husholdninger og andre kilder, der håndteres af eller på vegne af kommunerne eller direkte af private operatører.

- (11) Definitionen af bygge- og nedrivningsaffald omfatter affald fra bygge- og nedrivningsaktiviteter i generel forstand, herunder også affald fra mindre gør det selv-bygge- og nedrivningsaktiviteter i private husstande. Bygge- og nedrivningsaffald bør forstås som svarende til de typer affald, der indgår i kapitel 17 i affaldslisten opstillet ved afgørelse 2014/955/EU i den version, der er gældende den 4. juli 2018.
- (12) Der bør indføres en definition af materialenyttiggørelse, der dækker andre former for nyttiggørelse end energiudnyttelse og oparbejdning af affald til materialer, der anvendes til brændsel eller andre midler til energifremstilling. Den omfatter forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse og opfyldning og andre former for materialenyttiggørelse såsom oparbejdning af affald til sekundære råstoffer i ingeniørteknisk øjemed i forbindelse med anlæg af veje og anden infrastruktur. Afhængigt af de konkrete omstændigheder kan sådan oparbejdning opfylde definitionen på genanvendelse, hvis materialeanvendelsen bygger på en forsvarlig kvalitetskontrol og opfylder alle relevante standarder, normer, specifikationer samt miljø- og sundhedsbeskyttelseskrav for den specifikke anvendelse.
- (13) Der bør indføres en definition af opfyldning for at præcisere, at det dækker enhver nyttiggørelsesoperation af egnet ikke-farligt affald med henblik på reetablering af udgravede områder eller ingeniørtekniske formål i forbindelse med landskabsudformning. Den affaldsmængde, der anvendes til opfyldning, bør være begrænset til den strengt nødvendige for at opfylde disse formål.
- (14) Der bør indføres en definition af ordning for udvidet producentansvar for at præcisere, at det dækker et sæt af foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer for at sikre, at producenter af produkter bærer det finansielle eller det finansielle og organisatoriske ansvar for håndteringen af affaldsfasen i et produkts livscyklus, herunder i form af særskilt indsamling, sortering og behandling. Denne forpligtelse kan også omfatte et organisatorisk ansvar og et ansvar for at bidrage til affaldsforebyggelse og til produkternes genbrugelighed og genanvendelighed. Producenter af produkter kan opfylde forpligtelserne under ordningen for udvidet producentansvar individuelt eller kollektivt.
- (15) For at bidrage til at nå målsætningerne fastlagt i direktiv 2008/98/EF bør medlemsstaterne gøre brug af økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger for at skabe incitament til anvendelse af affaldshierarkiet såsom dem, der er angivet i bilag IVa, heriblandt deponerings- og forbrændingsgebyrer, ordninger med mængdebaseret afregning, ordninger for udvidet producentansvar, lettelse af fødevareredonationer og incitament for lokale myndigheder, eller andre relevante instrumenter og foranstaltninger.
- (16) For at fremme bæredygtig ressourceanvendelse og industriel symbiose bør medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger til at lette anerkendelsen af et stof eller en genstand, der er resultatet af en

produktionsproces, som ikke primært sigter mod fremstilling af dette stof eller denne genstand, som biprodukt, hvis de harmoniserede betingelser, der er fastlagt på EU-plan, overholdes. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for at fastlægge de nærmere kriterier for anvendelsen af en status som biprodukt, idet den prioriterer reproducerbare praksisser for industriel symbiose.

- (17) For at give operatører på markedet for sekundære råstoffer øget sikkerhed med hensyn til stoffers eller genstandes status som affald eller ikkeaffald og fremme lige konkurrencevilkår er det vigtigt, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at affald, der har gennemgået en nyttiggørelsesoperation, anses for at være ophørt med at være affald, hvis det opfylder alle de betingelser, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF, som ændret ved nærværende direktiv. Sådanne foranstaltninger kan omfatte vedtagelse af lovgivning til gennemførelse af disse betingelser, suppleret med procedurer til støtte for deres implementering såsom fastlæggelse af materiale- og anvendelsespecifikke kriterier for affaldsfasens ophør, vejledende dokumenter, afgørelser i konkrete sager og andre procedurer for ad hoc-anvendelse af de harmoniserede betingelser, der er fastsat på EU-plan. Sådanne foranstaltninger bør omfatte bestemmelser om håndhævelse for at kontrollere, at affald, der anses for at være ophørt med at være affald som følge af en nyttiggørelsesoperation, er i overensstemmelse med EU-retten om affald, kemikalier og produkter, med særlig prioritering af affaldsstrømme, der indebærer en højere risiko for menneskers sundhed og miljøet på grund af typen og mængden af disse affaldsstrømme, affald, der er genstand for innovative processer, og affald, som nyttiggøres med henblik på efterfølgende videreanvendelse i andre medlemsstater. Foranstaltningerne kan også omfatte fastlæggelsen af et krav til operatører, som nyttiggør affald, eller indehavere af nyttiggjorte affaldsmaterialer om at påvise overholdelse af de betingelser, der er fastlagt i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF, som ændret ved nærværende direktiv. For at forhindre ulovlige overførsler af affald og for at øge bevidstheden blandt medlemsstater og økonomiske operatører, bør der være større gennemsigtighed omkring medlemsstaternes tilgange til affaldsfasens ophør, navnlig med hensyn til deres afgørelser i konkrete sager og resultatet af de kompetente myndigheders kontrol, samt medlemsstaters og kompetente myndigheders særlige bekymringer i forhold til visse affaldsstrømme. Den endelige afgørelse om, hvorvidt betingelserne fastlagt i artikel 5 eller i artikel 6 i direktiv 2008/98/EF, som ændret ved nærværende direktiv, er opfyldt, træffes alene af medlemsstaten på grundlag af alle relevante oplysninger fra indehaveren af materialet eller affaldet.
- (18) Kommissionen bør tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på at fastlægge nærmere anvendelseskriterier for affaldsfasens ophør. Der bør i den forbindelse overvejes specifikke kriterier for affaldsfasens ophør, i det mindste for tilslag/fyldstof, papir, dæk og tekstiler.
- (19) Anvendelsen af reglerne for biprodukter og affaldsfasens ophør bør ikke berøre andre EU-retlige bestemmelser, navnlig artikel 28 og artikel 50, stk. 4a og 4b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 ⁽⁹⁾ om overførsel af affald, samt lovgivningen om kemikalier og lovgivningen vedrørende markedsføring af visse produkter. Affaldsfasen kan kun betragtes som ophørt, hvis stofferne eller genstandene opfylder de relevante produktkrav. Der kan fastlægges regler om affaldsfasens ophør i produktspecifik lovgivning.
- (20) Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger til at fremme udvikling, fremstilling, markedsføring og brug af produkter og produktkomponenter, der har flere anvendelsesmuligheder, indeholder genanvendte materialer, er teknisk holdbare og lette at reparere og som, efter at de er blevet til affald, er egnede til forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, for at lette en korrekt gennemførelse af affaldshierarkiet og uden at lægge hindringer i vejen for den frie bevægelighed for

varer på det indre marked. Disse foranstaltninger bør tage højde for produkternes virkninger i hele deres livscyklus, affaldshierarkiet og, hvor det er relevant, deres potentiale for at blive genanvendt flere gange.

- (21) Ordninger for udvidet producentansvar er et væsentligt element i effektiv affaldshåndtering. Der er imidlertid stor forskel på ordningernes effektivitet og resultater i de forskellige medlemsstater. Det er derfor nødvendigt at fastsætte minimumsdriftskrav for sådanne ordninger for udvidet producentansvar og at præcisere, at disse krav også gælder for ordninger for udvidet producentansvar, der er indført i henhold til andre EU-retsakter, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF ⁽¹⁰⁾, direktiv 2006/66/EF ⁽¹¹⁾ og direktiv 2012/19/EU ⁽¹²⁾, i tilgift til de krav, der allerede er fastsat deri, medmindre andet udtrykkeligt er anført. Det er nødvendigt at skelne mellem de generelle minimumskrav, der gælder for alle ordninger, og dem, der kun gælder for organisationer, som gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter af produkter. Medmindre medlemsstaterne bestemmer noget andet, finder de generelle minimumskrav til ordninger for udvidet producentansvar ikke anvendelse på ordninger, som ikke opfylder definitionen på en ordning for udvidet producentansvar.
- (22) De generelle minimumskrav bør nedbringe omkostningerne og forbedre resultaterne samt sikre lige konkurrencevilkår, herunder for små og mellemstore virksomheder og e-handelsvirksomheder, og fjerne hindringerne for et velfungerende indre marked. De bør også bidrage til, at omkostningerne ved udtjente produkter medtages i produktpriserne, og give producenterne incitament til, ved udformningen af deres produkter, at tage bedre hensyn til genanvendelighed, genbrugelighed, reparabilitet og tilstedeværelsen af farlige stoffer. Disse krav bør i det hele taget forbedre administrationen og gennemsigtigheden af ordninger for udvidet producentansvar og mindske risikoen for interessekonflikter mellem organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter af produkter og affaldsoperatører, som sådanne organisationer engagerer. Kravene bør gælde for både nye og eksisterende ordninger for udvidet producentansvar. Det er dog nødvendigt med en overgangsperiode for eksisterende ordninger for udvidet producentansvar, så deres strukturer og procedurer kan tilpasses de nye krav.
- (23) De offentlige myndigheder spiller en vigtig rolle i tilrettelæggelsen af indsamlingen og behandlingen af kommunalt affald og i den relaterede kommunikation med borgerne herom. Bestemmelser vedrørende det økonomiske ansvar for producenter af produkter, der indføres som en del af de generelle minimumskrav til ordninger for udvidet producentansvar, bør finde anvendelse, uden at det berører de offentlige myndigheders beføjelser med hensyn til indsamling og behandling af kommunalt affald.
- (24) I tilfælde, hvor offentlige myndigheder er ansvarlige for at tilrettelægge de praktiske aspekter af håndtering af affald fra produkter, der er omfattet af ordninger for udvidet producentansvar, bør disse tjenesteydelser leveres på en omkostningseffektiv måde, og det økonomiske ansvar for producenter af produkter bør ikke overstige de omkostninger, der er nødvendige for at udøve disse tjenester. Sådanne omkostninger bør fastlægges på en gennemsigtig måde mellem de berørte aktører, herunder producenter af produkter, deres organisationer og offentlige myndigheder.
- (25) I tilfælde, hvor producenter af produkter eller organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne, er ansvarlige for håndteringen af affald fra produkter, som de markedsfører, bør de af hensyn til en forsvarlig affaldshåndtering sikre, at affaldshåndteringstjenesterne leveres hele året rundt, uanset om de mål og målsætninger, der gælder for dem, er blevet opfyldt. De bør endvidere ikke begrænse det geografiske, produktmæssige og materielle dækningsområde med disse tjenester til de områder, hvor indsamlingen og håndteringen af affald er mest rentabel.
- (26) Producenter af produkter bør dække de omkostninger, som er nødvendige for at opfylde målene for

affaldshåndtering og andre mål og målsætninger, herunder om affaldsforebyggelse, der er fastlagt for den relevante ordning for udvidet producentansvar. Sådanne omkostninger kan på strenge betingelser deles med de oprindelige affaldsproducenter eller -distributører, hvis det er begrundet i behovet for at sikre en forsvarlig affaldshåndtering og den økonomiske bæredygtighed af ordningen for udvidet producentansvar.

- (27) Kommissionen bør vedtage retningslinjer for gradueringen af finansielle bidrag fra producenter af produkter til ordninger for udvidet producentansvar for at bistå medlemsstaterne med gennemførelsen af dette direktiv og lette det indre markeds funktionsdygtighed. For at sikre sammenhæng på det indre marked bør Kommissionen også have mulighed for at vedtage harmoniserede kriterier med henblik herpå ved hjælp af gennemførselsretsakter.
- (28) Repræsentanter med bemyndigelse til at opfylde forpligtelser for producenter af produkter vedrørende udvidet producentansvar kan være underlagt krav, der gør det muligt for den medlemsstat, på hvis område de er etableret, at overvåge og kontrollere overholdelsen af disse forpligtelser. Disse krav bør dog ikke gå videre end de krav, som gælder for de producenter af produkter og de organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne, og som er etableret i den samme medlemsstat.
- (29) Affaldsforebyggelse er den mest effektive måde til at forbedre ressourceeffektiviteten og mindske affaldets miljømæssige påvirkninger. Det er derfor vigtigt, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at forebygge affaldsproduktionen og overvåge og vurdere de fremskridt, der gøres med gennemførelsen af sådanne foranstaltninger. Som led i disse foranstaltninger bør medlemsstaterne fremme innovative produktions-, forretnings- og forbrugsmodeller, som mindsker tilstedeværelsen af farlige stoffer i materialer og produkter, som tilskynder til forøgelse af produkters levetid, og som fremmer genbrug, herunder gennem etablering af og støtte til genbrugs- og reparationsnetværk såsom dem, der drives af socialøkonomiske virksomheder, returpant- og return-refill-ordninger samt ved at skabe incitamenter til genfremstilling og renovering og, hvor det er relevant, omdefinering af produkter samt deleplatforme. For at sikre, at de overordnede fremskridt med gennemførelsen af affaldsforebyggelsesforanstaltningerne måles på ensartet vis, bør der fastsættes fælles indikatorer og mål.
- (30) Fremme af bæredygtighed i produktion og forbrug kan yde et vigtigt bidrag til forebyggelse af affald. Medlemsstaterne bør gennemføre foranstaltninger for at gøre forbrugerne opmærksomme på dette bidrag og tilskynde dem til at deltage mere aktivt for at forbedre ressourceeffektiviteten. De foranstaltninger, medlemsstaterne træffer for at nedbringe affaldsproduktionen, bør inkludere løbende kommunikations- og oplysningsinitiativer for at højne bevidstheden omkring affaldsforebyggelse og henkastning af affald og kan inkludere anvendelse af returpantordninger og fastsættelse af kvantitative mål og i givet fald skabelse af passende økonomiske incitamenter for producenter.
- (31) Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger for at fremme bekæmpelsen og reduktionen af madaffald i tråd med 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, som De Forenede Nationers (FN) Generalforsamling vedtog den 25. september 2015, og navnlig målet om at halvere det globale madaffald pr. indbygger i detail- og forbrugerleddet og reducere madspild i produktions- og forsyningskæden, herunder tab efter høsten, senest i 2030. Disse foranstaltninger bør sigte mod at forebygge og reducere madaffald inden for primærproduktion, i forarbejdnings- og fremstillingssektoren, detailhandelen og anden fødevaredistribution, restaurationsbranchen og restaurationstjenester samt i husholdningerne. For at bidrage til og sikre, at man er på vej mod opfyldelsen af FN's mål for bæredygtig udvikling, bør medlemsstaterne tilstræbe at opfylde et vejledende EU-dækkende mål for reduktion af madaffald på 30 % i 2025 og 50 % i 2030. Medlemsstaterne bør under henvisning til de

miljømæssige, sociale og økonomiske fordele ved at forebygge madaffald fastlægge specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af madaffald, herunder oplysningskampagner om, hvordan madaffald kan forebygges, i deres affaldsforebyggelsesprogrammer. Medlemsstaterne bør måle de fremskridt, der gøres med reduktionen af madaffald. For at måle disse fremskridt og lette udvekslingen af god praksis i hele Unionen både mellem medlemsstater og mellem fødevarevirksomhedsledere, bør der fastsættes en fælles metode til måling heraf. Rapportering om mængden af madaffald, baseret på denne metode, bør foretages hvert år.

- (32) For at forebygge madaffald bør medlemsstaterne indføre incitamentter til indsamling af usolgte fødevareprodukter på alle trin af fødevareforsyningskæden og til sikker omfordeling heraf, herunder til velgørende organisationer. Også forbrugernes bevidsthed om, hvad holdbarhedsangivelserne »sidste anvendelsesdato« og »mindst holdbar til« betyder, bør forbedres for at reducere madaffaldet.
- (33) Henkastet affald har, hvad enten det forekommer i byerne, på landjorden, i floder, på havet eller andetsteds, direkte og indirekte skadevirkninger på miljøet, på borgernes trivsel og på økonomien, og omkostningerne ved at fjerne det udgør en unødigt økonomisk belastning for samfundet. Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger med henblik på at forebygge alle former for henkastning, dumpning, ukontrolleret håndtering eller andre måder at skille sig af med affald på. Medlemsstaterne bør også træffe foranstaltninger til at fjerne affald, der er henkastet i miljøet, uanset dets oprindelse eller størrelse, og uanset om det er henkastet forsægtligt eller uagtsomt. Foranstaltningerne til at forebygge og reducere affaldsmængden fra de produkter, som det henkastede affald i naturen og havmiljøet primært stammer fra, kan bl.a. bestå i forbedringer i affaldshåndteringsinfrastruktur og -praksis, økonomiske instrumenter og oplysningskampagner. Medlemsstaterne bør, når de overvejer en foranstaltning, som har restriktiv indvirkning på den interne EU-handel, være i stand til at påvise, at den pågældende foranstaltning egner sig til at nå målsætningen om forebyggelse og reduktion af henkastet affald i naturen og havmiljøet, ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå nævnte målsætning, og ikke udgør et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne.
- (34) Bekæmpelsen af henkastet affald bør være de kompetente myndigheders og producenternes fælles opgave. Forbrugerne bør motiveres til at ændre adfærd, herunder gennem undervisning og bevidstgørelse, mens producenterne bør fremme en bæredygtig anvendelse af deres produkter og bidrage til en forsvarlig bortskaffelse af affaldet herfra.
- (35) Henkastet affald i havmiljøet er et særligt presserende problem, og medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger til at standse produktionen af havaffald i Unionen og dermed bidrage til målet i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, vedtaget af FN's Generalforsamling den 25. september 2015 om at forhindre og væsentligt reducere al slags havforurening fra 2025, især fra landbaserede aktiviteter, herunder havaffald og forurening med næringsstoffer. Eftersom havaffald, og især plastaffald, i vid udstrækning stammer fra landbaserede aktiviteter og primært kan henføres til mangelfuld affaldshåndteringspraksis og -infrastruktur, borgernes henkastning af affald og manglende offentlig bevidsthed, bør der fastsættes særlige foranstaltninger i affaldsforebyggelsesprogrammer og affaldshåndteringsplaner. Disse foranstaltninger bør bidrage til målet om opnåelse af »god miljøtilstand« i havmiljøet senest i 2020 som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF ⁽¹³⁾. I henhold til dette direktiv skal medlemsstaterne fastlægge specifikke strategier og foranstaltninger og ajourføre dem hvert sjette år. De skal også med regelmæssige mellemrum, fra og med 2018, rapportere om deres fremskridt med opretholdelsen eller opnåelsen af målet om god miljøtilstand. Foranstaltningerne til håndtering af henkastet affald i direktiv 2008/98/EF bør derfor koordineres med de

foranstaltninger, der er påkrævet i henhold til direktiv 2008/56/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽¹⁴⁾.

- (36) Visse råstoffer har stor betydning for økonomien i Unionen, og forsyningen heraf er præget af høj risiko. For at sikre forsyningssikkerheden med hensyn til disse råstoffer bør medlemsstaterne i tråd med råstofinitiativet fastsat af Kommissionen i sin meddelelse af 4. november 2008 om »Råstofinitiativet — opfyldelse af vores kritiske behov for vækst og arbejdspladser i Europa« og målsætningerne og målene for det europæiske innovationspartnerskab om råstoffer træffe foranstaltninger til at fremme genbrug af produkter, der udgør hovedkilderne til råstoffer af kritisk betydning, med henblik på at forhindre, at disse stoffer bliver til affald. I den forbindelse har Kommissionen opstillet en liste over sådanne råstoffer af kritisk betydning for Unionen i sin meddelelse af 13. september 2017 om »2017-listen over råstoffer af kritisk betydning for EU«, og denne liste gennemgås regelmæssigt.
- (37) For yderligere at støtte en effektiv gennemførelse af råstofinitiativet bør medlemsstaterne også træffe foranstaltninger til at opnå den bedst mulige håndtering af affald, der indeholder betydelige mængder råstoffer af kritisk betydning, og samtidig tage den økonomiske og teknologiske gennemførlighed og de miljø- og sundhedsmæssige fordele i betragtning. Desuden bør de i deres affaldshåndteringsplaner indføre nationalt hensigtsmæssige foranstaltninger for indsamling, sortering og nyttiggørelse af affald, der indeholder betydelige mængder af disse råstoffer. Foranstaltningerne bør indføres i affaldshåndteringsplanerne, når de ajourføres første gang efter dette direktivs ikrafttræden. Kommissionen bør forelægge oplysninger om relevante produktgrupper og affaldsstrømme på EU-niveau. Forelæggelse af nævnte oplysninger forhindrer imidlertid ikke medlemsstaterne i at træffe foranstaltninger for andre råstoffer, der betragtes som vigtige for deres nationale økonomi.
- (38) Når produkter, materialer og stoffer bliver til affald, kan tilstedeværelsen af farlige stoffer i dette affald gøre det uegnet til genanvendelse eller fremstilling af sekundære råstoffer af høj kvalitet. Det er derfor, i overensstemmelse med det 7. miljøhandlingsprogram, hvori der opfordres til udvikling af ikkegiftige materialekredsløb, nødvendigt at fremme foranstaltninger til begrænsning af indholdet af farlige stoffer i materialer og produkter, herunder genanvendte materialer, samt at sikre, at der oplyses tilstrækkeligt om tilstedeværelsen af farlige stoffer, og navnlig af meget problematiske stoffer, i hele materialernes og produkternes livscyklus. For at nå disse målsætninger er det nødvendigt at forbedre sammenhængen mellem EU-retten om affald, om kemikalier og om produkter og at give Det Europæiske Kemikalieagentur en rolle i at sikre, at der er oplysninger om tilstedeværelsen af særligt problematiske stoffer til rådighed i hele livscyklussen for produkter og materialer, herunder affaldsfasen.
- (39) En forbedret ressourceanvendelse kan medføre betydelige nettobesparelser for Unionens virksomheder, offentlige myndigheder og forbrugere og samtidig reducere de samlede årlige drivhusgasemissioner. Af denne grund bør Kommissionen inden udgangen af 2018 foreslå en retningsgivende indikator og en resultattavle med delindikatorer for ressourceeffektivitet for at overvåge fremskridtene hen imod målet om forøgelse af ressourceeffektiviteten på EU-plan.
- (40) Fremme af en bæredygtig bioøkonomi kan bidrage til at mindske Unionens afhængighed af importerede råstoffer. Biobaserede, genanvendelige produkter og komposterbare, bionedbrydelige produkter kan derfor være en anledning til at fremme yderligere forskning og innovation og erstatte råstoffer baseret på fossile brændstoffer med vedvarende energikilder.
- (41) For at undgå en affaldsbehandling, der fastlåser ressourcer på affaldshierarkiets laveste niveauer, øge andelen af affald, der forberedes til genbrug eller genanvendes, skabe mulighed for genanvendelse af høj kvalitet og fremme brugen af sekundære råstoffer af høj kvalitet, bør medlemsstaterne sikre en bedre

overholdelse af forpligtelsen til at indsamle affald særskilt, som er fastsat i artikel 10, stk. 2, og artikel 11, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF, herunder forpligtelsen til at etablere særskilt indsamling af som minimum papir-, metal-, plast- og glasaffald, som medlemsstaterne skulle opfylde senest i 2015, og bør indføre særskilt indsamling af bioaffald, farligt affald produceret af husholdninger og tekstilaffald. Farligt bioaffald og emballageaffald indeholdende farlige stoffer bør, hvor det er relevant, være underlagt særlige indsamlingskrav.

- (42) Særskilt indsamling kan ske ved afhentning ved husstanden, indleverings- og modtagesystemer og andre indsamlingsordninger. Selv om forpligtelsen til særskilt indsamling af affald kræver, at affaldet skal holdes adskilt efter type og art, bør det være muligt at indsamle bestemte typer affald sammen, forudsat at dette ikke forhindrer genanvendelse af høj kvalitet eller andre former for nyttiggørelse af affald i overensstemmelse med affaldshierarkiet. Medlemsstaterne bør også have mulighed for at afvige fra den generelle forpligtelse til særskilt affaldsindsamling i andre behørigt begrundede tilfælde, f.eks. hvor den særskilte indsamling af specifikke affaldsstrømme i fjerntliggende og tyndt befolkede områder har negative miljøpåvirkninger, der opvejer indsamlingens generelle miljømæssige fordele, eller medfører uforholdsmæssigt store økonomiske omkostninger. Ved vurderingen af, om de økonomiske omkostninger i konkrete tilfælde er uforholdsmæssigt store, bør medlemsstaterne tage hensyn til de samlede økonomiske fordele ved særskilt indsamling, herunder undgåelse af direkte omkostninger og omkostningerne ved de negative miljø- og sundhedsmæssige konsekvenser, der er forbundet med indsamling og behandling af blandet affald, indtægter fra salg af sekundære råstoffer og muligheden for at udvikle markeder for sådanne materialer, samt bidrag fra affaldsproducenter og producenter af produkter, som yderligere ville kunne forbedre omkostningseffektiviteten af affaldshåndteringssystemerne.
- (43) Målene for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af kommunalt affald bør øges med henblik på at skabe betydelige miljømæssige, økonomiske og samfundsmæssige fordele og at fremskynde omstillingen til en cirkulær økonomi.
- (44) Gennem en gradvis forøgelse af de nuværende mål for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af kommunalt affald bør det sikres, at økonomisk værdifulde affaldsmaterialer effektivt forberedes med henblik på genbrug eller genanvendes, samtidig med at der sikres et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet, og at økonomisk værdifulde materialer i affald kanaliseres tilbage i den europæiske økonomi, hvilket fremmer gennemførelsen af råstofinitiativet og skabelsen af en cirkulær økonomi.
- (45) Der findes store forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til de resultater, de har opnået med deres affaldshåndtering, navnlig hvad angår genanvendelse af kommunalt affald. For at tage hensyn til disse forskelle bør de medlemsstater, der ifølge svarene på OECD's og Eurostats fælles spørgeskema i 2013 lod mindre end 20 % af deres kommunale affald forberede med henblik på genbrug og genanvende, eller som deponerede mere end 60 % af deres kommunale affald, kunne bestemme, at de har brug for mere tid til at opfylde de mål for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, der er fastsat for 2025, 2030 og 2035. I lyset af de gennemsnitlige årlige fremskridt, der er konstateret i medlemsstaterne i de seneste 15 år, vil disse medlemsstater skulle øge deres genanvendelseskapacitet til et niveau, der ligger langt over de tidligere gennemsnit, for at opfylde disse mål. For at sikre at der gøres vedvarende fremskridt hen imod målene, og at manglerne i forbindelse med gennemførelsen afhjælpes i god tid, bør de medlemsstater, der anvender mere tid, opfylde midlertidige mål og fastlægge en gennemførelsesplan på grundlag af detaljerede kriterier.
- (46) For at sikre pålideligheden af data er det vigtigt at fastlægge mere præcise regler for, hvordan

medlemsstaterne skal rapportere, hvad der er effektivt genanvendt og forberedt med henblik på genbrug og kan anses for at bidrage til opfyldelsen af målene. Beregningen af genanvendelsesmålene bør være baseret på vægten af det kommunale affald, der når frem til genanvendelse. Som hovedregel bør den faktiske måling af vægten af det kommunale affald, der medregnes som genanvendt, finde sted på det tidspunkt, hvor det kommunale affald kommer ind i genanvendelsesprocessen. For at begrænse de administrative byrder bør medlemsstaterne ikke desto mindre, på strenge betingelser og som en undtagelse fra hovedreglen, kunne fastsætte vægten af det genanvendte kommunale affald på grundlag af en måling af outputtet fra enhver sorteringsoperation. Tab af materialer, der finder sted, før affaldet kommer ind i genanvendelsesprocessen, f.eks. som følge af sortering eller andre forberedende operationer, bør ikke medregnes i det affald, der rapporteres som genanvendt. Sådanne tab kan fastslås på grundlag af elektroniske registre, tekniske specifikationer, detaljerede regler om beregning af de gennemsnitlige tabsandele for forskellige affaldsstrømme eller andre tilsvarende foranstaltninger. Medlemsstaterne bør redegøre for sådanne foranstaltninger i de kvalitetskontrolrapporter, der ledsager de data, som de indberetter til Kommissionen om genanvendelse af affald. De gennemsnitlige tabsandele bør fortrinsvis fastsættes på niveauet for de enkelte sorteringsanlæg og bør være knyttet til de forskellige hovedaffaldstyper, de forskellige kilder (såsom husholdninger eller erhverv), de forskellige indsamlingsordninger og de forskellige typer af sorteringsprocesser. Gennemsnitlige tabsandele bør kun anvendes i tilfælde, hvor der ikke foreligger andre pålidelige data, navnlig i forbindelse med overførsel og eksport af affald. Materialers eller stoffers vægttab i forbindelse med fysiske eller kemiske omdannelsesprocesser, der er indbygget i den genanvendelsesproces, hvorved affaldsmaterialer rent faktisk oparbejdes til produkter, materialer eller stoffer, bør ikke trækkes fra vægten af det affald, der rapporteres som genanvendt.

(47) Efter afstemningen af definitionerne indeholdt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF ⁽¹⁵⁾, direktiv 2000/53/EF, direktiv 2006/66/EF, direktiv 2008/98/EF og direktiv 2012/19/EU er bestemmelsen i artikel 6 i direktiv 2008/98/EF om at betragte affaldsfasen som ophørt i forbindelse med de nyttiggørelses- og genanvendelsesmål, der er fastsat i nævnte direktiver, ikke længere nødvendig. Materialer, der ophører med at være affald gennem en nyttiggørelses- eller genanvendelsesproces skal medregnes i opfyldelsen af de respektive nyttiggørelses- og genanvendelsesmål i nævnte direktiver i overensstemmelse med de gældende beregningsmetoder. Affaldsmaterialer, der ophører med at være affald som følge af en forberedende operation forud for den egentlige genanvendelse, kan medregnes som genanvendte, forudsat at de er beregnet til efterfølgende at blive oparbejdet til produkter, materialer eller stoffer, hvad enten det er til det oprindelige eller til andre formål. Materialer, der er ophørt med at være affald, og som skal anvendes til brændsel eller andre midler til energifremstilling, som opfyldes eller bortskaffes, eller som skal anvendes i enhver operation, der har samme formål som affaldsnyttiggørelse bortset fra forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, bør ikke medregnes i opfyldelsen af genanvendelsesmålene.

(48) Når beregningen af genanvendelsesandelen anvendes på aerob eller anaerob behandling af bionedbrydeligt affald, kan den affaldsmængde, der undergår aerob eller anaerob behandling, betragtes som genanvendt, forudsat at denne behandling skaber output, der skal anvendes som et genanvendt produkt, materiale eller stof. Selv om outputtet fra en sådan behandling som oftest er kompost eller digestat, kan andet output også tages i betragtning, hvis det indeholder sammenlignelige mængder af genanvendt indhold i forhold til mængden af det behandlede, bionedbrydelige affald. I andre tilfælde, hvor bionedbrydeligt affald oparbejdes til materialer, som skal anvendes til brændsel eller andre midler til energifremstilling, som bortskaffes, eller som skal anvendes i enhver operation, der har samme formål som affaldsnyttiggørelse bortset fra forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, bør denne

oparbejdning i overensstemmelse med definitionen på genanvendelse ikke medregnes i opfyldelsen af genanvendelsesmålene.

- (49) Medlemsstaterne bør med henblik på beregning af, om målene for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse er opfyldt, kunne medtage genanvendelsen af metaller, der er frasorteret efter forbrændingen af kommunalt affald. Kommissionen bør, med henblik på at sikre en ensartet beregning af disse data, vedtage detaljerede regler for kvalitetskriterierne for genanvendte metaller og for beregningen, kontrollen og rapporteringen af data.
- (50) I forbindelse med affald, som eksporteres fra Unionen med henblik på forberedelse til genbrug eller genanvendelse, bør medlemsstaterne gøre effektiv brug af de kontrolbeføjelser, der er omhandlet i artikel 50, stk. 4c, i forordning (EF) nr. 1013/2006, til at kræve dokumentation med henblik på at fastslå, hvorvidt en eksport bestemt til nyttiggørelsesoperationer er i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 49 og således håndteres på en miljømæssigt forsvarlig måde i et anlæg drevet i overensstemmelse med standarder for menneskers sundhed og miljøbeskyttelse, som i det store hele svarer til de standarder, der er fastlagt i EU-lovgivningen. Medlemsstaterne kan i den forbindelse samarbejde med andre relevante aktører såsom de kompetente myndigheder i bestemmelseslandet, uafhængige tredjepartsverifikationsorganer eller organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter af produkter etableret under ordninger for udvidet producentansvar, som ville kunne foretage fysisk og anden kontrol af anlæg i tredjelande. Medlemsstaterne bør i den kvalitetskontrolrapport, der ledsager dataene om opfyldelsen af målene, redegøre for de foranstaltninger, de har truffet til at opfylde forpligtelsen til at sikre, at affald, der eksporteres ud af Unionen, behandles på stort set tilsvarende vilkår, som dem der kræves i henhold til relevant EU-miljøret.
- (51) For at sikre en bedre, mere rettidig og mere ensartet gennemførelse af dette direktiv og foregribe eventuelle svagheder i gennemførelsen, bør der oprettes et system for rapporter om tidlig varsling, så mangler kan opdages, og foranstaltninger træffes, før fristerne for at opfylde målene udløber.
- (52) Industriaffald, visse dele af erhvervsaffald og udvindingsaffald er yderst forskellige affaldstyper med hensyn til sammensætning og mængde og er meget forskelligt afhængig af den økonomiske struktur i medlemsstaten, strukturen i den pågældende industri- eller erhvervssektor, der producerer affaldet, og industritæthed eller erhvervstæthed i et bestemt geografisk område. For industri- og udvindingsaffald har en industriorienteret tilgang med anvendelse af BAT-referencedokumenter og lignende instrumenter til håndtering af de specifikke spørgsmål vedrørende forvaltningen af en bestemt type affald derfor i de fleste tilfælde været betragtet som en hensigtsmæssig løsning. Emballageaffald fra industri- og erhvervssektorer bør imidlertid stadig være omfattet af kravene i direktiv 94/62/EF og direktiv 2008/98/EF, herunder forbedringer heraf. Med henblik på yderligere at udforske potentialet for forøgelse af forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af erhvervsaffald, ikke-farligt industriaffald og andre centrale affaldsstrømme bør Kommissionen overveje at opstille mål for disse affaldsstrømme.
- (53) Med henblik på at sikre, at målsætningerne for EU-retten om affald fortsat opfyldes, er det vigtigt, at Kommissionen reviderer de bortskaffelsesoperationer, der er opført i bilag I til direktiv 2008/98/EF. Denne revision bør foretages i lyset af artikel 13 i nævnte direktiv under hensyntagen til relevante oplysninger, såsom udviklingen på internationalt plan, navnlig hvad angår Baselkonventionen af 22. marts 1989 om kontrol med grænseoverskridende transport af farligt affald og bortskaffelse heraf ⁽¹⁶⁾.
- (54) Farligt affald, der produceres af husholdninger, såsom farligt affald fra maling, lak, opløsnings- eller rengøringsmidler, bør også indsamles særskilt for at undgå, at kommunalt affald forurenes med farlige

affaldsfraktioner, der kan forringe genanvendelseskvaliteten, og sikre en miljømæssig forsvarlig håndtering af dette farlige affald. Der findes i den forbindelse allerede specifikke indsamlingsforpligtelser for affald fra elektrisk og elektronisk udstyr samt udtjente batterier og akkumulatorer produceret af husholdninger.

- (55) For at sikre, at håndteringen af olieaffald giver det bedste samlede miljøresultat, er det vigtigt at indsamle det særskilt og undgå, at det blandes med andre former for affald eller stoffer. Der bør ved håndteringen af olieaffald gives prioritet til regenerering eller alternativt andre genanvendelsesoperationer, som giver et tilsvarende eller et bedre samlet miljøresultat i forhold til regenerering. Med henblik på yderligere at forbedre håndteringen af olieaffald bør Kommissionen overveje og i givet fald foreslå foranstaltninger til forbedring af håndteringen af olieaffald, herunder kvantitative mål for regenerering. Der bør ved denne revision fokuseres på de forskellige håndteringsmuligheder for så vidt angår regenerering af olieaffald samt på kvaliteten og den endelige anvendelse af regenererede og genanvendte produkter.
- (56) For at undgå en affaldsbehandling, der fastlåser ressourcer på de lavere niveauer i affaldshierarkiet, sikre en genanvendelse af høj kvalitet og fremme brugen af sekundære råstoffer af høj kvalitet bør medlemsstaterne sikre, at bioaffald indsamles særskilt og gennemgår en genanvendelsesproces, der lever op til et højt miljøbeskyttelsesniveau, og hvis output opfylder relevante høje kvalitetsnormer.
- (57) Dette direktiv fastsætter langsigtede målsætninger for Unionens affaldshåndtering og giver økonomiske operatører og medlemsstater klare retningslinjer for de investeringer, der skal til for at opfylde disse målsætninger. Medlemsstaterne bør ved udarbejdelsen af deres nationale planer for affaldshåndtering og planlægning af investeringer i infrastrukturen for affaldshåndtering vurdere og tage hensyn til de nødvendige investeringer og andre finansielle midler, herunder for lokale myndigheder. Denne vurdering bør indgå i affaldshåndteringsplanen eller andre strategiske dokumenter. Medlemsstaterne bør i den forbindelse gøre fornuftigt brug af investeringer, herunder gennem EU-fonde, ved at prioritere forebyggelse, inklusiv genbrug og forberedelse med henblik på genbrug samt genanvendelse i overensstemmelse med affaldshierarkiet. Kommissionen bør bistå de kompetente myndigheder med at udvikle en effektiv finansiel ramme, herunder i relevant omfang gennem brug af EU-fonde, med henblik på at gennemføre kravene i dette direktiv i overensstemmelse med affaldshierarkiet og støtte innovationen inden for teknologier og affaldshåndtering.
- (58) Korrekt håndtering af farligt affald er stadig et problem i Unionen, og dataene om behandlingen af denne affaldsstrøm er ufuldstændige. Registrerings- og sporbarhedsmekanismerne bør derfor forbedres ved at indføre elektroniske registre for farligt affald i medlemsstater. Elektronisk dataindsamling bør om nødvendigt udvides til at omfatte andre typer affald for at forenkle registreringen for virksomheder og forvaltninger og forbedre overvågningen af affaldsstrømme i Unionen.
- (59) De gennemførelsesrapporter, som medlemsstaterne har udarbejdet hvert tredje år, har ikke vist sig at være et effektivt redskab til at verificere overholdelsen af bestemmelserne eller til at sikre en god gennemførelse, og skaber unødige administrative byrder. Bestemmelser, som pålægger medlemsstaterne at udarbejde sådanne rapporter, bør derfor ophæves. I stedet bør overvågningen af, hvorvidt bestemmelserne overholdes, udelukkende være baseret på de data, som medlemsstaterne hvert år rapporterer til Kommissionen.
- (60) Data rapporteret fra medlemsstaterne er afgørende for, at Kommissionen kan vurdere, hvorvidt medlemsstaterne overholder EU-retten om affald. Dataenes kvalitet, pålidelighed og sammenlignelighed bør forbedres ved at indføre et enkelt kontaktpunkt for alle affaldsdata, ophæve forældede

rapporteringskrav, gennemføre benchmarking af nationale rapporteringsmetoder og indføre en rapport om validering af datakvaliteten. Medlemsstaterne bør derfor ved rapporteringen om opfyldelsen af målene fastsat i EU-retsakter om affald anvende de nyeste regler, der er udarbejdet af Kommissionen og metoder udviklet af de respektive nationale kompetente myndigheder med ansvar for gennemførelsen af dette direktiv.

- (61) For at lette en passende fortolkning og gennemførelse af de krav, der er fastsat i direktiv 2008/98/EF, er det hensigtsmæssigt at udvikle og regelmæssigt gennemgå retningslinjer vedrørende disse krav og sikre udveksling af information og deling af bedste praksis mellem medlemsstaterne for så vidt angår den praktiske gennemførelse og håndhævelse af disse krav. Sådanne retningslinjer, informationsudvekslinger og delinger af bedste praksis bør bl.a. fremme en fælles forståelse og anvendelse i praksis af definitionen af »affald«, herunder udtrykket »skille sig af med«, og der bør tages hensyn til cirkulære forretningsmodeller, hvor f.eks. et stof eller en genstand overføres fra en indehaver til en anden, uden at intentionen er at skille sig af hermed.
- (62) Med henblik på at supplere eller ændre direktiv 2008/98/EF bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen for så vidt angår artikel 7, stk. 1, artikel 9, stk. 8, artikel 11a, stk. 10, artikel 27, stk. 1 og 4, og artikel 38, stk. 2 og 3, som ændret ved nærværende direktiv. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽¹⁷⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (63) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af direktiv 2008/98/EF, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår nævnte direktivs artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 2, artikel 8, stk. 5, artikel 9, stk. 7, artikel 11a, stk. 9, artikel 33, stk. 2, artikel 35, stk. 5, og artikel 37, stk. 7, som ændret ved nærværende direktiv. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁸⁾.
- (64) Målene for dette direktiv, nemlig at forbedre affaldshåndteringen i Unionen og dermed bidrage til beskyttelse, bevarelse og forbedring af miljøkvaliteten, havenes sundhed og sikkerheden for fisk og skaldyr ved at mindske mængden af havaffald samt en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne i hele Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af foranstaltningernes omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (65) Direktiv 2008/98/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (66) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽¹⁹⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.

(67) Dette direktiv er vedtaget under hensyntagen til forpligtelserne fastsat i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning og bør gennemføres og anvendes i overensstemmelse med vejledningen i denne aftale —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer

I direktiv 2008/98/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

I dette direktiv fastsættes foranstaltninger til at beskytte miljøet og menneskers sundhed ved at forebygge eller mindske produktionen af affald og de negative følger af affaldsproduktion og -håndtering og ved at mindske de samlede følger af ressourceanvendelsen og forbedre effektiviteten af en sådan anvendelse, hvilket er afgørende for omstillingen til en cirkulær økonomi og for at sikre Unionens konkurrenceevne på lang sigt.«

2) I artikel 2, stk. 2, tilføjes følgende litra:

»e) stoffer, der er bestemt til at blive anvendt som fodermidler som defineret i artikel 3, stk. 2, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009 ^(*), og som ikke består af eller indeholder animalske biprodukter.

^(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009 af 13. juli 2009 om markedsføring og anvendelse af foder, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 og ophævelse af Rådets direktiv 79/373/EØF, Kommissionens direktiv 80/511/EØF, Rådets direktiv 82/471/EØF, 83/228/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF og Kommissionens beslutning 2004/217/EF (EUT L 229 af 1.9.2009, s. 1).«

3) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Følgende numre indsættes:

»2a) **»ikke-farligt affald«**: affald, der ikke er omfattet af nr. 2)

2b)

»kommunalt affald«

:

a) blandet affald og særskilt indsamlet affald fra husholdninger, herunder papir og pap, glas, metal, plast, bioaffald, træ, tekstiler, emballage, affald af elektrisk og elektronisk udstyr, udtjente batterier og akkumulatorer samt storskrald, herunder madrasser og møbler

b) blandet affald og særskilt indsamlet affald fra andre kilder, når dette affald med hensyn til type og sammensætning er sammenligneligt med affald fra husholdninger

Kommunalt affald omfatter ikke affald fra produktion, landbrug, skovbrug, fiskeri, septiktanke,

spildevandsledninger og spildevandsbehandling, herunder spildevandsslam, udrangerede køretøjer eller bygge- og nedrivningsaffald.

Denne definition berører ikke fordelingen af ansvaret for affaldshåndtering mellem offentlige og private aktører

2c) »**bygge- og nedrivningsaffald**«: affald produceret af bygge- og nedrivningsaktiviteter«.

b)Nr. 4) affattes således:

»4) »**bioaffald**«: bionedbrydeligt have- og parkaffald, mad- og køkkenaffald fra husholdninger, kontorer, restauranter, engrossalg, kantiner, cateringfirmaer og detailforretninger samt lignende affald fra fødevarerforarbejdningsvirksomheder«.

c)Følgende nummer indsættes:

»4a) »**madaffald**«: alle fødevarer som defineret i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 ^(*), der er blevet til affald

^(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).«

d)Nr. 9) affattes således:

»9) »**affaldshåndtering**«: indsamling, transport, nyttiggørelse (herunder sortering), og bortskaffelse af affald, herunder tilsyn i forbindelse hermed og efterbehandling af deponeringsanlæg samt forhandleres og mægleres virksomhed«.

e) Nr. 12), litra c), affattes således:

»c) indholdet af farlige stoffer i materialer og produkter«.

f)Følgende nummer indsættes:

»15a) »**materialenyttiggørelse**«: enhver nyttiggørelsesoperation bortset fra energiudnyttelse og oparbejdning til materialer, der skal anvendes til brændsel eller andre midler til energifremstilling. Omfattet er bl.a. forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse og opfyldning«.

g)Følgende nummer indsættes:

»17a) »**opfyldning**«: en nyttiggørelsesoperation, hvor egnet ikke-farligt affald anvendes til reetablering af udgravede områder eller til ingeniørtekniske formål i forbindelse med landskabsudformning. Affald, der anvendes til opfyldning, skal erstatte materialer, som ikke er affald, være egnet til ovennævnte formål og være begrænset til den strengt nødvendige mængde til at opfylde disse formål«.

h)Følgende nummer indsættes:

»21) »**ordning for udvidet producentansvar**«: et sæt af foranstaltninger truffet af medlemsstaterne for at sikre, at producenter af produkter bærer det finansielle ansvar eller det finansielle og organisatoriske ansvar for håndteringen af affaldsfasen i et produkts livscyklus.«

4)I artikel 4 tilføjes følgende stykke:

»3. Medlemsstaterne gør brug af økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger for at skabe incitamentter til anvendelse af affaldshierarkiet, såsom dem i bilag IVa eller andre hensigtsmæssige

instrumenter og foranstaltninger.«

5)I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a)I stk. 1 affattes indledningen således:

»1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at et stof eller en genstand, der er resultatet af en produktionsproces, som ikke primært sigter mod fremstilling af dette stof eller denne genstand, anses for ikke at være affald, men et biprodukt, hvis følgende betingelser er opfyldt:«.

b)Stk. 2 affattes således:

»2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de nærmere kriterier for ensartet anvendelse af betingelserne fastlagt i stk. 1 for specifikke stoffer eller genstande.

Disse nærmere kriterier skal sikre et højt niveau for beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed og fremme en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcer.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 2. Når Kommissionen vedtager disse gennemførelsesretsakter, skal den tage udgangspunkt i de strengeste og mest miljøvenlige af de kriterier, som medlemsstaterne vedtager i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3, og prioritere reproducerbare praksisser for industriel symbiose i forbindelse med fastlæggelsen af de nærmere kriterier.«

c)Følgende stykke tilføjes:

»3. Såfremt der ikke er fastsat kriterier på EU-plan efter stk. 2, kan medlemsstaterne fastsætte de nærmere kriterier for anvendelse af betingelserne fastlagt i stk. 1 for specifikke stoffer eller genstande.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse nærmere kriterier i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535^(*), såfremt nævnte direktiv kræver det.

^(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).«

6)I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a)I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i)Indledningen og litra a) affattes således:

»1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at affald, der har gennemgået en genanvendelsesoperation eller en anden nyttiggørelsesoperation, anses for at være ophørt med at være affald, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) stoffet eller genstanden skal anvendes til specifikke formål«.

ii) Andet afsnit udgår.

b)Stk. 2, 3 og 4 affattes således:

»2. Kommissionen overvåger udviklingen af nationale kriterier for affaldsfasens ophør i medlemsstaterne og vurderer behovet for at udvikle EU-dækkende kriterier på grundlag heraf. Kommissionen vedtager med dette formål og i relevant omfang gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de nærmere kriterier for ensartet anvendelse af betingelserne fastlagt i stk. 1 på visse typer affald.

Disse nærmere kriterier skal sikre en høj grad af beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed og fremme en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcer. De skal omfatte:

- a) affald, der må bruges som inputmateriale til nyttiggørelsesoperationen
- b) tilladte behandlingsprocesser og -teknikker
- c) kvalitetskriterier for materialer, der som resultat af nyttiggørelsesoperationen er ophørt med at være affald, i overensstemmelse med de gældende produktstandarder, herunder om nødvendigt grænseværdier for forurenende stoffer
- d) krav til håndteringssystemer for så vidt angår demonstration af overensstemmelsen med kriterierne for affaldsfasens ophør, herunder med hensyn til kvalitetskontrol og egenkontrol samt i relevant omfang akkreditering, og
- e) et krav om overensstemmelseserklæring.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 2.

Når Kommissionen vedtager disse gennemførelsesretsakter, skal den tage hensyn til de relevante kriterier, som medlemsstaterne har fastlagt i henhold til stk. 3, og tage udgangspunkt i de strengeste og mest miljøvenlige af disse kriterier.

3. Såfremt der ikke er fastlagt kriterier på EU-plan i henhold til stk. 2, kan medlemsstaterne fastsætte de nærmere kriterier for anvendelse af betingelserne fastlagt i stk. 1 på visse typer affald. Disse nærmere kriterier skal tage hensyn til eventuelle mulige negative indvirkninger på miljøet og menneskers sundhed af stoffet eller genstanden og skal opfylde de krav, der er fastlagt i stk. 2, litra a)-e).

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse kriterier i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/1535, såfremt nævnte direktiv kræver det.

4. Hvis der ikke er fastsat kriterier hverken på EU-plan eller nationalt plan i henhold til henholdsvis stk. 2 eller 3, kan en medlemsstat på enkeltsagsbasis beslutte eller træffe passende foranstaltninger for at verificere, at et bestemt affald er ophørt med at være affald, på grundlag af betingelserne fastlagt i stk. 1 og, om nødvendigt, i overensstemmelse med kravene fastlagt i stk. 2, litra a)-e), samt under hensyntagen til grænseværdierne for forurenende stoffer og eventuelle mulige negative miljømæssige og sundhedsmæssige konsekvenser. Sådanne beslutninger truffet på enkeltsagsbasis skal ikke meddeles til Kommissionen i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/1535.

Medlemsstaterne kan gøre oplysninger om beslutninger truffet på enkeltsagsbasis samt om resultaterne af verifikationer foretaget af kompetente myndigheder offentligt tilgængelige i elektronisk form.«

c) Følgende stykke indsættes:

»5. En fysisk eller juridisk person, som:

- a) for første gang bruger et materiale, der er ophørt med at være affald, og som ikke er blevet markedsført, eller
- b) for første gang markedsfører et materiale, efter at det er ophørt med at være affald,

skal sikre, at materialet opfylder de relevante krav i den gældende kemikalie- og produktrelaterede lovgivning. Betingelserne fastlagt i stk. 1 skal være opfyldt, før kemikalie- og produktlovgivningen finder anvendelse på det materiale, der er ophørt med at være affald.«

7)I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a)Stk. 1, første punktum, affattes således:

»1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at supplere dette direktiv ved at opstille en affaldsliste samt gennemgå denne, jf. nærværende artikels stk. 2 og 3.«

b)Stk. 2 affattes således:

»2. En medlemsstat kan betragte affald som farligt affald, selv om det ikke optræder på affaldslisten, hvis det udviser en eller flere af de egenskaber, der er opført i bilag III. Medlemsstaten meddeler straks Kommissionen sådanne tilfælde og giver Kommissionen alle relevante oplysninger. Listen gennemgås på grundlag af de modtagne meddelelser, og det afgøres, om den skal tilpasses.«

c) Stk. 5 udgår.

8)I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a)I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Når sådanne foranstaltninger omfatter fastlæggelse af ordninger for udvidet producentansvar, finder de generelle minimumskrav fastlagt i artikel 8a anvendelse.

Medlemsstaterne kan bestemme, at producenter af produkter, der på eget initiativ varetager det finansielle eller det finansielle og organisatoriske ansvar for håndteringen af affaldsfasen i et produkts livscyklus, bør anvende nogle af eller alle de generelle minimumskrav fastlagt i artikel 8a.«

b)Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne kan træffe passende foranstaltninger til at fremme et design af produkter eller produktkomponenter, der mindsker miljøpåvirkningen og produktionen af affald under fremstillingen og den efterfølgende anvendelse af produkterne, og for at sikre, at nyttiggørelse og bortskaffelse af produkter, der er blevet til affald, finder sted i overensstemmelse med artikel 4 og 13.

Sådanne foranstaltninger kan blandt andet fremme udvikling, fremstilling og markedsføring af produkter og produktkomponenter med flere anvendelser, der indeholder genanvendte materialer, der er teknisk holdbare og lette at reparere, og som, efter at de er blevet til affald, er egnede til forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse for at lette en korrekt gennemførelse af affaldshierarkiet. Foranstaltningerne skal tage højde for produkternes indvirkning i hele deres livscyklus, affaldshierarkiet og, hvor det er relevant, potentialet for at kunne genanvendes flere gange.«

c)Følgende stykke indsættes:

»5. Kommissionen tilrettelægger udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og de aktører, der deltager i ordninger for udvidet producentansvar, om den praktiske gennemførelse af de generelle mindstekrav, der er fastlagt i artikel 8a. Dette omfatter blandt andet udveksling af oplysninger om bedste praksis for at sikre passende forvaltning, grænseoverskridende samarbejde vedrørende ordningerne for udvidet producentansvar og et velfungerende indre marked, om organisatoriske karakteristika ved og overvågning af organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenterne af produkter, om gradueringen af de finansielle bidrag, om udvælgelse af affaldshåndteringsoperatører, og om forebyggelse af henkastning af affald. Kommissionen offentliggør resultaterne af denne udveksling af oplysninger og kan udstikke retningslinjer om disse og andre

relevante aspekter.

Kommissionen offentliggør i samråd med medlemsstaterne retningslinjer for grænseoverskridende samarbejde vedrørende ordninger for udvidet producentansvar og for graduering af de finansielle bidrag, der er omhandlet i artikel 8a, stk. 4, litra b).

Hvis det er nødvendigt for at undgå forvridding af det indre marked, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte kriterier med henblik på en ensartet anvendelse af artikel 8a, stk. 4, litra b), men uden at fastsætte bidragenes nøjagtige størrelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 2.«

9)Følgende artikel indsættes:

»Artikel 8a

Generelle minimumskrav til ordninger for udvidet producentansvar

1. Når der etableres ordninger for udvidet producentansvar i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, herunder i henhold til andre EU-retsakter, skal medlemsstaterne:

a) nøje fastlægge roller og ansvarsområder for alle relevante involverede aktører, herunder producenter af produkter, der markedsfører produkter i medlemsstaten, organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på disses vegne, private eller offentlige aktører på affaldsområdet, lokale myndigheder og, hvor det er relevant, operatører inden for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug samt socialøkonomiske virksomheder

b) i overensstemmelse med affaldshierarkiet fastlægge affaldshåndteringsmål, der som minimum sigter mod at nå de kvantitative mål, der er relevante for ordningen for udvidet producentansvar som fastlagt i dette direktiv og i direktiv 94/62/EF, direktiv 2000/53/EF, direktiv 2006/66/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU (*4), samt fastsætte andre kvantitative og/eller kvalitative mål, der anses som relevante for ordningen for udvidet producentansvar

c) sikre, at der er etableret et rapporteringssystem til at indsamle data om de produkter, der markedsføres i medlemsstaten af producenter af produkter omfattet af det udvidede producentansvar, og data om indsamlingen og behandlingen af affald fra disse produkter, i givet fald med angivelse af affaldsmaterialestrømme såvel som andre data af relevans for litra b)

d) sikre ligebehandling af producenter af produkter uanset deres oprindelse eller størrelse, og uden at der lægges en uforholdsmæssig stor regelbyrde på producenter, herunder små og mellemstore virksomheder, der fremstiller produkter i små mængder.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldsindehavere, der omfattes af ordninger for udvidet producentansvar, som er etableret i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, oplyses om affaldsforebyggelsesforanstaltninger, centre for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug, tilbagetagelses- og indsamlingssystemer og om bekæmpelse af henkastning af affald. Medlemsstaterne træffer også foranstaltninger for at give affaldsindehavere incitament til at leve op til deres ansvar for at aflevere deres affald i de eksisterende særskilte indsamlingssystemer, navnlig gennem økonomiske incitament eller forskrifter, når det er relevant.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver producent af produkter eller organisation, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter af produkter:

- a) har et klart defineret geografisk, produktmæssigt og materialemæssigt dækningsområde uden, at dette begrænses til de dækningsområder, hvor indsamlingen og håndteringen af affald er mest rentabel
- b) sikrer en passende adgang til affaldsindsamlingsordninger inden for de områder, der er omhandlet i litra a)
- c) råder over de nødvendige finansielle eller finansielle og organisatoriske midler til at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar
- d) indfører en passende mekanisme for egenkontrol, der, hvor det er relevant, støttes af regelmæssige uafhængige revisioner for at vurdere:
 - i) dens økonomiske forvaltning, herunder overholdelse af kravene fastlagt i stk. 4, litra a) og b)
 - ii) kvaliteten af de indsamlede og rapporterede data i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, litra c), og med kravene i forordning (EF) nr. 1013/2006
- e) gør oplysninger om opfyldelse af målene for affaldshåndtering omhandlet i stk. 1, litra b), offentligt tilgængelige og, i tilfælde af kollektiv opfyldelse af forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar også oplysninger om:
 - i) ejerskab og medlemskab
 - ii) de økonomiske bidrag, der betales af producenterne per solgt enhed eller per ton markedsført produkt, og
 - iii) udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de finansielle bidrag, som producenten af produktet betaler for at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar:

- a) dækker følgende omkostninger for de produkter, som producenten markedsfører i den pågældende medlemsstat:
 - omkostningerne ved særskilt indsamling af affald og efterfølgende transport og behandling heraf, herunder behandling, der er nødvendig for at opfylde EU-målene for affaldshåndtering, samt de omkostninger, der er nødvendige for at opfylde de andre mål og målsætninger, der er omhandlet i stk. 1, litra b), idet der tages hensyn til indtægterne fra genbrug, fra salg af sekundære råstoffer fra dennes produkter og fra uindløst pant
 - omkostninger ved levering af relevante oplysninger til affaldsindehavere i overensstemmelse med stk. 2
 - omkostninger ved indsamling og rapportering af data i overensstemmelse med stk. 1, litra c).

Dette litra finder ikke anvendelse på ordninger med udvidet producentansvar, der er oprettet i overensstemmelse med direktiv 2000/53/EF, 2006/66/EF eller 2012/19/EU

- b) i tilfælde af kollektiv opfyldelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar så vidt muligt er graderet efter individuelle produkter eller grupper af lignende produkter, navnlig ved at tage hensyn til deres holdbarhed, reparerbarhed, genbrugelighed og genanvendelighed og tilstedeværelsen af farlige stoffer, dermed baseret på en livscyklustilgang og en overensstemmelse med de krav, der er fastsat i relevant EU-ret, samt, hvor relevant, baseret på harmoniserede kriterier for at sikre et velfungerende indre marked, og

c) ikke overstiger de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde. Sådanne omkostninger skal fastsættes på en gennemsigtig måde af de berørte aktører.

I tilfælde, hvor det er begrundet i behovet for at sikre en passende affaldshåndtering og den økonomiske bæredygtighed af ordningen for udvidet producentansvar, kan medlemsstaterne afvige fra den fordeling af det finansielle ansvar, der er fastsat i litra a), forudsat at:

i) producenterne af produkter i forbindelse med ordninger for udvidet producentansvar, oprettet med henblik på at nå affaldshåndteringsmål og -målsætninger, der er fastsat i henhold til EU-retsakter, afholder mindst 80 % af de nødvendige omkostninger

ii) producenterne af produkter i forbindelse med ordninger for udvidet producentansvar, der oprettes den 4. juli 2018 eller senere med henblik på at nå affaldshåndteringsmål og -målsætninger, der alene er fastsat i medlemsstaternes lovgivning, afholder mindst 80 % af de nødvendige omkostninger

iii) producenterne af produkter i forbindelse med ordninger for udvidet producentansvar, der oprettes før den 4. juli 2018 med henblik på at nå affaldshåndteringsmål og -målsætninger, der alene er fastsat i medlemsstaternes lovgivning, afholder mindst 50 % af de nødvendige omkostninger,

forudsat at de resterende omkostninger afholdes af de oprindelige affaldsproducenter eller -distributører.

Denne undtagelse må ikke anvendes til at sænke den forholdsmæssige andel af omkostninger, der afholdes af producenter af produkter under ordninger for udvidet producentansvar, der er oprettet før den 4. juli 2018.

5. Medlemsstaterne indfører en passende overvågnings- og håndhævelsesramme med henblik på at sikre, at producenter af produkter og organisationer, der gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på deres vegne, opfylder deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, herunder i forbindelse med fjernsalg, at de finansielle midler anvendes korrekt, og at alle de aktører, der deltager i gennemførelsen af ordningerne for udvidet producentansvar, rapporterer pålidelige data.

Hvor flere organisationer på en medlemsstats område varetager forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter af produkter, udpeger den pågældende medlemsstat mindst ét organ, som skal være uafhængigt af private interesser, eller en offentlig myndighed til at føre tilsyn med opfyldelsen af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar.

Hver medlemsstat tillader, at en producent af produkter, der er etableret i en anden medlemsstat, men markedsfører produkter på førstnævntes område, udpeger en juridisk eller fysisk person, der er etableret på dens område, som bemyndiget repræsentant med henblik på opfyldelsen af producentens forpligtelser under ordninger for udvidet producentansvar på dens område.

Med henblik på overvågning og verificering af overholdelsen af forpligtelserne for producenten af produktet under ordninger for udvidet producentansvar kan medlemsstaterne fastlægge de krav, såsom registrerings-, oplysnings- og rapporteringskrav, der skal opfyldes af en juridisk eller fysisk person, der skal udpeges som bemyndiget repræsentant på deres område.

6. Medlemsstaterne sikrer en regelmæssig dialog mellem de relevante interessenter, der deltager i gennemførelsen af ordninger for udvidet producentansvar, herunder producenter og distributører, private eller offentlige aktører på affaldsområdet, lokale myndigheder, civilsamfundsorganisationer og, hvor det er relevant, socialøkonomiske aktører, genbrugs- og reparationsnetværk samt operatører inden for forberedelse med henblik på genbrug.

7. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre, at de ordninger for udvidet producentansvar, der er etableret inden den 4. juli 2018, overholder nærværende artikel senest den 5. januar 2023.

8. Offentliggørelsen af oplysninger i henhold til nærværende artikel berører ikke sikring af fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger i overensstemmelse med den relevante EU-ret og nationale ret.

(^{*4}) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 38).«

10) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Affaldsforebyggelse

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at forebygge affaldsproduktion. Disse foranstaltninger skal som minimum:

a) fremme og støtte bæredygtige produktions- og forbrugsmodeller

b) fremme design, fremstilling og anvendelse af produkter, der er ressourceeffektive, holdbare (herunder med hensyn til levetid og fravær af planlagt forældelse), reparerbare, genbrugelige og opgraderbare

c) være målrettede produkter, der indeholder kritiske råstoffer for at forebygge, at disse råstoffer bliver til affald

d) tilskynde til genbrug af produkter og etablering af systemer, der fremmer reparations- og genbrugsaktiviteter, herunder navnlig for elektrisk og elektronisk udstyr, tekstiler og møbler såvel som for emballage og byggematerialer og -produkter

e) i relevant omfang og uden at det berører intellektuelle ejendomsrettigheder, fremme tilgængeligheden af reservedele, brugsanvisninger, teknisk information eller andre instrumenter samt andet udstyr eller software, der muliggør reparation og genbrug af produkter, uden at det går ud over deres kvalitet og sikkerhed

f) nedbringe affaldsproduktionen i processer som led i industriproduktion, mineraludvinding, fremstilling, bygning og nedrivning, idet der tages hensyn til den bedste tilgængelige teknik

g) begrænse produktionen af madaffald inden for primærproduktion, forarbejdnings- og fremstillingssektoren, detailhandelen og anden fødevareredistribution, restaurationsbranchen og restaurationstjenester samt i husholdningerne som bidrag til De Forenede Nationers bæredygtighedsmål om reduktion af det globale madaffald pr. indbygger i detail- og forbrugerleddet med 50 % og reduktion af madspild i produktions- og forsyningskæderne inden 2030

h) tilskynde til donation af fødevarer og anden omfordeling til menneskelig konsum, hvor anvendelse til mennesker prioriteres over anvendelse som dyrefoder og oparbejdning til nonfoodprodukter

i) fremme reduktionen af indholdet af farlige stoffer i materialer og produkter, uden at dette berører de harmoniserede lovkrav vedrørende disse materialer og produkter, der er fastlagt på EU-plan, og sikre, at enhver leverandør af en artikel, som defineret i artikel 3, nr. 33), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 (^{*5}), indgiver de oplysninger, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, i nævnte forordning, til Det Europæiske Kemikalieagentur fra den 5. januar 2021

j) reducere produktionen af affald, navnlig affald, som ikke er egnet til forberedelse med henblik på genbrug eller genanvendelse

k) identificere de produkter, der udgør hovedkilderne til henkastet affald, navnlig i naturen og havmiljøet, og træffe passende foranstaltninger til at forebygge og nedbringe mængden af henkastet affald fra sådanne produkter; i det omfang medlemsstaterne beslutter at gennemføre denne forpligtelse ved hjælp af markedsrestriktioner, sikrer de, at disse restriktioner er forholdsmæssige og ikkediskriminerende

l) sigte på at standse produktionen af havaffald som et bidrag til De Forenede Nationer bæredygtighedsmål om at forhindre og væsentligt reducere havforurening af enhver slags, og

m) udforme og støtte oplysningskampagner for at højne bevidstheden om affaldsforebyggelse og henkastning af affald.

2. Det Europæiske Kemikalieagentur opretter en database med de oplysninger, der skal indgives til det i medfør af stk. 1, litra i), senest den 5. januar 2020 og vedligeholder den. Det Europæiske Kemikalieagentur giver adgang til denne database til affaldsbehandlingsoperatører. Det giver også adgang til denne database til forbrugerne efter anmodning.

3. Medlemsstaterne overvåger og vurderer gennemførelsen af foranstaltningerne til affaldsforebyggelse. Med henblik herpå anvender de passende kvalitative og kvantitative indikatorer og mål, navnlig for den mængde affald, der produceres.

4. Medlemsstaterne overvåger og vurderer gennemførelsen af deres foranstaltninger til genbrug ved at måle genbruget på grundlag af den fælles metode, der fastsættes ved den gennemførelsesretsakt, som er omhandlet i stk. 7, med virkning fra det første fulde kalenderår efter vedtagelsen af denne gennemførelsesretsakt.

5. Medlemsstaterne overvåger og vurderer gennemførelsen af deres foranstaltninger til forebyggelse af madaffald ved at måle omfanget af madaffald på grundlag af den metode, der fastsættes ved den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 8, med virkning fra det første fulde kalenderår efter vedtagelsen af denne delegerede retsakt.

6. Senest den 31. december 2023 undersøger Kommissionen de data om madaffald, som medlemsstaterne har rapporteret i overensstemmelse med artikel 37, stk. 3, med henblik på at overveje muligheden af at fastsætte et EU-dækkende mål for reduktion af madaffald, som skal nås i 2030, på grundlag af data indberettet af medlemsstaterne i overensstemmelse med den fælles metode, der fastlægges i henhold til nærværende artikels stk. 8. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.

7. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter for at fastsætte indikatorer med henblik på at måle de overordnede fremskridt med gennemførelsen af affaldsforebyggelsesforanstaltningerne og vedtager senest den 31. marts 2019 en gennemførelsesretsakt med henblik på at fastlægge en fælles metode til rapportering om genbrug af produkter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 2.

8. Senest den 31. marts 2019 vedtager Kommissionen på grundlag af resultatet af det arbejde, der udføres af »EU's platform om fødevarer og madspild«, en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastsætte en fælles metode og kvalitetsmæssige minimumskrav for at muliggøre en ensartet måling af omfanget af madaffald.

9. Senest den 31. december 2024 undersøger Kommissionen de data om genbrug, som medlemsstaterne

har rapporteret i overensstemmelse med artikel 37, stk. 3, med henblik på at overveje muligheden for foranstaltninger til fremme af genbrug af produkter, herunder fastsættelse af kvantitative mål. Kommissionen undersøger også muligheden for at etablere andre foranstaltninger til forebyggelse af affald, herunder affaldsreduktionsmål. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.

(^{*5}) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).«

11) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Nyttiggørelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affald gennemgår forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse eller andre nyttiggørelsesoperationer i overensstemmelse med artikel 4 og 13.

2. Hvis det er nødvendigt for at opfylde bestemmelserne i stk. 1 og for at lette eller forbedre forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse eller anden nyttiggørelse, indsamles affald særskilt og blandes ikke med andet affald eller andre materialer med andre egenskaber.

3. Medlemsstaterne kan tillade undtagelser fra stk. 2, hvis mindst én af følgende betingelser er opfyldt:

a) samlet indsamling af visse typer affald påvirker ikke deres potentiale for at blive forberedt med henblik på genbrug, genanvendt eller på anden måde nyttiggjort i overensstemmelse med artikel 4, og kvaliteten af outputtet fra disse operationer er sammenlignelig med den, der opnås via særskilt indsamling

b) særskilt indsamling giver ikke det bedste miljøresultat, når man betragter den samlede miljøvirkning af håndteringen af de relevante affaldsstrømme

c) særskilt indsamling er ikke teknisk mulig under hensyntagen til god praksis inden for affaldsindsamling

d) særskilt indsamling vil medføre uforholdsmæssigt høje økonomiske omkostninger set i forhold til de omkostninger, der er forbundet med negative miljø- og sundhedsmæssige påvirkninger af blandet affaldsindsamling og -behandling, potentialet for energieffektivitetsforbedringer i indsamling og behandling af affald, indtægter fra salg af sekundære råstoffer samt anvendelsen af princippet om, at forureneren betaler, og udvidet producentansvar.

Medlemsstaterne foretager jævnligt en vurdering af undtagelserne i henhold til dette stykke under hensyntagen til god praksis for særskilt indsamling af affald og andre udviklinger inden for affaldshåndtering.

4. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at affald, som er indsamlet særskilt for at blive forberedt med henblik på genbrug eller genanvendt i henhold til artikel 11, stk. 1, og artikel 22, ikke forbrændes, dog med undtagelse af affald hidrørende fra efterfølgende behandlinger af det særskilt indsamlede affald, for hvilket forbrænding giver det bedste miljømæssige resultat i overensstemmelse

med artikel 4.

5. Hvis det er nødvendigt for at opfylde bestemmelserne i denne artikels stk. 1 og lette eller forbedre nyttiggørelsen, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til, før eller under nyttiggørelsen, at fjerne farlige stoffer, blandinger og komponenter fra farligt affald med henblik på behandling heraf i overensstemmelse med artikel 4 og 13.

6. Medlemsstaterne forelægger senest den 31. december 2021 Kommissionen en rapport om gennemførelsen af nærværende artikel for så vidt angår kommunalt affald og bioaffald, herunder om det materialemæssige og geografiske dækningsområde med særskilt indsamling og eventuelle undtagelser i henhold til stk. 3.«

12) Artikel 11 ændres således:

a) Titlen affattes således:

»Forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse«.

b) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til fremme af forberedelse med henblik på genbrug, navnlig ved at tilskynde til etablering af og støtte til netværk for forberedelse med henblik på genbrug og reparationsnetværk og, når det er foreneligt med forsvarlig affaldshåndtering, lette disse netværks adgang til affald indehavet af indsamlingsordninger eller -faciliteter, som kan forberedes med henblik på genbrug, men ikke af disse ordninger eller faciliteter er tiltænkt til forberedelse med henblik på genbrug, samt ved at fremme anvendelse af økonomiske instrumenter, indkøbskriterier, kvantitative målsætninger og andre foranstaltninger.

Medlemsstaterne iværksætter foranstaltninger til fremme af genanvendelse af høj kvalitet, og de vedtager med henblik herpå særskilt affaldsindsamling, jf. dog artikel 10, stk. 2 og 3.

Medlemsstaterne indfører som minimum særskilt indsamling af papir, metal, plast og glas samt, fra den 1. januar 2025, af tekstiler, jf. dog artikel 10, stk. 2 og 3.

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at fremme selektiv nedrivning for at muliggøre fjernelse af og sikker håndtering af farlige stoffer samt fremme genbrug og genanvendelse af høj kvalitet ved selektiv fjernelse af materialer og sikre, at der etableres sorteringssystemer for bygge- og nedrivningsaffald som minimum for træ, mineralske fraktioner (beton, mursten, tegl og keramik, sten), metal, glas, plast og gips.«

c) Stk. 2 ændres således:

i) Indledningen affattes således:

»2. For at sikre overensstemmelse med målsætningerne i dette direktiv og som led i bestræbelserne på at omstille sig til en europæisk cirkulær økonomi med høj ressourceeffektivitet træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at nå følgende mål:«.

ii) Følgende litraer indsættes:

»c) senest i 2025, at forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af kommunalt affald skal øges til mindst 55 vægtprocent

d) senest i 2030, at forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af kommunalt affald skal øges til mindst 60 vægtprocent

e) senest i 2035, at forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af kommunalt affald skal øges til mindst 65 vægtprocent.«.

d) Stk. 3, 4 og 5 affattes således:

»3. En medlemsstat kan udsætte fristerne for opfyldelse af de mål, der er omhandlet i stk. 2, litra c), d) og e), med op til fem år, forudsat at den pågældende medlemsstat:

a) lod mindre end 20 % af sit kommunale affald produceret i 2013 forberede med henblik på genbrug og genanvende eller lod mere end 60 % af sit kommunale affald produceret i 2013 deponere, som angivet i OECD's og Eurostats fælles spørgeskema, og

b) senest 24 måneder før den frist, der er fastsat i stk. 2, litra c), d) eller e), underretter Kommissionen om sin hensigt om at udsætte den pågældende frist og indgiver en gennemførelsesplan i overensstemmelse med bilag IVb.

4. Inden for tre måneder efter modtagelsen af den gennemførelsesplan, der er forelagt i henhold til stk. 3, litra b), kan Kommissionen anmode en medlemsstat om at revidere denne plan, såfremt Kommissionen finder, at planen ikke opfylder kravene fastsat i bilag IVb. Den pågældende medlemsstat forelægger en revideret plan inden for tre måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning.

5. I tilfælde af en udsættelse af fristen for opnåelse af målene i overensstemmelse med stk. 3 træffer den pågældende medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at øge forberedelsen med henblik på genbrug og genanvendelsen af kommunalt affald:

a) til mindst 50 % senest i 2025 i tilfælde af udsættelse af fristen for opnåelse af målet omhandlet i stk. 2, litra c)

b) til mindst 55 % senest i 2030 i tilfælde af udsættelse af fristen for opnåelse af målet omhandlet i stk. 2, litra d)

c) til mindst 60 % senest i 2035 i tilfælde af udsættelse af fristen for opnåelse af målet omhandlet i stk. 2, litra e).«

e) Følgende stykker tilføjes:

»6. Kommissionen overvejer senest den 31. december 2024 at opstille mål for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af bygge- og nedrivningsaffald og dets materialespecifikke fraktioner, tekstilaffald, erhvervsaffald, ikke-farligt industriaffald og andre affaldsstrømme, samt mål for forberedelse med henblik på genbrug af kommunalt affald og genanvendelsesmål for kommunalt bioaffald. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.

7. Kommissionen tager senest den 31. december 2028 målet fastlagt i stk. 2, litra e), op til revision. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.

Kommissionen foretager en vurdering af samfyringsteknologi, der gør det muligt at inkorporere mineraler i medforbrændingen af kommunalt affald. Såfremt der findes en pålidelig metode, overvejer Kommissionen som led i denne revision, hvorvidt sådanne mineraler kan medregnes i opfyldelsen af genanvendelsesmålene.«

13)Følgende artikler indsættes:

»Artikel 11a

Regler for beregning af, om målene er opfyldt

»1. Med henblik på beregning af, om målene fastlagt i artikel 11, stk. 2, litra c), d) og e), og i artikel 11, stk. 3, er opfyldt, gælder følgende:

- a)medlemsstaterne beregner vægten af det kommunale affald, der er produceret og forberedt med henblik på genbrug eller genanvendt i et givet kalenderår
- b)vægten af det kommunale affald, der er forberedt med henblik på genbrug, beregnes som vægten af de produkter og produktkomponenter, der er blevet til kommunalt affald og har gennemgået den fornødne kontrol, rengøring og reparation for at kunne genbruges uden yderligere sortering eller forbehandling
- c)vægten af det genanvendte kommunale affald beregnes som vægten af det affald, som har gennemgået den fornødne kontrol, sortering og andre forberedende foranstaltninger til fjernelse af de affaldsmaterialer, der ikke skal indgå i den efterfølgende oparbejdning, og til sikring af genanvendelse af høj kvalitet, og som derefter bringes ind i den genanvendelsesproces, hvor den konkrete oparbejdning af affaldsmaterialer til produkter, materialer eller stoffer finder sted.

2. Med henblik på stk. 1, litra c), skal vægten af det genanvendte kommunale affald måles, når affaldet bringes ind i genanvendelsesprocessen.

Som en undtagelse fra første afsnit kan vægten af det genanvendte kommunale affald måles som outputtet fra enhver sorteringsoperation, forudsat at:

- a) dette outputaffald efterfølgende genavendes
- b)vægten af materialer eller stoffer, der fjernes ved yderligere operationer forud for genanvendelsesprocessen og ikke genanvendes efterfølgende, ikke indgår i vægten af det affald, der rapporteres som genanvendt.

3. Medlemsstaterne indfører et effektivt system for kvalitetskontrol og sporing af kommunalt affald for at sikre, at betingelserne fastlagt i nærværende artikels stk. 1, litra c), og stk. 2 opfyldes. For at sikre pålideligheden og nøjagtigheden af de data, der er indsamlet om genanvendt affald, kan systemet bestå af elektroniske registre, der oprettes i henhold til artikel 35, stk. 4, tekniske specifikationer for kvalitetskravene til sorteret affald, eller gennemsnitlige tabsandele for sorteret affald for henholdsvis forskellige affaldstyper og forskellige affaldshåndteringspraksisser. Gennemsnitlige tabsandele må kun anvendes i de tilfælde, hvor pålidelige data ikke kan opnås på anden måde, og skal beregnes på grundlag af de beregningsregler, der fastsættes i den delegerede retsakt, som vedtages i henhold til nærværende artikels stk. 10.

4. Med henblik på beregningen af om de mål, der er fastsat i artikel 11, stk. 2, litra c), d) og e), og i artikel 11, stk. 3, er opfyldt, kan mængden af bionedbrydeligt kommunalt affald, der undergår aerob eller anaerob behandling, regnes med som genanvendt, forudsat at denne behandling fører til dannelse af kompost, digestat eller andet output med en tilsvarende mængde genanvendt indhold i forhold til input, som skal anvendes som et genanvendt produkt, materiale eller stof. Hvis outputtet anvendes på jord, kan medlemsstaterne kun anse det som genanvendt, hvis denne anvendelse er til gavn for landbruget eller skaber miljømæssige forbedringer.

Med virkning fra den 1. januar 2027 kan kommunalt bioaffald, der undergår aerob eller anaerob behandling, kun regnes som genanvendt, hvis det i overensstemmelse med artikel 22 er blevet indsamlet særskilt eller adskilt ved kilden.

5. Med henblik på beregning af, om målene i artikel 11, stk. 2, litra c), d), og e), og i artikel 11, stk. 3, er opfyldt, kan den mængde affaldsmaterialer, der er ophørt med at være affald som følge af en forberedende operation forud for oparbejdningen, regnes som genanvendt, forudsat at sådanne materialer er bestemt til efterfølgende oparbejdning til produkter, materialer eller stoffer, hvad enten de bruges til det oprindelige formål eller andre formål. Derimod kan materialer, som er ophørt med at være affald, og som skal anvendes som brændsel eller andre midler til energifremstilling, eller som skal forbrændes, anvendes til opfyldning eller deponeres, ikke medregnes i opfyldelsen af genanvendelsesmålene.

6. Med henblik på beregningen af hvorvidt målene i artikel 11, stk. 2, litra c), d) og e), og i artikel 11, stk. 3, er opfyldt, kan medlemsstaterne medregne genanvendelsen af metaller, der er frasorteret efter forbrænding af kommunalt affald, forudsat at de genanvendte metaller opfylder bestemte kvalitetskriterier fastlagt i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i medfør af nærværende artikels stk. 9.

7. Affald, der overføres til en anden medlemsstat til forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse eller opfyldning i den pågældende medlemsstat, må kun regnes med i opfyldelsen af de mål, der er fastsat i artikel 11, stk. 2 og 3, i den medlemsstat, hvor affaldet blev indsamlet.

8. Affald, der eksporteres fra Unionen til forberedelse med henblik på genbrug eller genanvendelse, regnes kun med i opfyldelsen af de mål, der er fastsat i dette direktivs artikel 11, stk. 2 og 3, i den medlemsstat, hvor affaldet blev indsamlet, hvis kravene i nærværende artikels stk. 3 er opfyldt, og hvis eksportøren i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1013/2006 kan forelægge bevis for, at overførslen af affald opfylder kravene i nævnte forordning, og at behandlingen af affaldet uden for Unionen har fundet sted under forhold, der i det store hele svarer til kravene i den relevante EU-miljøret.

9. Med henblik på at sikre ens betingelser for anvendelsen af nærværende artikel vedtager Kommissionen senest den 31. marts 2019 gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for beregning, kontrol og rapportering af data, navnlig vedrørende:

- a) en fælles metode til beregning af vægten af metaller, der er blevet genanvendt i overensstemmelse med stk. 6, herunder kvalitetskriterier for de genanvendte metaller, og
- b) bioaffald, der er frasorteret og genanvendt ved kilden.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 2.

10. Senest den 31. marts 2019 vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastsætte regler for beregning, kontrol og rapportering af vægten af materialer eller stoffer, der fjernes efter en sortering og ikke efterfølgende genanvendes, baseret på gennemsnitlige tabsandele for sorteret affald.

Artikel 11b

Rapport om tidlig varsling

1. Kommissionen udarbejder i samarbejde med Det Europæiske Miljøagentur rapporter om fremskridt med hensyn til opfyldelsen af de mål, der er fastlagt i artikel 11, stk. 2, litra c), d) og e), og i artikel 11, stk. 3, senest tre år før hver frist, der er fastlagt deri.

2. Rapporterne omhandlet i stk. 1 skal omfatte følgende:

- a) et skøn over, hvorvidt den enkelte medlemsstat har opfyldt målene
- b) en liste over medlemsstater, som er i fare for ikke at kunne opfylde målene inden for de pågældende frister, ledsaget af egnede henstillinger rettet til de berørte medlemsstater
- c) eksempler på bedste praksis, som anvendes i hele Unionen, og som kan give vejledning i at gøre fremskridt hen imod opfyldelse af målene.«

14) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

Bortskaffelse

1. Finder nyttiggørelse i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, ikke sted, sikrer medlemsstaterne, at affaldet underkastes sikre bortskaffelsesoperationer, som opfylder bestemmelserne i artikel 13 om beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet.
2. Kommissionen foretager senest den 31. december 2024 en vurdering af de bortskaffelsesoperationer, der er anført i bilag I, navnlig i lyset af artikel 13, og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag, med henblik på regulering af bortskaffelsesoperationer, herunder gennem eventuelle restriktioner, og på eventuel indførelse af et reduktionsmål for at sikre en miljømæssigt forsvarlig affaldshåndtering.«

15) Artikel 14 affattes således:

»Artikel 14

Omkostninger

1. I overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler, skal omkostningerne ved affaldshåndtering, herunder den nødvendige infrastruktur og driften heraf, afholdes af den oprindelige affaldsproducent eller de nuværende eller tidligere affaldsindehavere.
2. Uden at det berører artikel 8 og 8a, kan medlemsstaterne beslutte, at omkostningerne ved affaldshåndtering helt eller delvist afholdes af producenten af det produkt, hvorfra affaldet stammer, og at distributørerne af dette produkt kan deltage i afholdelsen af disse omkostninger.«

16) Artikel 18, stk. 3, affattes således:

»3. I tilfælde af, at farligt affald i strid med nærværende artikel er blevet blandet, sikrer medlemsstaterne, uden at det berører artikel 36, at der foretages adskillelse i det omfang, det er teknisk muligt og nødvendigt for at opfylde kravene i artikel 13.

Såfremt adskillelse ikke er påkrævet i henhold til dette stykkes første afsnit, sikrer medlemsstaterne, at det blandede affald behandles på et anlæg, der har opnået tilladelse i henhold til artikel 23 til at behandle en sådan blanding.«

17) Artikel 20 affattes således:

»Artikel 20

Farligt affald produceret af husholdninger

1. Medlemsstaterne indfører senest den 1. januar 2025 særskilt indsamling af fraktioner af farligt affald produceret af husholdninger med henblik på at sikre, at de håndteres korrekt i overensstemmelse med artikel 4 og 13 og ikke forurener andre kommunale affaldsstrømme.
2. Artikel 17, 18, 19 og 35 finder ikke anvendelse på blandet affald produceret af husholdninger.
3. Artikel 19 og 35 finder ikke anvendelse på udskilte fraktioner af farligt affald produceret af husholdninger, før det er modtaget til indsamling, bortskaffelse eller nyttiggørelse af et anlæg eller en virksomhed, der har indhentet tilladelse eller er registreret i overensstemmelse med artikel 23 eller 26.
4. Senest den 5. januar 2020 udarbejder Kommissionen retningslinjer for at bistå med og lette medlemsstaternes særskilte indsamling af fraktioner af farligt affald produceret af husholdninger.«

18) Artikel 21 ændres således:

a) I stk. 1 affattes litra a), b) og c) således:

- »a) at olieaffald indsamles særskilt, medmindre særskilt indsamling ikke er teknisk mulig under hensyntagen til god praksis
- b) at olieaffald behandles på en måde, der giver prioritet til regenerering eller alternativt til andre genanvendelsesoperationer, som giver et tilsvarende eller bedre samlet miljøresultat i forhold til regenerering, i overensstemmelse med artikel 4 og 13
- c) at olieaffald med forskellige egenskaber ikke blandes, og at olieaffald ikke blandes med andre former for affald eller stoffer, hvis en sådan blanding vanskeliggør regenereringen heraf eller anden genanvendelsesoperation, som giver et tilsvarende eller et bedre samlet miljøresultat i forhold til regenerering.«

b) Følgende stykke tilføjes:

- »4. Kommissionen foretager senest den 31. december 2022 en undersøgelse af de data om olieaffald, som medlemsstaterne har indgivet i overensstemmelse med artikel 37, stk. 4, med henblik på at overveje muligheden af at vedtage foranstaltninger til behandling af olieaffald, herunder kvantitative mål for regenerering af olieaffald og eventuelle yderligere foranstaltninger til fremme af regenereringen af olieaffald. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.«

19) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

Bioaffald

1. Medlemsstaterne sikrer, at bioaffald senest den 31. december 2023 og med forbehold af artikel 10, stk. 2 og 3, enten frasorteres og genanvendes ved kilden, eller indsamles særskilt og ikke blandes med andre former for affald.

Medlemsstaterne kan tillade, at affald med tilsvarende egenskaber hvad angår bionedbrydelighed og komposterbarhed, der opfylder de relevante europæiske standarder eller eventuelle tilsvarende nationale standarder for emballage, som kan genanvendes ved kompostering og bionedbrydning, indsamles sammen med bioaffald.

2. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 4 og 13 for at:

a) tilskynde til genanvendelse, herunder kompostering og bioforgasning, af bioaffald på en måde, der lever op til et højt niveau af miljøbeskyttelse og giver et output, som opfylder relevante høje kvalitetsnormer

b) tilskynde til hjemmekompostering, og

c) fremme anvendelse af materialer, som er fremstillet af bioaffald.

3. Kommissionen anmoder senest den 31. december 2018 de europæiske standardiseringsorganisationer om at udvikle europæiske standarder for bioaffald, der gennemgår organiske genanvendelsesprocesser, for kompost og for digestat på grundlag af de bedste tilgængelige praksisser.«

20) I artikel 27 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastsætte tekniske minimumsstandarder for behandling, herunder sortering og genanvendelse af affald, der kræver en tilladelse i henhold til artikel 23, når det er dokumenteret, at sådanne minimumsstandarder vil medføre en fordel i form af beskyttelse af menneskers sundhed og af miljøet.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastsætte de minimumsstandarder for aktiviteter, der kræver en registrering i henhold til artikel 26, litra a) og b), når det er dokumenteret, at sådanne minimumsstandarder vil medføre en fordel i form af beskyttelse af menneskers sundhed og af miljøet eller ved at hindre forstyrrelse på det indre marked.«

21) I artikel 28 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 ændres således:

i) Litra b) og c) affattes således:

»b) eksisterende større bortskaffelses- og nyttiggørelsesanlæg, herunder særlige ordninger for olieaffald, farligt affald, affald der indeholder betydelige mængder af kritiske råstoffer eller affaldsstrømme, der er omhandlet i særlig EU-lovgivning

c) en vurdering af behovet for lukning af eksisterende affaldsanlæg og for yderligere affaldsanlægsinfrastruktur i overensstemmelse med artikel 16.

Medlemsstaterne sikrer, at der foretages en vurdering af de investeringer og andre finansielle midler, herunder for lokale myndigheder, der er nødvendige for at opfylde nævnte behov. Denne vurdering skal indgå i de relevante affaldshåndteringsplaner eller i andre strategiske dokumenter, der dækker hele den pågældende medlemsstats område«.

ii) Følgende litraer indsættes:

»ca) oplysninger om foranstaltninger til at nå de målsætninger, der er fastsat i artikel 5, stk. 3a), i direktiv 1999/31/EF eller i andre strategiske dokumenter, der dækker hele den pågældende medlemsstats område

cb) en vurdering af eksisterende indsamlingsordninger, herunder det materialemæssige og geografiske dækningsområde med særskilt indsamling og foranstaltninger til at forbedre funktionen heraf, af eventuelle undtagelser indrømmet i henhold til artikel 10, stk. 3, og af behovet for nye indsamlingsordninger.«

iii) Følgende litraer tilføjes:

»f) foranstaltninger til at bekæmpe og forebygge alle former for henkastning af affald og til at rydde op efter alle typer henkastet affald

g) passende kvalitative eller kvantitative indikatorer og mål, herunder for mængden af produceret affald og behandlingen heraf og for det kommunale affald, der bortskaffes eller gøres til genstand for energiudnyttelse.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Affaldshåndteringsplanerne skal være i overensstemmelse med kravene fastlagt i artikel 14 i direktiv 94/62/EF, med målene fastlagt i artikel 11, stk. 2 og 3, i nærværende direktiv og med kravene fastlagt i artikel 5 i direktiv 1999/31/EF og, for så vidt angår forebyggelse af henkastet affald, kravene fastlagt i artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF^{(*)6}) og artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF^{(*)7}).

^{(*)6}) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19)."

^{(*)7}) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).«"

22) I artikel 29 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne udarbejder affaldsforebyggelsesprogrammer, der som minimum fastsætter de affaldsforebyggelsesforanstaltninger, der er fastlagt i artikel 9, stk. 1, i overensstemmelse med artikel 1 og 4.

Disse programmer indarbejdes enten i affaldshåndteringsplanerne som krævet i artikel 28 eller i andre miljøpolitiske programmer, når det er relevant, eller fungerer som særskilte programmer. Hvis et sådant program integreres i affaldshåndteringsplanen eller nævnte andre programmer, skal affaldsforebyggelsesmålsætningerne og -foranstaltningerne klart identificeres.«

b) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. Medlemsstaterne skal ved etableringen af sådanne programmer i relevant omfang beskrive bidraget fra instrumenter og foranstaltninger, der er opført i bilag IVa, til affaldsforebyggelse og vurdere, om de eksempler på foranstaltninger, der er angivet i bilag IV, eller andre passende foranstaltninger er hensigtsmæssige. Programmerne skal også beskrive de eksisterende foranstaltninger til affaldsforebyggelse og deres bidrag til affaldsforebyggelse.«

c) Følgende stykke indsættes:

»2a. Medlemsstaterne vedtager specifikke programmer for forebyggelse af madaffald inden for deres nationale affaldsforebyggelsesprogrammer.«

d) Stk. 3 og 4 udgår.

23) Artikel 30, stk. 2, affattes således:

»2. Det Europæiske Miljøagentur offentliggør hvert andet år en rapport, der indeholder en gennemgang af de fremskridt, der er gjort for så vidt angår færdiggørelsen og gennemførelsen af affaldsforebyggelsesprogrammerne, herunder en vurdering af udviklingen, hvad angår forebyggelse af affaldsproduktion for hver medlemsstat og for Unionen som helhed, og hvad angår afkoblingen af affaldsproduktion fra økonomisk vækst og omstillingen til en cirkulær økonomi.«

24) Artikel 33, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge formatet for underretning om vedtagelsen af og væsentlige ændringer i affaldshåndteringsplanerne og affaldsforebyggelsesprogrammerne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 2.«

25) Artikel 35 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Anlæg og virksomheder som omhandlet i artikel 23, stk. 1, producenter af farligt affald og anlæg og virksomheder, der indsamler eller transporterer farligt affald som erhvervsmæssig aktivitet eller fungerer som forhandlere eller mæglere i forbindelse med farligt affald, fører et kronologisk register over:

a) mængden, arten og oprindelsen af det pågældende affald og mængden af produkter og materialer, der hidrører fra forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse eller andre nyttiggørelsesoperationer, og

b) når det er relevant, det påtænkte bestemmelsessted, den påtænkte indsamlingshyppighed, den påtænkte transportmåde og den påtænkte behandlingsmetode for affaldet.

De stiller disse data til rådighed for de kompetente myndigheder gennem det eller de elektroniske registre, der oprettes i henhold til nærværende artikels stk. 4.«

b) Følgende stykker tilføjes:

»4. Medlemsstaterne opretter et elektronisk register eller koordinerede registre til registrering af data om farligt affald, som omhandlet i stk. 1, der dækker hele den pågældende medlemsstats område. Medlemsstaterne kan oprette sådanne registre for andre affaldsstrømme, navnlig vedrørende de affaldsstrømme, for hvilke der er fastsat mål i EU-retsakter. Medlemsstaterne anvender de data om affald, der rapporteres af industrivirksomheder i det europæiske register over udledning og overførsel af forurenende stoffer, som er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006^(*).

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte minimumsbetingelser for driften af sådanne registre. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 2.

^(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 af 18. januar 2006 om oprettelse af et europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/689/EØF og 96/61/EF (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1)«.

26) Artikel 36, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at forbyde ukontrolleret bortskaffelse, dumpning og ukontrolleret håndtering af affald, herunder henkastning af affald.«

27) Artikel 37 affattes således:

»Artikel 37

Rapportering

1. Medlemsstaterne rapporterer for hvert kalenderår dataene vedrørende gennemførelsen af artikel 11, stk. 2, litra a)-e), og artikel 11, stk. 3, til Kommissionen.

De rapporterer dataene elektronisk senest 18 måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet. Dataene rapporteres i det format, der er fastlagt af Kommissionen i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7.

Den første rapporteringsperiode begynder i det første hele kalenderår efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, som fastsætter formatet for rapportering, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7.

2. Med henblik på kontrol af, om bestemmelserne i artikel 11, stk. 2, litra b), er overholdt, rapporterer medlemsstaterne den mængde af affald, der er anvendt til opfyldning og andre materialenyttiggørelsesoperationer, adskilt fra den mængde af affald, der er forberedt med henblik på genbrug eller genanvendt. Medlemsstaterne rapporterer oparbejdning af affald til materialer til brug ved opfyldningsoperationer som opfyldning.

Med henblik på kontrol af, om bestemmelserne i artikel 11, stk. 2, litra c), d) og e), og i artikel 11, stk. 3, er overholdt, rapporterer medlemsstaterne den mængde af affald, der er forberedt med henblik på genbrug, adskilt fra den mængde af affald, der er genanvendt.

3. Medlemsstaterne rapporterer hvert år data vedrørende gennemførelsen af artikel 9, stk. 4 og 5, til Kommissionen.

De rapporterer dataene elektronisk senest 18 måneder efter udgangen af den rapporteringsperiode, for hvilket dataene er indsamlet. Dataene rapporteres i det format, der er fastlagt af Kommissionen i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7.

Den første rapporteringsperiode begynder i det første hele kalenderår efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, som fastsætter formatet for rapportering, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7.

4. Medlemsstaterne rapporterer dataene for industriolie eller smøreolie af mineralsk eller syntetisk oprindelse, der er på markedet, og for særskilt indsamlet og behandlet olieaffald for hvert kalenderår til Kommissionen.

De rapporterer dataene elektronisk senest 18 måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet. Dataene rapporteres i det format, der er fastlagt af Kommissionen i overensstemmelse med stk. 7.

Den første rapporteringsperiode begynder i det første hele kalenderår efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, som fastsætter formatet for rapportering, i overensstemmelse med stk. 7.

5. Dataene, som medlemsstaterne rapporterer i henhold til denne artikel, ledsages af en kvalitetskontrolrapport og en rapport om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 11a, stk. 3 og 8, herunder detaljerede oplysninger om gennemsnitlige tabsandele, hvor det er relevant. Disse oplysninger rapporteres i det format for rapporteringen, der er fastlagt af Kommissionen i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7.

6. Kommissionen gennemgår de data, som rapporteres i overensstemmelse med nærværende artikel, og offentliggør en rapport om resultaterne af sin gennemgang. I rapporten vurderes tilrettelæggelsen af dataindsamlingen, datakilder og den metode, der anvendes i medlemsstaterne, samt dataenes fuldstændighed, pålidelighed, aktualitet og ensartethed. Vurderingen kan indeholde specifikke henstillinger til forbedringer. Rapporten udarbejdes efter medlemsstaternes første rapportering af dataene og derefter hvert fjerde år.

7. Senest den 31. marts 2019 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, som fastlægger formatet for rapporteringen af de data, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, 3, 4 og 5. Ved rapporteringen om gennemførelsen af artikel 11, stk. 2, litra a) og b), benytter medlemsstaterne de formater, der er fastlagt i Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 18. april 2012 om fastlæggelse af et spørgeskema til medlemsstaternes rapporter om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF om affald. Med henblik på rapportering om madaffald, skal den metode, der udvikles i henhold til artikel 9, stk. 8, tages i betragtning ved udviklingen af formatet for rapportering. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 2, i nærværende direktiv.«

28) Artikel 38 affattes således:

»Artikel 38

Udveksling af oplysninger og deling af bedste praksis samt fortolkning og tilpasning til den tekniske udvikling

1. Kommissionen organiserer en regelmæssig udveksling af oplysninger og deling af bedste praksis mellem medlemsstaterne, herunder, hvor det er relevant, med regionale og lokale myndigheder, om den praktiske gennemførelse og håndhævelse af kravene i dette direktiv, herunder om:

- a) anvendelsen af beregningsreglerne fastsat i artikel 11a og udformningen af foranstaltninger og systemer til sporing af kommunale affaldsstrømme fra sortering til genanvendelse
- b) passende forvaltning, håndhævelse, grænseoverskridende samarbejde
- c) innovation inden for affaldshåndtering
- d) nationale kriterier for biprodukter og affaldsfasens ophør, som omhandlet i artikel 5, stk. 3, og i artikel 6, stk. 3 og 4, med støtte fra et EU-dækkende elektronisk register, som oprettes af Kommissionen
- e) økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger, der anvendes i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, med henblik på at fremskynde opnåelsen af målsætningerne fastlagt i nævnte artikel
- f) de foranstaltninger, der er fastlagt i artikel 8, stk. 1 og 2
- g) forebyggelse samt etablering af systemer, der fremmer genbrugsaktiviteter og forlængelse af produkters levetid
- h) gennemførelsen af forpligtelserne vedrørende særskilt indsamling

i) instrumenter og incitamenter til at nå målene fastlagt i artikel 11, stk. 2, litra c), d) og e).

Kommissionen offentliggør resultaterne af udvekslingen af oplysninger og delingen af bedste praksis.

2. Kommissionen kan udarbejde retningslinjer for fortolkningen af kravene fastsat i dette direktiv, herunder vedrørende definitionen af affald, forebyggelse, genbrug, forberedelse med henblik på genbrug, nyttiggørelse, genanvendelse og bortskaffelse samt om anvendelsen af de beregningsregler, der er fastsat i artikel 11a.

Kommissionen udarbejder retningslinjer for definitionen af kommunalt affald og opfyldning.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a for at ændre dette direktiv ved at præcisere anvendelsen af den formel for forbrændingsanlæg, der er omhandlet i bilag II, punkt R1. Der kan tages hensyn til lokale klimaforhold såsom streng kulde og behov for opvarmning, for så vidt de påvirker de energimængder, der teknisk kan anvendes eller produceres i form af elektricitet, opvarmning, afkøling eller procesdamp. Lokale forhold i regionerne i den yderste periferi som anerkendt i artikel 349, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i de territorier, der er omhandlet i artikel 25 i tiltrædelsesakten af 1985, kan også tages i betragtning.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at ændre bilag IV og V i lyset af den videnskabelige og tekniske udvikling.«

29)Følgende artikel indsættes:

»Artikel 38a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i nærværende artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 1, artikel 9, stk. 8, artikel 11a, stk. 10, artikel 27, stk. 1 og 4, og artikel 38, stk. 2 og 3, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 4. juli 2018. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 7, stk. 1, artikel 9, stk. 8, artikel 11a, stk. 10, artikel 27, stk. 1 og 4, og artikel 38, stk. 2 og 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning^(*).
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 1, artikel 9, stk. 8, artikel 11a, stk. 10, artikel

27, stk. 1 og 4, og artikel 38, stk. 2 og 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en periode på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og til Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(^{*9}) EUT L 123, af 12.5.2016, s. 1.«"

30) Artikel 39 affattes således:

»Artikel 39

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (^{*10}).

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

(^{*10}) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«"

31) I bilag II affattes operationerne R3, R4 og R5 således:

»R Genanvendelse eller genvinding af organiske stoffer, der ikke anvendes som opløsningsmidler 3 (herunder kompostering eller andre former for biologisk omdannelse) (^{*11})

R 4 Genanvendelse eller genvinding af metaller og metalforbindelser (^{*12})

R 5 Genanvendelse eller genvinding af andre uorganiske stoffer (^{*13})

(^{*11}) Dette inkluderer forberedelse med henblik på genbrug, forgasning og pyrolyse under anvendelse af komponenterne som kemikalier samt nyttiggørelse af organiske materialer i form af opfyldning."

(^{*12}) Dette inkluderer forberedelse med henblik på genbrug."

(^{*13}) Dette inkluderer forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse af uorganiske byggematerialer, nyttiggørelse af uorganiske materialer i form af opfyldning, samt jordrensning, som medfører nyttiggørelse af jorden.«"

32) Bilag IVa og IVb tilføjes med den tekst, der er indeholdt i bilaget til dette direktiv.

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 5. juli 2020. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 3

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvende dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 30. maj 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

L. PAVLOVA

Formand

⁽¹⁾ [EUT C 264 af 20.7.2016, s. 98.](#)

⁽²⁾ [EUT C 17 af 18.1.2017, s. 46.](#)

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 18.4.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 22.5.2018.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver ([EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3](#)).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF ([EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16](#)).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF ([EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1](#)).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009 af 13. juli 2009 om markedsføring og anvendelse af foder, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 og ophævelse af Rådets direktiv 79/373/EØF, Kommissionens direktiv 80/511/EØF, Rådets direktiv 82/471/EØF, 83/228/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF og Kommissionens beslutning 2004/217/EF ([EUT L 229 af 1.9.2009, s. 1](#)).

(⁸) Kommissionens afgørelse 2014/955/EU af 18. december 2014 om ændring af beslutning 2000/532/EF vedrørende listen over affald i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF (EUT L 370 af 30.12.2014, s. 44).

(⁹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1).

(¹⁰) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer (EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34).

(¹¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører og om ophævelse af direktiv 91/157/EØF (EUT L 266 af 26.9.2006, s. 1).

(¹²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 38).

(¹³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

(¹⁴) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

(¹⁵) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10).

(¹⁶) EFT L 39 af 16.2.1993, s. 3.

(¹⁷) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

(¹⁸) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

(¹⁹) EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

BILAG

Følgende bilag indsættes:

»

BILAG IVa

EKSEMPLER PÅ ØKONOMISKE INSTRUMENTER OG ANDRE FORANSTALTNINGER TIL AT GIVE INCITAMENTER TIL ANVENDELSE AF AFFALDSHIERARKIET, SOM ER OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 3 (¹).

1. Afgifter og restriktioner for deponering og forbrænding af affald, som kan give incitament til affaldsforebyggelse og -genanvendelse, mens deponering forbliver den mindst foretrukne affaldshåndteringsløsning

2.»Pay as you throw«-ordninger, hvor affaldsproducenter betaler efter den faktiske mængde produceret affald, og som giver incitament til kildesortering af genanvendeligt affald og til reduktion af blandet affald

3. Skattemæssige incitamenter til donation af produkter, navnlig fødevarer
4. Ordninger for udvidet producentansvar for forskellige typer affald samt foranstaltninger til at øge deres effektivitet, omkostningseffektivitet og forvaltning
5. Returpantssystemer og andre foranstaltninger, der kan tilskynde til effektiv indsamling af brugte produkter og materialer
6. En fornuftig planlægning af investeringer i affaldshåndteringsinfrastruktur, herunder gennem EU-fonde
7. Bæredygtige offentlige indkøbsprocedurer, der kan fremme bedre affaldshåndtering og brug af genanvendte produkter og materialer
8. Udfasning af støtteformer, som ikke er i overensstemmelse med affaldshierarkiet
9. Anvendelse af skattemæssige foranstaltninger eller andre midler til at fremme udbredelsen af produkter og materialer, der er forberedt med henblik på genbrug eller genanvendt
10. Støtte til forskning og innovation i avancerede genanvendelsesteknologier og genfremstilling
11. Anvendelse af bedste tilgængelige teknikker til affaldsbehandling
12. Økonomiske incitamenter for regionale og lokale myndigheder, navnlig for at fremme affaldsforebyggelse og intensivere ordninger for særskilt indsamling, samtidig med at støtte til deponering og forbrænding undgås
13. Offentlige oplysningskampagner, navnlig om særskilt indsamling, affaldsforebyggelse og reduktion af henkastet affald, og integration af disse spørgsmål i almen og erhvervsrettet uddannelse
14. Systemer for koordinering, herunder ved hjælp af digitale midler, af alle kompetente offentlige myndigheder, som er involveret i affaldshåndtering
15. Fremme af løbende dialog og samarbejde mellem alle aktører inden for affaldshåndtering og fremme af frivillige aftaler og virksomhedsrapportering om affald.

BILAG IVb

GENNEMFØRELSESPLAN, DER SKAL FORELÆGGES I HENHOLD TIL ARTIKEL 11, STK. 3

Den gennemførelsesplan, der forelægges i henhold til artikel 11, stk. 3, skal indeholde følgende:

1. vurdering af de hidtidige, nuværende og forventede procentsatser for genanvendelse, deponering og anden behandling af kommunalt affald og de affaldsstrømme, det er sammensat af
2. vurdering af gennemførelsen af affaldshåndteringsplaner og affaldsforebyggelsesprogrammer, der er indført i henhold til artikel 28 og 29
3. begrundelsen for, at medlemsstaten mener, at den muligvis ikke vil være i stand til at nå det relevante mål fastlagt i artikel 11, stk. 2, inden for den deri fastsatte tidsfrist, og en vurdering af den fristforlængelse, der er nødvendig for at nå dette mål
4. de foranstaltninger, der er nødvendige for at nå de mål, der er fastsat i artikel 11, stk. 2 og 5, for medlemsstaten i løbet af fristforlængelsen, herunder passende økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger, med det formål at give incitamenter til anvendelse af affaldshierarkiet som fastsat i artikel 4, stk. 1, og bilag IVa

5.en tidsplan for gennemførelsen af de foranstaltninger, der er identificeret i punkt 4, bestemmelse af det organ, der har ansvaret for gennemførelsen af dem, og en vurdering af hver enkelt foranstaltnings bidrag til opfyldelsen af de mål, der gælder i tilfælde af en fristforlængelse

6.oplysninger om finansiering af affaldshåndtering i overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler

7.foranstaltninger til forbedring af datakvaliteten, hvor det er relevant, med henblik på forbedret planlægning og overvågning af resultater inden for affaldshåndtering.

«

(¹) Selvom disse instrumenter og foranstaltninger kan give incitamenter til affaldsforebyggelse, som er det øverste trin i affaldshierarkiet indeholder bilag IV en omfattende liste over mere konkrete eksempler på affaldsforebyggelsesforanstaltninger.

af 30. maj 2018

om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (1),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget (2),

efter den almindelige lovgivningsprocedure (3), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Affaldshåndteringen i Unionen bør forbedres for at beskytte, bevare og forbedre miljøkvaliteten, beskytte menneskers sundhed, sikre en forsigtig, effektiv og rationel udnyttelse af naturressourcerne, fremme den cirkulære økonomis principper, styrke anvendelsen af vedvarende energi, øge energieffektiviteten, mindske Unionens afhængighed af importerede ressourcer, skabe nye økonomiske muligheder og bidrage til at sikre konkurrenceevnen på lang sigt. En mere effektiv ressourceanvendelse vil også medføre betydelige nettobesparelser for Unionens virksomheder, offentlige myndigheder og forbrugere og samtidig reducere de samlede årlige drivhusgasemissioner.
- (2) De mål for nyttiggørelse og genanvendelse af emballage og emballageaffald, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF (4), bør ændres ved at øge genanvendelsen af emballageaffald, så de bedre afspejler Unionens ambition om at omstille sig til en cirkulær økonomi.
- (3) For at sikre større sammenhæng i EU-retten om affald, bør definitionerne i direktiv 94/62/EF endvidere bringes i overensstemmelse, hvor det er relevant, med definitionerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF (5), der finder anvendelse på affald i almindelighed.
- (4) Affaldsforebyggelse er den mest effektive måde at forbedre ressourceeffektiviteten og mindske affaldets miljømæssige påvirkninger. Det er derfor vigtigt, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger med henblik på at tilskynde til forøgelse af andelen af genbrugsemballage, der bringes i omsætning, og genbrug af emballage. Sådanne foranstaltninger kan omfatte anvendelsen af returpantssystemer og andre incitamenters såsom fastsættelse af kvantitative mål, hensyntagen til genbrug ved beregning af opnåelse af målene for genanvendelse samt differentierede finansielle bidrag til genbrugsemballage under ordninger for udvidet producentansvar for emballage. Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger med sigte på at tilskynde til anvendelse af genbrugsemballage og opnå en reduktion i forbruget af emballage, som ikke kan genanvendes, og af overflødig emballage.
- (5) Eftersom genbrug indebærer undgåelsen af at bringe ny emballage på markedet og øge mængden af produceret emballageaffald, bør genbrugssalgsemballage, der bringes i omsætning for første gang, og

træemballage, som repareres med henblik på genbrug, tages i betragtning med henblik på opnåelse af de respektive mål for emballagegenanvendelse.

- (6) Medlemsstaterne bør indføre passende incitamenter til at anvende affaldshierarkiet, herunder økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger bør være rettet mod at minimere miljøvirkningerne af emballage og emballageaffald set ud fra et livscyklusperspektiv, under hensyntagen til, hvis det er relevant, fordelene ved at bruge biobaserede materialer og materialer, der kan genanvendes flere gange. Foranstaltninger til at øge den offentlige bevidsthed om fordelene ved emballage, der er fremstillet af genanvendte materialer, kan bidrage til, at sektoren for genanvendelse af emballageaffald udvides. Hvis engangsemballage er uundgåelig af hensyn til fødevarerhygiejnen og forbrugernes sundhed og sikkerhed, bør medlemsstaterne træffe foranstaltninger til at sikre genanvendelse af en sådan emballage.
- (7) Fremme af en bæredygtig bioøkonomi kan bidrage til at mindske Unionens afhængighed af importerede råstoffer. Biobaseret genanvendelig emballage og komposterbar bionedbrydelig emballage kunne udgøre en mulighed for at fremme vedvarende kilder til fremstilling af emballage, hvor det viser sig at være gavnligt ud fra et livscyklusperspektiv.
- (8) Henkastet affald, uanset om det er i byer, på jorden, i vandløb eller havet eller andre steder, har direkte og indirekte skadelige virkninger på miljøet, borgernes velvære og økonomien, og omkostningerne ved at gøre rent efter det udgør en unødigt økonomisk belastning for samfundet. Mange af de hyppigst forekommende genstande på strande omfatter emballageaffald, og sådanne genstande har en langvarig påvirkning af miljøet og er samtidig til skade for turismen og offentlighedens nytte af disse naturområder. Dertil kommer, at tilstedeværelse af emballageaffald i havmiljøet er ensbetydende med en underminering af den prioriterede rækkefølge i affaldshierarkiet, navnlig ved at undgå genbrug, genanvendelse og anden nyttiggørelse.
- (9) En forøgelse af de mål, der er fastlagt i direktiv 94/62/EF for genanvendelse af emballageaffald, vil give klare miljømæssige, økonomiske og samfundsmæssige gevinster. Det bør sikres, at økonomisk værdifulde affaldsmaterialer gradvist og effektivt nyttiggøres gennem passende affaldshåndtering og i overensstemmelse med affaldshierarkiet som fastlagt i direktiv 2008/98/EF og kanaliseres tilbage i den europæiske økonomi, hvilket fremmer gennemførelsen af Kommissionens meddelelse af 4. november 2008 om »Råstofinitiativet — opfyldelse af vores kritiske behov for vækst og arbejdspladser i Europa« og skabelsen af en cirkulær økonomi.
- (10) Mange medlemsstater har endnu ikke fuldt ud udviklet den nødvendige infrastruktur for affaldshåndtering. Det er derfor vigtigt at opstille klare langsigtede politiske målsætninger for at undgå, at genanvendelige råmaterialer fastlåses på de lave niveauer i affaldshierarkiet.
- (11) Dette direktiv fastsætter langsigtede mål for Unionens affaldshåndtering og giver økonomiske operatører og medlemsstaterne klare retningslinjer for de investeringer, der er nødvendige for at opfylde disse mål. Medlemsstaterne bør ved udarbejdelsen af deres nationale planer for affaldshåndtering og planlægning af investeringer i infrastrukturen for affaldshåndtering gøre fornuftig brug af investeringer, herunder gennem EU-fonde ved at fremme forebyggelse, genbrug og genanvendelse i overensstemmelse med affaldshierarkiet.
- (12) Som følge af kombinationen af genanvendelsesmål og begrænsninger af deponering, der er fastlagt i direktiv 2008/98/EF og Rådets direktiv 1999/31/EF [\(6\)](#), er fastlæggelse af målene for nyttiggørelse og

maksimummålene for genanvendelse af emballageaffald ikke længere nødvendigt.

- (13) Særskilte genanvendelsesmål bør fastsættes for jernholdigt metal og aluminium for at opnå væsentlige økonomiske og miljømæssige gevinster, fordi mere aluminium vil blive genanvendt, hvilket vil medføre væsentlige energibesparelser og CO₂-emissionsreduktioner. Det eksisterende mål for genanvendelse af metalemballage bør derfor opdeles i to særskilte mål for disse to typer affald.
- (14) 2030-genanvendelsesmålene for emballage bør gennemgås med henblik på at fastholde eller, hvis det er relevant, forhøje dem. Ved denne gennemgang bør der også rettes opmærksomhed mod specifikke emballageaffaldsstrømme, såsom emballageaffald fra husholdninger, fra erhvervs- og industrivirksomheder samt kompositemballageaffald.
- (15) Beregningen af genanvendelsesmålene bør baseres på vægten af det emballageaffald, der tilføres genanvendelse. Som hovedregel bør den faktiske måling af vægten af emballageaffald, der medregnes som genanvendt, finde sted på det tidspunkt, hvor emballageaffaldet kommer ind i genanvendelsesprocessen. For at begrænse de administrative byrder bør medlemsstaterne ikke desto mindre på strenge betingelser og som en undtagelse fra hovedreglen kunne fastsætte vægten af genanvendt emballageaffald på grundlag af en måling af outputtet fra enhver sorteringsoperation. Tab af materialer, der finder sted før affaldet kommer ind i genanvendelsesprocessen, f.eks. som følge af sortering eller andre forberedende operationer, bør ikke medtages i de affaldsmængder, der rapporteres som genanvendt. Sådanne tab kan fastslås på grundlag af elektroniske registre, tekniske specifikationer, detaljerede regler for beregning af de gennemsnitlige tabsandele for forskellige affaldsstrømme eller andre tilsvarende foranstaltninger. Medlemsstaterne bør redegøre for sådanne foranstaltninger i de kvalitetskontrolrapporter, der ledsager de data, som de indberetter til Kommissionen om genanvendelse af affald. De gennemsnitlige tabsandele bør fortrinsvis fastsættes på niveauet for de enkelte sorteringsanlæg og bør være knyttet til de forskellige hovedaffaldstyper, de forskellige kilder, såsom husholdninger eller erhverv, de forskellige indsamlingsordninger og de forskellige typer af sorteringsprocesser. Gennemsnitlige tabsandele bør kun anvendes i tilfælde, hvor der ikke foreligger andre pålidelige data, navnlig i forbindelse med overførsel og eksport af affald. Materialers eller stoffers vægttab i forbindelse med fysiske eller kemiske omdannelsesprocesser, der er indbygget i den genanvendelsesproces, hvorved emballageaffald rent faktisk omforarbejdes til produkter, materialer eller stoffer, bør ikke trækkes fra vægten af det affald, der rapporteres som genanvendt.
- (16) Når emballageaffaldsmaterialer ophører med at være affald som følge af en forberedende proces forud for den egentlige oparbejdningsproces, kan sådanne materialer anses for genanvendte, forudsat de er beregnet til efterfølgende omforarbejdning til produkter, materialer eller stoffer, uanset om det er til deres oprindelige formål eller andre formål. Materialer, som er ophørt med at være affald, og som skal anvendes som brændsel eller andre midler til energifremstilling, som opfyldes eller bortskaffes, eller som skal anvendes i enhver operation, der har samme formål som affaldsnyttiggørelse, men hvor der ikke er tale om genanvendelse, bør ikke medregnes i opfyldelsen af genanvendelsesmålene.
- (17) Når beregning af genanvendelsesprocenten anvendes på aerob eller anaerob behandling af bionedbrydeligt emballageaffald, kan den affaldsmængde, der undergår aerob eller anaerob behandling, betragtes som genanvendt, forudsat at denne behandling skaber output, der skal anvendes som et genanvendt produkt, materiale eller stof. Selvom outputtet fra en sådan behandling som oftest er kompost eller digestat, kan andet output også tages i betragtning, forudsat det indeholder

sammenlignelige mængder af genanvendt indhold i forhold til mængden af det behandlede bionedbrydelige emballageaffald. I andre tilfælde bør omforarbejdning af bionedbrydeligt emballageaffald til materialer, som skal anvendes som brændsel eller andre midler til energifremstilling, som bortskaffes eller som skal anvendes i en hvilken som helst anden proces, der har samme formål som nyttiggørelse af affald, men hvor der ikke er tale om genanvendelse, ikke regnes med som bidrag til opfyldelse af genanvendelsesmålene, hvilket er i overensstemmelse med definitionen på genanvendelse.

- (18) I forbindelse med emballageaffald, der eksporteres fra Unionen til genanvendelse, bør medlemsstaterne gøre effektiv brug af de kontrolbeføjelser, de er tillagt i artikel 50, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 [\(7\)](#) til at kræve dokumentation med henblik på at fastslå, hvorvidt en eksport er beregnet til nyttiggørelsesprocesser, der opfylder kravene i artikel 49 i nævnte forordning, og dermed håndteres på en miljømæssig forsvarlig måde på et anlæg, der drives i overensstemmelse med standarder for beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet, som i det store hele svarer til standarder i EU-lovgivningen. Når medlemsstaterne udfører denne opgave, kan de samarbejde med andre relevante aktører, såsom de kompetente myndigheder i bestemmelseslandet, uafhængige tredjepartsverifikationsorganer eller producentansvarsorganisationer, der på vegne af producenterne af produkter gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar etableret under ordningerne for udvidet producentansvar, som kan foretage fysisk kontrol og anden kontrol af anlæg i tredjelande. I kvalitetskontrolrapporten, der ledsager dataene om opnåelse af målene, bør medlemsstaterne rapportere om foranstaltninger til opfyldelse af forpligtelsen til at sikre, at affald eksporteret fra Unionen behandles under stort set samme vilkår som dem, der kræves i henhold til relevant EU-miljøret.
- (19) For at sikre en bedre, mere rettidig og mere ensartet gennemførelse af dette direktiv og foregribe eventuelle svagheder i gennemførelsen, bør der oprettes et system for rapporter om tidlig varslings, så mangler kan opdages, og foranstaltninger træffes, før fristerne for at opfylde målene udløber.
- (20) Eftersom mængden og typen af den emballage, der anvendes, i almindelighed afhænger af de valg, som producenter, og ikke forbrugere, træffer, bør ordninger for udvidet producentansvar etableres. Effektive ordninger for udvidet producentansvar kan have en positiv påvirkning af miljøet, fordi de mindsker produktion af emballageaffald og øger særskilt indsamling og genanvendelse af det. Ordninger for udvidet producentansvar på emballageområdet eksisterer allerede i de fleste medlemsstater, men der er store forskelle på den måde, hvorpå de er oprettet, deres effektivitet og omfanget af producenternes ansvar. Reglerne vedrørende udvidet producentansvar fastlagt i direktiv 2008/98/EF bør derfor finde anvendelse på ordninger for udvidet producentansvar for producenter af emballage.
- (21) Med henblik på at fremme forebyggelse af emballageaffald, mindske dets miljøpåvirkninger og fremme genanvendelsesmaterialer af høj kvalitet, samtidig med at det indre markeds funktionsevne sikres, handelshindringer undgås og forvriddning og begrænsning af konkurrencen i Unionen undgås, bør de væsentlige krav i direktiv 94/62/EF og bilag II dertil gennemgås og om nødvendigt ændres for at styrke kravene med sigte på at fremme design til genbrug og emballagegenanvendelse af høj kvalitet.
- (22) Data rapporteret af medlemsstaterne er afgørende for, at Kommissionen kan vurdere, hvorvidt medlemsstaterne overholder EU-retten om affald. Dataenes kvalitet, pålidelighed og sammenlignelighed bør forbedres ved at indføre et enkelt kontaktpunkt for alle affaldsrelaterede data, ophæve forældede rapporteringskrav, gennemføre benchmarking af nationale rapporteringsmetoder og indføre en rapport

om validering af datakvaliteten.

- (23) De gennemførelsesrapporter, som medlemsstaterne har udarbejdet hvert tredje år, har ikke vist sig at være et effektivt redskab til at verificere overholdelsen eller sikre en god gennemførelse og skaber unødige administrative byrder. Bestemmelser, som pålægger medlemsstaterne at udarbejde sådanne rapporter, bør derfor ophæves. I stedet bør overvågningen udelukkende være baseret på de data, som medlemsstaterne hvert år rapporterer til Kommissionen.
- (24) Pålidelig rapportering af data om affaldshåndtering er altafgørende for en effektiv gennemførelse og sikring af, at medlemsstaternes data kan sammenlignes. Medlemsstaterne bør derfor ved rapporteringen om overholdelse af målene fastsat i direktiv 94/62/EF, og som ændret ved nærværende direktiv, anvende de seneste regler, der er udviklet af Kommissionen og metoder, der er udviklet af de respektive nationale kompetente myndigheder med ansvar for gennemførelse af dette direktiv.
- (25) For at supplere eller ændre direktiv 94/62/EF bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), for så vidt angår nævnte direktivs artikel 11, stk. 3, artikel 19, stk. 2, og artikel 20, som ændret ved nærværende direktiv. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning [\(8\)](#). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (26) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af direktiv 94/62/EF bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår nævnte direktivs artikel 5, stk. 4, artikel 6a, stk. 9, artikel 12, stk. 3d, og artikel 19, stk. 1, som ændret ved nærværende direktiv. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 [\(9\)](#).
- (27) Målene for dette direktiv, nemlig på den ene side at forebygge alle miljøpåvirkninger af emballage og emballageaffald eller mindske sådanne påvirkninger og således sikre et højere miljøbeskyttelsesniveau og på den anden side at sikre det indre markeds funktion og undgå handelshindringer og forvridning og begrænsning af konkurrencen i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af foranstaltningernes omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (28) Direktiv 94/62/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (29) Ifølge den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter [\(10\)](#) er omarbejdningsteknikken som et velegnet middel til permanent og generelt at sikre EU-lovgivningens læsbarhed, idet den modvirker, at der udarbejdes en lang række isolerede ændringsretsakter, der ofte gør retsreglerne vanskelige at forstå. Derudover bekræftede de tre institutioner i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning, at de havde forpligtet

sig til hyppigere at anvende den lovgivningsmæssige omarbejdningsteknik til ændring af gældende lovgivning. I betragtning af, at direktiv 94/62/EF allerede er blevet ændret seks gange, ville det være hensigtsmæssigt at omarbejde direktiv 94/62/EF i nær fremtid.

(30) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter (11) har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer

Direktiv 94/62/EF ændres således:

1) Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»2. I den forbindelse fastsætter direktivet foranstaltninger rettet mod, som første prioritet, forebyggelse af produktion af emballageaffald, og, som andre grundlæggende principper, genbrug af emballage, genanvendelse og andre former for nyttiggørelse af emballageaffald samt, som følge heraf, reduktion af den endelige bortskaffelse af sådant affald med det formål at bidrage til omstillingen til en cirkulær økonomi.«

2) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) i nr. 1) udgår:

»Kommissionen behandler efter behov og reviderer om nødvendigt de illustrative eksempler med henblik på definition af emballage, som omhandlet i bilag I. Behandlingen af følgende artikler prioriteres: CD- og videoomslag, urtepotter, rør og ruller, hvorom fleksibelt materiale er spolet, release paper til selvklæbende etiketter og indpknings- og gavepapir. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 21, stk. 3.«

b) nr. 2) affattes således:

»2) »emballageaffald«: enhver emballage eller ethvert emballagemateriale, der er omfattet af definitionen på affald fastlagt i artikel 3 i direktiv 2008/98/EF, bortset fra spildprodukter fra produktion«

»genbrugsemballage«: emballage, som er blevet udtænkt, udformet og bragt i omsætning med henblik på i sin levetid at gennemgå et antal ture eller cyklusser ved at blive genpåfyldt eller genbrugt til det samme formål, som den blev udtænkt til

»kompositemballage«: emballage, der består af to eller flere lag af forskellige materialer, der ikke kan adskilles ved håndkraft og udgør en enkelt integreret enhed bestående af en indvendig beholder og en

ydre skal, der fyldes, opbevares, transporteres og tømmes som sådan

2c) definitionerne af »affald«, »affaldshåndtering«, »indsamling«, »særskilt indsamling«, »forebyggelse«, »genbrug«, »behandling«, »nyttiggørelse«, »genanvendelse«, »bortskaffelse« og »ordning for udvidet producentansvar« i artikel 3 i direktiv 2008/98/EF finder anvendelse.«

c) følgende numre indsættes: »2a) 2b)

d) nr. 3)-10) udgår.

3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a)stk. 1 affattes således:

»1. Ud over de forebyggende foranstaltninger, som iværksættes i overensstemmelse med artikel 9, sikrer medlemsstaterne, at der bliver iværksat andre forebyggende foranstaltninger med henblik på at forebygge produktion af emballageaffald og minimere emballages miljøpåvirkning.

Sådanne andre forebyggende foranstaltninger kan bestå af nationale programmer, incitamerter via ordninger for udvidet producentansvar til minimering af emballages miljøpåvirkning eller tilsvarende foranstaltninger, der, hvis det er relevant, iværksættes i samråd med økonomiske operatører og forbruger- og miljøorganisationer, og som tager sigte på at samle og udnytte de forskellige initiativer på forebyggelsesområdet, der tages i medlemsstaterne.

Medlemsstaterne gør brug af økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger for at give incitamerter til at anvende affaldshierarkiet, såsom dem i bilag IVa til direktiv 2008/98/EF eller andre hensigtsmæssige instrumenter og foranstaltninger.«

b)stk. 3 udgår.

4) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Genbrug

1. I overensstemmelse med affaldshierarkiet fastlagt i artikel 4 i direktiv 2008/98/EF træffer medlemsstaterne foranstaltninger til at tilskynde til en forøgelse af andelen af genbrugsemballage, der bringes i omsætning, og af systemer til genbrug af emballage på en miljømæssigt forsvarlig måde og i overensstemmelse med traktaten uden at gå på kompromis med fødevarehygiejnen og forbrugernes sikkerhed. Sådanne foranstaltninger kan blandt andet omfatte:

a) benyttelsen af returpantssystemer

b)fastsættelsen af kvalitative eller kvantitative mål

c)brugen af økonomiske incitamerter

d) fastlæggelse af en minimumsprocentdel af genbrugsemballage, som bringes i omsætning hvert år for hver emballagestrøm.

2. En medlemsstat kan beslutte at nå et justeret niveau for de mål, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra f)-i), i et givent år ved at tage hensyn til den gennemsnitlige andel i de foregående tre år af genbrugssalgsemballage, der er bragt i omsætning for første gang og er genbrugt som en del af et system til genbrug af emballage.

Det justerede niveau beregnes ved at fratække:

a) fra målene fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra f) og h), den i første afsnit af dette stykke omhandlede andel af genbrugssalgsemballage af al salgsemballage, der er bragt i omsætning, og

b) fra målene fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra g) og i), den i første afsnit af dette stykke omhandlede andel af genbrugssalgsemballage, bestående af de respektive emballagematerialer, af al salgsemballage bestående af det pågældende materiale, der er bragt i omsætning.

Der må højst tages fem procentpoint af en sådan andel i betragtning ved beregningen af det respektive justerede målniveau.

3. En medlemsstat kan tage de mængder træemballage, som repareres med henblik på genbrug, i betragtning ved beregningen af de mål, der er fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra f), litra g), nr. ii), litra h) og litra i), nr. ii).

4. Med henblik på at sikre ens betingelser for anvendelse af denne artikels stk. 2 og 3 vedtager Kommissionen senest den 31. marts 2019 gennemførelsesretsakter vedrørende fastlæggelse af regler for beregning, verificering og rapportering af data og for beregning af målene i henhold til denne artikels stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 21, stk. 2.

5. Senest den 31. december 2024 undersøger Kommissionen data om genbrugsemballage, der leveres af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 12 og bilag III, med henblik på at overveje muligheden for at fastsætte kvantitative mål for genbrug af emballage, herunder beregningsregler, og eventuelle yderligere foranstaltninger til fremme af genbrug af emballage. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.«

5) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) i stk. 1 tilføjes følgende litraer:

»f) senest den 31. december 2025 skal mindst 65 vægtprocent af alt emballageaffald genanvendes

g) senest den 31. december 2025 skal følgende minimumsmål (i vægtprocent) for genanvendelse opfyldes for følgende specifikke materialer, der indgår i emballageaffaldet:

i) 50 % af plast

ii) 25 % af træ

iii) 70 % af jernholdige metaller

- iv) 50 % af aluminium
- v) 70 % af glas
- vi) 75 % af papir og pap

h) senest den 31. december 2030 skal mindst 70 vægtprocent af alt emballageaffald genanvendes

i) senest den 31. december 2030 skal følgende minimumsmål (i vægtprocent) for genanvendelse opfyldes for følgende specifikke materialer, der indgår i emballageaffaldet:

- i) 55 % af plast
- ii) 30 % af træ
- iii) 80 % af jernholdige metaller
- iv) 60 % af aluminium
- v) 75 % af glas
- vi) 85 % af papir og pap.«

b)følgende stykker indsættes:

»1a. Uden at det berører stk. 1, litra f) og h), kan en medlemsstat udsætte fristerne for opfyldelsen af de mål, der er omhandlet i stk. 1, litra g), nr. i)-vi), og litra i), nr. i)-v), med op til fem år på følgende betingelser:

a) undtagelsen er begrænset til et maksimum på 15 procentpoint fra et enkelt mål eller delt mellem to mål

b) som følge af undtagelsen må genanvendelsesandelen for et enkelt mål ikke blive reduceret til under 30 %

c) som følge af undtagelsen må genanvendelsesandelen for et enkelt mål, der er omhandlet i stk. 1, litra g), nr. v) og vi), og litra i), nr. v) og vi), ikke blive reduceret til under 60 %, og

d) senest 24 måneder før den pågældende frist, der er fastlagt i hhv. denne artikels stk. 1, litra g) eller i), underretter medlemsstaten Kommissionen om sin hensigt om at udsætte den pågældende frist og indgiver en gennemførelsesplan i overensstemmelse med bilag IV til nærværende direktiv. Medlemsstaterne kan kombinere denne plan med en gennemførelsesplan, der er indgivet i henhold til artikel 11, stk. 3, litra b), i direktiv 2008/98/EF.

1b. Inden for tre måneder efter modtagelse af den gennemførelsesplan, der er forelagt i henhold til stk. 1a, litra d), kan Kommissionen anmode en medlemsstat om at revidere denne plan, såfremt Kommissionen finder, at planen ikke opfylder kravene fastsat i bilag IV. Den pågældende medlemsstat forelægger en revideret plan inden for tre måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning.

1c. Senest den 31. december 2024 reviderer Kommissionen de mål, der er fastlagt i stk. 1, litra h) og i), med henblik på at opretholde eller, hvis det er relevant, forhøje dem. Med henblik herpå forelægger

Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.«

c) stk. 2, 3, 5, 8 og 9 udgår

6) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 6a

Regler for beregningen af, om målene er opfyldt

»1. Med henblik på beregning af, om målene fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra f)-i), er opfyldt, gælder følgende:

a) medlemsstaterne beregner vægten af emballageaffald, der er produceret og genanvendt i et givent kalenderår. Emballageaffald, der produceres i en medlemsstat, kan anses for at være lig med den mængde emballage, der bringes på markedet inden for samme år i den pågældende medlemsstat

b) vægten af genanvendt emballageaffald beregnes som vægten af den emballage, som er blevet til affald, der — efter at være blevet underkastet enhver nødvendig kontrol, sortering og andre forberedende foranstaltninger for at fjerne de affaldsmaterialer, der ikke er ønskede i den efterfølgende oparbejdning, og sikre genanvendelse af høj kvalitet — bringes ind i genanvendelsesprocessen, hvorved affaldsmaterialer rent faktisk oparbejdes til produkter, materialer eller stoffer.

2. Med henblik på stk. 1, litra a), skal vægten af genanvendt emballageaffald måles, når affaldet bringes ind i genanvendelsesprocessen.

Som en undtagelse fra første afsnit kan vægten af det genanvendte emballageaffald måles ved outputtet fra enhver sorteringsoperation, forudsat at:

a) dette outputaffald genanvendes efterfølgende

b) vægten af materialer eller stoffer, der fjernes ved yderligere operationer forud for genanvendelsesprocessen og ikke genanvendes efterfølgende, ikke indgår i vægten af det affald, der rapporteres som genanvendt.

3. Medlemsstaterne indfører et effektivt system for kvalitetskontrol og sporing af emballageaffald for at sikre, at betingelserne fastlagt i nærværende artikels stk. 1, litra a), og i nærværende artikels stk. 2, litra a) og b), opfyldes. For at sikre pålideligheden og nøjagtigheden af de data, der er indsamlet om genanvendt emballageaffald, kan systemet bestå af elektroniske registre, der oprettes i henhold til artikel 35, stk. 4, i direktiv 2008/98/EF, tekniske specifikationer for kvalitetskravene til sorteret affald, eller gennemsnitlige tabsandele for sorteret affald for henholdsvis forskellige affaldstyper og forskellige affaldshåndteringspraksisser. Gennemsnitlige tabsandele må kun anvendes i de tilfælde, hvor pålidelige data ikke kan opnås på anden måde, og beregnes på grundlag af de beregningsregler, der fastsættes i den delegerede retsakt, som vedtages i henhold til artikel 11a, stk. 10, i direktiv 2008/98/EF.

4. Med henblik på beregningen af om de mål, der er fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra f)-i), er opfyldt, kan mængden af bionedbrydeligt emballageaffald, der undergår aerob eller anaerob behandling, regnes med som genanvendt, forudsat at denne behandling fører til dannelse af kompost, digestat eller andet output med en tilsvarende mængde genanvendt indhold i forhold til input, som skal anvendes som et genanvendt

produkt, materiale eller stof. Hvis outputtet anvendes på jord, kan medlemsstater kun anse det som genanvendt, hvis denne anvendelse er til gavn for landbruget eller skaber miljømæssige forbedringer.

5. Den mængde emballageaffaldsmaterialer, der er ophørt med at være affald som følge af en forberedende proces forud for oparbejdningsprocessen, kan medregnes som genanvendt, forudsat disse materialer er bestemt til efterfølgende oparbejdning til produkter, materialer eller stoffer, der skal anvendes til det oprindelige formål eller andre formål. Materialer, som er ophørt med at være affald, der skal anvendes som brændsel eller andre midler til energifremstilling, eller som skal forbrændes, anvendes til opfyldning eller deponeres, regnes derimod ikke med som bidrag til opfyldelse af genanvendelsesmålene.

6. Med henblik på beregningen af, om målene fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra f)-i), er opfyldt, kan medlemsstaterne medregne genanvendelse af metaller, der er blevet udskilt efter forbrænding af affald, i forhold til den andel af emballageaffald, som forbrændes, forudsat at de genanvendte metaller opfylder bestemte kvalitetskriterier fastlagt i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i medfør af artikel 11a, stk. 9, i direktiv 2008/98/EF.

7. Emballageaffald, der overføres til en anden medlemsstat for at blive genanvendt i den pågældende medlemsstat, må kun regnes med i opfyldelsen af de mål, der er fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra f)-i), af den medlemsstat, hvor emballageaffaldet blev indsamlet.

8. Emballageaffald, der eksporteres fra Unionen, regnes kun med i opfyldelsen af de mål, der er fastlagt i artikel 6, stk. 1, i dette direktiv af den medlemsstat, hvor emballageaffaldet blev indsamlet, såfremt kravene i nærværende artikels stk. 3 er opfyldt, og hvis eksportøren i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 [\(*1\)](#) kan forelægge bevis for, at eksporten af affald opfylder kravene i nævnte forordning, og at behandlingen af emballageaffaldet uden for Unionen har fundet sted under forhold, der i det store hele svarer til kravene i den relevante EU-miljøret.

9. Med henblik på at sikre ens betingelser for anvendelsen af nærværende artikels stk. 1-5 vedtager Kommissionen senest den 31. marts 2019 gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for beregning, verificering og rapportering af data, navnlig for så vidt angår vægten af det emballageaffald, der er produceret. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 21, stk. 2.

[\(*1\)](#) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald ([EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1](#)).«"

7) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 6b

Rapport om tidlig varsling

1. Kommissionen udarbejder i samarbejde med Det Europæiske Miljøagentur rapporter om fremskridt med hensyn til opfyldelsen af de mål, der er fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra f)-i), senest tre år før hver frist, der er fastlagt deri.

2. Rapporterne omhandlet i stk. 1 skal omfatte følgende:

a) et skøn over, hvorvidt de enkelte medlemsstater har opfyldt målene

b) en liste over medlemsstater, som er i fare for ikke at kunne opfylde målene inden for de pågældende frister, ledsaget af egnede henstillinger rettet til de berørte medlemsstater

c) eksempler på bedste praksis, som anvendes i hele Unionen, og som kan give vejledning i at gøre fremskridt hen imod opfyldelse af målene.«

8) Artikel 7, affattes således:

»Artikel 7

Retur-, indsamlings- og nyttiggørelsessystemer

1. Med henblik på at opfylde målsætningerne fastlagt i dette direktiv træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til, at der indføres systemer til sikring af følgende:

a) returnering og/eller indsamling af brugt emballage og/eller emballageaffald fra forbrugeren, fra en anden endelig bruger eller fra affaldsstrømmen med henblik på at kanalisere den brugte emballage eller emballageaffaldet til de mest hensigtsmæssige affaldshåndteringsalternativer

b) genbrug eller nyttiggørelse, herunder genanvendelse af indsamlet emballage og/eller emballageaffald.

Disse systemer skal være åbne for deltagelse af erhvervsdrivende i de berørte sektorer og for deltagelse af de kompetente offentlige myndigheder. De skal også gælde for importerede produkter på ikke-diskriminerende betingelser, herunder med hensyn til de nærmere regler for adgang til systemerne og eventuelle afgifter herfor, og de skal udformes på en sådan måde, at handelshindringer og konkurrenceforvridning undgås i overensstemmelse med traktaten.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der senest den 31. december 2024 oprettes ordninger for udvidet producentansvar for al emballage i overensstemmelse med artikel 8 og 8a i direktiv 2008/98/EF.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede foranstaltninger indgår i en politik, der omfatter al emballage og alt emballageaffald, og skal navnlig tage hensyn til krav vedrørende beskyttelse af miljøet og forbrugersundhed, -sikkerhed og -hygiejne, beskyttelse af de emballerede varers og de anvendte materialers kvalitet, ægthed og tekniske egenskaber såvel som beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret.

4. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til fremme af genanvendelse af høj kvalitet af emballageaffald og til opfyldelse af de nødvendige kvalitetsnormer for de relevante genanvendelsessektorer. Med henblik herpå finder artikel 11, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF anvendelse på emballageaffald, herunder fra kompositemballage.«

9) I artikel 9 tilføjes følgende stykke:

»5. Senest den 31. december 2020 undersøger Kommissionen, om det er muligt at skærpe væsentlige krav med henblik på bl.a. at forbedre design til genbrug og fremme genanvendelse af høj kvalitet samt at styrke håndhævelsen heraf. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.«

10) Artikel 11, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21a med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastsætte, under hvilke betingelser de i nærværende artikels stk. 1 nævnte koncentrationsniveauer ikke finder anvendelse på genanvendte materialer eller på produktcyklusser inden for en lukket og kontrolleret kæde, samt at fastsætte, hvilke typer emballage der er undtaget fra kravet fastlagt i nærværende artikels stk. 1, tredje led.«

11) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) overskriften affattes således: »Informationssystemer og -rapportering«

b) stk. 2 affattes således:

»2. De i stk. 1 omhandlede databaser skal omfatte de data, der er baseret på bilag III, og skal navnlig tilvejebringe oplysninger om de enkelte medlemsstaters emballage- og emballageaffaldsstrømmes omfang, karakteristika og udvikling, herunder oplysninger om giftigheden og farligheden af emballagemateriale og -komponenter, som er anvendt til fremstillingen heraf.«

c) stk. 3 udgår

d) følgende stykker indsættes:

»3a. Medlemsstaterne rapporterer for hvert kalenderår dataene vedrørende gennemførelsen af artikel 6, stk. 1, litra a)-i), og dataene vedrørende genbrugsemballage til Kommissionen.

De rapporterer dataene elektronisk senest 18 måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet. Dataene rapporteres i det format, der er fastlagt af Kommissionen på grundlag af bilag III i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3d.

Den første rapporteringsperiode vedrørende de mål, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra f)-i), og dataene vedrørende genbrugsemballage begynder i det første hele kalenderår efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, som fastsætter formatet, jf. nærværende artikels stk. 3d, og den skal dække dataene for denne rapporteringsperiode.

3b. Dataene, som medlemsstater rapporterer i henhold til denne artikel, ledsages af en kvalitetskontrolrapport og en rapport om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 6a, stk. 3 og 8, herunder med detaljerede oplysninger om gennemsnitlige tabsandele, hvor det er relevant.

3c. Kommissionen gennemgår de data, som rapporteres i overensstemmelse med denne artikel, og offentliggør en rapport om resultaterne af sin gennemgang. I rapporten vurderes tilrettelæggelsen af dataindsamlingen, datakilder og den metode, der anvendes i medlemsstaterne, samt dataenes fuldstændighed, pålidelighed, aktualitet og ensartethed. Vurderingen kan indeholde specifikke henstillinger til forbedringer. Rapporten udarbejdes efter medlemsstaternes første rapportering af data og derefter hvert fjerde år.

3d. Senest den 31. marts 2019 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, som fastlægger formatet for rapporteringen af data i henhold til nærværende artikels stk. 3a. Ved rapporteringen om gennemførelsen af dette direktivs artikel 6, stk. 1, litra a)-e), benytter medlemsstaterne det format, der er fastlagt i Kommissionens beslutning 2005/270/EF (*2). Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. nærværende direktivs artikel 21, stk. 2.

(*2) Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2005/270/EF af 22. marts 2005 om fastlæggelse af de skemaer, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald skal benyttes i forbindelse med databasesystemet ([EFT L 86, af 5.4.2005, s. 6](#)).«

e)stk. 5 udgår.

12)Artikel 17 udgår.

13)Artikel 19 affattes således:

»Artikel 19

Tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling

1. Kommissionen vedtager de gennemførelsesretsakter, der er nødvendige for at tilpasse identifikationssystemet, jf. artikel 8, stk. 2, og artikel 10, stk. 2, sjette led, til den videnskabelige og tekniske udvikling. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 21, stk. 2.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21a med henblik på ændring af de illustrative eksempler vedrørende definitionen af emballage angivet i bilag I.«

14)Artikel 20 affattes således:

»Artikel 20

Specifikke foranstaltninger

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21a med henblik på i nødvendigt omfang at supplere dette direktiv, for at løse eventuelle vanskeligheder i forbindelse med anvendelsen af dette direktivs bestemmelser på navnlig inerte emballagematerialer, der bringes på markedet i meget små mængder (dvs. ca. 0,1 vægtprocent) i Unionen, primæremballager til medicinske anordninger og lægemidler, små emballager og luksusemballager.«

15)Artikel 21 affattes således:

»Artikel 21

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 39 i direktiv 2008/98/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (*3).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

(*3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af

gennemførelsesbeføjelser ([EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13](#)).«"

16) Som artikel 21a indsættes:

»Artikel 21a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastsatte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, stk. 3, artikel 19, stk. 2, og artikel 20, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 4. juli 2018. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 11, stk. 3, artikel 19, stk. 2, og artikel 20 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*4).
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 11, stk. 3, artikel 19, stk. 2, og artikel 20, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og til Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*4) [EUT L 123 af 12.5.2016, p. 1](#).«"

17) I bilag II og III foretages de ændringer, der er anført i bilaget til nærværende direktiv.

18) Bilag IV tilføjes som fastsat i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 5. juli 2020. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 3

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 30. maj 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

L. PAVLOVA

Formand

(1) [EUT C 264 af 20.7.2016, s. 98.](#)

(2) [EUT C 17 af 18.1.2017, s. 46.](#)

(3) Europa-Parlamentets holdning af 18.4.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 22.5.2018.

(4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald ([EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10](#)).

(5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver ([EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3](#)).

(6) Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald ([EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1](#)).

(7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald ([EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1](#)).

[\(8\) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.](#)

[\(9\) Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EU\) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser \(EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13\).](#)

[\(10\) EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.](#)

[\(11\) EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.](#)

BILAG

1)

Bilag II til direktiv 94/62/EF ændres således:

a) Punkt 1, andet led, affattes således:

»—Emballage skal udformes, fremstilles og markedsføres på en sådan måde, at den kan genbruges eller nyttiggøres, herunder genanvendes, i overensstemmelse med affaldshierarkiet og således, at miljøpåvirkningen herfra mindskes mest muligt i forbindelse med bortskaffelsen af emballageaffald eller restprodukter fra emballageaffaldshåndteringsoperationer.«

b) Punkt 3, litra c) og d), affattes således:

»c) Emballage, der kan nyttiggøres ved kompostering

Emballageaffald, der forarbejdes med henblik på kompostering, skal være bionedbrydeligt i en sådan grad, at det ikke hindrer separat indsamling og den komposteringsproces eller -aktivitet, hvori affaldet indgår.

d) Bionedbrydelig emballage

Bionedbrydeligt emballageaffald skal kunne nedbrydes fysisk, kemisk, termisk eller biologisk på en sådan måde, at det meste af den færdige kompost til slut nedbrydes til kuldioxid, biomasse og vand. Oxo-nedbrydelig plastemballage betragtes ikke som bionedbrydelig.«

2)

Bilag III til direktiv 94/62/EF ændres således:

a) I skema 1 og 2 erstattes rækkerne benævnt »Metal« af to rækker benævnt »Jernholdigt metal« og »Aluminium«.

b) Skema 2 ændres således:

i) i anden kolonne erstattes titlen »Forbruget af emballage« af »Emballage, der er bragt i omsætning for første gang«

ii) i tredje kolonne erstattes titlen »Genbrugt emballage« af »Genbrugssalgsemballage«

iii) efter tredje kolonne indsættes følgende:

»Genbrugelig salgsemballage	
Ton	Procent«

c) I skema 3 og 4 erstattes hver af rækkerne benævnt »Metalemballage« af to rækker benævnt »Jernholdig metalemballage« og »Aluminiumsemballage«.

3)

Følgende bilag indsættes:

»BILAG IV

GENNEMFØRELSESPLAN, DER SKAL FORELÆGGES I MEDFØR AF ARTIKEL 6, STK. 1a, LITRA d)

Gennemførelsesplanen, der skal indgives i medfør af artikel 6, stk. 1a, litra d), skal indeholde følgende:

1. en vurdering af tidligere, nuværende og forventede procentsatser af genanvendelse, deponering og anden behandling af emballageaffald og de affaldsstrømme, det består af
2. en vurdering af gennemførelsen af de affaldshåndteringsplaner og affaldsforebyggelsesprogrammer, der er indført i medfør af artikel 28 og 29 i direktiv 2008/98/EF
3. begrundelsen for, at medlemsstaten mener, at den muligvis ikke vil være i stand til at nå det relevante mål fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra g) og i), inden for den deri fastsatte frist, og en vurdering af den fristforlængelse, som anses for at være nødvendig for at nå dette mål
4. de foranstaltninger, der er nødvendige for at nå de mål, der er fastsat i nærværende direktivs artikel 6, stk. 1, litra g) og i), for medlemsstaten i løbet af fristforlængelsen, herunder passende økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger med det formål at skabe incitamentter til at anvende affaldshierarkiet, jf. artikel 4,

stk. 1, i og bilag IVa til direktiv 2008/98/EF

- 5.en tidsplan for gennemførelsen af de foranstaltninger, der er anført i punkt 4, bestemmelse af det organ, der har ansvaret for gennemførelsen af dem, og en vurdering af hver enkelt foranstaltnings bidrag til opfyldelsen af de mål, der gælder i tilfælde af en fristforlængelse
 - 6.oplysninger om finansiering af affaldshåndtering i overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler
 - 7.foranstaltninger til forbedring af datakvaliteten, hvor det er relevant, med henblik på forbedret planlægning og kontrol af resultater inden for affaldshåndtering.«
-